

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଗକା ବାବତ୍ ମାହେ ମଇ ସନ୍ ୧୯୭୫ ମହିନା ।

ପ୍ରକାଶକ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମାଣି ୧୯୭୮ ବର୍ଗମାଲା

ମୋଲିଷମ୍ବା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୩୦୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୭୯୪୫୪

କାନ୍ତିର ବିବରଣ୍

ଜୀବନାଳ	କି	୨୩୧୪
ମରାଜମାଳ	କି	୪୦,୦୯୮
ହର୍ଷ	କି	୧୪,୫୦,୦୫୦
ଦୋଷ	କି	୦
ଶାଲଧାନ୍ୟକାର	କି	୨୨୪୧୭

ମୋଡ ଜୟେଷ୍ଠ, ୧୯୭୪

କେଉଁ ଜାତରେ କେତେ ମୃଦୁ

ମୁଖ୍ୟମାନ	କ	୧
ମନ୍ତ୍ରମାନ	କ	୩୬
ପାତ୍ର	କ	୧୫୨
ଦେଶ	କ	୦

१४४८

ଶେବର ନାମ	ପୁରୁଷ	ମୃଦୁ
କପିଳଚା	୧୯୮	୧୯୯
କପିଳ	*	୫
ତୃତୀ	୨୬୨	୨୭୪
କରିବଗେବ	୧୦୪	୨୬
ଅତ୍ରିବଜ୍ଞା	୩	୪
ଦୀପାର	୧	୨
ପର୍ବତନା	୮	୧୫
ପର୍ବତାର ଓ ହିଂସ୍ର- ୨	୧୩	୧୨
କରୁଥ୍ବାନ ହଇ		
ଅନ୍ୟକାରଣ	୨୬୧	୨୮୮

ମୋଡ' ୨୨୯ ୨୨୪

ଯେତେ କପୁଷରେ ମର

	ମୁଦ୍ରଣ	ପ୍ରାଚୀ
ମୁଲିକାଳ	୧୭	୧୪
ଏବବର୍ଷର ଅନ୍ୟାନ୍ୟକ	୧୭୮	୧୮୮
ଏତୋତ୍ତର୍ମୁଦ୍ରଣ	୫୫	୨୨୯
୨ "	୫୮	୪୫
୨୨ "	୧୦	୫୨
୨୦ "	୫୦	୧୦୮
୨୦ "	୪୦	୧୧୫
୨୦ "	୩୦	୨୦
୨୦ "	୨୦	୪୦
୨୦ "	୧୦	୨୨
୨୦ ମୁଦ୍ରଣ ଉପରେ	୮୮	୧୦୧

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

၁၃၅

ଶକ୍ତିବିଜ୍ଞାନ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମାତ୍ର ୧୯୭୦ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକପରିଷଦ୍ୟା ପୁରୁଷ କାନ୍ତରେ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ୧୮୦୨୨୫

ଜାରି କିବରଣ

...	କ	୫୨୭
...	କ	୧୧୪୮୭
...	କ	୨୩୬୯୩୭
...	କ	
...	କ	୧୭୮୭

१९४,१९४

କେଉଁ ଜାତିରେ କେତେ ମୁଢ଼

...

१४७

ପ୍ରକାଶ ନିଃମତ୍ତବ୍ୟା

ମୁଦ୍ରଣ	ପ୍ରା.
...	୨୫
...	୩୯
...	୪୫
...	୪୬
...	୫୧
...	୫୮
...	୬୮
...	୭୮
...	୮୮
...	୯୮

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୯
ଅନ୍ତର୍ବାଚି

ଲାଭରଜ କୁମାର ସନ ୮୨୫ ମଧ୍ୟା । ମୁ । ଶାଖା ବିଭାଗ ସନ ୮୨୨ ସାଲ ମାତ୍ର ।

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୫୫
ମଧ୍ୟବଳ ଧାରାବାକୀୟାରୁ ୫୫୫

ବ୍ୟାଙ୍ଗଦେଶର ସହିତ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ମେ-
ଏକର ମଗାନ୍ତର ବଣ୍ପୁରେ ସେ ସମସ୍ତ କଥା
ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ତହିଁରେ
କିଛି ହୁଏ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ବିଲ୍ଲାର ଟାଇ
ମସ୍ତକର ଭଲ୍ଲ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ମତ ଏହି ସେ
ବ୍ୟାଙ୍ଗର ବଜାୟେ ଲାଭ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଆପଣା
ଶକ୍ତି ଦେଇ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ନ ଦିଆଯାଇ
ଦେବେ ଗବର୍ଣ୍ମେରେ ନିଷ୍ଠା ତାହାକୁ ସହିତ
ସୁବି କର ଏ ଅଧିକାରିଟି ଲାଭ କରିବେ ।
ଏଠାର ଲାଭ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମତ
ଏହିରୁପ ଅଟିଲ ଏଥକୁ ସହିଗୋପ ବାର୍ତ୍ତା ଯେତି
ସରତନନ୍ଦର ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ସାଇଅଛନ୍ତି । ଶିଶୁଯାଏ
ସେ ଭାବରୁ ବର୍ଷାପତ୍ରର ରକ୍ତ ଅଧିକା-
ରିଟି ନ ପାଇଲେ ବ୍ୟାଙ୍ଗର ସୁକୃତରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ଦେବେ । ଯାହା ହେଉ ପ୍ରବିଦନ ଏବଣ୍ପୁରେ
ନାନାପ୍ରକାର ସମ୍ବାଦ ତାରତାକରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଉଥିବାକୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଭୟ ହେଉଥାଏ
ସେ କୌଣସି ଉପଦ୍ରବ ନ ହୋଇ ଏବଥା
ହଜାରେ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।

ଗତ ଶନିବାର ବାରୁ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ର ମହିଦାର
ବିଟକ ହାଇମୁଲରେ ବାହ୍ୟ ଓ ଅନୁରଗିତ ଧର୍ମ
ବଣ୍ପୁରେ ଲାଭ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଗୋଟିଏ ବକ୍ତ୍ଵା
ଦେଇଲେ । କାହିଁ ଯେପରି ହୃଦକ୍ଷା ତହିଁର
ଅରତ୍ୟ ଥୁବୁରୁ ଦେଇଥାଏ ସୁରକ୍ଷା ଏପଥରେ
ଏବବ କହିଲେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବ ଯେ ଏ ଦିନର

ବକ୍ତ୍ଵାଟି ମଧ୍ୟ ସବାଗୋର୍ବଦରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠର
ଦିନ ରଜନ କରିଥିଲୁ । ବକ୍ତ୍ଵାର ସାର ମର୍ମ
ଏହି ସେ ଧର୍ମର ଅନ୍ତରୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ମନରେ ନିହାଇ ଅଛି । ବିଷୟ ବିଦ୍ୟାରେ
ତିରୁ ମୁଗ୍ଗ କା ଅଜ୍ଞାନରେ ଆହୁନ ନ ହେଲେ
ଧର୍ମରାଜ ତିରୁ ବିମୋହିତ କରେ ତଥି
ତାହା ବାକିଦରଙ୍ଗି ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନଦ୍ୱାରା ବାହାରେ
ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ସରଗାଂ ସ୍ତବ ସ୍ତବ ପାଠ ପକା
ସେବାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଦତ୍ତ ବାହ୍ୟଧର୍ମ ଅଟିଲ ।
ସେବାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଦତ୍ତ ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ଜାଗର
ଥାଏ ଗେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହ୍ୟଧର୍ମର
ଘୋର । ମନ୍ତ୍ରୁ ପାଷ୍ଠୋର ଗଲେ ସେବର
ଅଧାର ଓ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୁଅଇ । ଅନୁରଗିତ ଧର୍ମ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କର ତାହାକୁ
ଅବିଚଳିତ ହର୍କି ଓ ପ୍ରେମ ସହକାରେ ଆତ୍ମ
ଧର୍ମଧର୍ମ କରିବା ଅଟିଲ । ସେ ତାହାକୁ ଅନ୍ତରେ
ଦେଖି ନାହିଁ ଓ ତାହାକୁ ପ୍ରେମରେ ମନ୍ତ୍ର ନାହିଁ
ତାହାର ସ୍ତବ ପାଠ ଓ ପୂଜା ଇତ୍ୟାଦି କିମ୍ପା
ଦେବଳ ବାହ୍ୟଧର୍ମର ମାତ୍ର ତାହାର ସେବକୁ
ଆପଣାକୁ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରାରାତି କରେ ମାତ୍ର
ପ୍ରକୃତଧର୍ମ ଲହର ନାହିଁ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏତୁକେତୁ ଗେଜେଟରେ ଦେଖିଲୁ ସେ
ଡ୍ରେଶାରେ ଲାଭକୀଯାକା ପ୍ରତକଳ କରିବା
କାରାଗ ଗବର୍ଣ୍ମେର ମାନସ ବଳାହିଥାଏ ଓ

ବଜଳା ଗବର୍ଣ୍ମେର ତଳିଲିଙ୍କ ପ୍ରକାରମର
ବ୍ୟାଙ୍ଗ କରିଥାଇନ୍ତି ସଥା—
ବେହାର ଏକ ଡେଶାରେ ଟୀକା ଦେବାର
ସର୍ବେଲ ଅବଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଲେପ୍ଟନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ମେର ନାହିଁ ଯେ ଏ ଦୂର
ପ୍ରଦେଶରେ ସତ୍ରା ଟୀକା ଦେବାର ସର୍ବେଲ
ଶୀଘ୍ର ପ୍ରବତ୍ତିତ ହେବ । ଏଣ୍କର ସେ ଏହି
ଦୂର ପ୍ରଦେଶର କମିଶିରଙ୍କ ସହିତ ପରମର୍ମ
କରିବେ । ଡେଶାପ୍ରଦେଶର ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତ୍ଵପତ୍ରଙ୍କ
ମତ ଏହି ସେ ଡେଶା ଲୋକମାନେ ଅଜିଯାଏ
ଲାଭକୀଯାକା ଦେବାର ଉପକାରିତା
କରିମାତ୍ର ବୁଝି ନାହାନ୍ତି । ଏଥକୁ ଲେପ୍ଟନଙ୍କ
ଗବର୍ଣ୍ମେର ସାହେବ କହିଥାଇନ୍ତି ବ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦୂରର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରବତ୍ତିତ କରିବାର
ଦୁଇବି । ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଏବା
କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଦୋଷ ଏହି
ଯେ ସେମାନେ ଆପେ ଯାହା ଦୂରନ୍ତି ତାହା
କରିବି ଲୋକଙ୍କ ମତ ନେବା ତେଣିବ ଥାଇ
କେଉଁ ବିଶ୍ୱରରେ ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହୁଅନ୍ତି ତାହା ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ସବା ସବୁ

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଲେପ୍ଟନଙ୍କ
ଗବର୍ଣ୍ମେର ଯାହା କହିଥାଇନ୍ତି ସଥାର୍ଥ ଅଟିଲ ।
ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତ୍ଵପତ୍ରଙ୍କର ଘୋଟିଏ ଦୋଷ ଏହି
ଯେ ସେମାନେ ଆପେ ଯାହା ଦୂରନ୍ତି ତାହା
କରିବି ଲୋକଙ୍କ ମତ ନେବା ତେଣିବ ଥାଇ
କେଉଁ ବିଶ୍ୱରରେ ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହୁଅନ୍ତି ତାହା ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ସବା ସବୁ

କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅମେସାନେ କେବେଳଥର
ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଁ ସେ ସାଧାରଣ ଚିକିତ୍ସାଳୟ
ପ୍ରଭାବର ସାମୟିକ ଛାଲିକା ଓଡ଼ିଆ ଶଙ୍କଣ୍ଡ
ଅଥବା ସ୍ଥାନୀୟ କୌଣସି ସବାଦିଗୁଡ଼ରେ ପ୍ରକାଶ
ହେଉଥିଲେ ଲୋକେ ଉଠିଗଲା ଚିକିତ୍ସ
ଫଳାଫଳ ଜୀବିପାରନ୍ତେ ମାତ୍ର ସ୍ଥାନୀୟ ହାତମା
ମାନେ ତହିଁପରି କରୁଣାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(ଓଡ଼ିଆରେ କଲେତ ହେବାର ଉଦୟମଣିଶିଖି
ଓ ତାହା ଅମୁମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵରସାହେବଙ୍କ
କଣେଷ ଯହୁ ଓ ପରିଶମର ଧଳ ସୁରୂପ
ଜୀବି ଅଜେତ ସଂବାଦିଷ୍ଟରେ ସାହେବଙ୍କର
ସୁଖ୍ୟାର ବାହାର ଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ଗ୍ରାସୁକୁ
ରେବନ୍ଧୁମାତ୍ରାହେବ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ପିଶାର
ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ ସବ୍ଦା ମନୋଯୋଗୀ ଅଠକ୍ରି
ଅଜନ୍ମନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯାହା ହେଉ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟ-
ମୂରେ ଜାହାଙ୍କପର, ଅତି କାହାରକ ଦଢ଼ିରୁଥେ
ବେଣ୍ଟିଜ ହେବାର ଦେଖ ଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ
ଆମାଜଙ୍କପରି ଜାହାଙ୍କର ବିଶେଷ ଶର୍ଷ ଥିବାରୁ
ଦେମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତ ସହାଯେ ସେ ବରୁପ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେମାନଙ୍କ ଭାଷାକ ଚିମ୍ବର
ସେ କାନ୍ଦିତରୁଥେ ବିଦୟାଲୟମାନଙ୍କର ଦାର୍ଶକ
ବନ୍ଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଏବଂ ହାତରୁ ଝପା
ଦେଉ ମଧ୍ୟ ଦାଳବକ୍ତୁ ପରାର ଅଛନ୍ତି । ତମିର
ମୁଲର ବାର୍ଷିକ ସହାଯେ ସେ ଓଡ଼ିଆ କଲେଜ
ପଞ୍ଜିରେ କହିଲେ ଯେ ମେହମାନେ ଯେମନ୍ତ
ଆଶିଷ ବହନାରେ ହେବା ଦେବାକୁ ପାହିଜ
ଦେଉ ଅଛନ୍ତି ଜହାରେ ଜାହାଙ୍କର ପଞ୍ଜିରୁ
କାନ୍ଦିତ ହୋଇଅଛି ଯେ ଅନ୍ତରାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଅବଶ୍ୟକ ହେବା ତସୁର ଦେବ ଓ କର୍ଷପଞ୍ଜିର
ନ ହେଉଥିଲୁ ତୁମର ଏଠାରେ କଲେଜ
ପ୍ରାସନ ହେବ । ଏପଂବାଦଟି ଅତି ଶୁଭକର
ଅଠର ଏବଂ ଗ୍ରାସୁକୁ ବିଦୟାମାତ୍ରାହେବଙ୍କ ଉଦୟ
ଶୁଭ ଯେ ତଥା ଏହିଅଛି ଏଥରେ ବନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହେଉ ଓଡ଼ିଆଲେଭମାନେ ଯେ
ଅପରାଧ ବୋଲି କୋଟିଏ କଲେଜ କହି
ପାଇବେ ଜାଗାର ବିଷୟ ଆପଣ ଜେବେ ଏହା
ଏହାର ଯେ କବ୍ୟ ପରମାଣୁରେ ଧଳ ହେବ
ନାହିଁ ଓ ଏଠାପର ଜର୍ଣଲ ମେହମାନର ବିଷୟ
ଥିଲ ଅନ୍ତରାଳ ଉଦୟରେ ବିଷୟ ହେବ ନାହିଁ
ଦୀର୍ଘର କଥା ଅଠର । ବିନ୍ଦୁର ଏବାଥ
ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏହି ହୋଇଥାନ୍ତି

ଶ୍ରୀରାଜବାଟୁ ।

ଏ ବନଗୁଡ଼ି ମାଉନହାଟ୍ କି ଯାଥା ତୋଖୁ
ଶବ୍ଦକାରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ଓ ପ୍ରାୟ ଦୂ
ରଦର୍ଶ ହେବ ସହୀଁର କର୍ମର କାର୍ଯ୍ୟ ଅବମୂ
ହୋଇଥିଲେଣେ ଉପ୍ରେର୍ଣ୍ଣରେ ବନ୍ଧୀ ବଜା ଅରମ୍ଭହେ
ବାର ଗର ସନ୍ଧାନରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଲେନ୍ଦ୍ରିଥଳୁ
ବନ୍ଧୀ ଘେଠାରେ କେବଳ ଉଠାଦୋହାର କେ

ଫେରବାଲମାନେ ବସି ବନ୍ଧୁ ପୁ ବରୁଆହିରୁ କେ
ବାଟ ଦିନୀ ଦେଖିବାପାଇଁ ଉଗରଗାସି ଅଛେ-
ବିଲେହ ପ୍ରତିହିନ୍ଦ ଖେତାକୁ ଯାଉଥିଲାନ୍ତି । ଅ-
ଜାଳକାଳ ବର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାବୁ ଦୋବାହମାନେ ଯିଷ-
ତିରତୁପେ ବସି ଦିନୀ ବରୁଆରୁ ନାହାନ୍ତି ମଳିଅ
ଖଣ୍ଡେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ଦୋଇଥା-
ନ୍ତି । ଆଠ ଦିନଥିଲ ହେଲା ବାଟରେ ବିନ୍ଦା
ଅବମୃ ହେଲାଣି କିନ୍ତୁ ତହିଁରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭ
ପକାର ଅପେକ୍ଷା ଅପକାର ଅୟକ ହୋଇଥାଏ ।
ଯେଉଁମାନେ ବାଟ ବାଟରେ ଅଛିନ୍ତି ଏକା
ତାହାକର ସମସ୍ତ ପୁଣ୍ୟାଶ ଅଛି ମାତ୍ର ବଢ଼ି-
ବଜାର ଓ ତଗରପତା ଅଛିଲା ଲୋକଙ୍କ ମ-
ନ୍ଦ୍ରପାରରେ କଷ୍ଟ ହେଉଥାଏ । ଏଗରୁ ପ୍ରାଚୀରେ
ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଦାହ ବନ୍ଦିବାଯାଏ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ
ବଜାର ଦିନରେ ଉଠି ଦୋବାହକୁ ବିହୁବାଳ
ବସିବାକୁ ଦେବାର ଉଚିତ ତାହା ନ ହେଲେ
ଏମାନବର ହାତବକାର କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦିବ ଅଛି
ବାନ୍ଧବାଣି ଶ୍ରୀଅନନ୍ଦବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପଦ-
ଶା ବାନ୍ଧବାର ଏହି ଅହଞ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ପୁଲିମ କନ୍ଦକୁବଳମାନେ ଗୁଲାବକା ଦୋବାହଙ୍କ
ଯେଉଁଠାରେ ଦେଖୁଅଛି ହାତକୁ ଉତ୍ତ ନେ-
ଇପାହିଲାନ୍ତି ଅଛି କୌଣସି ଅଛିବୁ ବିବାହ
ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ଏଥରେ ଯେଉଁମାନେ ଅପଣ
ବରେବସି ଜେଳ ପରିବା ପରିବାର ବିଶୁଦ୍ଧିଲେ
ସେମାନେ ବଜ ହରବରରେ ପତିଅଛିନ୍ତି, ଯାହାର
ଲୋକବଳ ଅଛି ଏ ନିର୍ଭରସ୍ତ ଦୋବାର ବ
ହାତକୁ ଦୁରି ବିଶୁଦ୍ଧି ଯାହାର ବେଳେ ନାହିଁ
ତାହା କଥା ବଜ ହିଲିବ ହେବେ ବିବାହାଲା-
ମାନେ ମୁରିବା ଲୁହାଥିବି ଘରେ ବିହିଦେଇ
ମାରିଥିଲାନ୍ତି ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଗୁଲାବକା ଲୋକଙ୍କ
ନନ୍ଦରେ ଏହି ବିଶୁଦ୍ଧ ଗୋରାପାଣି ଯେ ହାତ
ଛିତା ଅଛି କୌଣସି ମୁନରେ ସେମାନେ ବି-
ନ୍ଦ୍ରପ କରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ
ଦିନ ଦେବେ । ପୁଲିମ ଏହିପରି ସମ୍ମ ଆଜି ପା-
ଇଥିଲାନ୍ତି ଅକା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅଜାକୁ ମୁଖ୍ୟମାନ
ନାହାନ୍ତି ଆମେମାନେ କିମ୍ବୁ କର ବହ ନ ଥା

କୁ । ଅନ୍ତମାକୁ ହୃଦୟେ ମାରୁଣ୍ଡୁଟ ପାହିଛି
ମୋଳାଲୟା ହିରୁମ ଦେଉଥିବାରୁ ଧନ୍ୟ
ଗହୁର ଅର୍ଥ ଫେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିଥିଲା । ସତ୍ତବ-
ଇଥରେ କେହି ଉଠାଦୋକାନ ଯେବି ବସିଲେ
ଜାହାଙ୍କୁ କଷେତ୍ର କରିବା ଓ ମେରୀମାନେ କୌ-
କରେ ବସି ବିରୁଥିଲେ ଗାହାଙ୍କୁ ହାତକୁ ଧିମାକୁ
ବହୁଦେବାର ଅଞ୍ଚଳ ହୃଦୟେ ମାରୁଣ୍ଡୁଟ ଦେଇ-
ଥିବେ ପୂର୍ବର ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଏମନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅର୍ଥ ବଲେ ଯେ ଶାହାରକୁ କେବୁ କି ପରିହା
ମୋରାର ଯେବି ଗୁରୁଵିଦାର ଦେଖିଲେ କାହିଁ
କୁ ହାତକୁ ଧାରାର ହେଉଅଛନ୍ତି ଅର ବେଦିନ
ଦିବକୁ ଯାଇଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଏପରି କିମ୍ବାର
ଯେ କିତାନ୍ତ କୁମରର ଓ ପୁରୁଷ ଅନ୍ତର
ବିଭୂତି ଜହିରେ ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏ କମିଟି
ଶବ୍ଦାର୍ଥ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦେବେ ମାରୁଣ୍ଡୁଟ
ପାହେବ କିମ୍ବିତ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରଗର ବରତ୍ର ଜାହା
ହେଲେ ଭଲ ହେବ ।

四

ଅମେରିକାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାଙ୍କରେ ପୁଣ୍ୟ ଯାତା
ବିଷୟରେ ସଂଖ୍ୟା ଦିବରେ ହେଉଥିଲୁ
ପଞ୍ଚମ ଉତ୍ସବ ସମେଷ ଦିବରେ ଏକନାନ୍ଦ
ହୋଇ ଯାଇବାକାଳୀନ୍ତି କଣାର ଅଛି । ଯାହିଁ
ଏ ବର୍ଷ ଉତ୍ସବ ହେବାର କାରାଏ ଗର୍ଭବତ ପର୍ଵିଷ
ଅଟଇଲା । ଗର୍ଭବତ ପୁଣ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ ଅତ୍ୱବ
ବଜାଇଯାଏ ଅସି ନ ଥିଲେ ତ ଏକର୍ଷମାତ୍ର
ମେବଜର ଅବସ୍ଥା କଲ ହୋଇ ନ ଥିବାର
ଅଧି ପାଇଲେ ନାହିଁ ।

ରୁଥମାଦି ସଞ୍ଚରରେ ପଢିଛି ନାହିଁର
ବାର୍ଯ୍ୟବାରୁବମାନେ ନିୟମିତରୂପେ ଅନନ୍ତମା-
ଯୋଗ ଓ ଅଳ୍ପପରିବ୍ରାନ୍ତ ଦେଖେଇ ଅଛି । କୁନ୍ତି
ଅମ୍ବୁମାତେ ଅନନ୍ତର ହୋଇ ଶୁଣେନ୍ତି ଯେ
କେଷ୍ଟୁକରେହୁଏହୁର ବାବୁ ବାବନବୁରୁ ପରିହାର
କି ବିଶେଷ ସହରେ ସଂଗ୍ରହିପାଦାର କାର୍ଯ୍ୟମାନ
ଏମନ୍ତ ଜୟବରନୂପେ ଦିଲାହ ହୋଇଥାଏ କି
ଦେଖା ଲୋକଙ୍କ କହିବାରୁ କଣାଯାଏ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ସହ ପାହେବିଲୁ ଅନଳତାରୁ ଅବଧି ସିରୁପ୍ର
ଦେଖା ହ ଧିଲା । ସାହାର ବଳେହୁଏହୁ ହୀନେ
ଅର୍ମନ୍ତୁଂସାହେବ ଜୟାଜୟାବୁଲୁ ଏ ବର୍ଷର ଜାଗି
ଦେଇ ପରମାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦରିଅଛି । କହିଲା
ଦ୍ୱାରା ବିର୍ଣ୍ଣରେ ଗୁରୁତବର ରୂପ ଦାଖାଏ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାତୁରିର ରଥରୁ ପଥିତିମାନେ
ହେବାର ପ୍ରସର ଥିଲା । ଏ ଦର୍ଶ ଜାମାକବାର

ତଥ୍ବରୁ ଏକଟ ହୋଇ ମନ୍ଦରର କର୍ମବାକ୍ରକ-
ଗ୍ରାମ ପୀତ୍ର, ନାଚ ବଜାର ଅଧିକାର ଏ ଓ ଖା
ସମୟରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ରଥରେ ବସାଇ
ହେଲେ । ପ୍ରାଚୀନବାଳର ଦିନମାନୁଷାରେ ମନ୍ଦର
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ମେଷ ହୋଇ ଠାକୁର-
ମାନେ ରଥକୁ ବିଜେଦରଥିଲେ ଓ ସେହିଦିନ
ରଥ ଟଣା ହୋଇ ଶୁଣ୍ଡରମନ୍ଦରରେ ପଢ଼ିଥିଲା
ଏ ବର୍ଷ ଜ୍ଞେତୃତ୍ୟାଏ ନ ହେଉ ତଥାକ
ଠାକୁରମାନେ ଦିନ ଥାଇଁ ରଥରେ ବସିବାରୁ
କରେଦୂରସାବ ରଥ ଟଣା ହେଲା ଓ ତହିଁ
ଆପଦନ ଶୁଣ୍ଡରମନ୍ଦରଠାରେ ପଢ଼ିଥିଲା
କେବଳ କିମ୍ବରିତ ସଂଖ୍ୟାର ରଥଦରତ ସଜା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ରଜୀ ନ ଥିବାରୁ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ-
ରେ ରଥ ଟଣା ହୋଇ ବର୍ଦ୍ଧିତଦିନର ସାଧ୍ୟ
ଘାଲରେ ଶୁଣ୍ଡରମନ୍ଦରଠାରେ ଛବିରଥ ଏହିଦେ
ପ୍ରକେମ ହଳେ ଓସେହି ରଥରେ ପଢ଼ିବିବେ
ହୋଇ ଠାକୁରମାନେ ସଂହାରନରେ ବସିଲେ
ରଥଟାରାଯ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରକାଂଗ ଯାଦି ମାନକଦ୍ଵାରା
କହାହାତ ହୋଇଥାଏ । ଶୁଣ୍ଡରମନ୍ଦ ବହୁତଦିନ
ହେଲା ରଥ ଟଣା ଚିତ୍ର ନ ଥିଲା ଏ ବର୍ଷ
ଜାରା ହେବାରୁ ଯାଦି ମାନେ ବଢ଼ି ଅନ୍ଧନିତ
ହେଲେ । ବାବୁ ନମାନକୁଣ୍ଡ ସରକାର ବସିବର
ରୁଥ ପରାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ବାହୁଡ଼ାଦିନ
ଠାକୁରମାନେ ରଥକୁ ବିଜେ କରିବାର ସମସ୍ତ
ଦିନ୍ୟମ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ରଥରବୁର ମୁଁ
ଫେର କି ଥିବାରୁ ଜାହା ହୋଇ ପରାନ ନାହିଁ
ପ୍ରାଚୀନକାଳର ଦିନମାନୁଷରେ ନବଦିନମଧ୍ୟରେ
ଠାକୁରମାନଙ୍କର ମନ୍ଦରକୁ ଫେର ଅସିବାର
କାହିଁ ଓ ମନ୍ଦରର ବର୍ମରମାନେ ସରକି-
ଦିନାର ବାର୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜାହା ଯେ ନ ହେବ
ନମନ ବିହି ହେବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଜିତନ୍ଧୀଆଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସମ୍ପର୍କରେ ଅମେହ
ମାତେ ଅଭି ଗୋଟିଏ କଥା ଶୁଣିଆନ୍ତିରୁ । ଠାକୁ-
ରୂପାତେ ଯେତେବେଳେ ଆଖିପରିବାରେ ଥିଲେ
ତେତେବେଳେ ଗ୍ରାମନୀରିର ଭିତରପାଞ୍ଚଙ୍କ ଛାତରୁ
ଗୋଟିଏ ଜାଣ ପଥର କସି ପଢ଼ିଲା । ସିଂହାସ-
ନର ସମ୍ମନରେ ଯେଉଁଠାରେ ଦେଖ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଓ ପୁଜା ଉତ୍ସାହ ହୁଅର ସେହିସାନରେ ଭାବା
ପଡ଼ିଥିଲା । ପୌରଗଣର ଦିଷ୍ଟି ଯେ ଏଥରେ
ବୌଦ୍ଧ ଦୂର୍ଧଵନା ଦିନ୍ତି ଲାଗିଛି । ଏହାକୁ ଠାକୁର
ବିଷାରଦେବୀ ନିର୍ମିତ ଜଣେ ହନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠିତ
ପରାମେ ସେଠାର ମାଛକ୍ଷେତ୍ର କମିଶର-
ଆହେବଙ୍କ ବିକାଶକୁ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଣାଯାଏ ପୁଣେ ଥରେ ଏହିରୂପ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଜଣେ ତେବେଷିଥର ସାଇ ଧୀର୍ଘମୁଖ
କରିଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଚରଣ କରୁ ଯେ
ଜଣେ ଉପସ୍ଥିତ ତେବେଷିଥର ଏ ବର୍ଣ୍ଣର
ପ୍ରେରଣ ହେବେ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଇ
ଅଛି ଜାହା ମନ୍ଦିରର କରବା ହିତା ମନ୍ଦିରର
ଅନ୍ତରୁ ବଳରୂପେ ପଣ୍ଡାଳ କର ଆଦିବେ
ବାରଣ ଯେବେ ସନ୍ଦର ଅଭିନ୍ୟାନ ଘୁରିଛନ୍ତି
ହେବାରୁ ତହଁର ଜାହାମ୍ବାନ ଦୂରେ ଓ ବିଦ୍ୱାଳ
ହୋଇ ଯାଇଥିବ ତେବେ ରହିଷ୍ଯତ ଦୂର୍ଧିନା
ନିବାରଣ ସକାଗେ ମନ୍ଦିରକୁ ଧରୁଣ୍ଣିବୁପେ
ମୁଖ୍ୟରୁ ବରଦାଳୁ ହେବ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଯେଗୁପୈ
ଅନ୍ତରାମୟ ତହଁରେ ବଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହିଲ
ଯେ ମନ୍ଦିରର ଶୌଣିଦିତାରେ କିନ୍ତୁ କଞ୍ଚକାଳୀ
ଥିଲେ କାହା କାହାର ନା କାହାର ଦୃଷ୍ଟିପଥରେ
ପତିବ ସୁତରଂ ଦେବେବେଲେ ବିପଦ ଦିକବାର
ସମ୍ବାଦନା । ଏହ୍ମାରେ ନନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ପଣ୍ଡାଳ କରିବାର ଉଚିତ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ କୁତଳୁ
ଚେତିଧରିବା ସକାଗେ ମମମାନ ବର୍ଣ୍ଣର କରିବା
କୁ ରଜା କନ୍ତୁନା କରିଥିବାକୁ ।

କଟକ ନର୍ମିଳ ମୁଲୁର ବାଣୀକ
ପାରତୋଷିକ ବିବରଣ ସବୁ ।
ଏ ବାଣୀକ ସହିତ ମନ୍ଦିଳବାର ସକାଳ
ଦେଲେ ହୋଇଥିଲା । ଇଂଗ୍ରିଜ୍ ମଝରେ
କେବଳ ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ମୃବନ୍ଧା ଶାହେବ ଜମିଗନ୍ଧର
ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଜ ୧୯୧୨ ଶ ମଝରେ
ଦେଇଥିଲା ଜମିଦାର, ଜଣେ ଉଦ୍‌ଧାର ଓ ବାଙ୍ଗ
ସମ୍ବ୍ରଦ ରକ୍ଷଣରୀତି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।
ବୃକ୍ଷଧର୍ମ ପ୍ରବ୍ରତ ବାବୁ ପ୍ରଭାସ କଣ୍ଠ ମଜ୍ଜନ-
ଦାର ମଝ ପାଇଁ ଥିଥିଲେ । ଅନେବ ଇଂ-
ରକ ଓ ଦେଶୀୟ ଦ୍ୱାରା କଟାଯାଇଥିଲା
ହୋଇଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଆର କେହି ଅସିବାକୁ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ । ଏହି ଟିକର ସାଧା-
ରଣ ଅବହୀ ଅଟଇ ସୂଚନା ଏଥିପାଇଁ ଅନ୍ତରେ
ବରବା ବୃଥା କଷ୍ଟମିତରବୁଦ୍ଧି କଲ କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ୟୁମ୍
ହେଲାରୁ ହୁଲର ପ୍ରଥାନ ବର୍ମନ୍ସିଆ ବାବୁ ହୁରା-
ବା ନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଇଂଗ୍ଲୀଆ ଭାଷାରେ ହୁଲର
ବାଣୀକ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠବଲେ ତହିଁ ଜାଗାରୁ
ପାରତୋଷିକ ପୁସ୍ତକବବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାଣୀ-
ଦିଘାଗଲ । ପୁସ୍ତକ ବିଦ୍ୟାନ ସମୟରେ ଅନେକ
ଉତ୍ସପିଲ ମୁଣ୍ଡର ବାଳ ବାଚିଥିବାର ଦେଖି
କଟିଗନ୍ତର ସାହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କହି-

ଲେ ଯେ ଅଧିକା ଦେଖିଯୁ ପ୍ରଥା ପ୍ରତିବାର
ଉଚ୍ଛବ ନୁହଇବା ଏବଜଣ ପିଲାକୁ ବାଳ ବାଟି-
ବାର ବାରଣ ପରିବାରେ ସେ ବହିଲ ବିବେ
ବାଳ କଟାଇଥିଲ ଘୁନଙ୍ଗାର ବଢାଇଥାଏଛି । ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ପେଷ ହେଲ ଉତ୍ତାରୁ ଶା ଯୁକ୍ତ କମିଶ-
ନର ସାହେବ ଛାଡ଼ା ହୋଇ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶିଳ୍ପକୁ
ସମୋଧନ କର କହିଲେ ଯେ ଏଥରକୁ ଯେବେ
ଗାନ୍ଧିର ସେ ଏହି ସ୍ତରର ପାରିଶୋଷିବ ବିଚ-
ରିଏ ବରରେ ଉପବ୍ରତ ହୋଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ନିଷାହ ବଲେଣି ଓ ଜାହାଙ୍କ ମନରେ ଘର
ଆନନ୍ଦ କାହା ହେଉଥାଏ ଯେ ସେ ଉତ୍ତରପେ-
ତର ଏଠାର ଶିକ୍ଷାର ଭନ୍ଦର ଦେଖିଥାଇନ୍ତି ।
୫ ବିଜ୍ଞାପନ ବର୍ଷରେ କ ୮୦ ଶ ପଣ୍ଡିତ ଓ ୫୦
ଜଣ ଅବଧାଙ୍କ ପରିମାରେ ଉତ୍ତାର୍ଷ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଏ ଫଳ ସନ୍ନୋଷକରିବ ଅଟର ଓ
ଏଥରେ ଶିକ୍ଷକ ଓ ପ୍ରଦ ଉଚ୍ଚୟବର ପ୍ରଶଂସା
ଅଛି । ନର୍ମିଳ ସ୍ତୁଲ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଆବର୍-
ଦିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ପାଠ୍ୟାଳ ଅଛି ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ
ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ କଳାଳ୍ପି ଦୂର ବିଷୟ
ଅଟର ମାତ୍ର ନର୍ମିଳ ସ୍ତୁଲରେ ଜାହାଙ୍କ ବତ
କର ପେନବାରୁ ହେବ ନାହିଁ ବାରଣ ଉକ୍ତ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଵପ୍ନର ପରିମାନେ ଉତ୍ତମକଣମାତ୍ର ବ
ଜାହାଙ୍କ ଦେଇ ପଣ୍ଡିତ ଓ ଅଧାନମାନେ ଶିକ୍ଷା-
କାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କରିବେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଆହୁର ବହିଲେ ବି ସେ ମୋଧସଲର ଅବେଳା
ସ୍ତୁଲ ଓ ଗୃହଗାଲୁ ସ୍ଵୟମ୍ଭ ଦେଖିଥାଇନ୍ତି ଓ
ନର୍ମିଳ ସ୍ତୁଲରୁ ବାହାର ଥିବା ପଣ୍ଡିତ ଆବ-
ଧାନମାନେ ସେସମସ୍ତର ବାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ
ବିବାହ କରିବୁ ମାତ୍ର ସେ ଦିନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇ ବ-
ହିଥାଇନ୍ତି ଯେ ଏଠାରୁ ବାହାର ଯେଇମାନେ
ଟଙ୍କକ ଦୁଇର ତାହାର ସେବୀର ବିଷୟ ସେ-
ରୂପ ଚରିତ ନାହିଁ । ବାବୁବରେ ଅନେକଙ୍କର
ମନଚରିତ ସେ ଶୁଣିଥାଇନ୍ତି ଓ ତହିଁ ପାଇଁ
ଶାମର ଲୋକମାନେ ଏମାକଙ୍କୁ ସମ ପାଇଁ
ନାହିଁ । ନର୍ମିଳ ସ୍ତୁଲର ଅଧ୍ୟୟ ଓ ଶିକ୍ଷକ-
ମାନ୍ଦ୍ରା ଏଥରେ ଘର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଉଚ୍ଚତ
ଏଥୁତାରୁ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ବାରୁ ନ ହେବା ଓ
ଭଲ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କର ଉଚ୍ଚକର୍ମ ପାଇବା ପାଇଁ
ଅକାଂଶା ବଢାଇବା ଉତ୍ତମାଦ ସବୁ ପରମ
ଦେଇ ବହିଲେ ଯେ ନର୍ମିଳ ସ୍ତୁଲରୁ ଯେ-
ଇମାନେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ ମୋଧସଲରେ ପଣ୍ଡିତ
ଓ ଅବଧାନ ଦୁଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବରିବୁ ବର
ଜାହିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଏଥରେ ଜା-

ହାତେ ଓ ଜାଗାଙ୍କିତାର ମୋଷ୍ଟର ଲୋକଙ୍କ ବିଶେଷ ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଏଥୁ ଧାରୀ ସେ ପ୍ରସାଦ କରେ କି ଯେବେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିନକମାନେ ଆପେ ଶ୍ରୀକଳ ସହଜ ଯୋଗଦେଇ ଜାନାଦି ଶାଶ ପରିବା ଓ ଫଳ ଫୁଲର ଗଛ ଲବାର ଦର୍ଶଣ ପ୍ରସୂତ ବରବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବେ । ତେବେ ସେ ଜହାଂ ନିତି ଶର୍ଣ୍ଣ କମେ ଫଞ୍ଚାର ହେବେ ଓ ତହାଂ ସମ୍ରକ୍ଷିତ ଅଳ୍ୟାଥଳୀ ପ୍ରଦିଷ୍ଟାନ ଅପ୍ରକାଶର ଅପ୍ରକାଶର ହୁବେବେ । ଅମୃତାଳକ ବିଦେଶଜାରେ ଏ ପ୍ରସାଦଟି ବଜ ଉତ୍ତମ ଅପ୍ରକାଶ ଓ ଏଥୁରେ ବେବଳ ଶକ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀକଳ ଶାଶ୍ଵରକ ଓ ମାନସିକ ବଳ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଏଥିରେ ଚାରିର ବିଶେଷ ଜାଇଜଳ ହେବ ଓ ଆଜେକ କଳାକର ଜାବନ୍ଦୟାଧି ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଭୟ ବରୁଁ ସେ ପ୍ରଥମରଃ ହୃଦେଶ କୃଥା ଜାରି ଅବହାର ଅବା ମାନ୍ଦ୍ରାଜାନ ହେବୁରୁ ବିଶେଷମାନେ ଏଥିରେ ମନ୍ଦୋଯୋଗୀ ହେବେ ନାହାଁ ବନ୍ଦ ଯେବେ ସେ ମାନେ ଅନ୍ତାବନ କର ଦେଖିବେ ତେବେ ଅବଶ୍ୟ କୁଣି ପାରିବେ ଯେ ଏଥିରେ କୋଣି ପ୍ରକାର ଜାରି ମର୍ଯ୍ୟାଧା ଲାଗିବ ହେବାର ବଥା ଜାହାଁ କୁଣୁଙ୍ଗ ଏହାକୁଣ୍ଠା-ଆଜେକ କୁଣଃପାର ଓ ଅଳ୍ୟ କି ଯହାଁର ପ୍ରାଦୂର୍ବିରୁ ଏ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ତର କି ଲାଗି ପାରୁ ନାହାଁ ତହାଁ ମୂଳରେ କୁତାର ପ୍ରସ୍ଥାଗ ହେବ । ତେମା କୃଷି ପ୍ରଥାନ ଦେଇ ଅପ୍ରକାଶ ଏଠାରେ ସମ୍ମର୍ମ କୁଣିର କଷ୍ଟମ ଜାତିବାର ଉତ୍ତର । ଏହାଜାଣୀ ଲୁହୁ ଯେ ସମସ୍ତେ ବାତରେ ଲାଗିଲ ଥର ଶ୍ରୀ କରିବେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ବନ୍ଦ ଯାହାକର କମେ ଅଛି ଓ କୋଠିଯାପାନ ଗୁମ ବରନ୍ତି ବା ଆପେ ଆପଣା ବାତିଖଣ୍ଡି କରେ ଶାଶ ଧରିବା କର କେତେକ ସାଂଧାରିକ ବ୍ୟଧିରୁ ରଜାଯାଅନ୍ତି ହେମାନେ ତହାଁରୁ ସମୟକ ଲାଜ ପାଇବାକୁ ପକ୍ଷମ ହେବେ ଓ ନିର୍ମଳ ପ୍ରକାର ପ୍ରଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ସନ୍ନ କରି ଯାଏବେ ।

ଜ୍ଞାନସ୍ତବ ବମ୍ବିଗନ୍ଧର ଥାହେବ ଅନ୍ତକ ଶର୍ଷର
ବନ୍ଦ ଉତ୍ତାର ସର୍ବଦିଲ ଅନୁଭେଦରେ ବାନ୍ଦ
ପ୍ରତାଙ୍ଗ ଚନ୍ଦ୍ର ମତ୍ତୁନବାର ଶ୍ରୀଦିନାନନ୍ଦ ସମୋ—
ଥନ ଦର ବଙ୍ଗଲାଭଣାରେ ବଦ୍ୟାର ଗୋରବ
ବନ୍ଧୁର ବିଶ୍ଵିନ ବଳେ ଓ ଯାଶରତ ବଳୀରୁ
ଦୂରିବଳର ଅସ୍ତ୍ରଦିଲ କଷ୍ଟରୁ ଗୋଟିଏ
କୌତୁକତନ୍ତ୍ର ବଳୀପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଦାଶ୍ରମ ବଳେ
ଓ ପରିବେଶରେ ବନ୍ଧୁରେ ଯେ ଶ୍ରୀଦିନାନନ୍ଦ

ଶିକ୍ଷାପ୍ରତିବନ୍ଦ ଗର୍ଭମେଘ ସେମନ୍ତ ସର୍ବ
ବରୁଥିଲୁଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷବଳ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଉତ୍ସବ
ଯହି ହେଉ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷବଳ
ମାନ୍ଦ୍ରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗାନ୍ଧି ଶିକ୍ଷା ଦିଅଯାଏ ମାତ୍ର
ଜାହା ଯଥାର୍ଥ ନହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଶିକ୍ଷବଳ
ଏବୁଷ ଶିକ୍ଷା ଦେବୀର ଉଚିତ ବି ଯହୁଂରେ
ସେମାନେ ବାଲବଳର ପ୍ରକର ନିଃସମ୍ମନ୍ଦରିତିରେ
ବୁଝି ପାରିବେ ଓ ଜାହାଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ର ମଞ୍ଚରେ ପରି
ଅନୁର୍ଗିତ ଭାବମୁଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ପାରିବେ ।
ଶିକ୍ଷବଳାନେ ବହା ନ ଜାଣିଲେ ବାଲବଳର
ମନ ଓ ସ୍ଵଭବ ବୁଦ୍ଧି ଜାହାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ
ପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ଜାତିଜାତୀୟ
ବାଲବଳ ପ୍ରତି ଯମଦୂତ ପ୍ରାୟ କଣା ସିବେ
ପ୍ରତାପ ବାବୁଙ୍କ ବକ୍ତ୍ରାର ଏହି ବିବଳୁ ପରିୟ-
ମାନେ ଅନମୋଦନ କଲେ ।

ସାପାଦ୍ଧିକ ସଂବାଦ ।

ଏସପ୍ରାଦରେ ଏଠାରେ ଶୁଣ ହୁତ ବର୍ଷ
ହୋଇଅଛି ଓ ଗେଟିଏ ବନ୍ଦବତି ଅସିବାର
ସମସ୍ତ ଲୟକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ।

ଫଳରୂପତା ତଥାଇଲ୍ ମଦଦିନା କି ଯତ୍ତି
ରେ ହାତ ଅକ୍ଷତିଲ୍ ରହିମାନ ମହାଜନଙ୍କ
ପୁଣୀରେ କାହା ଗେଣ୍ଟି ବିଦାର ଦଥୁଳ ହୋଇ
ଥିଲା ତହୁଁରେ ଯୁଦ୍ଧ ଭକ୍ତ ଧଳା ସନ୍ତରେ
ଥିବା ଶୁକ୍ରରାମଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ବୋଲି ଶୁଳକ
କରିଥିଲେ । ଦୌରାରେ ସେମାନେ ଶଳମୁଖ
ସାନ୍ତରେ ଆହୁର ତିହି ସମୀକ୍ଷା କି ଥିଲା ।

ପାତ୍ରରୁ ମିଥି ସାଙ୍ଗେ ଦେବାର ଯେଉଁ
ମନ୍ଦିରମାଟି ଅସ୍ଥିଲ ତହିଁର ଆସିଲାକେ
ଦୌରାରେ ଜଳସ ପାଇଲେ । ଏଥର ଦୌ-
ରାରେ କନ୍ଧାହେବନ୍ଦର ଅନେକ ଅହବେ-
ଚନ୍ଦ ପକାନ ହୋଇଥାଏ ।

ଏଠି କଲେହୁଣ୍ଡା ହାତରର ମନ୍ଦିରର
ଚଳକ ମାସ ତା ୨୦ ରଖିବେ ଦୌରାଣୀ
କିମ୍ବା ହେବ ।

ଏ ସ୍ଥାନରେ ଡେଲାରୀ ମେଳ ଏ ନଗର
ରେ କିଛି ଅଧିକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ
ବେଳେ ଗୁଡ଼ିକ ମହୁଣ୍ଡ ଏଥରେ ନେଇ
ହୋଇଅଛି ।

ଏକ ସମ୍ବାଦକ୍ତରେ ଲେଖାଯତ୍ତ ସେ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଧାରୀ ନାମରେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଚାହୁଁ ଏକାକିଳେ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ଭାଷରେ ଏକପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ଲିଙ୍ଗର ଦେଲେ
ଜାହା ଦଇବର୍ଷ ଅର୍ଥମୁ ରତ୍ନକା ରହିବ ।

ଡେଲିକ୍ସନ୍ ଲେଖନ୍ ସେ ପ୍ରିନ୍ସଅବ୍
ବେଳ୍ସ ବନାଇବାକୁ ଶୁଣଗମନ କଲେ ବିକା-
ଶୁଣଗରର ବାହାରିବା ସମାବେଶପୂର୍ବକ ତା-
ହାଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଆଶା କରିଥାଏନ୍ତି ।

ବନ୍ଦାମେର ସମ୍ବଦପତ୍ର ଲେଖଣ୍ଡି ଯେ
ସରରାତ୍ରି ମିତି ମହୀୟରକୁ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ
କରିବେ ମାତ୍ର କର୍ମଭାବ ପ୍ରତିକଣ କରିବେ କି
ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ କାରଣ ତାଦାକୁ ବିଲୁପ୍ତକୁ
ହୁଏବା ନେଇଥିବାର ମାନସ ଅଛି ।

ବ୍ରହ୍ମାର ଲୋକମାନେ ହୁରପୋକ ଭାବ
ଜୀବବାକୁ ବଡ଼ ସୁଖ ପାଆନ୍ତି ଏମନ୍ତି କି ଏହାକୁ
ଚିତ୍ରଣ୍ଣ ଅଦ୍ବାଜୀଯ ଦ୍ରବ୍ୟମଧରେ ଗଣ୍ଠ କରିଛି।

କଳିକଲାରେ ଜଣେ ତାକହରକଙ୍ଗ ଖଣ୍ଡେ
ଚଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଲୋଟ ଘେଷଇ ନେଉଥିବାରୁ
କଠିନପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଏକବର୍ଷ ଦଶମାସ କାମ-
ବାର ଦଶ ପାଇଥାରୁ ।

ପ୍ରିନ୍ସ୍ ଅବ୍ଦେଲସ୍କ ନମିତ ପଞ୍ଜାବର
ଲୋକମାନେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବାବୀର ହେ
ଗ୍ରହ କରିଥାଏନ୍ତି । ଏ ଟଙ୍କା ଦିଲ୍ଲୀ ମହୋଦୟଙ୍କ
ପଞ୍ଜାବ ବ୍ରାମଣରେ ଝର୍ଗ ହେବ । ମାତ୍ର ବିଶେ
ଳର ମିଛନିଷିପାଲଟି ଏହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ସକାଳ
ଶେ କହୁ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅର୍ପାକାର କରିଥ
ଛନ୍ତି । ଏ ସୁରଦ ବିଷୟ ସକାଶେ ପୁଅଳ ହେବା
ଚିଠିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ତେଲିନୀସୁଧରୁ ଅବଗରି ହେଲୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କମିଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ ସଞ୍ଚାର୍ଯ୍ୟମାନ ସ୍ଥରଣାର୍ଥେ ଦେହାରର ଲୋକମାନେ . ଗୋଟିଏ ସବୁ କର୍ମିଣ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଠ ୨୦୦୦ କାହିଁ ଦେବା ଉଠିଥିଲା ମାତ୍ର ଏ ଟଳା ଭଣା ଦେବାକୁ ଜମିଦାରମାନେ କେହି କାଠ ଓ କେହି ମଳ୍ଲିକ ଯୋଗାଇବାରେ ତପ୍ତର ମୋରଥିଲୁଛନ୍ତି ।

କଲିକଟା ଦୀର୍ଘକୋଟିର ପ୍ରଧାନ ଜଙ୍ଗ
ସବୁରିଗୁଡ଼ିଗାର୍ଥ ଗତମାସ ଶେଷ ବାରଙ୍ଗରେ
ହାର୍ଯ୍ୟଗର ଘନଶ କଲେ ।

ପ୍ରିନ୍ସ ଅବ୍ ବେଳସଙ୍କର ଭାବିତବ୍ରଦ୍ଧିକ
ଶୁଭମନଙ୍କ କରିବାର ନିଷ୍ଠୁ ହୋଇଥିଲା ୫
ଏଥିପୀର କମେବାପିମାନେ ଦେବାପରିବ କହି
ବାର ଆଗ୍ରମ୍ଭ କଲେଖି ବିନ୍ଦୁ ଲଳକହାଏଇ
ଏଥିମିଳି ଉଦ୍‌ସ୍ଥ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଶୁଣି ଏହି ଉତ୍ତରାଜୟରେ ସହିକାନ୍ତର ଦିଲ୍ଲି
ଆବଳାର ବକ୍ତବ୍ରିଷ୍ଟିଙ୍କାରିଙ୍କ ଯୋଗାଳୟରେ
ମହିଳା ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ହେଉ ।

ବ୍ୟାକ୍ ପାଇଁ

ଶାପୁଦ୍ଵିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶିତ

ଶାକରୁଣ ଜଳରୁ ସଙ୍ଗ ଥାଏଇ ନିଷିଦ୍ଧା । ମ । ଶ୍ରୀବିଶ୍ଵ ଦିଲୋଳ ସନ ପାଇଁ ସାଲ ଶନିବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଜାଳମାସୁଳ୍ଲ ୩୯ }

ଯାଜିଷ୍ଠରତାରୁ ସମ୍ମାଦ ପାଇଥାରୁ ଯେ
ବୈରଣୀ ଓ ଗରସ୍ଥ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣଶମାନ
କାଳ ଜା ୧୫ ରଜଠାରୁ ଜା ୨୭ ରଜମାବ
ଶପେଷ କୁଣି ହୋଇଥିଲ ଜା ୮ ରଜରୁ ପାଣି
ଛତକାର ଅରମ୍ଭ ହେଲ ଅଥଲ ବିହୁ ଶରି
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବୃଦ୍ଧାର ସଜ୍ଜାକ ସହି ଅମୂଳଙ୍କ ଗବ-
ତିମେଘର ଯେଉଁ ଏହି ହୋଇଥିଲ ଜାହା-
ନ୍ଦିଯା ଗଚ୍ଛେବେ ପକାଇବ ହୋଇଥାଇଁ ।
ଫର୍ମିଲୁ କଣାଯାଏ ଯେ ଯେଉଁ କମିତି ଦୂର
ପ୍ରତିରୋଧ ହୋଇଥିଲ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀରୁ ପେ-
ଚୁକ୍ତି ହେଲ ଓ ବୃଦ୍ଧାରଜାକ ସହି ପୂର୍ବରୁ
ଯେ ବନ୍ଧୁତା ଆଶ୍ରି ଜାଗା ସୁଖ ଉତ୍ତମ । ଅଭି-
ନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯାମାନାନ୍ ମଜାକୁର ଅଛି
ମହା ନମ୍ବର ଗାନ୍ଧୀରବେ ଏକାନ୍ତ ହେବ ଜବଣ୍ଠି

ମୁଖ ଏକୁଷ ନଳ ପ୍ରକାଶ ଦିରଥରକୁ । ଅ-
ଏବକ ପୂରେ ସୁନ୍ଦର ଯେ ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ମାନକା
ରେବେ କରୁଥିଲେ ଜାହା ସବୁ ଅମୂଳକ ହେଲା
ଦତ୍ତସୁନ୍ଦର ଦିଷ୍ଟି ଅଠଇ ।

ପୁରୁଷୁ ସଂକାଦ ପାଇଥାଏଁ ଯେ ଅଗ୍ରିଷ୍ଠ
ଉତ୍ତରିଥର ବାହୁ ପୂର୍ବିଦ୍ଵିତୀୟରବାର ଶ୍ରାବନ-
ନ୍ଧାଥୀ ମନ୍ଦିରର ଅଦ୍ସ୍ତ୍ରା ଦେଖି ବବର୍ଣ୍ଣିମେଣ୍ଡଲୁ
ରଥୋର୍ ବରବାଗାରର ପ୍ରେଇଇ ହୋଇଥ-
ିଲା । ଜନକିଙ୍କାର ସେ ସେଠାରେ ସମ୍ମାନ ଜଳା-

ରଙ୍ଗ କରୁ ଥାଇଛନ୍ତି । ଦେଉଳରୁ ଯେଉଁ ପଥର
ପଢ଼ିଥାଏ ଜାହା ଦସାଇବାକୁ କିଛିଦନ ବିଲମ୍‌
ହେବ ଓ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠାକୁର କେଉଁଠାରେ
ରହିବେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ । ଅକ୍ଷୟ ଠାକୁ-
ରମାଙ୍କେ ଗୁଡ଼ିଗୁଣରୁ ଫେର ନାହାନ୍ତି ଗତ
ତା ୨୯ ଚିଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗମୋହନରେ ବନ୍ଧା-
ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଯେଉଁମାଙ୍କ ମହାପ୍ରାଦି
ବିନା ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର ବରହ ନାହିଁ ସେ-
ମାହିକର ଲୋଗର ସୀମା ନାହିଁ ଏ ଉତ୍ତାରୁ
ସଂକାତ ପାଇଥାଏ ଯେ ନନ୍ଦରେ ଜନାର୍ଦନ ଓ
ସଙ୍ଗ୍ରହୀତ ମରମଜ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠାକୁର
ମାଙ୍କ ଜଗମୋହନରେ ରହିବେ ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ
ରଥସ୍ଵର ଫେର ଅବିବ । ସତାଙ୍ଗର ଏହି
କିନ୍ତୁରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେସାହେବ ସମ୍ମତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଗନ୍ଧାର ବ୍ରଜପୁରତାରୁ କାଶୟଣ ଦିଲ୍ଲିଜୁ
ନାମରେ ଏବବଳି ଲେଖି ଅଛିନ୍ତି ଯେ ପାଦ
ଷ୍ଟୁଥ୍ସାହେବଙ୍କ ଅଚିଗ୍ନୀ ଶ୍ରମସାକାର ପ୍ରଦବ
'ଶିଶୁ ଲିଖେଥୁମ ସବୁ' ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ
ସ୍ଵାପନ ଦର ଅଛିନ୍ତି । ସବୁଟି ପାଞ୍ଚିକ ପ୍ରାଣପକ୍ଷର
ଶେଷ ଦୂଧବାରୁରେ ଏହାର କିମ୍ବନିତ ଅସ୍ତ୍ର-
କେମନ ଦୁଆଇ ସମ୍ବାଦବାଜା ଲେଖିନ୍ତି ଯେ
ଏଥରେ ଅନେକ ଉତ୍ସାହେନ ସର୍ବସ୍ଵରୂପ
ରତ୍ନ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି ଏହି ମାଦିକତ୍ରୁଦ୍ୟ ସେବ-
କର କ୍ଷାନ୍ତ ରହିବାପାଇଁ ସର୍ବ୍ୟମାଳଙ୍କ ସବୁଦ୍ଵା

ଉରେଜକ କରିବାକାରଣ ବକ୍ତୁଳାମାନ ପଠିଲ
ହେଉଥିଲା । ସଙ୍ଗର ଉଦୟମରେ ଅନେକଙ୍ଗେବ
ଅଛିରକୁ ମାଦବପ୍ରବନ୍ଧ ସେବନରୁ ଶାନ୍ତ ହୋଇ
ନିର୍ମଳ ଚରିତର ପୂଞ୍ଜ ଗ୍ରେଗ କରୁ ଅଛିନ୍ତି ।
ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାର ଲୋବମାନେ ବେଉଁ ମାଦବପ୍ରବନ୍ଧ
ଦିଗେଷରେ ଅନୁରକ୍ତ ଓ ଜଦାସ କି ଦିନେ
ଶ୍ରେଣ କରୁଥିଲା ପଥପ୍ରେରକ ଲେଖି ନ
ଥିବାରୁ ଅମୈମାନେ କହ ନ ଥାରୁ ମାଦ ସର୍ବ
ବସିବାରୁ ବୋଥକେରଥିଲା ଯେ ବୌଣସ
ମାଦବପ୍ରବନ୍ଧର ଅଳ୍ପକୁ ପ୍ରାଦୂର୍ବାଦ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ହୋଇଥିବ ଓ ସୋଠାଲୋବମାନେ ଜାହା ନିବା-
ରଣ ସବାମେ ଯକୁଗାଳ ହୋଇଥିଲା କହ
ସମ୍ବର ଉଷ୍ଣଯ ଅଛି ।

କିଲାକୁ ଜାରିଜାକଯୋଗେ ସମ୍ମାଦ ଅତି-
ଅଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ
ପୁରୀ ପ୍ରିୟାନ୍ଧୁବ୍ରଦ୍ଵେଳୁଷ ଅଗାମୀ ଅକ୍ରୂଦ୍ର ମାସ
ଜା ୨୭ ରାତରେ ଉଠିଗଣ୍ଡରୁ ଜୀବଜବର୍ଷ ଓ
ଜନ୍ମିତିକର୍ତ୍ତା ଉପରବେଗମାନ ଦେଖିବାକାରୀ
ଯାଥା ବରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ସେ କୁଆମାସ
କିଲାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ରହିବେ । ଦୁଇଜଣ୍ଡ
ଜାହାଜ ଏହାଙ୍କ ଦୂମର କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବାତୁ
ହୋଇଥାଏ । କାହାର କେ ସେଇ ଉଚ୍ଚାଦର
ବ୍ୟୟ * ୨୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ହେବ କେ ଶୁଭଜବର୍ଷରେ
ସ୍ଥିତକାଳର ବ୍ୟୟ * ୨୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ଅନୁମାନ
ଦେଇଥାଏ । ଶୁଭଦୂତ ଜୀବଜବର୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ

ମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେଜିନରଙ୍ଗ କିବୁଦ୍ଧରେ
ଆଶଥ୍ୟ ସ୍ଵାଭାର ବରବେ ଓ ସେହି ଆଶଥ୍ୟ
ସନ୍ତୋଷୀୟ ଅସ୍ଵାଭାରର ବ୍ୟବହାରରେ ଉପ୍ରେ
କଳା ବ୍ୟୟ ହେବୁ ବ୍ୟବହାର ମହାଶ୍ଵାରର
ପ୍ରକଳ୍ପିତରୂପ ପରିଚିତ ହେବେ ନାହିଁ କେବଳ
ଭାବ ଉତ୍ସବକାରୀମୁଖୀ ପ୍ରମାଣ ବରବେ ।
ଭାବାଙ୍କର ନିଜବ୍ୟୟ ଓ ପାରିଶେଷିତ ଦାନ
ଛାତ୍ରାଦରେ ୫ ୨,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବାର
ଅନ୍ତମାନ ହୋଇଅଛି । ବ୍ୟବହାରଙ୍କ ପ୍ରମାଣ
ରେ ଯୋଗେ ବ୍ୟୟ ହେବ ତହିଁ ର ଅନ୍ତମାନକ
ଭାବା ଧାର୍ଲିମେଣ୍ଡରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ।

ମୋଟ ଯେତେ ଠଙ୍କା ବ୍ୟସ ହେବ ଜାହାଗୁ
ରଂଲିଶୁଦେବ କିନ୍ତୁ ରଜବର୍ଷଦେବ ଉପରଲିଶୁଦେବ
ଜାରଜାବ ସମ୍ମାନରେ ପ୍ରକାଶ କାହିଁ ଦୋଷ
ହୁଅଇ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସବୁ ଜାହା ବିବେଚନା
ପୂର୍ବକ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଫେରେ ଶାହେବ
ଅଧିଶୀଳନ ଏହିରୂପ ବିକ୍ରି କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ରଂଲିଶୁଦ୍ର ଗତହୋଷ୍ଟୁ ସବୁ ଠଙ୍କା ଦିଲେ
ଶୁଦ୍ଧର ଦିଲିବ ।

ମହାମାତ୍ରି କୃତୁମାର ଅଗାମୀ ଦବମ୍ବର
ମାସ ଜାତ ରାଜ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସିତ ହେବାର
ପରିମାଣ ପାଇୟାଏ ବିଶ୍ୱାସିତ ହେବାର
ପରିମାଣ କୋଲିବାଲୁ ହେବ ବିଲିକତା ଭାବରେ
କୁଳଧାନୀ ହୋଇ ସୁଧା ପ୍ରଥମେ ଭାବାଙ୍କର
ଜ୍ଞାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିପାଇଲା ନାହିଁ ।

ଯାତ୍ରାରୁ ଏଥର ଦୌରାନ୍ତ ଯେତେ
ମନ୍ଦିମା ଅସିଥିଲୁ ଜହାର ଅସ୍କାଳଣରେ
ଆସିମାକେ ଗଲାର ହେବା ଯେବେ କି ବନ୍ଦ
କିଷି ହୋଇ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ମନ୍ଦିମା
ଅନର୍ଥକ ଥିବାରୁ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେବାକୁ ହେଉ
ଅଛି ଓ ତହାରୁ ବିଲାହାର ଏହି ଅନୁମାନ
ହେଉଥିଲା ଶାସକୁ ଗଜ ସାହେବ ପୁଲିଙ୍କୁ
ଅସ୍ତର ବିଦ୍ୟାସକର ଅପଣା ବିଗ୍ରହଗତିର
ମହାରାଜୁ ଏକାତ୍ମ ଭଣା ବରୁଧ-
କିନ୍ତୁ । ନୈଟ୍ରିବଣାକୁରଙ୍କ ମନ୍ଦିମାକ
ପାଠମାନଙ୍କ କଣାଇଥାରୁ ଏଥର ଅଜ
ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିମାର ବୃଦ୍ଧାତ୍ମ ଶଶ । ଜଣେ ଖା
ଏହି ଅଭ୍ୟାସରେ ଦୌରାନ୍ତରେ ହୋଇ
ଥିଲୁ ଯେ ସେ ଅପରିଧିପୂର୍ବକ ଗର୍ଜନଙ୍କ ଦର-
କାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । ମନ୍ଦିମାର ଅକ୍ଷୟ
ଏହି ଯେ ଜୀମର ଥୋବଣୀ କୌକୁମରର
କରନ୍ତି ଅଗ୍ରାରୁ ଆସଗର୍ହ ହୋଇଅଛି ।

ଗୋଦିପାର ଏହା ଶୁଣି କନବେଳେ ଯାଇ
ଅସାମୀ ପରିତାରେ ଜାଳାଦ ବର ଅସିଲା କି
ଗର୍ଜାର ଯେମନ୍ତ କୌଣସି ଅଛିଲୁ ନ ଘଟେ ।
ପୁନଃ ଦେହଦିନ ଅଧିକ ରସରେ ସେ ଅସା-
ମିକୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲା । ଅସାମୀର ଦିନମଧ୍ୟ ଶୁଣିତାହା ମାଧ୍ୟମକୁ ଉଚ୍ଚର କାରଣ ପଶୁଭବାରେ
ସେ କହିଲା କି ଜାହାର ପେଟରେ ବିରୂପ ବେ-
ଦନା ହୋଇଥାଏ । ଗର୍ଜ ଭକ୍ତିବାର ଅନ୍ତରୁ-
ମାନ ବର ଗୋଦିପାର ତହୁଁ ଅରଦନ ଥାନା-
ରେ ଜବର ବଲା । ସକଳନଷ୍ଟେକୁଠର ଆସି
ଦିବାରକ କଲେ ଓ ଅସାମୀ ଅପରାଧ ସ୍ଥାବାର
ବର ଦୂରଗ୍ରେ ବାରସକାଠି ବଦଳିବାରୁ
ବାହାର କର କହିଲା ଯେ ଏହାକୁ ପିଙ୍ଗ ସେ
ଗର୍ଜିଲୁ ଦେଖିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । ଏ ଦୀନ-
ନାର ଉତ୍ସୁକିନରେ ତାକୁର ଜଦାରକ ବର
କହିଲେ ଯେ ଅସାମୀର ଗର୍ଜ ଅଛି ଓ ନକ୍ଷ-
କରିବାର କୌଣସି ଚେଷ୍ଟାର ଚିନ୍ତା ଜାଗା
ଦେବରେ ନାହିଁ । ଭାବାର ନଜ ସାହେବ
ଏହାକୁ ଦୋଗୁପୋର୍ତ୍ତ କଲେ ଓ ଏଠାରେ
ତାକୁର ଜଦାରକ କର ପର ଥିବାର କହିଲେ ।
ଅସାମୀ ମାନଷ୍ଟ୍ରେକୁ ନିହରିରେ ଇହାର ହୋଇ
ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ନିହରିରେ କହିଲୁ ଯେ ତେବେଳୁ
ଅତିଥିଲା ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରାବାର କର ନାହିଁ । କଳ
ସାହେବ କୌଣସି ଅପରାଧ ପତିବାର ନ ଦେଖି
ଜାହାରୁ ମୁକୁ ଦେଲେ ଓ ଅପରାଧ ଅବା କେବେ
ନୀତାରେ ? ମରଳ ଅଛି ନକ୍ଷ କରିବାର
କୌଣସି ଚେଷ୍ଟାର ତାଙ୍କ ଜାହିଁ ଓ ଗର୍ଜିଲୁ
ମଦାଗେ ସେପରି କାଠି ଦ୍ୱାରାବାର ହୁଅଇ
ଦେବୁଗୁ କାଠିକ ତେବେଳୁ ନ ଥାର ଗଣ୍ଠ ତାଙ୍କ
ବାରସତାଙ୍କ ବାହାରିଥାଏ ପୁରଗଂ ଅପରାଧ
କଥା କେବଳ ପୁଲିସ ଓ ଗୁହାଙ୍କ ମହିରେ ବିନ୍ଦ
ଆଉ କୌଣସିଠାରେ ନାହିଁ । ଗୋଦିପାର
ଦିନରେ ଜାହିବ କର ଅସିପୁନବାର ବାହୁଁକ ଗର୍ଜ
ଦୂରପ୍ରହରିବେଳେ ଜାଲ ତହୁଁର କିନ୍ତୁ ହେତୁ
ପ୍ରବାସ ନାହିଁ । ଏଥର ବୁଜିବଥା ସବୁରେ ଜାନ
ସାହେବ ପୁଲିସକୁ ମାତ୍ରକ କର ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନର୍ଥକ କ୍ଲେପ ଦିଅନ୍ତି କହ
ଦିଲାରକଷ୍ଟ ଆଜର ।

ପ୍ରାଚୀକ ଓ ନିବ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାର୍ଥ ।

ଶ୍ରୀ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ ଶ୍ରୀବାବୁ କାରୁ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ର
ମଜୁମଦାର ବଜଳାଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦିଙ୍କ
ଦେଇଥିଲେ । ଏହାର ମଧ୍ୟ କହୁବ ହାତୁଁ

ଲରେ ସବୁ ହୋଇଥିଲୁ ଓ କହିର ବିଷୟ
ସାମାଜିକ ବ୍ୟବହାର ଓ ଧର୍ମମାତ୍ର ଥିଲା । ଏ
ବକ୍ତ୍ଵା ସଂରକ୍ଷଣରେ ଗୋଟିଏ କହି ବୌଦ୍ଧର
ବିଷୟ ବୋଲିଗଲା । ଜାହା ଏହି ଯେ କହି
ଏଥିଶ୍ଵରେ ତୁରଥିବ ଲଙ୍ଘନରେ ବକ୍ତ୍ଵାଜୀବି
ଦେଇ ସବୁରୁ ଜାହାକର ପ୍ରଗଂଧ ଗ୍ରହଣହେ
ବାହିଗଲା ଏବଂ ବାବୁ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ସବୁର ଲୋକ ଥିଲୁଛି ଏଠାର ଜାହା ବ୍ୟବହାର
ସ୍ଵରୂ କହି ଲେବଳେ ସୁଭିତ ସାକ୍ଷାତ ଓ ସହା-
ଯାପ କର ବୁଲିଲେ । ଏଠାର ପ୍ରାଚୀନ ହୃଦୟ-
ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୟାୟ ମରେ ଜାହାଜୀର ସାକ୍ଷାତ କୌଣସି
କିଧୂକାଥ ଫାମଜ କୋଠାଠାରେ ହୋଇ
ଥିଲା ଓ ହେଠାରେ ଉତ୍ସମ୍ମିଳିତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଏହାରୁ ବାବୁଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ଅଭିନ୍ନ ଅଭି-
ନ୍ଦ୍ରିୟ ହେଲେ । ଲଙ୍ଘନରେ ଏହାର କହିଲୁ
ଜାର ପ୍ରଗଂଧ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ଓ ଜାହା ଦ୍ୱେଶ୍ଵରେ
ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ସୁଭିତ ଆପଣା ମାନ୍ୟ
ଦରଜାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ବରଲାଭିଷାରେ ହା-
ରୁକ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତ୍ଵା ଦେବାର ଅନୁରୋଧ
କଲେ ଓ ‘ମଦ୍ବାନ ଶବାରଣ’ କହିର ବିଷୟ
ବୋଲି ଛାଇ କର ଦେଲେ ଗହିରାରୁ
କୌଣସି ବାଗୀକାଥ ଫାମ ପ୍ରଦୂର ଦେଖେନାହିଁ
ବାବୁଙ୍କ କହିଲୁ ଯବା ଅଧିବା ଓ ମିଶ୍ରାଙ୍କ
ଭକ୍ଷା କରିବାରେ ପ୍ରଦୂର ହେଲେ । ପୂର୍ବମର-
ମାନଙ୍କରେ ଦେବଳ ଜବ୍ୟଦଳର ଲୋକେ
ଅସୁଧିଲେ ମାତ୍ର ଏହମୟ ବିଶ୍ଵାର ଦେଖି
ମନସ୍ତେ ମନେ କଲେ ଯେ ଏଥରପ୍ରାଚୀକରଣର
ଲୋକମାନେ ସବୁରୁ ଅଧିବେ ସୁଭିତ ସବୁ
ଏଥର ଅଭିନବ ଶ୍ରୀ ଥାରଣ କରିବ ଓ ଶ୍ରୀଜ
ବାବୁ ମନ୍ତ୍ର ବକ୍ତ୍ଵାତ୍ୟାବ୍ଦ ଏମାନଙ୍କ ସବୁରୁ ଧା-
ରଣ କରିବାତ୍ୟାବ୍ଦ ଗୋଟିଏ ଜ୍ୟାତି ରାଜ୍ୟରେ
ଏକୁଷ ଚିନ୍ମା କର ଯାଇବା ମାନ୍ୟବିବା ପାଇଁ
ଲୋକେ ଉଚ୍ଚତର ହୋଇ ସବୁରୁ ଅଧିଲେ ।
ଶ୍ରୀମତୀ ସମୟ ବହୁ ଗଲା ବ୍ୟବ କରି କାହିଁ
ହେଲା । ପ୍ରଶ୍ନରେ ବାବୁ ମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସମ୍ମିଳିତ ହେଲେ
ବିହୁ ଯାହାଙ୍କ ଅନୁଭୂତରେ ସବୁ ଦେଖି
ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରୁ ଦେବଳ କାହିଁ ଜାନିବାନୀ
ଦିବାପାତାର କିମ୍ବା ଆର ଦେହ ଅଧିଲେ ପା-
ତ୍ରୀ । ଅଧିବାର ଭେଦିବ ଥାଇ ନ ଅଧିବାର
ସମ୍ମାନ ସୁନ୍ଦର ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଏଥରେ
ଉତ୍ସମ୍ମିଳି ସବ୍ୟ ଓ ପ୍ରଶ୍ନରେବଳେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଦେ-
ଖୁବ୍ କବ ଉତ୍ସମ୍ମିଳି ହୋଇଥିବ ଜାହା ଆମ୍ବାଜିନ୍
କର ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୋତର ନ ହିଲେ ।

ର ଅସିବାର ଡାକଣ ମଧ୍ୟ ବିହୁ ତଣା ପରି
ହାହଁ ଯେ ଜହାର ର ଭଲ ମନ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । ମାତ୍ର ଅନେକମେଳେ ଅରେକ ପ୍ରଭାବ
କଲୁଣା କରୁଥିଲେ । କେହଁ ବୋଲିଲେ ଯେ
ଡାକାନ ସମ୍ମଦ୍ଵାପୂର ମେଳମାନେ ଅପଣା ଠର୍ମ
କିମ୍ବାପକୁ ଏମନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଦୟା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବଳମୀ କଥା ଶୁଣିଲେ ପଚିବେ
ଆହାର ବିଦ୍ୟାର ବିଶ୍ଵର ମାଧ୍ୟରେ ବିଚିତ୍ର
ହେବ ଏ ଭୟର ବକୁଳ ଶୁଣିବାକୁ ଅସିଲେ
ନାହଁ । ଏ କାରିଗର ଯଥାର୍ଥ ହେଲେ ବକୁଳ
କରିବାକୁ କହିବି ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ? ଏଥର
ଭାଇର ବେଳେ ସହ ପ୍ରଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି
ଏ ପ୍ରାଚୀନ ମେଳଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଏହି ଯେ
କୁଦ୍ର ସମ୍ମ ଦୟାପୂର ମେଳକେ ମଦପାନପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବା ହୋଇ ମହାନାଶୁଳ ଲଭି ଅଛନ୍ତି ଏଣେ
ପ୍ରଗାଷ କାହିଁକି ସେମାନେ (କିନ୍ତୁ ଫକ୍ତରେ
ପାଞ୍ଚମାନେ) ଶୁଭୁକୁଳ ମାନନ୍ତି ସୂତମ୍ ମଦି
ପାଇ ବରୁବରେ ଏ ମହାମୟ ବକୁଳ ବଲେ
କୁଦ୍ର ମେଳଙ୍କର କରିବ ଭଲ ହେବ ଏଥୁଏହି
ହେମାନେ କାହିଁକି ଉକ୍ତ ବୂପ ଅନୁଗ୍ରହ କରି
ଥିଲେ ପ୍ରାଚୀନମେଳମାନେ ମଦକ ଘୃଣା କରି
ଥିଲୁ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କର ସେ ବିଷ-
ପୂରେ ବକୁଳ ଶୁଣିବା କି ଲଭର ସମ୍ମଦ୍ଵାପୂର
ମୁଲ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ସରକୁ ଅଗମନ କର-
ନ୍ତେ ? ଏ ଯୁକ୍ତିରେ ଏତ୍ୟ ହେଉ ଅବା ମିଥ୍ୟ
ହେଉଥିଲା ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁ ସରଜ ବୋଧ
ହେଉଥିଲା । ଫଳତଃ ଏହାପ୍ରାର୍ଥ ବିଜେଷଗୁପେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ନବ୍ୟମୁଦ୍ରାପୂର
ମୟରେ ବସି ଅସରାବ ଅଛି ମାତ୍ର
ପ୍ରାଚୀନ ବିଷୟ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ବଲର ଲୋକ-
ମାନେ ନବ୍ୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କାରରେ ମାନ୍ୟ
ଓ ମୁରବ୍ବ ହେଉଥିବା ପ୍ରକାଶେ ଶେଷକାରୀ
ତଥାବକୁ ଦୁଃଖିତରୁ ଶାନ୍ତ ରଖିବା ଓ ସରବ-
ରେ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଲିଖିତ
ମହାମୟମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ସାହ ସମ୍ପଦଂ ଅବ-
ଲମ୍ବନ କି କରି କେବଳ ଅପଣା ହଜାରେ
ଜହାନ୍ତି ରହିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେବେ ଯ-
ଥାର୍ଥ ମନ୍ଦିରକିମ୍ବ କରି ନବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହାୟରେ
କାହାରେ ବିଷ୍ଵର୍ମରେ ମାସନ କରନ୍ତେ ଜାହା-
ନେକେ ସମାଜର ଗୌରବ ରକ୍ଷା ପାନ୍ତା ଓ
ଅନେକ ସାଧାରଣ ଉତ୍ସବର ହୃଦୟରେ

ପାହା ହେଉ ସଜ୍ଜିବ ଏହିଗୁଡ଼ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ମେହନତ ଦକ୍ଷିଣ ଅଳ୍ୟଦିକଠାରୁ ଅଳ୍ୟଦାଳ

ଓ অন্ত কথারে গোষ্ঠী হোৱা গল। প্ৰথম-
ৱৰচৰাৰ যেমন্তু লংগ্ৰেণারে দেহ-
গুৰু বিজ্ঞানারে অপশা গুৰুৰ
পৰিচয় দেখখলে মাথ বিষয়টি বজ
অসংলগ্ন ও অস্মৃতীৰূপে নিবাচিত হৈল
সুবিধান ও বৰ্ণনৰ বৰ্তমান বমাজৰ
দোষ হৰু প্ৰদৰ্শিত হোৱা যথাযোগ্য
হূপে চিত্ৰু হৈল ও সামাজিক অধ্য
গোষ্ঠৰ বিমা কৌশিং শুশৰ বিহুমাদ
ভৰ্তীৱ হৈল কাহুঁ পুণি অন্যান্য মাদক-
বিদ্য যথা অপু গঞ্জাই ভৱ মদত মোদক
প্ৰচৰিব কৃষি কথা হৈল নাহুঁ। এসবুভুৰ
যে সুবিধান অপেক্ষা অবুক অবিষ্ট কৃত্য আছি
চহুঁ প্ৰতি অগো দৃষ্টি পতি নাহুঁ। নাইক
ও ৪৮৮ৰ বিহুমাজে যাবা কহন্তু অমৃ-
মানে চহুঁৰ প্ৰচৰিব কৰিবাকু মানৱ
বলাৰ কাহুঁ মাথ [অমৃমাজে উৎসাৰ
বৰ্তমান অবিষ্ট দৃষ্টিৰে বাহুপৰ্বক কহ-
অহুঁ যে মক অপেক্ষা মহুৰ ও অপু
ৱজ্ঞাদগুৰু অবুক পৰিমাণ হৈৱাপু।
বাঠাৰ উত্তোলণীৰে মদ কৰিব কথিবাৰ
কৰিবা লোক অভিন্ন কৰিল কৃষি গোচৰে
পদৰাথৰা লোক অপু মদত ও মোদক
প্ৰচৰিব পৰিবা কৰন্তু দেশিবাৰে অধিব।
এমাজে বহুভোক প্ৰাণীৰ দল কুকু কৃষি
এহু অপুৰ বিশ্বাৰ যে মদিধান শাস্ত্ৰবিগুৰি
ও অন্যান্য মাদকবিদ্য শাস্ত্ৰবিগুৰি
যেমেন এৰু বিশ্বাৰ ন থাই মৰ মাদক
প্ৰবিদ্য পৰি বমাজৰ বমাজৰু বৃশা হৃষিকা
গাবা হেলে অনেক পৰিমাণৰে মাদক
প্ৰবিদ্য বিদ্যবহাৰ ভিত্তিযান্তা। অমৃমাজে
অগা কুৰু যে প্ৰাণীৰ ও জৰুৰোকমাজে
বকচীজ হোৱা বৰু মাদকপ্ৰবিদ্য অধিব-
চীক বিদ্যবহাৰ বিবৃষিৰে জন্মহীন হৈৱান

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୃଦିମ ରେତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କହି
ଜଣେ ସ୍ଥାନେବାକୁ ଠକ ଦେଇଥିଲ ଓ କଲେ
କୃତରୁ ଝଙ୍ଗା ନେବାକୁ ସିବାରୁ ଧରା ପଡ଼ିଲ
ଜାହାର ଦୌର ବିଗରରେ ଦେବବର୍ଷ କାଗୁ
ବାସର ଦଶ ହୋଇଅଛି ।

ଗର୍ଜନିବାରଠାରୁ ବାବୁ ସ୍ଥାପନକୁ ମଜୁ-
ମଦାର ପୁଣ୍ୟ ଯାଇଅବେଳୁ । ଅଛକାଲ ଧେଇ
ଆଏ କଲିକତାରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ କରିବେ ।

ଗତ ବୁଧବାର ଏଠାରେ ଅନ୍ତରାଳରେ ଚାଲି
ହୋଇଥିଲା । କାହାର ଅନ୍ତରାଳରେ ପାଣିରେବୁଝି ରହି
ଅଛି । ଶ୍ରୀଦଶମାସର ଅରମ୍ଭରେ ଏତେବୁଝି
କିଛି ଆଖ୍ୟାରଣ ଅଟଇ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଉପରେ ଏ ନଗରରେ ପ୍ରାୟ
ପ୍ରତିଦିନ ନଗରଜୀର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗ୍ରାମଦେବତା ପୂଜା
ଲାଗିଥାଏ । ବୃକ୍ଷର ପରା ବିହିନ୍ତାଧରେ ତୁମ୍ଭି-
ବାର ଜଣାଯାଏ ।

କିମ୍ବା ଗରେ ଯେଉଁମୋକ ଗେଡ଼ିଏ ପିଲାକ
ଜଳରେ ବୁଜାଇ ମାରୁଥିଲୁ ଦୌର୍ଗ ବଜରରେ
ତାହାକୁ ଫାଟି ଦେବା କାରଣ ତଜନ୍ତୁ ବସିବ
ଅଜ୍ଞ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଉଷ୍ଣିକ୍ତ ପୁନିବ ସ୍ଵପନଶ୍ଳେଷ୍ଟ୍ରେଣ୍ଟ
ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ବାସ୍ତ ତୃତୀୟଶ୍ଳେଷ୍ଟ୍ରୋବୁ ପଦ-
ବନ୍ଧି ପାଇଥିବା ।

ବାଙ୍କବଜାଳ ଏଥର ବାଣୀକ ଗଡ଼କରୁ
ଟ ୧୦୯ ଟା ହିସାବରେ ଅଂଶୀମାନଙ୍କୁ ଲାଭ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଏହିହା ଲାଭ ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୨୨୦୦୮
ନଗଦ ଉଚିତରେ ସକାମେ ଜମା ରଖିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରିନ୍ତ ଅବ୍ ବେଳୁସଙ୍କ ସକାମେ ଖଣ୍ଡିଏ
ରେଲୁଗାଉ କିମ୍ବା ଦରିବା କିମନ୍ତେ ଗବହୁ-
ମେଘୁ ଠ ୧୦୦୦୫ ଲକ୍ଷ ବିଦ୍ୟ ମଞ୍ଚର କର
ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଆଉ ଦିଗନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର
ଗାଉ ସକାମେ ଠ ୫୦୦୦୦୫ ଲକ୍ଷ ମଞ୍ଚର ହେ-
ଉଥିରୁ ଯେମନ୍ତ କି ସେ ସମୟରେ ଲୋକଙ୍କ
ଯାତାପୂର ସକାମେ ଏ ପ୍ରକାର ଗାଉ ନିଆଣ
ହେବ କାହିଁ ।

ଜଣେ ପାତ୍ରୀ ସାହେବ ଓ ଜଣେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
କର୍ମଗୁଣ ମଞ୍ଚରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାରେ ପାତ୍ରୀ
ସୈନିକ କର୍ମଗୁଣକୁ କହଇ ତୁମେ ପୃଥିବୀର
ବ୍ୟକ୍ତାର ଲ୍ଲକ୍ଷ ମାତ୍ର ଥମେ ସର୍ବାୟୁ ବ୍ୟକ୍ତାର
ଲ୍ଲକ୍ଷର ଅଛୁଁ । ତହୁଁ ସୈନିକ ଉତ୍ତର କଲା କ
ତୁମେ ସଦରୂମୁକାମରୁ ବହୁତ ଅନୁରରେ ପଳ
ଅଛୁଁ ।

ବରୁ ତକାଳସ ପରୁସିଥ ସାହେବ ବୁଝଦେ-
ଗରୁ ଫେର ଅବି ସିମଳକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଆ-
ଜିଏବ ସେ ଯାହା କର ଅସିଥାଇଲୁ ମାତ୍ର
ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ମାତ୍ରାକ ଲଗଭରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁଳୀର
ସବାଗେ ଦାର୍ଶିକ ୪୯ ଜା ଲେଖାଏ ମିଥିନ—

ସିଏଲ ଟାକ୍‌ର ପଡ଼ଇ । ଗଜବର୍ଷ ଏହି ଟାକ୍‌ର
୯୫୦ ଅବାୟ ହୋଇଥିଲା ।

କଣେ ପେନସନ ଭୋଗ ଅଚିହ୍ନିତ କର୍ତ୍ତା-
ମହିଳା ଅବେଦନପଥାନ୍ତରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍
ବିଭାଗ ରିସ୍ତମ କରିଥିଲା ଯେ ସିବିଲ ଏଇ-
ବାର ପେନସନରେବିମାନେ ବିନାମ୍ବିଲେ
ଶବ୍ଦୀ ଲୁହ ବରବାର ଉପସ୍ଥିତ ନୁହନ୍ତି ।
ଦେଇବ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କୁ ଏବା ସେ ଅନ୍ଧବାର ଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନେର ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖା-
ଅଛି ଯେ ଏବସ୍ତବାର ତାର ଅଛି ସ୍କୁଲର
ଦରରେ କଜାରରେ କିମ୍ବା ହୁଅଇ କାହାର
ହାମ ସେ ଅନ୍ଧରେ ଉଥୁତ ଥିଲା । ୨୦୨୫
ଜ୍ଞ୍ଯ କିମ୍ବା ବିନା ହୋଇ କିମ୍ବା ହୁଅଇ ଏଥ-
ରେ ଅଗ୍ରି ଲଗାଇଦେଲେ ଥିରେ କୁଳଯାଏ
ଏଥର ଥୁଅ ଲାଗିଲେ ମନ୍ଦିର ରହଇ ନାହିଁ ।
ସେବେବେଳଯାଏ ଘରେଥୁଅ ଥିବାରେ କାଳ
ଯମାରେ ମନ୍ଦିର ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ ।

ଯୋଧପୁର ମହାରାଜାଙ୍କୁ କୌଣସିଲଙ୍କା
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍‌ରୁଗ୍ରେଣ୍ଟ୍‌ରୁ ରଣ ଦେବାକୁ ଅଜୀବାର
କରିଥିଲା । ମହାରାଜା ଅଖଣ୍ଡା ମୁକ୍ତରେ
ଦେଇବ ହୃଦୟର ଓ ଉତ୍ତରିକର କାର୍ଯ୍ୟର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ବରବେ ବୋଲି ଏ ରଣ ଦେଇ
ଥିଲା ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ମିଲିନ୍‌ଟ୍ୟ ମହେତରେ ଲେଖାଅଛି
ଯେ ବର୍ଷଦର ତେସ୍ତି କମିଶ୍ନ୍ର ମେକର
ହେଉସାହେବ ଏକ ୫୨୫୦ ମଦିବାରେ ପୁଲ
କର୍ତ୍ତା କ୍ରୀତି ହେଇ କଲାଙ୍କା ଯାଇଥିଲେ । ସିବା
ପୁଲରେ ଅଯୋଧ୍ୟାର ଏକ ଗଢାଠାର୍ଟ୍ୟ ୫୦,୦୦୦-
କା ରଣ ଦେଇଥିଲେ । କ୍ରୀତି ଫେର ଥିଲୁ
କୁଳାଙ୍କୁ ଜାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦି ହେବାର
ଅଜ୍ଞା ହେଲା ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ବିମୁର୍ଦ୍ଧରସାହେବଙ୍କ
ଠାରେ ସେଠାକୁ ପିହାକୁ ଅନ୍ଧର ହୋଇ
ଦ୍ଵାରା ରଣକୁ ଜହାର ହେଇ ସ୍ଵର୍ଗ ଜାହାଇଲେ ।
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍‌ରୁ ରିପୋର୍ଟ ଦେବାରେ ସେଠାଙ୍କ
କିମ୍ବା ହେଲ ସେ ମେକର ହେବିଥାହେବ
ଅପରା ମିଲିନ୍‌ଟ୍ୟ ଏକାକୁ ଫେରିଯିବେ ।
ହନୁପ୍ରେଟ୍‌ର ଏଥରୁ ପରିପାତିରୁ ଯେ
ଦେଇବ କର୍ମଗୁରୁ ହେବ ରଣରେ ବାଧ ଥିଲେ
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ ଜାହାଙ୍କୁ କର୍ମରେ ରଣନ୍ତିକି ।

ବାରଗାରର ଅନ୍ଧର କର୍ମକୁ ଜୟ କରିବା
କାରଣ କାଳରେ ଅବେଦନକୁ ଉଦ୍ୟମ ଲାଗି
ଥିଲା ସମ୍ଭାବ ଶବ୍ଦୀଯ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ଅନ୍ଧୀକରିଥିଲା ହେଉଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ରର
ଅନ୍ଧୀକରିଥିଲା ହେବାର ଏବାର

କାରଣ ଅଜ୍ଞାକ ଗମ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ହେଉଥିଲା ଓ
ଓ ବୋଲ୍ କହିବାର ପଥିମାନ ଜରିବ ବା ଧର
ହୋଇ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜ୍ରେ ସୀମାରେ
୨୦,୦୦୦ ହେବା ଉପସ୍ଥିତ ଅଜ୍ଞାକ ଓ ଆଜି ଏବା
ଲୁକ୍ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲା ।

୧। ବୋଲ୍‌ର ଗେଜଟ କହିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରେଜରେ ଗେଟିଏ ଦେବମନିରରେ ଅଛି ମ-
ହୋହର କୁଳଙ୍କୁ ରୌପ୍ୟ ନିର୍ମିତ କବାଟ ଅଛି
ଏଥର କର୍ମାଣ କୌଣସି ଦେଖି ତମକୁ ହେବାକୁ ହୁଏ । ବରବାର ଲୋକମାନେ ସେ
ମନ୍ଦରର ଥାର ପାଥ ରଗନ୍ତି, ବିଦେଶୀଧୀନ-
ମାନଙ୍କ ପରିପରାରେ ଶିଳ୍ପିକୌଣସିକାବି ନିମନ୍ତି
ରୈପ୍ ପାଇଥିଲା ।

୨। ଏବସ୍ତବାର କଲଗାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏ ଲାଙ୍କିନରେ ଚବ୍ ନାହିଁ, ବିନ୍ଦୁ
ପାଥୀ ବା ପାଦଧରୀ ଜାହା ଗନ୍ଧିଯାଏ ନାହିଁ
ଯେପରି ଶଳକୁ ଦୌଡ଼ି, କୁଦକୁ ସେହିପର
କରିଯାଏ । ଗାଉର ଅନାର ସାମାନ୍ୟ ରେଳ-
ଓୟେ ଲାଙ୍କିନ କୁଳୁ, ଦେବଲ ସମ୍ମାନରେ
ଇନଟା ଗୋଡ଼ ଅଛି । ଜାହା ତ୍ରିପଦ ପୋଡ଼ାର
ଗମନ କରିବ ଏହାର ବିଶେ ଉପଯୋଗିତା
ଏହି ଯେ ଏହା ଅନ୍ଧବରର ଭବ ବକଳ କର
ପାରିବ ।

ମିଶରେଶର ଏକଶ୍ଵରରେ ରେଲବାଟ
କିମ୍ବା ହେଉଥିଲା କର୍ମପାଇସି ମଟିଖୋଲାକମ
ଲୁଗିଥିବାର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୟ ଶକ ପାଥୀଯାଇଥିଲା
ଦେବଦ୍ୱାର କାଠବାକୁ ଉତ୍ତରେ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର
ରକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ସେ କୌଣସି ଅଙ୍ଗ ମୁନ୍ଦ-
ହୋଇ ନାହିଁ ଥଥର ହାତଦେଲେ ପାଠପର
ଗଣ୍ଠି ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ସୁନାର ଅଳକାରିତରୁ
ଏହିପରି ଏମନ୍ତ ସମ୍ମୂର୍ତ୍ତିଗୁପ୍ତ ଗଳିର ହୋଇଥିଲା
ସେ ଅର୍ଦ୍ଧମରୂପ ଖଣ୍ଡ ଅନିବାର କଠିନ ।

ଜଣେ ଅମେରିକାନବାବି ପଦକ୍ରିକେ ପୁରୁଷ
ରୂପାଳ୍ପି ଦୂରାଧେବାକୁ ଏକକୁ କର ନିର୍ମଳର
ତଳିଦର୍ଶ ଅପ୍ରେଲ ରା ଗାନ୍ଧିରେ ଯାତ୍ରା କରି
ଥିଲା । ପ୍ରକିଳନ ମା କାଳ ଭାଲ ବାଟଗୁରୁ
ସନ ୫୨୨ ମରିବା ରା ଗାନ୍ଧି ନବମରରେ
ତୁମଣ ଶେଷକରିବ । ସେଠାରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସେଠାରେ ଜାହାଜରେ ପାର ଦେବ । ଅମେରିକାନବାବି କୌଣସି କଥା ବାକୀ ରଖିବେ
ନାହିଁ ।

କଲିବରାର ଦସ୍ତାବକ ରେଜନ୍‌ଟାରିକ କର୍ମ
କାଳିଥିବାର ବିଷ ରହି ପାଇବ ବହୁତମାନରୁ
ନୁହିବ ଓ ପ୍ରଗରିତ ହେଲା ।

ଏଥର ତର୍କ ଲୁଗିଥିଲା । ସମ୍ମର ବାବୁ ପ୍ରାପ-
ନକ୍ର ଦୋଷ ରହିଲେ ନିଷ୍ଠାକୁ ହୋଇଥିଲା ।
ଦେଇନ୍ଦ୍ରମୁଦ ଲେଖିଲା ଯେ ଏ କର୍ମପାଇସି
କୁ ୩୦ ଶ ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
କେହି ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବେ ନାହିଁ । ପ୍ରାପ-
ନକ୍ର ଏଷିବୁଟିକ ସୋଧାଇଟିର ସହକାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ନକ୍ର ଥିଲେ ।

ହନୁପ୍ରେଟ୍‌ର କୌଣସି ସବାଦପତ୍ରରେ
ଧାଠ କରିଥିଲା କି ମୁହରିକଥା ଲେଖି ନେବା
ପାଇଁ ଗେଟିଏ କଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । କଲିଟି
ଗେଟିଏ ହାତର ଅବୁଦ ପ୍ରାୟ; ତାବାକୁ ମୁହୁ-
ପଙ୍ଗେ ଯୋଗକଲେ ଯାହା ମୁହୁରରେ କହିବ
ତାହା ଜାଗରରେ ରେଖା ଓ ବିନ୍ଦୁଦ୍ଵାରା ଅବିର
ହୋଇଯିବ । ବିନ୍ଦୁଗା ଇତ୍ୟାବ ଲେଖି ନେ-
ବାର ବଜ ସହି ଉପାୟ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁନାର ସବଜାନିକଷର ଓ ଦୟିଶର ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ୟ ନିବାବି ପ୍ରାୟ କ ୨୦୦୦ ଶ ପାଇଁ
ମେଧେଶ୍ଵରାକୁ ଅବେଦନପତ୍ର ପଠାଇ ଥିଲା । ଏହିଥିରୁ
ରହିଲେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା ନାହିଁ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାବନର୍ଦ୍ଵର ପ୍ରଦିନଖ ରହିବେ ।

ପାକାରେ ଟିକ୍‌ର ସାହେବଙ୍କ ଚିତ୍ରା
ବିଦ୍ୟାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଅବମ୍ବନ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ
କ ୩୦ ଶ ଶତ ଏଥରେ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା ।

ହନୁପ୍ରେଟ୍‌ର ଜଣାଗଲ ଯେ ବଜାରର
ସକଳଶ୍ଵରରେ ସବୁରୁ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏହିପରି
ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷା ହେଲେ ଏବର୍ତ୍ତ ଭିତ୍ରମ ପ୍ରସଲ
ହେବ ।

ମୁହୁପାପ୍ରି ।

ଶାବୋଧୀ ବାଲକୁମହାପାବ

ବାବୁ ନନ୍ଦବାବାରମାତ୍ର କଟକ ୨୭୫

” ପାଇସିରବେଳେ ପରିବିର୍ତ୍ତ ୨୭୫

ଶାବୋଧୀ ବିଶେ ବର୍ଷିଷ୍ଟର ୨୭୫

ଶାବୋଧୀ ପାଗମ୍ବରବେଳକଟିବିବିଦି

ଅଗମ ୨୭୫

ଶାବୋଧୀ-ଏହି ଲହରିବାପିବା ସହରକ୍ଷର ବିଶ-
ାବାଦକାର ବିଶକ୍ରିତ୍ୟ କାହାରକ ଯନ୍ତ୍ରିକରୁ
ନୁହିବ ଓ ପ୍ରଗରିତ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୯୦

ତାଙ୍କ ରଜ୍ଯ କୁଳାଇ ସନ୍ଦେଶ ମସିହା । ମୁଁ ଗ୍ରାବର ଦିନେନ ସନ୍ଦେଶ ପାଇଁ ସାଲ୍ ଗନ୍ଧବାର

ପ୍ରମାଣିତ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଟ ଟୁଁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟେ
ମଧ୍ୟସରଳ ଘାଁଇ ଡାକମାସଲ ଟୁଁ୯୮

ପାତ୍ରକଳିପତି

ମୋଟଙ୍କର ବେହୁ ଗ୍ରାମକ ଦୂରବର୍ଷ
ମୁଣ୍ଡ ବାଜା ରଖିବାରୁ ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ଦିଆ-
ଯାଉଥିଲୁ କି ଅଗମୀ ସପ୍ତାହରୁ ଯେଉଁମାନେ
ପଦିକା ନ ପାଇବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କିବେ ଯେ
ଶୁଭମତି ମୁଣ୍ଡ ନ ଦେବାରୁ ଗ୍ରାହକଶ୍ରେଣୀରୁ
ତାହାଙ୍କ ବଠିଦିଆଗଲା । ଏ ଉତ୍ତାରୁ ସେମା-
ନେ ପଦିକା ନେବାକୁ ଛାକଲେ ବକ୍ଷୀୟାମୁଣ୍ଡ
ଛତା ଅଗରୁଧ ମୁଣ୍ଡ ପଠାଇବେ । ବକ୍ଷୀୟାମୁଣ୍ଡ
ନ ପଠାଇଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ବାଘ ହୋଇ
ଅଧାଳତର ଅଶ୍ଵସନ୍ଧବ କରିବୁ ।

ଗବ୍ରୁମେଳା ଗଲେହରେ ପାଥିଲ ସମ୍ମନୀୟ
ଯେବୁ ସମାଜ ଚଲିତମାତ୍ରାଦିରଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାହାର ଅଛି ତହିଁ ରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କିନ୍ତୁ
କାର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ପରିଚ୍ଛବ୍ଦିତ
ବର୍ଷା ବୋଇଥାଇ ଓ ଭ୍ରାଣଧାରର ଅବସ୍ଥା
ଉଦ୍‌ଭବ ଦେଖାଯାଏ । କେବଳ ଭାଗିତ୍ୱର ଓ
ପୃଷ୍ଠାରେ କିଞ୍ଚିତ ପରିମାଣରେ ଗପିବା ହାତ
ପ୍ରତିକଷା ହୁଅଇ । ପ୍ରଥମଲକ୍ଷିତ ଜିଲ୍ଲାରେ
ବନ୍ଦୀରେ ଥୋଇ ଓ ଶେଷ ଲିଖିତ ଜିଲ୍ଲାରେ
ଅଛବ୍ବି ହୋଇଥାଇ ।

ଶ୍ରୀ କବିନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦରର ଜାଣି
ପଞ୍ଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠାକୁରମାନେ ଗୁଡ଼ିଗାରେ
ବହିବାର ନାହିଁ । ଗର ମଜଳବାର

ଅପରାଜରେ ମହାପ୍ରତି ରଥକୁ ବିଳେ କଷି
ଅଛନ୍ତି ଅମୁବାଣ ଆମାବଣ ସରବ ମନ୍ଦର-
ଠାରେ ପଞ୍ଚଶିଲାର ଅନୁମାନ କୃତର । ମନ୍ଦରକୁ
ଆସି ଦେଉଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ କରିବେ କିନ୍ତୁ
ଦେଇ ହୋଇନାହିଁ ଏବିଷୟରେ ଶୁଳକର ଏବି
ପଣ୍ଡା ପତିଧୂରମାନଙ୍କର ମଜାନ୍ତର ଘଟିଅଛି ।
ଠାରୁମାନେ ପଞ୍ଚଶିଲାରୁ ଉପରେ ବନୋବ-
ତ୍ର ହେବ । ମନ୍ଦରର ଅବସ୍ଥା ଓ ଜାତୀୟଦ୍ୱାର
ବିଷୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ । ଏଥର
ଶୁଳକର ଲେଖି ନ ପାରିଲୁ ଆଗମୀ
ସପ୍ତାହରେ ପରାମର୍ଶ ହେବ ।

ଆଗାମାଦର୍ଶ ଧୀର ପୁଣ୍ୟକଲାରେ ସେତୁ
ଦେବ ସହୋତରାରରେ ଅଧ୍ୟ ହେବାନ
କମିଟି ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାରୁ ଗର୍ଭମେଘ ଜାହାନ
ଅନୁମୋଦନ କର ଅଛନ୍ତି । ସୁତଳଂ ଆଗାମ
ଅକ୍ରୂବରମାସ ଅରମ୍ଭରୁ ଜଳଶା ଉପରେ
ଠଙ୍କାରେ ୧୦୨ ଲେଖାଏ କର ଦେବ ହେବ
ସେଠାର ବଲେକୁଠର ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ଘାସକୁ ଆର୍ମି
ଶ୍ରୀ ସାହେବ ସତକବାଟ ନିର୍ମିଣ ପକ୍ଷରେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗ ଓ ଜାହାନ ଅମଳରେ
ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧିବ ନୂଜନ ସତକ ମୋଢିଥିଲା
ନଳରେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥାଏ ଅନ୍ତର କହୁତବାଟ
ନିର୍ମିଣ କରିବେ ହୋଇ ହୋଇ ହୃଦୟ ହେ
ପୂର୍ବ ବୈଜ୍ୟସ ଅଧ୍ୟ ଦରିବାରୁ ପ୍ରକୃତିରେ
ର ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ମୋଢିଥିଲରେ ବନ୍ଧୁର

ସତକ ହୁଅଇ ଲେବେ ଏ ପ୍ରସାଦକୁ ମନ
ବୋଲ୍ଯାଇ କି ଧାରେ ।

ପ୍ଲାନେଟରେ ଆମେମାନେ ଉଡ଼ିଶା ସୁଲସମ୍-
ହର ଜାଏଥା ଇନ୍ଦ୍ରକୁଳ ଖଣ୍ଡିଏ ବିଜାନନ୍ଦ
ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ପାଠକମାନେ ତହିଁରୁ ଦେଖିବେ
ସେବଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ କେତେକ ପ୍ରସ୍ତୁ-
କର ପ୍ରୟୋଜନ ଥିବାରୁ ଭାବା ପ୍ରତି ସକାଶ
ପାରିଛେବିକ ଦେବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ପ୍ରସୁର
ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏଥୁ ଧୂବବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଧ ଉଚ୍ଛଳସ୍ଥକ ସକାଶେ କେବେହଜ୍ଞାର
ଟଳା ଦାନ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେବରୁ ଦାଶ
କେବଳ ଦାତମଙ୍କ ପ୍ରତିଧାନିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ବିଛିଁ ଯାହକରାଯିଲେ ମାତ୍ର କୌଣସି ଯାଆଇବା
ଉପକାର ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥର ଯେଉଁ ଉପାୟ
ଅବଲମ୍ବିତ ହୋଇଥାଇ ଭାବା ପ୍ରକର ଉପାୟ
ଅଟଇ ଓ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଏ-
କବ୍ୟକ୍ରିକୁ ଜାଏଥାଇନାହେବର ସଦରେ ନିଯନ୍ତ୍ର
କରିବାର ଗୋଟିଏ ଅଛି ବାଞ୍ଚିଗାୟ ସୁଫଳ ଲାଭ
ହେଲେ ବଜ ଥାନନର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅନେକ ଥର ଏପରି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା
ସକାଶେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଁ ମାତ୍ର ଏତେକାଳ
କେହି ତହିଁରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ୍ର କରି ନ ଥିଲେ ।
ଏଥର ଉଚ୍ଛଳବାସୀ ପ୍ରସ୍ତୁତକରନ୍ତିମାନେ ତଥାର
ହେଉନ୍ତି ଏହି ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

କଟକ	କଲେଜ	ସବାପେ	ଜିଲ୍ଲା ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାନ୍ଧରିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।		
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ମହାବିଜ୍ଞାନିକାଙ୍କଣ	ଟ ୨୦୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ବିଜ୍ଞାନିକାଙ୍କଣ	ଟ ୨୦୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ଦେବେନ୍ଦ୍ରନାଥଠାରୁ	ଟ ୨୫୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ମହାଶ୍ରୀ ସର୍ବିମୟୀ	ଟ ୨୦୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ବିଜ୍ଞାନାଥରୂପ ଚତୁର୍ଥୀ	ଟ ୧୫୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ଶ୍ରୀମହାବିଜ୍ଞାନିକାଙ୍କଣ	ଟ ୧୫୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ଗୋଧୁର୍ମତୀ ବିଜ୍ଞାନାଥମାସ	ଟ ୧୦୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ବିଜ୍ଞାନରମ୍ଭ	ଟ ୫୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	କଲ୍ପାଯୁକ୍ତି ପଣ୍ଡିତ	ଟ ୫୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ବୈଦ୍ୟନାଥପଣ୍ଡିତ	ଟ ୫୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର୍ଯ୍ୟଣରୂପ ଗୋଧୁର୍ମତୀ	ଟ ୫୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ମୟୁରବିଜ୍ଞାନ	ଟ ୫୦୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	କଲ୍ପବିଜ୍ଞାନୀୟାଷ	ଟ ୨୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ଦିମାର୍ଜିନି କରଣ ଲମ୍ବୋନି	ଟ ୨୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ବିଜ୍ଞାନପାଇସଅପରିଷଦ୍ଧିକୁମ୍ବାନ୍ତରିକୁ	ଟ ୧୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ବ୍ରଜକୁମାରବୋଷ	ଟ ୫୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	କାନ୍ତି ବିଜ୍ଞାନାସ	ଟ ୫୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ନାଥମୁଖୀ ଉଗଜ	ଟ ୫୦	
ଶକ୍ତିକାଳୀ	ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ସଂହାରି	ଟ ୫୦	

ଦାଳେଶୁଭରେ ଚିନ୍ହିତାର ଟଙ୍କା ଗଢା
ହୋଇଅଛି ଏତୁସ କୁଦିମ ହଜାର ଟଙ୍କାରୁ
ଜର୍ଣ୍ଣ ହୋଇମନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଏଠାରେ ଓ ସୁଧା-
ରେ ଉଠିପାରେ ଓ କିନ୍ତୁ କିଅଣ୍ଡା ହେଲେ
ସୁନ୍ଦର ଅଛିରକୁ ଟଙ୍କାରୁ ପୂରି ହୋଇ
ଥିବ । ଏବେ ଯାରୁ କଲେଜଟି ସ୍ଥାପନ ହେ-
ବାର କିମ୍ବା ହେଲ ଓ ଜନ୍ମିନୀର ବିନ୍ଦୁଶୁଭ
ଗ୍ରା ଗ୍ରିନ୍‌ସାମାଦେବ ଚିଶେଷ ଥନ୍‌ବାଦର ପାଦ
ଅଚ୍ଛନ୍ତି । ମେ ଏ ବିଶ୍ୱରେ ଅଭିନ୍ନ ଉତ୍ସାହର
ହୋଇ ଭେଦା ସଂଗ୍ରହର ଗ୍ରେଣ୍ଡା କର କଥିଲେ
ବ୍ୟଦାତ ଉତ୍ସାହରୁ ଏତେଚେକ୍କା ହଠାନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଏ କଲେଜଟିକୁ ନିର୍ମାୟ ଜାହାଙ୍କର କାର୍ତ୍ତି
ବୋଲିବାକୁ ହେବ କିନ୍ତୁ କଲେଜଟି ଯେପରି
ଆଗାମୁରୁଷ ଫଳଦାୟକ ହୁଏ ଓ ସ୍ଥାପି ହୋଇ
ରହେ ସେପରି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଓ ଯତ୍ନ ବରବାର
ଉଚିତ । ପ୍ରଥମ ଉପାୟ ଏହ ଯେ ଉପସ୍ଥଳୀ
ପିନ୍ଧକ କିମ୍ବା ବରିବା । ଏ ପକ୍ଷରେ ହେବଳ
ଯୋଗିତା ପ୍ରତି ଦୂର୍ଦ୍ଵି ରଖିବା ବିଧେୟ; କଣ୍ଠି
ଚିଶେଷର “ପାଦ ଜୀବର” କଲେ ସବୁ
ତୁମ୍ଭ ହେବ । ଗତ ସୋମିବାର ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦି
ତିରେ ଶ୍ରୀସୁଲ୍ଲା ବିନ୍ଦୁଶୁଭାଦେବ କଲେଜ

ଅନ୍ୟଷ ପଦରେ ଏକରସାହେବଙ୍କୁ ଲିପୁକୁ କରି
ବାର ସ୍ମୃତ୍ୟାବ ବର୍ଥିଲେ ମାତ୍ର ଏଥରେ ଶାକୁ
ଦେହ ସର୍ବ୍ୟ ପୋଷକ ନ କଲେ । ଉପରୁଚି
ସର୍ବ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ ଥିବାରୁ ଏ ଶୁଭରାତ୍ର ବିଷ-
ସ୍ଵର ବିଶ୍ଵର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ରହିଲା ଏହା କୃତ୍ୱ
ସର୍ବରେ କିମ୍ବର୍ତ୍ତି ହେବ । ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏଇ
ଆମ୍ବେମାନେ ଶା ବିମ୍ବରସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ
କରୁଁ ଯେ ସେ ଏ ବିଷସ୍ଵରେ ସାବଧାନପୂର୍ବକ
ବିଦେତନା ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ କି ଯେତର
ସୁଜଳତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଜ୍ୟାଇ ନ ଘଟେ ଓ
ଜାକୁର ଏତାମୃତ ହିତରେଖା, ପରିଶମ ଓ ଯତ୍ନ
ବିଫଳ ନ ହେବ ।

ବର୍ଷା ଓ ନଗରର ଅବସ୍ଥା ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ବିମସ ସାହେବ ଏ କିଲାର ମାଜ-
ଷ୍ଟ୍ରେଟ ହେଲା ଦିନରୁ ଏ ନଗରର ବଢ଼ି
ସୌଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହୋଇଥାଛି । ପୂର୍ବେ ହାକି-
ମନାନେ ଟାଇଲଟାକୁଷଦ୍ଵାରା ଅଦ୍ୟ ହେବା
ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ଓ ଯେବେ
ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲେ ତାହା ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣା ପଡ଼ୁ
ନ ଥିଲା । ସମ୍ମରି ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଇ
ଇହିଁରେ ନଗର ଭାବର ବିଶେଷ ପରିବ୍ୟୁ
ଧାୟାଯାଏ । ଅଜକୁ ଦୂରବର୍ଷ ଦେଲ ଗୋଟିଏ
ଦାଟ ନିର୍ମିଣ ହେଉଥାଇ ଓ ଇହିଁର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ
ଶେଷ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଇହିଁରେ ହାଟ
ବସିଗଲାଣି । କେତେ ଲୋକଙ୍କର ଘର ହଜା
ଯାଇଁ ସଜକସବୁ ପରସର ହେଉଥାଇ । କେତେ
ପୁଷ୍ପଗଣୀର ଶୃଙ୍ଖଳାଙ୍କ ସଂସ୍କାର ହୋଇ ଚିତ୍କଣ
ଦିଶୁଥାଇ ଓ ସତକିଷବୁ ମରମର ହେବା ଯୀରେ
କେତେ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ମାକତାପଥର ଜମା ହୋଇ
ଥାଇ । ଏଥରୁ ଦେଖି କିଏ ସ୍ଵାକ୍ଷର ନ କରନ
ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରାନ୍ତରୁ ହାକିମଙ୍କ ଯହରେ ନଗର
ରୁ ଶୋଭା ଅନେକ ବୃକ୍ଷ ପାଇଥାଇ ତଥାପି
ସାହେବଙ୍କର ପୁଣି ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରତି-
ଦିନ ନଗରର ଏକ ଦିନ ତୁମଣି କରନ୍ତି ।
ଲୋକଙ୍କୁ ସତକ ଧାଖରେ କୋଠା ନିର୍ମିତ
କରିବା କାରଣ ତୁମଣି ଦିପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ।

ନଗରକୁ ସବ୍ରାପକାରରେ ଯୁଦ୍ଧର ଦେଖିବ
ସାହେବଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହଚର
ଯାହା ଶାଖର ହୋଇଥିଲି ନନ୍ଦବେଳିକଣା ତାହାଠା
କର ସହାୟ ହୋଇ ତାହାକୁ ଦୃଗ୍ଢିତ ବା ଚକ୍ର
ରୂପ କରିଥିଲା । ଏବର୍ଷ ଯେମନ୍ତ କର୍ତ୍ତା ତାହା
କାମାର୍ଥ କରିଥାଏ ହେଲା ମାତ୍ର ଯାହା ଗରି

ଦିନ ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ନଗର-
ରଷଳ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଉପାୟ କରିଥିଲୁଛି ଯେ
ବର୍ଷାଜଳ ଅନର୍ଥକ ନଦୀର ବହୁ ନ ଯାଇ
ଯେମନ୍ତ ନଗରର ଶୋଭା ବଗାଇଥିଲା ସେହି
ପର ଲୋକଙ୍କର ହିତରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ହୋ-
ଇଥିଲା । କେଉଁଠାରେ ସତକ ଦୂରପାଞ୍ଚ ନାଏ-
ନିଯୋଗ ଜଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହ ପାଶ୍ଚ୍ୱିତ
ଘର କାନ୍ଦିଷ୍ଟରୁ ଟାଙ୍କ ଥିଲା କି ନାହିଁ ଗହିର
ପଶ୍ଚାତ୍ତା କରୁଥିଲା ଓ ହେକମାନେ ରହିଁ ଡଟରେ
ବସି ଧିରବସ୍ତର ଅଳାପ କରି ପଥ୍ରକମାନଙ୍କୁ
ଦିମୋହର କରୁଥିଲା କେଉଁଠାରେ ଅବା
ଖଣ୍ଡେବୁରୁ ସାଏ ସତକ ଜଳରେ ଦୁଇରହ
ପଥ୍ରକମାନଙ୍କର ପଦଧୋର କରି ଦେଇଥିଲା ଓ
ଦିନପୁଅ ଗହିରପରେ କୌତୁକରେ ଘନବି
ବୁଲୁଥିଲା । କେଉଁଠାରେ ସତକ ଦୂରର
ଦେଇ ପାଣି ବହୁଯିବାର ବାଟ ଝବାରୁ ତାହା
ଗତଜାତର ନାନ ପ୍ରାୟ ବେଳେ ଅଥିଲ ଅନ୍ୟ
ବେଳେ ଶୁଣିଲା ଥାର ବଚିତ୍ର ଶୋଭାରୁ ବହୁ-
ଥିଲା । ଯୋଗା ଚିଣିବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତି ହେବା-
ର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କାରଣ ବାଟପରୁ
ନଦୀରୀ ପ୍ରାୟ କିନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା ଓ ଗୋତ୍ର
ଅପରାଧର ରହିବାର ମଧ୍ୟ ଦୟା ନାହିଁ କାରିବୁ
ଠାବାକରେ ସତକମଧ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରା ଜଳାବ-
ସୃମାନ ପୁଣ୍ଡି ହୋଇ ରହିଥିବାକୁ ସେଉଁଠାମେ
ଲଜ୍ଜା ଦେଇରେ ଗୋତ୍ର ଥୋଇବାର ଶୁଯୋଗ
ହୋଇଥିଲା । କାହିଁଦର ଆପଣା ଦରତୁଗା ହେ-
ବୁରୁ ଲକ୍ଷ ଦେଇ ପଳାଇ ଥିଲା ଓ କେହିକି
ସୁଲରେ କୋଠାପର ଦୂରଦଶର ଜାଧାଗ୍ରାମ
କରିଥିଲା । ଭାବୁକ ଜ୍ଞାନମାନେ ସାଗର, ନଦୀ,
ଦ୍ରୁଦ, ଦ୍ଵୀପ, ଉପଦ୍ଵୀପ ପ୍ରଭାବ ପୁରୁଷର ନାନା-
ଦୃଶ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ସନ୍ଦର୍ଭ କରି ତରୁ ବିନୋଦ
କରୁଥିଲା ମାତ୍ର ଅବୋଧନେକେ ଏବନ୍ତି ମଦରୁ
ଭାବ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ
ନିଜାନ୍ତି ଶୁଣିଲା, ସତରଙ୍ଗ ପାଣି ଲଟାଇ ଦେବାକୁ
ପଲପଲ ହୋଇ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଉଥିଲା ।
ମାକଣ୍ଠୁ ଟାମେବ ସକଳ ପ୍ରକାଳୁ ସମାନକୁଳ
ଶବ୍ଦା କରିଲା ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଯୋଗାଇମାତ୍ର
ଦୟର, ମାତ୍ର ଦେଇଁ କି ହେବ ? ଅଗ୍ରରେ କି
ଟଙ୍କା ନାହିଁ ଦାଟବାଟରେ ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଇ
ସାଇଥିଲା, ସେ ବର୍ଣ୍ଣାପାଣି ଏପଦେଶରଲେବନକ
ଜାବନଧାରଣର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଭାବରୁ
ବାଦାର କରି ଦେବା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ସଙ୍ଗରେ
ଲଜ୍ଜାର କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମେକେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର-
ବେ କେଉଁ ଦୁଇଦର୍ଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି । ତମାକୁ

ଧାରେ ଯେ ଛାଇ ପାଇଁ ମାଳିଙ୍ଗୁଟ ସାହେବ
ଅଜ୍ଞାନୁ ଟଙ୍କା ରଖିଆନ୍ତେ ସବରୁ ପ୍ରାର୍ଥିମାନଙ୍କୁ
ବହୁାର ଦେଉଥିଲୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫଣ୍ଟରେ
ଟଙ୍କା ନାହିଁ ଏ ଭିତାରୁ ଟଙ୍କା ହେଲେ ପାଣି
ବାହାର ଦର ଦିଆଯିବ । ଏଥମଧ୍ୟରେ ଯେବେ
ବାହାର ଦର ଦାର ଭାଙ୍ଗିପଡ଼େ ଭେବେ ଭାଦା
ଅନ୍ୟାଯୀ ନୁଦର କାରଣ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ନଗ-
ରରେ ଏପ୍ରକାର ଦୂଷଳ ଦର ରହିବାର
ଛୁଟିଲ କୁବର କ ଯାହା ଚଲେ ପାଣି ଜମା-
ହେବେ ସେ ଦିମ୍ବ ରହ ନ ପାରିବ । ଲୋକେ
ଧପଣୀ ଦର ଦ୍ୱାର ରକ୍ଷା ସକାଶେ ଟାକ୍ସି
ଦେଉଥିଲୁ ସର୍ବ ମାତ୍ର ଏହା ବୋଲି କି
ସେମାନେ ନିଷ୍ଠେନ୍ତ ହୋଇ ରହିବେ ? ସରକାର
ଆଂମାର ସମ୍ମାଳନେ, ଗୁରିମାସ ସେମାନେ ସ-
ମୁଳକୃତି, ଟଙ୍କା ଜମା ହେବା ମାତ୍ରକେ ଭାଦାକୁ
ମାତ୍ରର ପୁଣି କରି ଦିଆଯିବ । ଏଥର ଏମନ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତୁତିପାରେ କ ଯେବେ ଫଣ୍ଟର ଟଙ୍କା
ପରି ଝର୍ତ୍ତ ଦେଲାଗି ଭେବେ ଏଥମଧ୍ୟରେ ଆହ
ଟଙ୍କା କାହିଁ ଅର୍ଥିବ । ମାତ୍ର ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ
ଯେ ତହିଁର ଭାବନା ନାହିଁ ‘ଅରି ମୁସକଳକୁ
ଗୋଗୁଣୀ ଆସନ୍ତ’ ବୋଲି ପ୍ରବାଦ ଥାଏ ।
ମାଲିଙ୍ଗୁଟ ଧାହେବ ନଦୀ ଘାଟସବୁ ଖାସରେ
ଜାଣି ଅନେକ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହେବାର ଦେଖି
ନାହିଁ କରିଥିଲୁ ଯେ ଘାଟପାଇଦାର ବିସ୍ତର
ଲାଭ ହୁଅର ଏଥିପୀର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ଯେ
ନଗର ଧରେ ଯେତ୍ରବୁ ସଜକବାଟ ପାଣିରେତୁତ
ରହିଅଛି ସେଠାରେ ସରକାରୀ ଘାଟ ବର୍ଷିବ ଓ
ଏଥିରେ ଯେମନ୍ତ ସାଧାରଣ ଉପକାର ନମନ୍ତେ
ଅନେକ ଅର୍ଥ ଲାଭ ହେବ ତେମନ୍ତ ଅନେକ
କୁଟୁମ୍ବ ମେଦରିଆରିକର ପ୍ରକଟେଷଣହେବ ।
ମାଲିଙ୍ଗୁଟ ଧାହେବଙ୍କ ମନରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତି
ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ କି ନାହିଁ ଆମ୍ବେମାନେ କହ
ନ ପାରୁ, କାଳେ କରମର ହଙ୍ଗଟରେ ମନେ ନ
ପାଇଁ ଏଥିପୀର ନଗର ବରିକୁ ଉଚିତ କ
ରପର ଘାଟ ବସାଇବା ଧୀର ଭାଦାକଠାରେ
ପାର୍ଥନା କରନ୍ତ ।

ଏଠା ଜୀଏଷ୍ଟମେଜଣ୍ଡର ଶୁଭନିଧାହେବକର
ଗ୍ରାହିଏ ଫର୍ଜକଦାତା ମକଦମାରେ ଅଚିପୁଣ୍ଡ ଓ
ଅପରାହ୍ନ ବିଗ୍ରହ ଦେଖି ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ନ
ଦେଖି ଓ ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ନ କର ଯାନ୍ତି
ରହ ନ ପାଇଲୁ । ମକଦମାଟି ଗୋରା ଓ କଳା-
ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ ସନ୍ଧିଷ୍ଠାନ କଲା-
ଲୋକର ପକ୍ଷ ଗୋରାଲୋକଟି

ହାକିମ ଓ କଳାନ୍ତେକ ସାମାଜିକ ଜମିଦାର।
ଉହିଁର ବୁଢ଼ାଙ୍କ ଏହି ଯେ ସୁହାଙ୍ଗ ପ୍ରଶାସନ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ସାଧୁସୁର ମତଜାର କେତେକ ରୂପର
ଜଳକର ଡେଖୁଣୀ ସ୍ଵପରିଷ୍ଠେଶ୍ରୋ ସବର୍ତ୍ତ
ସାହେବଙ୍କଠାରେ ସୁହାର କଲେ କି ବୈଦ୍ୟନାଥ
ମିଶ୍ର ଜମିଦାର ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ ପ୍ରସୁର କରିବାରୁ
ଜଳ ଅଟକି ସେମାନଙ୍କ ଶବ୍ୟ ନଞ୍ଚ କରୁଆଛି
ଅତେବେ ବନ୍ଦ କଟାଇଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ,
ଉହିଁ ସାହେବ ସ୍ଵୀଳ ସେ ଝାନକୁ ଯାଇ ଦେ-
ଖିଲେ ଯେ ବନ୍ଦଯୋଗୁଁ ଆନୁମାନିକ ମା ୧୫ ଶହ
ଶବ୍ୟରୁମି ଜଳରେ ଦୂରଥିଲା । ବୈଦ୍ୟନାଥମିଶ୍ର
ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ସାହେବ କିଛି ତବନ୍ତି
ନ କର ତାକୁ କହିଲେ କି ଆମ୍ବେ ଏ ବନ୍ଦ
ନିଷ୍ଠ୍ୟ କଟି ଦେବୁଁ, ବୈଦ୍ୟନାଥ କିଛିତା
କର୍କଣ୍ଠବନନରେ ବାରଣ କରିବାରୁ ସାହେବ
ରାଗାଙ୍କ ହୋଇ ତାକୁ କିମ୍ବା ଚପେଟାଯାଇ ଓ
ଥରେ ବେତ୍ତାଯାଇବାର କଲେ, ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧକଳା;
ଉହିଁ ସାହେବ କୋଡ଼ି ଅଣାଇ ଥାପେ ଖୋଡ଼ି-
ରେ ବନ୍ଦ ଥରେ ଦୂରଥର ହାଣି ସାଧୁସୁର
ରୂପରୁ ତବନ୍ତିକମେ ବନ୍ଦ କଟିବାର ଅଜ୍ଞା
ଦେଲେ ଓ ସେମାନେ ବନ୍ଦ କାଟନ୍ତେ ବୈଦ୍ୟ-
ନାଥର ଲୋକମାନେ ସେମାନକୁ ତତ ଦେଇ
ବନ୍ଦ ରକ୍ଷା କଲେ । ଉହିଁ ସାହେବ ବନ୍ଦକୁ
ଯାଇ ବେତ୍ତାଯାଇବର ରୂପ ଦେଖାନ୍ତେ ବୈଦ୍ୟ-
ନାଥର ଲୋକମାନେ ପଳାଇଗଲେ ଓ ସାହେବ
ଗୁଲି ଆସନ୍ତେ ଘଣି ଅସି ବନ୍ଦ କଟାଇ ନ
ଦେଲେ । ପେତେବେଳକୁ ବୈଦ୍ୟନାଥପଣୀୟ
ଶବ୍ୟକଥ ଲେକି ଅଗତ ହୋଇଥିଲେ ସାହେବ
ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସୁହିବାକୁ ଅଷ୍ଟମ ମଣି ଭାବ-
ଲେ ସେ ବୈଦ୍ୟନାଥ ଦିଲପତି ଅଟେ ତାହାକୁ
ପରସ୍ପର କଲେ ଯମପ୍ରେ ପଳାଇବେ ଓ ମଧ୍ୟ ସେ
ଏକାଙ୍କ କିମ୍ବା ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା,
ସାହେବ ଏହା ଭାବ ବୈଦ୍ୟନାଥକୁ ଥରେ
ବେତ୍ତାଯାଇ କରନ୍ତେ ସେ ଆଜି ଦିନ ନ କର
ବେତ୍ତା ଧରି ‘ମାର ମାର’ ଉଜାରନ୍ତେ ତାହା
ଅର୍ପଣୀୟ ଲୋକେ ସାହେବକୁ ତାକର ଚପରସ୍ଥି
ଉତ୍ସବାକ୍ଷରୁ ଓ ସାଧୁସୁରର ରୂପରୁ ଲାଗି ବା-
ତରେ ପ୍ରତିରୁ ପ୍ରହାର କଲେ । ସାହେବ କହନ୍ତି
ତାଙ୍କ ଉପରେ ଗୁରୁଥାରୁ ମୁଣ୍ଡି ଓ ଲାଗିର
ଯାଇ ପତିଲ ଓ ସେ ପାଗାପ୍ରସା ହେଲେ ।

ସାହେବ ଏ ପଟକାର ସମ୍ବାଦ ପୁଲିସ୍ ତାଙ୍କେ ମେଜଙ୍ଗୁରଙ୍କୁ ଦେଲେ ଓ ବୈଦ୍ୟକାଥ ସାହେବଙ୍କୁ ନାମରେ ଫର୍ଜକାରୀରେ ଦରଖାସ୍ତ କରୁଣ୍ଟି କିମ୍ବା ସାହେବ ତାହାର ଦରଖାସ୍ତ

ଜଦ୍ଗୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ଅଜିଜ ଖୀ ଇନ୍ଦ୍ରୋକୁରୁ
ସାହେବଙ୍କ ମକଦମା ତବନ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ
ପଠାଇଲେ । ପୁନଃ ବେଦିନାଥ ଓ ଅନ୍ୟ
କେବେକିଜଣଙ୍କୁ କଲଣ କଲେ ଓ ସରକାର
ଉଜ୍ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ପଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ,
ବେଦିନାଥ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଉଜ୍ଜଳ ଓ ମୁକ୍ତିଆର
ନିୟକୁ କଲ୍ପ ମକଦମା ଏକପ୍ରକାର ଅତିମରରେ
ଚଳିଲା । ରବର୍ଟ ସାହେବ ସ୍ଵତ୍ତ ହୋଇ ସର୍ବତ୍ର
ଡାନ୍ତ କହିଲେ ଆପଣାର ଦୋଷ କିଛିହଁ ନ
ଲୁଗୁରିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ସାମାନେ ମାର୍ପିଟର
ଉତ୍ସ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ ମାତ୍ର ଜୟମେନ୍ଦ୍ରିୟ
ସାହେବ ଯଥାର୍ଥ ବିବେଚନା କର ସମସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରି
ବାଦଙ୍କୁ ଖଲ୍ପ ଦେଲେ ଓ ଖଲ୍ପିର ତଳ
ଲିଖିବ ହେଉବାବ ଦର୍ଶାଇଅଛନ୍ତି ।

ରାବଟ୍ ସାହେବଙ୍କର ବନ୍ଦ କଟାଇଦେବାର
ଅଖଳାର ନ ଥିଲ ଓ ସେ ବୈଦ୍ୟନାଥର ତୁମ୍ଭି
ଉପରକୁ ଯାଇ ବନ୍ଦ କଟାଇବାରେ ଅନ୍ୟକାର
ପ୍ରବେଶ ଓ ଅପକାରର ଅପରାଧ କରିଅଛନ୍ତି
ଏହି ବୈଦ୍ୟନାଥକୁ ପ୍ରଥମେ ମାରିବାରୁ କିମ୍ବା
ଆକମଣକାଷା ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବୈଦ୍ୟନାଥ-
ପଣୀପୁ ଲୋକଙ୍କ ଆକମଣ ଥାପଣାର ସମ୍ଭବ ଓ
ଆକୁରାନ୍ତେ ହୋଇଥାଏ । ଆକୁରାନ୍ତେ ଯେ-
ତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ଭାବେ ଥିଲାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରତିବାଦିମାନେ କରିଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ରାବଟ୍
ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେପରି ବ୍ୟବହାର
କିମ୍ବା ଭାବେ ରାଗ ଜନ୍ମିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ
ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆକୁରାନ୍ତେ ଥିଲାକୁ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଦୋଷସ୍ଵରୂପ ଦେଲା ନ ଦିବ, ସେ
ହେବୁ ଚେତେବେଳେ ଠିକ ବିଚାର ରହ ନ
ଥାରେ ଏକା ସଙ୍ଗବିହିତ ଅଟେ । ବାଣ ପନ୍ଥରୁ
ଅପରି ହେଲା ସେ ବନ୍ଦରାଜ ସକାଶେ ପ୍ରତି-
ବାଦିମାନେ ପୁଲିସରେ ସମାଦ ଦେଇଥାଏନ୍ତେ
କିମ୍ବା ବନ୍ଦ କଟା ହେଲାରୁ ସେମାନେ ବାଦିଙ୍କୁ
ମାରପିଟ ନ କର ତାଙ୍କ ନାମରେ ନାଲିଙ୍ଗ
କରିଥାଏନ୍ତେ । ଏଥକୁ ଜୀବନମେଜଣ୍ଡର ବୋ-
ଲାନ୍ତି ସେ ନିକଟସ୍ଥ ଥାନା ସେ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ପାଇଁ
ମାରି ଅନ୍ତର, ଥାନାକୁ ଯାଇ ପୁଲିସକୁ ଅଣିଲା
ବେଳକୁ ବନ୍ଦ ଦଶଥର କଟା ଯାଇଥାନ୍ତା ।
ରବଟ୍ ସାହେବ ଓ ତାଙ୍କ ପଣୀପୁ ଲୋକେ ବନ୍ଦ
କାଟିବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେତେବେଳ
ପାଇଁ ଅନ୍ୟକାର ପ୍ରବେଶ ଅପରାଧ ଜାଗରୁକ
ଥିଲ ଓ ପ୍ରମାଣରୁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ କି ପ୍ରତି-
ବାଦିମାନେ ବାଧକୁ ମାରପିଟ ନିରବାର ସେ

କହି କାଟିବାରୁ ମାନ୍ତ୍ର ରହିଲେ । ସେ ବନ୍ଦି
କାଟି ସେଠାରୁ ଗଲି ଗଲ ରହାରେ ମାରପିଟ
ହେଲା ଜୀହା^୧ ମାରପିଟ ଯେବୁଁ ବନ୍ଦ ରଖି ପା-
ଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେ ବନକୁ ରଖା କରିବାର ବୈଦ୍ୟ
ଜୀଅର ସମ୍ମୁଦ୍ର ଅଧିକାର ଥିଲା । ଏହି ବିବେଚ-
ନାରେ ଜୀଏଷ୍ଟମେଜଞ୍ଚର ପ୍ରତିବାଦିମାନଙ୍କୁ
ଦଶ୍ରବିଦ୍ୟର ଧାର୍ତ୍ତର ରୁହ ବିର୍କିତ ବିଧାନାକୁଣ୍ଡାରେ
ମୁକ୍ତ କଲେ ।

ଉପର୍ବର୍ତ୍ତମାନସା ଯେ ସଙ୍କିଳି, ନୟାୟ ଓ ଆଭ-
ନସଙ୍କଳ ହୋଇଥିଲା ଏହା ହୋଇବାର ବାହୁ-
ଦଳ, ଗୋପ କଳା ମଧ୍ୟରେ ମାମଲା ହେଲେ କେ-
ହେଲେ ପୁଲେ ବିଚାରର ତୁଟି ଦେଖାଯାଏ ।
ଏ ପୁଲେ ଗୋପ ଦାକିମ କଳାନ୍ତେବାଦୁର
ଅଭିମାନର ଓ ପାତାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଦେ
ଯେ ଜୀବନ ମେଜଞ୍ଚର ଏହାଦୂର ସୁନ୍ଦର ବିଚାର
କଲେ ଏ ଯୋଗୁଁ ଥାମେମାନେ ତାଙ୍କର ଭୂର୍ବ
ପ୍ରଧାନସା କରୁଥିଲୁ^୨ । ବବର୍ତ୍ତସାହେବ ଅଛି
ଭରମ ଓ ଭରମ୍ବନ୍ତି ଅଟନ୍ତି ସେ କପର ଏପର
ଆବେଦକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ବଜା ଥାର୍ଯ୍ୟଦ ଓ
ଦୂରର ବିଷୟ ଅଟେ । ଯାହା ହେଉ ସେ ଉକ-
ହାରରେ ବିବେଦତା ଓ ସାହସପଦ୍ମକ ମୁଦ୍ରାୟ
ଦୂରାନ୍ତ ଓ ଅପାରାର ଦୋଷମୁଁ ଲେଖାଇ
ଥିଲା । ସେ ଯେପରି ମୁକୁତଙ୍କରେ କହିଅଇଲା
ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନରେ ସେପରି ନ କହ ସାହେଦକୁ
ବିକାର ସାଥ୍ୟ ଦେଇଥିଲା । ସାହେବ ସତ୍ୟ
କହିବାରୁ ମନ୍ଦମା ହାରିବେ, ମାତ୍ର ନାହିଁ ଓ ଧର୍ମ
ରଖା କଲେ । ମନ୍ଦମା ହାରିବା ଅଛି ସାମାନ୍ୟ
ଓ ଦୂରମୟ କର ଅଟେ । ଶାପଥପୁରୁଷଙ୍କ ନିର୍ଥାର
କହ ପାପ ଅଭିବା ଓ ପରକାଳ ନିଷ୍ଠ କରିବା
ଦୃଢ଼ତ ଓ ହୃଦୟକର କର ଅଟେ । ସେ ସବୁ
କୁଣ୍ଡିନ୍ଦ୍ର କାଳେ ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ
ପୂରଣ ହୋଇ ନ ପାରେ । ବବର୍ତ୍ତସାହେଦକର
ସତ୍ୟପରିପୂରଣାତା ବାହୁମାୟ ଓ ପ୍ରଧାନସା
ଅଟେ ଓ ଏପରି ବିଚାରପରି ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନସା
କରିଥିଲା । ଅମେମାନେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ମାମଲ-
ଦାକିମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ^୩ ସେ ବବର୍ତ୍ତ
ସାହେଦକ ସତ୍ୟପରିପୂରଣାତା ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ି
ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବିଟକ କନ୍ଦେକୁଣ୍ଡ ନାକରର ଦୌର୍ଯ୍ୟମୋ-
ଦୃତମ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ କବିତା ମୁଦ୍ରାର ପଞ୍ଚମ

ପ୍ରମାଣସବୁ ଗୁରୁତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ବକୁର ଯବା-
ବ ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ଯାଇଥିଲୁ ।

ଜାଗରଣ ସୁଭୁବ ପନ୍ଦିତଙ୍କର ଫରକଦାରରେ
ଉପର୍ତ୍ତି । କଣେ ବନ୍ଦି ଜାହା ଓ ଜାହାର
ଭାର ଓ ସୁଭୁବ ନାମରେ ଜାରିବ ବରାହି ବି
ବେମାନେ ଜାହା ଜାହାରେ ଥିବା ସଜନ ଓ
ବଦଳିଗଲୁ ବିଟି ଜାହା ମାରିବା ପାଇଁ ଭୟ
ଦେଖାଇଲେ । ମନ୍ଦମା ମେଜନ୍ତରେବାହେବଳ
କିବିରେ ଅଛି । ଅଗମ ମାହରେ ବିଜାତି

ଗର ସପ୍ତାହରେ ଏକପକାର ଅଭିଶାପ୍ତ ଜାତା
ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥିଲୁ ମୋହିତର ପ୍ରାକ୍ତରେ
ଥୋଇ ଦେବାର ଶ୍ରଦ୍ଧାଯାଏ ମାତ୍ର ପାଇଁ ଶାପ୍ତ
ଶତପତିବାରୁ ବିଶେଷ କରିବ ଅଶକା ନାହିଁ ।

କହମରସର ପାଣି ବାଜାବଜାରକୁ ଦୂର-
ଦିନ ଦେଲା ଭରିଗଲାଣି । ଯେଉଁ ପ୍ରାନରେ
ପାଣି ଥିଲୁ ସେଠାରେ ଶାଖା ଦାରଦିବ କିକାହା-
ଲଧୁ ନିର୍ମାଣ ଦେବ ଓ ଶାପ୍ତ ତର୍କର କର୍ଯ୍ୟରେ
ଦେବାର ବନୋବସ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ।

ଗାନ୍ଧମଜିଲ ଅଧିନ ଚିକଟି ରାଜ୍ୟରେ ଗୋ-
ଟିଏ ଅଭିନବ ପ୍ରକାର ବଜାମ ମୋକଦମା ହୋ-
ଇଥିଲୁ । ଏ ହାଦ୍ୟାରକୁ ଧରିବା ଭବେଶରେ
ଜାତା ଧୂମାନରେ ମୋକଦମାର ଭଦନ୍ତ ଦେଇ
ଥିଲୁ । ଏପରିଦିନ କିନ୍ତୁ ନିଷ୍ଠ ଦେଇ
ଅଧିମାନକ ନିକଟକୁ ଏକବନ୍ଦି ଏ ବର୍ମରରେ
ଅନେକକଥା ଲେଖିଥିଲା ମାତ୍ର ଜାହାର ସହ-
ତ ପରିଚୟ ନ ଥିବାରୁ ସେ ସବୁ ପ୍ରକାଶ କରି
ବାରୁ ଶାନ୍ତ ହେଲୁ ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ର ଅଟରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ^୪ ସେ
ଅମୁମାନକ ଲେଖିଥିଲୁ ଗବର୍ନ୍ମର କଲିକଟାର
ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରିଥିଲା ତୁ ଗର କାଳ ତାହାର
କୋଠିଠାରେ ଏକପରା ହୋଇ ଦିଲୁରେ ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଖିଥିର ବାହି
ଧ୍ୟାନକନ ଦେଇ ରାତ୍ମବୁଦ୍ଧାବାଦୁର ପରି ସମ୍ପର୍କୀ-
ୟ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥିବା ।

ଡେଲିନିଦିଷ ଶୁଣିଥିଲା ସେ ମହିମାକର
ଗବର୍ନ୍ମର ଜେନେରଲ ସାହେବ ଅଗମ ଥିଲୁ
ବର ମଧ୍ୟରେ ସିମଲାରୁ କାହାରିବେ ଓ ନବ
ମର ମଧ୍ୟ ତା ୧ ଦିନ ପୂର୍ବମୁଁ ତାହାର ସବେ
ଯାଇଥିବା ସବୁ ଅଧିଷ୍ଟ କଲିକଟାର ହୋ-
ଇଥିଲା । ସଜ୍ଜପତରକ ଶୁଣିଗମନ ସମ୍ପର୍କୀୟ
ଦେଖାଇଲୁ ସେ କରିବା ସକାଶେ କିମ୍ବା ଶାପ୍ତ
କରିବାକୁ ଥେବା ଅଧିକାର ଅବଶ୍ୟକ ହୋ-
ଇଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରକାଶବା ଅପଣା ସାମାର ସମ୍ବରିରେ
ଅଥକାର ପାଇବା ବରୁଦ୍ଧରେ ବିଲାତରେ ହିନ୍ଦ
ସମ୍ବରି ପନ୍ଦିତ ପେତ୍ର ଅଶୀଳ ହୋଇଥିଲୁ
ଜହାନେରେ ରଷପାତିଥର ଶର୍କା ଅମାନର ସକାଶେ
ଟ ୩୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଦିଲାକରୁ ପ୍ରେରିବ ହୋଇଥିଲୁ
ଏ ପିଲାନ ପଶର ଶର୍କା ସକାଶେ ପ୍ରଯୋଜନମୟ
ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ ହେଉଥିଲୁ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଷୟ
ଅଟଇ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀନମେରର ଶୁଣିଥିଲା ଯେ ଦିଶାପଟିର
ରଜା ପ୍ରମଥନାଥ ବାହାଦୁର ରାଜପାତା କଲେଜ
ସକାଶେ ଦେଇଲା ଟଙ୍କା ଦ୍ୟନ କରିଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ର ଅଟରେ ମଧ୍ୟଅବିଧ୍ୟା ପର୍ବର୍ତ୍ତରେ
ସେ ଧୂମ ପରିଚାର ହୋଇଥିଲୁ କର୍ତ୍ତରୁ ଦେଖାଯାଏ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବାବୁଲର ଅମିର ରୁମ୍ପିଯା
ଦୂରିପର୍ବତୀ ଥିଲୁ ଏବଂ ପରିଚାର ହୋଇଥିଲୁ ।

ରେଲବେ କମ୍ପାନୀ ଶହୁରକ୍ଷକ କର୍ମରେ
ଇଂବରକ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଦେଖାଯି କର୍ମଗ୍ରହ
କର୍ମକ ହେଉଥିଲୁ କର୍ତ୍ତରୁ ଇଂବର
ପରିଚାର ପନ୍ଦିତ ହେବାକୁ ପ୍ରମୁଖ କର୍ମରେ
ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଦେବାକ କର୍ତ୍ତରୁ ନାହିଁ ।

ସେ ମନ୍ଦ୍ର ଅତିନ୍ଦିର କର୍ମଗ୍ରହଙ୍କର ବେଜ-
ନ ବୁଝିବେବାର ନିଷ୍ଠ ଅଛି ତାହାଙ୍କ ପରି
ଗର୍ଭିନ୍ଦେଶ୍ଵର ବିଧାନ କରିଥିଲା ନିଷ୍ଠମ୍ବୟ
କର୍ମକ ହେଉଥିଲୁ କର୍ତ୍ତରୁ ପରିଚାର
ପରିଚାର ହେବାକୁ ପ୍ରମୁଖ କର୍ମରେ
ହେଉଥିଲୁ ସବୁ ଯେଉଁ କର୍ମଗ୍ରହର ମନଚରି
ପ୍ରକାଶ ହେବା ତାହାକୁ ବେଜନ ବୁଝିବେବାର
ନାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ର ଅଟ ଶୁଣିଥିଲା ଯେ ସବୁ ମାଧ୍ୟ
ରୁତେ କବେଦାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମଗ୍ରହଙ୍କ କବେ
କାହାର କରିବାକୁ କବେଦାର କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏହି ଉତ୍କଳପ୍ରକାଶକା ପରିବର୍ତ୍ତକ ଦିବ-
ବାବକାର କବେଦାର କବେଦାର କବେଦାର
ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରକାଶକା ପରିବର୍ତ୍ତକ

ଶ୍ରୀ ପାତେଜୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଭାଗରୁ ଅଗ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିମା । ମୁ । ଶ୍ରୀ ପାତେଜୀ ପତ୍ରିକା ପରିଚୟ ଓ ପାତେଜୀ ପତ୍ରିକା ମହିମାର ଅଧିକାରୀ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ ୫୫
ବର୍ଷାମୁଁମୁଁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟମଳ ପାଇଁ ଭାବମାସିଲ ୫୬

ମୁଲ ବାବୁ ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦଦାସ ।
ବାହାଙ୍କର ଥାର୍ଯ୍ୟାରଣ ବିଶ୍ଵରତା, ଅଧିକ
ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଅବଗାନ୍ତ ଜନହତାକାଂକ୍ଷାର ଅସଂ-
ବ୍ୟୁତ ପାଇ ତେଣାମିମାନେ ଅନନ୍ତ-
କଣ ପରିମାଣ କରୁଥିଲେ ଓ ଏକବି ବିଷୟରେ
ଏକ ପରିମାଣ କରିବାକୁ ଅପ୍ରମୁଦକ ଆସ-
ପରିମର୍ଶ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଉଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କର
ଥିଲେ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏହର ଗୋଟିଏ ଫଳ
ତୁମ୍ଭ ପ୍ରକାର ଶୁଣୁଥୁ କୋରଲେ ଅ-
ପରିମାଣ ଏପରିକର ଅସ୍ତିତ୍ବକା । । । ତାହା-
କୁଟୀ ହେବ ନାହିଁ ଅଦ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଏକ
କଣ ଘୋରାବହ ସୁର୍ଯ୍ୟର ପାଠକମାନ
ଜୁଣାଇବାକୁ ଲେଖନ ଧାରଣ କରୁଥିବା । ଏହୁ
ବଳକର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗାଗ୍ରହ କିମ୍ବା
କ ହୋଇପାରେ ! ବାବୁ ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦଦାସ
କାଳେ ଇତ୍ତ ଲୋକରୁ ଗମନ କରିବେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ କଥା ସବ୍ୟାଥାରଣଙ୍କୁ ଜଣା
ରହୁ ଏହା ସ୍ଥିର ଅଗୋଚର ଥିଲା । ମାତ୍ର
ଦେବି ଇତ୍ତ ଉପରେ ବଳ କାହାର ! ନଗର
ଯାକ ଦାହାକାରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଛି ସମ୍ପ୍ର
ତ୍ରେଣିର ଲୋକ ଶୁଣ ଜାର୍ଦନ କର ଅଗ୍ର ଦ୍ୟାଗ
କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଆପିକ ଲୋକମାନେ ଅଛିଲେଣୋକ
ଯାଗରରେ ମୁଦ୍ରାୟ ରା ଇନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦିବା-
ଦେବମାନେ ତର ବିରହ ପା ପାରେ ଦ୍ୟାକୁଳ
ଦେବାରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ସାଧାରଣ
ପ୍ରଥାକ ସାକ୍ଷା ଓ ଦ୍ୱାପଦେଖ୍ନୀ
ହେଉଥିଲୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ତ

ନନ୍ଦବାବୁ ଅର କାହାନ୍ତି ! ସେଇଁ ସ୍ଥାନକୁ
ଯିବା ପାଇ ଆମ୍ବିକ ଲୋକେ ନୟନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଥାନ୍ତି ଯୋଗିମାନେ ସଂସାରର ସୁଖ ସ-
ମୁଖକୁ ବିଷଞ୍ଜନ ଦେଇ ନାନା ପ୍ରକାର ଶା-
ରିକ ଧୀରା ଲୋଗ କରନ୍ତି ଓ ସେଇଁ ବାବୁ
କେହି ଅର ଫେର ଅସର ନାହିଁ ବାବୁ ଗର
ସୋମବାର ଶୁଣ ଦୁଇ ପ୍ରଦର ସମୟରେ ସେହି
ଦିବ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ! ଅନେକ
ତପସ୍ଥିତ ବଳରେ ବଢ଼ିଗିଲା ତେଣା ଏପରି
ପୁନ୍ଥ ଗୋଟିଏ ଲୋକ କରିଥିଲା ସମ୍ମୁଦ୍ର ପରମେ
ଶୁର ତାହାଙ୍କ ଅପଣା ନିକଟକୁ ଯେତେ ଯିବାରେ
ତେଣା ଅନକାର ହେଲେ ଅର୍ଥ କେହି ସେପରି
ନାହିଁ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଦେଖି ଏ ବାବୁଙ୍କ ଘୋଲ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିମାତ୍ର ଭପସମ ହେବ । ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ମଙ୍ଗଳ ସକାଶେ ଅଟଇ
ଏକଥା ଅବଶ୍ୟ ସୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଓ
ତାହା ହେଲେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୀକାର କରିବାକୁ
ହେବ ଯେ ତେଣା କଥାକର ମଙ୍ଗଳ ନାହିଁ
ତାହା ନ ହେଲେ ଯାହାକୁଥାର ଅନେକ
କଣଳ ସାଧନ ହୋଇଥିଲା ।

ତାହାର କଥାରୀ ଏତେ କଷଳ ଓ
ଅରୁଧେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବର ନିଥିଲେ !
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁତାକୁ ଯାହା ହେଉ କର୍ତ୍ତମାନ କିଛିକାଳ
ସକାଶେ ଯେ ତେଣାର ଦୁର୍ଦଶା ଏହିପରି
ରହିଲୁ ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ ଶେରୁ ଏ ଶୋକପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟନା

ସଂପର୍କିତ ହେଲେ ତାହା ମାର୍ଗଦାର ହେଲେଥିଁ
ସେପରି ଆକାରରେ ବାବୁଙ୍କ ଶଶିରରେ ଜାହ
ଦୋର ନ ଥିଲା; ତନ ଗୁରୁମାସ ପୂର୍ବତ୍ତୁ ତହିଁର
ଉଦୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତହିଁର ବଳ ଅବ୍ୟନ୍ତ
ଭଣା ଥିବାରୁ ବାବୁ ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରି
ନ ଥିଲେ । ସେଗଠି ବହୁମୂଳ ଅଟଇ ଓ ମୁଲ
ହେବାର ଆଠ ଦଶକନ ଧୂମ୍ବେ ସେ ଅପଣା
ଶଶିର ଦିନକୁଦିନ ଦୂରମ ହେବାର ଦେଖି ଓ
ପୂର୍ବ କିମ୍ବାରେ କୌଣସି ଫଳ ନ ହେବାର
ଜାଣି ତାକୁର ଚିକିତ୍ସା ପରିବେ ମତ ବଳା
ଇଲେ ମାତ୍ର ତାହାମୁକ୍ତା ଶିଥିଲରୁପେ କରିବାର
ଶେଷଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଗ୍ଧଦିବ୍ୟ ସକାର୍ତ୍ତ ସମ୍ମାନ
ଭଦ୍ରସ୍ଥାନେ ତାହାଙ୍କ ନିବାନ୍ତ ଅବଶ କରିପକାଇଲା
ତହିଁ ଦ୍ୱାରା ଯେ ତକିତା ହେଲେ ତାହା କିଛି
କର୍ମରେ ଅସିଲା ନାହିଁ ସୁରକ୍ଷା ଦିନ ଦୂର
ପ୍ରଦର ଦ୍ୱାରା ବାକ ରୋଧ ଓ ନିର୍ମାଣ
ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ପରିଶେଷ
କର ଇତା ଥିଲା ତାମ
(ବାବୁ ବିଚିତ୍ରାନ)

ଦାରେ ଯାଜଘର ଅନ୍ତରୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ
ଗାମରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା
ପିତାଙ୍କ ନାମ ବାବୁ କ୍ରିଲେଜେନ୍ସ୍ସାର୍ଟ । ତାହାଙ୍କର
ଗୁଲିଘରସ ବିଷୟକ୍ରମ ସମୟରେ ଏହି ଏକ ମାତ୍ର
ପୁନ୍ଥ ହେବାରୁ ଅବ୍ୟନ୍ତ ସେବରାତ୍ର ହୋଇ
ଥିଲେ । ଯେଉଁ କଥରେ ଏହାଙ୍କର ଜନ୍ମ
ସେ କଥର ଲୋକମାନେ ମରିବାଟା ଅମଳିତାରୁ

ଅସ୍ତ୍ର ସରକାର ଉଚ୍ଚକର୍ମମାନଙ୍କରେ ଆଜ
ଜୀବିବନ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏପରି ବଂଶରେ
ଜୀବ ହେବାରୁ ଓ ଭାବାଙ୍କର ମର୍ବିପଥମାନେ
କଟକ ପୁଣ୍ୟ ବାଲେଶ୍ୱର ସବୁ ନଗରରେ ଉଚ୍ଚ
କର୍ମରେ ଥିବାରୁ କୌଣସିଠାରେ ଭାବାଙ୍କର
ଆଦରର ଜଣା ନ ଥିଲା । ଭାବାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର
ଅଠରନାଳ ଘାଟରେ ଗୁକର ଥିଲା । ପ୍ରଥମେ
ସେହିଠାରେ ବିଦ୍ୟାଶୀ କରନ୍ତି ମାତ୍ର
ପିଲାକାଳରେ ଭାବାଙ୍କର ସ୍ଵରାବ ଅତିଶ୍ୟୟ
ରଞ୍ଜିତ ଓ ଉପର ଥିବାରୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ
ଥୟ ହୋଇ ନ ରହ କେବେବେଳେ
ବାଲେଶ୍ୱର କେବେବେଳେ କଟକକୁ ପଲାଦ
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜାଗ୍ରତ୍ତବିର ପରିଚୟ ପ୍ରଥମର
ଦେଖାଇଥିଲେ କାରଣ ସେହିଠାରୁ ଯାନ୍ତି
ସେଠାରେ ମୁରୁବିମାନେ ଭାବାଙ୍କ ପତାନ୍ତି ଓ
ଯାହା ପଚନ୍ତି ଭାବା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ମନେ ରଖନ୍ତି
ଏହିପରି କେବେବେଳେ ଉତ୍ତାରୁ କଟକକୁ ଅଧିକ
ବାରୁ ବରେବୁଥ ଦାସଙ୍କ ଭାବାବଧାରଣରେ
ଇଂରାଜୀଭୁଲରେ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଓ କିଛିଦିନ
ଉତ୍ତାରୁ ମୁରୁବିନ କଥା ନ ମାନ ଯୁଲ ଛାତ
ଲୁଣ୍ଡତୋଲାଇ ଜାଗ୍ରତ୍ତବା କର୍ମ କଲେ ଦେବେ-
ବେଳେ ଏହାଙ୍କ ବୟସ କ ୧୫ ବୀର ମାତ୍ର ଥିଲା
ଅଭୟକ ବିଲ୍ୟକାଳରୁ ଦୁରଦର୍ଶିତା ଓ ସ୍ଵାଧୀନ
ଭାବନା ଏହାଙ୍କ ମନରେ ଉଦୟ ହୋଇଥିଲା
କୌଣସି କାରଣରୁ ଭାବା ପ୍ରତି ଦେଇ କଟକର
ଅଭିଜନା କରେଥାରେ ଲେଖାପତି କଲେ
ବ ୨୩ ବୀର ସମୟରେ ଟ ୨୦ ଟା ବେଳନା
ମୋଦରହିରିଙ୍କରେ ନସ୍ତକ ହେଲେ । ଏ
କର୍ମରେ ସେ ଆଗଣା ଯାଇବିକ ଜାଗ୍ରତ୍ତବି
ଅସ୍ତ୍ରାମ କାର୍ଯ୍ୟକଷମତା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କଲେ
ସନ ୮୦୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ରହିଲେ ଓ ସେତେ ହାତମଙ୍କ ଅଧିନରେ କ
୨୦ୟେ ଏହାଙ୍କ ଅଧାରଣ ଖଣ ଦେ
୨ । ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଏହା
ବିଗନ୍ଧ । ପରିବର ଅନ୍ତର

ଲେଖିବା କରି ପଥମର୍ଗ ଲୋଭିଲେ ।
ଏହିରେ ଯନ୍ତ୍ରରେ ସିରପୁନାରକର୍ମ ଆଳି
ଦେବାଶୁଦ୍ଧି କ୍ଷେତ୍ରର ପାଦେବ ଏହାଙ୍କ
ଅଭିଜନାରୁ ଅଶୀର ସେ କର୍ମରେ ନିସ୍ତରି
ଭଲେ ଏ କର୍ମରେ ଶପନ ସଂଶୋଳନ କରି
ଅଛି ଭାବା ସବୁରେ ପ୍ରକାଶ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନର କମିଶନର ଶାସ୍ତ୍ର ସହନଧୀ ସାହେବ

ତାହାକୁ ଅପଣାର ପ୍ରଧାନମଣ୍ଡଳୀ ବୋଲି
ଘେଲିଥିଲେ ଓ ତାହାକୁ ମୁଗ୍ରରେ ଦୂରୀତ
ହୋଇ ଏକଦିନ କରସା ବନ କରିବାକାର
ସଥେସା ସମ୍ମାନ କରିଥିଲାନି ।

ବିଚିତ୍ରାନ୍ତନ ବାରୁ ଉପରଲିଖିବ ପ୍ରାୟ ଗୁଣ
ବନ୍ତ ହୋଇ କେବଳ ସରକାରୀ କର୍ମରେ
ପଞ୍ଚଶିଲ ଦେଖାଇଥିଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ତାହାଙ୍କ
ଗୁଣ ଜୀବନ କରିବାରେ ଏବୁଷେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହୁଅନ୍ତିମ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାରୁ ସଂଘାଧାରଣାଙ୍କର
ହିତକାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂଦା ଚେଷ୍ଟିତ ଥିବା ଓ ଅ
ନେଇକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଥିବାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ
ତାହାଙ୍କିପୀର୍ଯ୍ୟ ଶୋଭିତ ଧାରଣ କରି ତାହା-
କର ସମେପ ଜାବନତରତ ଲେଖିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଜୀବନ କରିଥିବୁ । ଡେଲାରେ ଗତ ବ ୧୦୬୭ ଖର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଉନ୍ନତ ହୋଇଥିଲା ବିହିର
ଅୟକାଂଶ ତାହାଙ୍କର ଜୀବି ଥିଲା । କଟକ
ପ୍ରତ୍ଯେକ ଜାମା ଓ କାରେଜକମ୍ପାଲାର ଅଧିକାର୍ତ୍ତ
ସେହି ହେଉଥିଲା । ସେ ପ୍ରଥମେ ସହ କରିବା

ଏଣିକ ଶେଷାରେ ଏବେ ସହାଲୟ ହେଲା
କଠକନଗରରେ ଏବେ ଦତ୍ତାଳୀତର ପ୍ରମୁଖ
ହେଲା । ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ବିର ଅନୁସନ୍ଧାନର ମୂଳ
ମଧ୍ୟ ଏହି ମହାଶୟା । ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠରେ ଜାତ୍ୟନ୍ତର
ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସଜାର ବନ୍ଦିଜନ କରିବାର
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ମହାଶୟା ସମ୍ମୁଦ୍ର କର ଅନେକବି
ଭିପକାର ସାଧନ କରିଥିଲେ ଓ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠମୟମୟରେ
ଦୃଶ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଏହି
ମହାଶୟା ଚାହୁଁ କରନ୍ତି । ଏପରି ସେଇ ସର୍ବ
ତେ ସେଇ ହରକର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଲା
ଉଥାକୁ ସଦୃଥିରେ ଏହାକୁର ସହ ଓ ଶା
ବିଶେଷରୂପେ ଲାଶିଛି ହୋଇଥାଇଲା । ଏହାକୁଠାରେ
ସମସ୍ତେଣୀର ଲୋକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ
ଜୀବନର ବିଷୟକେ ଏ ମହାଶୟା ମଧ୍ୟ ଥିଲେ
ପୁରାର ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜାକୁ ଅନେକ ସଦ୍ଵ୍ୟବେ
ଦେଇଥାଇଛନ୍ତି । ଜଗନ୍ମାଥବିହାର ମଠର ପ୍ରମାଣ
ମେମର ହୋଇ ଅନେକକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା

ବିଦ୍ୟା ସ୍ଥାପନକା ଏବାକୁ ସହ ପରିଷ୍ଠା
ବିଜ୍ଞାନ ସ୍ମୃତି କାହାର ବି
ଚାଲିଥିଲା । କୁବି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବିଦ୍ୟା ଓ ଭାବନାଶକ୍ତିର ବିଶେଷ ଚାଲ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ କରଣମାନଙ୍କର ଅଧିକାଳୀ
ବିଷୟରେ ଖଣ୍ଡେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଧ୍ୟ ଲୋକର ରଖି
ଯାଇଅଛନ୍ତି ଫଳରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଏପରି ସ୍ଵର୍ଗ ଆର
ଗେଟିଏ କାର କର ନାହିଁ । ସେ ଅମନ
ବିଶ୍ୱାସମତେ ଧାର୍ମକ ଥିଲେ ଅଥବା କୁମରବି

ଦାସ ନ ଥିଲେ ।) ତାହାଙ୍କର ଆଜୁ ନିର୍ଭରତ
ଅଧିକ୍ଷତ ଥିଲା । ସବେଶାନୁଗ୍ରହ ଦେଶର ଭନ୍ଦବ
ସାଧନ ପଣ୍ଡପକାର ନିର୍ଣ୍ଣୟତା କୁଣ୍ଡଳ
ଦମନ ପ୍ରକଳତ ତାହାଙ୍କର ଜୀବକା ଥିଲା ।
ସବ୍ୟତ୍ବ ମୂଳ ସମୟରେ କିଛି ଦେଶା ରଖି
ଯାଇଥିଲୁଛି ତାହା ଅପଣା ସକାରେ କରି
କାହାନ୍ତି ପରଦୃଶ୍ୟରେ କାହାର ହୋଇ ତାହାଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ କମିଟି ବ୍ସେପର କରିଥିଲେ । ଏହି
ହେବୁରୁ ତାହାଙ୍କ ଦାରରେ ଧନ ରହୁ ନାହିଁ
କାରଣ ଧନ ଥିଲା ସମୟରେ ସେ କାହାର
ଦୁଃଖ ସହ ନ ପାରି ଅକାରରରେ ଦାନ କରୁ
ଥିଲେ । ଦୋଷ ଛାତା ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ ଏବାଙ୍କର
ସେବକି ସାମାଜିକ ଦୋଷ ଥିଲା ତାହା ଅଗାଧ-
ଶୁଣସାଗରରେ ଏମନ୍ତ ହୃତ ରହିଥିଲା ଯେ
ତାହା ଦେଖିବାର ସମ୍ପାଦ ନ ଥିଲା । ଆମ୍ବୁ-
ମାନଙ୍କର ବି ଦୂର୍ବାଧ୍ୟ ଯେ ଏପରି ରହିଲା
ଦୂର୍ବାଧ୍ୟ

ଗର ବୁଝିବାର ନାହିଁର ପ୍ରଦେଶ ଦୌର୍ଜନୀ
ମୋହଦମାରେ ଜଳଯାହେବ ହୃଦୟମ ପ୍ରତି
କଲେ । ଉଚ୍ଛ୍ଵସରୁ ଅମେସରମାନ ନାହିଁ
ହେଉ ଥିଲେ ଯେ ପୂର୍ବତର ଏକ ନାହିଁ
ମଧ୍ୟରୁ ଏକକଣ ଜଳଯାଗରିବି ଅମେସରଙ୍କ
ରକଣ ସମସ୍ତକୁ ବିରୋଧି ଦୋଷୀ ଓ ଅଧି-
ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଜଳର ଅନ୍ତର ନାହିଁ ଦେଇ
କୁ ଦେଖିପାଇ ବାବେବ ନାହିଁ ଓ ବରସି-
ବାର ॥ ଏ ପ୍ରଦେଶର ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି
ନବାପର ଆଖା ଦେଇ ବେଳକଳ ନାହିଁ
ବିଦ୍ୟୋଧକ ଧିନାରୁ ତାହାରୁ ପରିଶରମରୁ ମୁଣ୍ଡି
ଦେଇଥିବାକୁ । ଜଳଯାହେବ ବ୍ୟକ୍ତିରଙ୍କରେ
ନାହିଁର ଦୋଷଠାରୁ ବରସିର ଦୋଷ
ଶୁଣ ଅସ୍ତର ଏଥର କାରଣ ବୋଧ ହୃଦୟ
ନାହିଁର ପଦ୍ମବେଳେ ଦିରପ୍ରାରେ ବସି ରହ ନ
ଆଏ ତାହାରୁ କର୍ମମୁଣ୍ଡରେଷ୍ଟରେ ସବୁ ତାହିଁର
ମିଶଳ ଓ ମୋଟାପଲରେ ଦୂରିତାରୁ ହୃଦୟ
ଦେଲେଶ୍ଵର ତାଏବିନବିଷୟରୁ ଜଳଯାହେବ
ଏକାବେଳକେ ଜଳର ଦେଇଥିବାକୁ ତାହା
ଦ୍ୱାରା ଦୋଷରେ ଦୋଷରେ ଆପଣର ଶାରୀର ଫେର
ନାହିଁ । କୁତୁମାହେବକି ଆଜି ଏଠାରେ ମାଠିର
କାରଣ ଦ୍ୱାରା ଯେ ବର୍ଷା
ନାହିଁର ଜଳ ଆଜିବ ନାହିଁ ଦେଲେଶ୍ଵର ନା-
ହାର ଆହିର । ହିଁ ଦାରଣ ଦେଲେଶ୍ଵର ପ୍ରତି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କର ଆହେବବର୍ଷ କରିଥିବା ॥

ଯାହା ହେଉ ପ୍ରମାଣରେ ତାହା ସ୍ଥିର ହେଲା
କାହାରେ । ଦେଲେଶ୍ଵର ଦେଲେଶ୍ଵର ଜଗି ବାହାର
ଗଲା ।

ଅଗାମୀବର୍ଷ ସତାଶେ ବନ୍ଦବଜଙ୍ଗ ଗେଡ଼-
ସେବର ଅୟ ବ୍ୟୁତ ପଥକରର ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ପାଇଁ ଗତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ
କିମ୍ଚିର ଆୟବେଶନ ହୋଇଥିଲ ଓ ଭାବ୍ୟ-
ମଳଃ ଏ ସବୁରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତର୍ଭ୍ୟ ଉପରୁତ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ । ଶିୟମିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ ଉତ୍ତାରୁ
ସାହୁପାତି କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ପଢିଛାରେ
ଦୂର୍ଘୟଇସା ଲେଖାଏ ପଥକର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ । ଏଥରେ ସରକାରୀ ସର୍ବ-
ମାଳେ ଓ ବାରୁ ଭାବାକୁ ବିଦ୍ୟାଶାଳର
ଯୋଜନା ହେଲେ ମାତ୍ର ଜନିଦାର ସର୍ବମାଳେ
ଅନେକିଥୁ ହୋଇ ଥିଲାରେ ଏକପାଇସା ବର
ପ୍ରଦତ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ମରଦେବେ ଓ
ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିବାରୁ ସେମାନ-
ଙ୍କର ମଳ ପ୍ରବଳ ହେଲ ପୁଣ୍ୟ ସାହୁପାତିଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତାବ ରହଇ ଦେଲ । ଏ ଦେଗର ଅବଶ୍ୟ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏକପାଇସାଦର ଜରିଲ ଅଟେ ଜହିଁରୁ
ଆୟକ ହେଲେ ଦୁଃଖିପ୍ରାଣୀ ବାଧ୍ୟଗରେ ।
ପାଇଁ ଅନେକନ କରବୁବି ପ୍ରସ୍ତାବର ହେଉଥିଲା
କିନ୍ତୁ ଏକପାଇସା ଦରରେ ପାଠ୍ୟମୂଳ ସହିତ
ବୈଜ୍ଞାନିକିତିର ବାର୍ଷିକ ଅୟ ଟ ୫୦୦୦
ହେଉଥିଛି, ଏହା ଧରିଲିଗୁଣେ ବ୍ୟୁତ ହେଲେ
ଏକପାଇସାକର ଯଥେଷ୍ଟ ଦେବ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପ
କୌଣସି ଅଧେ ନୂଜିନିମତକ ହେଲେ ପାଞ୍ଚ
ସାତ ର୍ବରେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧ ସତବ ହୋଇ
ଦେବ ଅଧିକ ପ୍ରକାରୁ ନ ବାଧୁବ । ଜନିଦାର
ଦୂର୍ଘୟତାମ୍ବୁ ଅଭି କହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ ନ
ହେଉ ଏକପାଇସା ଦର ଯେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଲା
କହ ପୁଣ୍ୟ ବିଶ୍ୱ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଥର ଧର-
ନିତିବ୍ୟୁତ ହୁଏ ସେ ଧରନେ ଦେମାଳେ ଓ
ସାହୁପାତି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଲଜ୍ଜା । ପୂର୍ବପାଇସା
ଶୁଦ୍ଧ ଅଶାଏ ଲେଖାଏ ଦର ହେଲେ ମୁଦ୍ରା ଅଧ-
ରିମିଳ ବ୍ୟୁତକୁ ଦିଅଶ୍ଵ ହେବ । ଭାବା ଯେ-
ପରୁ କି ହେବ ।

৪৩।

ଶ୍ରୀ କମଳାଧ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ପଥର
ତତ୍ତ୍ଵ ଦିଷ୍ଟପୁ ସେଇ ଗଜପ୍ରାହରେ ଏଠାରେ
ଅଧ୍ୟ ଅନ୍ତରାଳକ ହୋଇ ଯାଇପାଇଣ୍ଡିରେ ବେ

ବିଷୟରେ ସବ୍ସାଥାରୁଙ୍କ ମନ ଅବୃତ୍ତ ହୋ-
ଇଥାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଛର କେତେବେଳେ
କଣ ଏଠାରେ ଲେଖିଥିଲୁ । କଣାଥଙ୍କ
ମନ୍ଦର ଭାଷା ଉଚ୍ଚ ଓ ପ୍ରାଚୀନବାଳର କାନ୍ତିବୋଲ
ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଏହାକୁ ମୃତ୍ତିଆମଦେବ
୧୯୪୯ରେ ବିମ୍ବିନ ବିଷୟରେ ସତ ହେଲୁ
ମହିଶାରେ ଏହାର ବାର୍ଷିକ ବେଷ ହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର ମନ୍ଦର ବାହାରୁ ଯାହା ଦେଖାଯାଏ
ତାହା କୁଣ୍ଡା ଏହାର ଉଚ୍ଚରଥାଙ୍କ କିମ୍ବା ଜାହା
ଦ୍ୱାରାରିବ ଜଣା ନାହିଁ । ଉଚ୍ଛର କାରଣ ଏହି
ଯେ ମନ୍ଦର ଉଚ୍ଚରଥାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅନିବାର
ଦିନଦେଲେ ଗୋ ଶ୍ରୀ ଶା ପ୍ରଥମର ଅଲୋକ-
ରେ କେବଳ ତାକୁରମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଉଚ୍ଚ
ମନ୍ଦର ରାଗଠାଳା ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ଜଣା-
ପଡ଼ଇ ନାହିଁ । ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ପଥର ମସିପଡ଼ିବାରୁ
ମନ୍ଦରରୁ ବିଷୟରେ ଦେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲା ଓ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖାରୁ ପ୍ରେରତ ହୋଇ-
ଥିବା ଉଚ୍ଚରଥାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ କିଞ୍ଚିତର ବା ମନ୍ଦରର
ବର୍ମରିଙ୍କ ମନ୍ଦର କେହିଁ ମରାଲ ଜାଲ ଉଚ୍ଚ-
ରର ଅବସ୍ଥାରୁ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଓ ମନ୍ଦରର
ଉଚ୍ଚରଥାଙ୍କ ଖଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚପତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି-
ଥିବାର ବୋଥ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଲେ ଦେଶୁପ
ଉଚ୍ଚପତ୍ର ଏ ନଗରକୁ ଅଧିବାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ନ
ଥିଲା । ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚପତ୍ର ଯେବେ ଏଠାଲୋକେ
ମନ୍ଦରର ଗଠନ ଦେଖିଥିଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣିଲୁ ଯେ ତାହା ପୁଣ୍ୟକାଳୀନ କାରୁ ବିଶ
ସାନ୍ଦର ଦାସଙ୍କ କିଦିକୁ ପ୍ରେରତ ହୋଇଥିଲା
ଉଚ୍ଛର ଏଠାଲୋକମାନେ ଅନେକପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରତିଲି-
ପି କେଇଅଛନ୍ତି । ସେ ଉଚ୍ଚପତ୍ର ଜଣାଯାଏ
ଯେ ମନ୍ଦରଟି ଲଭ୍ୟମହିଳା ବୋଠାପର ଅର୍ଥାତ୍
ବିଷୟରେ ଉପରେ ସେଇ ବୋଲକୁଠ
କିମ୍ବା ଅଛି ସେହିପର ଉପରକୁ ଅଛିର ଦୂରପ୍ର-
ତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଥାର ଉଚ୍ଛରଥାଙ୍କ ମନ୍ଦର କୁଣ୍ଡା
କିମ୍ବା ହୋଇ ଅଛି । ମନ୍ଦରର ପୁଣ୍ୟକାଳରେ
ଉଚ୍ଛରକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପାହାର ଅଛି ଯେ ତାହାଦେଇ
ଉପରର ଉଚ୍ଚପତ୍ର ଘରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର
ସୁଧା ଅଛି ଓ ହୋଇଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମନ୍ଦରର ବା-
ହାରଥାଙ୍କ ବାହାରଥିବାରୀରେ ମଧ୍ୟ ରହିଥା ବାଟ
ଅଛି । ଏହିତା ବାହାରଥାଙ୍କ ଅଛି କିମ୍ବା କାଟ
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚପତ୍ରରେ ଆହୁର ଲେ-
ଜାଅଛି ଯେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଳାଇଲ
ଉପରେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ଅଛି ଉଚ୍ଛରଥାଙ୍କ ଅନୁଭବରେ
କୋଠାରେ କଗନାଥପ୍ରକଳକୁ ଅନୁଭବରେ

କରୁଣାମୂର୍ତ୍ତି କବିଥାତ୍ରି । ଏପରି ଶୁଣୁଥିବାରେ
ଗୁରୁତ୍ବ ମନ୍ଦିରରେ ଥାବାର ହେବେ ଶୁଣାଯାଇ
ନାହିଁ ଓ ଜାୟପଦ ମଧ୍ୟ କିଛି ପ୍ରକାଶ ପାଇଲାହିଁ
ଦିଶେଷତଃ ପାହାର ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସବର ଅବଶ୍ୟାରେ
ଅଛି ଯେ ତହିଁରେ ଚାତିବାର ବର୍ତ୍ତମାନକୁ
ବଠିଲ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣବାର ସେଥିରସରେ ତଳେ ଏବୁଧ
ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ସୁତରଙ୍ଗ ଏ ବଥାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ବିଶ୍ୱାସ ହେବାର କଣାଯାଉ ଜାହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣବାବୁଳ
ଅନୁମାନ ବିଷୟରେ ଯାହା ଶୁଣାଯାଏ ଜାହିଁ କୁ
ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ସେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତୁ ଅର୍ଥକୁ ଯାହିଁ
ରେ ଠାକୁରମାଳକୁ ବିଶ୍ୱାସକ ହେବାର କୌଣ୍ଠେ
ବେ ଦେଖୁଥିଲାନ୍ତି କେବଳ ସେହି ପ୍ରସ୍ତୁର ଜଫନ
ବର ଅଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁର ଉପରକଣ ହାତପାତା
ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵରୁ ଗୁରୁଜଣ୍ଣ ପଥର ଜୀବିଧିଅଛି ଓ ଆର
ବେତେଷ୍ଟାଜରେ ମଧ୍ୟ ଫାଟିପଢ଼ି ବାହାରାଥାହି ।
ଗୋଡ଼ିବୀ ଫାଟ ଗର ପାଞ୍ଚହାତ ଲମ୍ବା ଓ ଗାନ୍ଧି
ଅବୁଲ ମେଲାହୋଇ ଯାଇଥାହି । ଲୁହାର କଣି
ଓ ବରଗାସବୁ ମୂର୍ଚ୍ଛା ଜାଇ ଯାଇଥାହି ଓ ପଥର
ଦେହରେ ଥିବା ଲୁହାର ବନନାମାନ କ୍ଷୟ
ହୋଇ ଯାଇଥାହି ଏଥବୁ କାରଣକୁ ମନ୍ଦିରର
ଅବସ୍ଥା ନିଭାନ୍ତି ମନ ହୋଇଥାହି ଓ ଜାହିଁ ନିଭା
ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉପଦତ୍ତତବ ଆହୁ ।
ଏପରି ଶୁଭବନ୍ଧୁ ଘାଁବାର ଜାନାଦ କାରଣ
ଲୋକେ କହିଲୁ ମାତ୍ର ଜାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସୁରିସ୍ତରୁ
ବାରଣ ଏହି ଯେ ସେଇଁ ସ୍ଥାନକୁ ପଥର ଜୀବି-
ପତ୍ରଥାହି ଦୂରବର୍ଷ ତଳେ ସେଠାରେ ଦକ୍ଷ
ପାଇ ହୋଇ ଥିଲ ଓ ମନ୍ଦିର ଉପରେ
ନା କା ସ୍ଥାନରେ ଗରୁମାନ ହେବାରୁ
ରହିର କେବଳମନ୍ଦିର ରହିବରୁ ପଥିଯାଇ ପଥର
ଯୋଗ୍ଯ ସବୁକୁ ତିଲ କର ଦେଇଥାହି । ଏବଂ
ଲୁହା ବନନା ସବୁ କ୍ଷୟ ଓ କଣି ବରଗାମାନ
ମରିବୁ ଯୋଗ୍ଯ ଦୂରକ ହୋଇଥାହି । ପଥର
କୌଣସିରୁପେ କ୍ଷୟ ବା ଜାଣ୍ଠି ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ବୋଧ ହୁଅଇ ସେ ଫାଟ ପ୍ରାନ୍ତମାନ
ଭାଙ୍ଗି ନୁହନ୍ତି ଲୁହାର ବନନା ଓ କଣି ଉଚ୍ଛବାକ
ଲଗାଇ ମନରକୁ ସଂସ୍କାର କରିଦେଲେ ଧ୍ୟାନ
ପ୍ରାପୁ ମନ୍ଦିର ଦୂର ହୋଇଯିବ । ଏପରି ଜାଣ୍ଠି-
ସଂସ୍କାର ଅଳ୍ପକଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେବାର ନୁହଇ ।
ଏଥପାଇଁ ଦୂରଗ୍ରାମୀସ ବା ଅଧିକକାଳ ଲଗି-
ପାରେ ଦେବରେଦିନ ଠାକୁରମାନେ କେଉଁଠା-
ରେ ରହିବେ ଏକଥା ଦେଲି ଅନେକ ତଳି
ଲଗିଥାହି କିଛି ନିଷ୍ଠ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆମେମାନେ ଅଧିଶ୍ଵାସ କଥା ନ ହାତ

ସୁଶ୍ରାବ ଜଗେ ପତ୍ରପ୍ରେରକକଣାରୁ ଧାଇଥିବା
ପତ୍ରରୁ ଉଲଳିଖିଇ ଥାଙ୍କାନ୍ତି ଦୃଧୂତ କଲୁଁ
ଧାରକମାନେ ରହିଛି ସହିଶେଷ ଜାଣିପାରିବେ

“ମନ୍ଦିରର ଜାତୀୟ-ସାର ପ୍ରିର ହୁଅଲେ ଗ୍ରାମ
ବାଶଳ ଅଛିଥେ ସାବଧାଯୁ ସମ୍ମାନ ବିଷ୍ଣୁମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ନିକଟ ସ୍ଵାମୀରିତ ଆହୁନିହାତ୍ର
ପଠାଇଲେ । ସମସ୍ତ ସହ୍ୟବୁକ ମନ୍ଦିରରେ
ସମବେର ହେଲେ । ଏପରି ମନ୍ଦିରରିଷ୍ଟ୍ୟକ
ସର୍ବ ଅମ୍ଭୋମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଖି ନ ଶୁଣି
ଏହା ଅଧିକରିତ ଅନନ୍ଦର ବିଷ୍ଣୁ ଯେ ଗ୍ରାମହା-
ଶଳୀ ହୁଏଥାଏ କୌଣସିକାରିମାନ ପରିବାରପୂର୍ବକ
ଦୂର୍ଧ୍ୱରେ ସାଧାରଣ ସହ୍ୟପରି ଉପରିଷ୍ଠା ହେଲେ
ପ୍ରଥମତଃ ଶ୍ରୀମହାଶଳୀ ମହାଶଳୀ ସହ୍ୟମହୋଦୟ
ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନପୂର୍ବକ ପ୍ରଶ୍ନକଲେ ଯେ ମନ୍ଦି-
ରର ଜାତୀୟକାର ବିଧେୟ କି ନା ? ଭାବା-
ହେଲେ ମହାପର୍ବ ତବଦିଧ କେଉଁଠାରେ
ଅବସ୍ଥିତ ହେବେ ? ଏଥରେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ମନଙ୍କ
ନାରଥୃଣଦାସ ଓ ପଣ୍ଡିତବର ମାରକଣେସମବ୍ୟା-
ପାତ୍ର ଉତ୍ସବବ୍ୟକ୍ତି ମହାଶଳୀଙ୍କ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ମନୋ-
ଭାବର ବ୍ୟାଖ୍ୟାପକ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଅମ୍ଭୋମାନେ
ପଣ୍ଡିତମହାଶଳୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିବାଦ ଶୁଣି ଶ୍ଵରୁନ୍ତ ହେଲୁ
ଶୁଣିଅବ୍ଦି ଯେ ମହାଶଳୀ ମନ୍ତ୍ରଚାଳୀ ଉପରେ
ପ୍ରାତ ଅଛନ୍ତି । ପରଶେଷେ ମହାପର୍ବକର ଅବ-
ସ୍ତିତି ବିଷ୍ଣୁରେ ମର ଦୈଖ କଲିଲା । ଶ୍ରୀମ-
ଦାଶଳୀ ଓ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ମହଙ୍କ ନାରଥୃଣଦାସ ଏକ
ପଣ୍ଡିତ ଶାଶ୍ଵତନାଥମିଶ୍ର ପରତ କରିପ୍ରୟୋଗ ସହ୍ୟ
ମାନେ ଅବଧାରଣ କଲେ ଯେ ଜାତୀୟ-ସାର
ସମ୍ମାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠାଳୁରମାନେ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ ଏହାର ବିଶେଷତା
ହୋଇ ଅପର ମହଙ୍କ ଓ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସେବକ
ମାନେ ଏକବାକ୍ୟରେ କହିଲେ ଯେ ଠାଳୁର
ମାନେ ସିଂହାସନରେ ଅବସ୍ଥିତ କର ଏହକାର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ଭାବ ହେବ । ଏଥର ଯୌଜାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ସେମାନେ
ମହାପର୍ବକ ବିଶେଷଗୋପର ଏକ ଭାବ ନିର୍ମିତ
କରିବେ ଓ ଭୋଗ ଶୀଘ୍ର ଅର୍ଥାତ ଦିବା ଦିଶ-
ଦର୍ଶା ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମାନ କରିବେ । ଥମ୍ଭମାନଙ୍କ
ବିବେକନାରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବଟି ପରିଶାମନେ
ଶୁଦ୍ଧତାବାୟୀ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦର୍ଥ
ଦେବାହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ଉପରିଷ୍ଠାତ୍ର ଲୋ-
କାଣ୍ଡି ଶିଳା ଭଙ୍ଗ ହୁଏ ତେବେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ
ଚାର୍ଯ୍ୟକର ଅଧୋଭାଗରେ ବିଦୁତ ଅନିଷ୍ଟ୍ୟାଧ୍ୟ
ଦନ କରିବ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ପର
ପଞ୍ଚହାରମାନଙ୍କର ଏଇହୁବୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ୍ୟକ ଦୂର୍ଭାବ
କାରଣ ଏକମାତ୍ର ସ୍ଵାର୍ଥପରିଚ୍ୟା ଅଟ

ସେମାନଙ୍କର ଅଶଙ୍କା ଏହି ସେ ସକ୍ଷମି ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତ କିମ୍ବା ଯାହିମାନଙ୍କର ମନରେ କୌଣସି
ରାବାନ୍ତର ଦୁଆର ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତା-
ରଣା ସାଧକୁ ହେବ ନାହିଁ ଏହି ସୁତସ୍ଥ ବୃଦ୍ଧି-
ହେବ ହେବାର ବିଶେଷ ସମ୍ମାନନା । ଏଗାହର
ପ୍ରସ୍ତାବରେ ମହାରାଜା ହଠାତ୍ ସନ୍ତୋଷ ନ ହୋଇ
କହିଲେ ଯେ ଭୁମେମାନେ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଛରୁ
ଏହାର ଅଦେଶ ନ ଆଣିଲେ ଆମେ ଭୁମ୍ମା-
ନଙ୍କୁ ଠାକୁରଙ୍କୁ ସଂହାରନରେ ପ୍ରାପନ କର-
ବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବୁଁ କାହିଁ । ଏଥରେ
ସେମାନେ ଶାୟକୁ କଲେବୁରଘାହେବଙ୍କୁ ଆବେ-
ଦନ କରି ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା କିଛି ଉତ୍ତର
ନିଲ କାହିଁ । ତବିନାବସ୍ଥ ଏମାନେ ଗ୍ରାମହନ୍ତୀ
ନାରୂପଣମାସଙ୍କୁ ଧର୍ମ ବିଶେଷୀ ବୋଲୁଅଛନ୍ତି ।
ଏହା ଅଗବ ତପ୍ତାବଦ ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ । ଉପ-
ସଂହାରରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିକ୍ରିବ୍ୟ ଏହି ସେ
ଅମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରାମହାଶଳକର ଯାଦୁଗ୍ରା ବାକିଗ୍ରା-
ଭୁବ ଓ ସ୍ତରୀଳଗା ଅବଲୋକନ କଲୁଁ ଗାହା
ଅଗବ ଅଶାଜଗ ଅଟଇ । ଏଥରେ ଅମ୍ଭେମାନେ
ଜାଣିଲୁଁ ସେ ଶକେନ୍ତି ଶାଦିବ୍ୟସିଂହଦେବ
ମହାରାଜାଙ୍କର କିମଳକେୟାରୀ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦଚୁପ୍ର
ଶକ୍ତି ପ୍ରତି ହେବାର କିଛିହୁଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ନାହିଁ
ଯାହାହେଉ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅଶା କର
ମହାରାଜା ଶନ୍ତିରେ ସଦ୍ବ୍ୟାଗ ପଦିବରେ ପଦାର୍ପଣ
କର ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ କାହାତ କରବେ ।

ଏହୁବୁ ଧରାଇ ରାଜା ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀ-
ନ ମନ୍ଦରର ଅଧିକାରୀମାନେ ଜାଗିଆଇବେ ସେ
ମନ୍ଦର ଉପରେ ଗଛ ଉଠିବା କେତେ ଦୟା—
ବହ ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ । ଗଛ ଉଠି ବଡ଼ ହୋଇ
ଗଲେ ଭାବାକୁ ଉପରୁ କାଟିଦେବା ମଧ୍ୟ ସଥେଷ୍ଟ
ନୂଦିର ତହଁ ର ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାତିଦେବାର
ଡକତ ଓ ସୁଦୃଗର ହେଲମାତ୍ରକେ ଭାବାକୁ
ମୂଳରୁ କୃପାତ ପକାଇବା ମନ୍ଦରରୁ ରାଜାକ-
ରିବାର ସମାଧେନା ହଲ ଉପାୟ ଅଟଇ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଅନ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାଁ ଅର୍ଥବିକ୍ରି
କର ଦିଗିଲାଗୁ ମହିଳାମାର ସବୁଟି ସିଏପ୍ରା-
ଦାର ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଉନିରବ ଶ୍ରୀମାର ଯେ
ବମ୍ବିଗରିର ବାହେବ କଣେ ଉଗ୍ରୟକୁଳେବର
ଅନୁଭବାନରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବିମନ୍ ପାହେବ କଲେଜୁଡ଼ିର କେ-
ଜେବ ଦିନ ହେଉ ପୀତଳ ଥିଲେ ସଂପ୍ରଦା-
ୟରେଖା ହୋଇ ଦୁଇ ସେବକ ଉମିଦ କରି

କବୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ହର ଏହିନେ ଫେର
ଆସିବେ ।

ଏ ନଗରର ଶାସନହାଲ ଓ ଲୁଣଶକ୍ତି
ବାହ୍ୟପ୍ରତି ଦୂରେ ବଳେବନ୍ତ ଘରିଅଛି । ଜମା
ଚିକିତ୍ସାବାବୁ ଥିଲେ ପରିଶ୍ରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର
ଶୁଣ୍ୟାବ । ଏହାରେ ହେବନାମେ ବଢ଼ିବାକର
ହେଲାଏକିଲୁ ମାତ୍ର କାହାରଙ୍କୁ ପ୍ରଫଳବାର
ଗୋଡ଼କାର ଦେଖା ଯାଉ ହାହଁ ।

ପୁରୁଷ ପଣ୍ଡିତ ଓ କନ୍ଦମେଷରେ ପଣ୍ଡାମାହେ
ଦେବାନ୍ତ ବରାଅବରୁ ଯେ ଠକୁରମାଜେ ଠିଙ୍ଗା-
ଥନରେ ନ ବିଲେ ଅନ୍ତରେ କେବ କାହାଁ ।

ବଜ୍ର ଉଦ୍‌ଧାର ଅମାବଶ୍ୟ ଦିନ ଉଥ ପରୁ
ଦିନଦ୍ୱାରକୁ ଫେର ଅବିଲୀ ତୁମୁଖବାର ସର୍ବଦା
ଅହୁରେହେଜେ ହୋଇ ନ ଥିଲ ।

କୁଳ କଲେଜ ସାହିତ୍ୟ ଯାତ୍ରାରେ
ପଞ୍ଚ ୨୦୧୯ ମାଁ ଶୁଭରତୀ ହେଲାଅଛି ।
ବାବୁ ଦରଗୋପାଳ ହୋଷ ଟ ୧୧୦ ଟୋଥିବୁ
ମହିଦେବ ମହାପାତ୍ର ଟ ୧୦୦ ବାବୁ ଶିବପ୍ରେସ୍
ପାତ୍ର ପଣ୍ଡିତ ଟ ୫୦ ମା ଓ ବାଲା ସମ୍ପ୍ରେସ୍ ଟ ୫୦
ଜାରୁ ନିଶା ଶୁଭର କରାଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟରେ ଅଳର ଶୁଭାୟୁଦ୍ଧ ଅଛନ୍ତି ହେ ବେବଳ
ଟ ୨୫ ମା ଲେଖାପତ୍ରର ଏହା କହାଣି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯୋଗ୍ୟ ନହିଁ ଏଠାରେ ଗୋପାଳଶୁଭମନ୍ଦିର
ଟ ୫୦ ମା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏ ଶୁଭମାରୁ ଫେବ୍ର
ପ ୨୨୦୦ ମା ହେଲା ।

ବିଲୁର ବାର୍ଷିକ ଅୟ ଟ ୮୦୦୦୦୦୦୦୦ ରା
ଅନୁମାନ ହୋଇ ଆଛି ଏଥରେ ପ୍ରତି ଲୋକର
ଶାଶ୍ଵତ ବାର୍ଷିକ ଅୟ ତିନିମତ୍ତଙ୍କା ପଢ଼ିଥିଲୁ
ମାତ୍ର ଶୁଭରବର୍ଷର ଅୟ ଟ ୩୦୦୦୦୦୦୦୦ ରା
ତେ ପ୍ରତିଲୋକର ଶାଶ୍ଵତ ବାର୍ଷିକ ଅୟ କେ
ବଳ ହୋଇଏଟକା । ଏ ଚାରିଦେଇର ଅଜ୍ଞା
ରେ ବେଳେ ପ୍ରକଟିବା ।

ଅନେଇବା ଦେମରୁ ଛାଅଗେତି ନିଷକ
ତୁମକୁମ୍ବାଳ କଥ୍ଯେ ହୋଇଅଛି । ସେଥିରେ
କବତି ଲୁଙ୍କୁଁ୦୦ ଟଙ୍କା ନିଅରୁ ଜ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
କର ପ୍ରାଣକାଶ ହୋଇଅଛି । ବି ନିଷକ
ବ୍ୟାପାର !

ତାନ୍ଦେଶ୍ୱର ପକ୍ଷିମାରୀ ଅପରା
ଧିକ୍ ମାନ୍ଦ୍ରାଜକୁ ଅଗମନ ଦରକାର ସମ୍ଭବ
ବର୍ତ୍ତି । ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚଶର୍ଣ୍ଣର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମହିଳାଙ୍କ ଦରବେ ।

ଏହି କଳାପଦ୍ଧତିର ସହିତ
ଯାବନୀର କଟକପୁଣି ଶାଖାକି ଯ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରଦାନ ହେଲା ।

ଅଛି ରାତ୍ରି ।

କଳାଳପାପିବା ଜାଗ ରାତ୍ରି ଅଗ୍ରନ୍ଧ ସନ୍ଦର୍ଭ ମୁଦ୍ରିତା ।

ମୃଦୂର ଭାଲବା ବାବରୁ ମାହେ କୁନ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭ ମୁଦ୍ରିତା ।

କଳକଟକ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୨୧୭୮ ବର୍ଗମାଇଲ
ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୩୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୭୯୫୫

ଜାରି ବିବରଣ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣନ	କ୍ଷ	୨୫୧୪
ମୁଣ୍ଡମାଳ	କ୍ଷ	୪୦,୧୫
ହନ୍ତ	କ୍ଷ	୧୪,୩୦,୪୦
ବୌଦ୍ଧ	କ୍ଷ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତ	କ୍ଷ	୨୭୪୨

ମୋଟ କ୍ଷ ୧୪,୫୫,୮୮

ବେଳେ ଜାରିରେ ବେଳେ ମୃଦୂ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣନ	କ୍ଷ	୪
ମୁଣ୍ଡମାଳ	କ୍ଷ	୧୩
ହନ୍ତ	କ୍ଷ	୧୮୯
ବୌଦ୍ଧ	କ୍ଷ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତ	କ୍ଷ	୧

କ୍ଷ ୧୮୯

ମ୍ୟୋର ନାମ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ବିଷ୍ଣୁବା	୩୦୯	୨୧୯	୨୨	୧୫
ବସନ୍ତ	୨	୨	୪	୮
କୃତ	୨୦୪	୧୫୭	୫୭	୨୪
ନବୀନେତ୍ର	୧୧୦	୨୫	୨୨	୪୭
ଆଶ୍ରମଜ୍ଞୀ	୨	୯	୮	୨
ଆସାଇ	୧	୦	୦	୦
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵନା	୮	୧୭	୨	୧୦
ବର୍ଷାକାଳ ଓ ହିନ୍ଦୁ-						
କନ୍ଦୁଥାନ୍ତ ହଜାର	୨୪	୨୭	୨	୨
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତ	୨୨୦	୨୨୬	୧୦୯	୧୫୯

ମୋଟ କ୍ଷ ୧୨୦ ଟ୍ରେ

ଯେତେ ବ୍ୟସରେ ମୃଦୂ

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ମୁଢଳାଇ	୧୫	୧୩
ଏକବର୍ଷର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ	୨୧୪	୧୪୭
ଏକତାରୁ ଛବର୍ଷ	୧୯୯	୧୯୮
୨ " ୧	୧୮	୨୮
୧୨ " ୧୦	୧୦୮	୮୨
୧୦ " ୨୦	୧୦୭	୧୦୭
୧୦ " ୪୦	୧୦୨	୫୮
୪୦ " ୨୦	୨୨	୨୫
୫୦ " ୨୦	୨୨	୨୬
୭୦ " ୨୦	୨୨	୨୮
୨୦ " ୧୦	୧୨	୧୮
୨୦ " ୧୦	୧୨	୧୮
୨୦ " ୧୦	୧୨	୧୮

ମୋଟ କ୍ଷ ୧୨୦ ଟ୍ରେ

ଅଛି ରାତ୍ରି ।

କଳାଳପାପିବା ଜାଗ ରାତ୍ରି ଅଗ୍ରନ୍ଧ ସନ୍ଦର୍ଭ ମୁଦ୍ରିତା ।

କଳାଳପାପିବା

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୨୧୦ ବର୍ଗମାଇଲ
ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୩,୨୫,୩୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୭୯୫୫

ଜାରି ବିବରଣ

...	କ୍ଷ	୨୭୨
...	କ୍ଷ	୧୫୮୭
...	କ୍ଷ	୨୩୪୯
...	କ୍ଷ	୮୩୨୯
...	କ୍ଷ	୧୭୮୮

କ୍ଷ ୨୭୬,୭୭୮

ବେଳେ ଜାରିରେ ବେଳେ ମୃଦୂ

...	କ୍ଷ	୦
...	କ୍ଷ	୯
...	କ୍ଷ	୨୭୫୫
...	କ୍ଷ	୦
...	କ୍ଷ	୮

କ୍ଷ ୨୫୦

ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ

...	କ୍ଷ	୧୯୯
...	କ୍ଷ	୨
...	କ୍ଷ	୯
...	କ୍ଷ	୮
...	କ୍ଷ	୮

କ୍ଷ

ବାଲେଶ୍ୱର ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୨୦୪ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୩,୨୫,୩୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୭୯୫୫

ଜାରି ବିବରଣ

...	କ୍ଷ	୧୩୦
...	କ୍ଷ	୧୮,୮୮
...	କ୍ଷ	୨୨୮
...	କ୍ଷ	୧୮
...	କ୍ଷ	୧୬,୪୭

କ୍ଷ ୨୨୦,୭୭୨

ବେଳେ ଜାରିରେ ବେଳେ ମୃଦୂ

...	କ୍ଷ	୦
...	କ୍ଷ	୯
...	କ୍ଷ	୮
...	କ୍ଷ	୮
...	କ୍ଷ	୮

କ୍ଷ ୨୦୯

ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ

...	କ୍ଷ	୧୯୯
...	କ୍ଷ	୨
...	କ୍ଷ	୮
...	କ୍ଷ	୮
...	କ୍ଷ	୮

କ୍ଷ ୨୦୯

ଯେତେ ବ୍ୟସରେ ମୃଦୂ

...	କ୍ଷ	୧୧
...	କ୍ଷ	୨୮
...	କ୍ଷ	୨୯
...	କ୍ଷ	୨୯
...	କ୍ଷ	୨୯

କ୍ଷ ୧୧

ଯେତେ ବ୍ୟସରେ ମୃଦୂ

...	କ୍ଷ	୧୧
...	କ୍ଷ	୧୫
...	କ୍ଷ	୧୫
...	କ୍ଷ	୧୫
...	କ୍ଷ	୧୫

କ୍ଷ ୧୧

ଯେତେ ବ୍ୟସରେ ମୃଦୂ

...	କ୍ଷ	୧୫
...	କ୍ଷ	୧୫
...	କ୍ଷ	୧୫
...	କ୍ଷ	୧୫
...	କ୍ଷ	୧୫

ଭାବୁ ମନେ ପତ୍ର

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସୁଲକ୍ଷଣ

ଲାଖରି ଅଗ୍ରମ୍ ସନ୍ତୋଷ ମହିଳା । ମୁ । ଶାବଣ ଦିନମେ ସନ୍ତୋଷ ମାଲ ଗନ୍ଧବାର

ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ଦର୍ଶକ୍ରେମ୍ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ଧାରମାସୁଲ ୫୭

ସମ୍ବଦ ପଥରେ ବିଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ବା-
ଜିଜ୍ଞାସା ଉପରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ ଯେଉଁ ମାସ୍କୁ
ନିଅନ୍ତି ଚର୍ଚିର ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କର ଏକ
ଆଜନ ତଳତ ମାସ ତା ଓ ଜାଖରେ ଗବର୍ଣ୍ମ-
ମେଷଙ୍ଗିଯୁ ଜାର କରାଯାଇଛନ୍ତି । ତଳ ଆଜନ
ନାନାଧାରେ କେବଳ ମାଳ ଥାଇ ଗୁଡ଼ିଳ ଓ
ଲାଖ ଛାତା ଆଜନ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟର ରପ୍ତାନୀ ମାସ୍କୁ
ରୁଠିଯାଇଥାଇ । ଛାତ ହେବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ
ଗତବର୍ଷ ଟ ୧୭,୩୦,୦୦ ଆଦୟ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଆମଦାନ ଦ୍ରବ୍ୟର ସାଧାରଣ ମାସ୍କୁ
ଟ ୨୫ କାର୍ବୁ ଟ ୫ କା ହୋଇଥାଇ ଏଥରେ ମଧ୍ୟ
ଟ ୧୭,୩୦,୦୦ କା ଭାଣା ଦେବାର ସମ୍ବାଦନ ।
ସୁତା ଲୁଗାର ମୂଲ୍ୟ ଭାଣା ଦେବାର ଚାହିଁରେ
ଆଠଲ୍ୟ ଟଙ୍କା ଭାଣା ହେବ । ସବବର ଆମଦାନ
ମାସ୍କୁ ଏକ ଟଙ୍କା ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଇ ଥର୍ଥାରୁ
ତକୁ ସରବର ମାସ୍କୁ ଟଙ୍କାକୁ ଟ ୪ ଟଙ୍କା ଓ
ଫ୍ରେଶାୟତ୍ତ ସରବର ମାସ୍କୁ ଟ ୨୫କୁ ଟ ୨୫ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନରମ ସରବ ଟ ୧ କୁ ଟ ୧୫ ହୋ-
ଇଥାଇ । ଏଥରେ ଟ ୧୦,୦୦,୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧିକା
ମିଳିବାର ସମ୍ବାଦନ । ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଭାଣା
କରିବାରେ ଟ ୨,୧୦,୦୦ ଟଙ୍କା ବଜ୍ରସ୍ତ
ରତ୍ନଦେବାର ପ୍ରିର ହୋଇଥାଇ ଏଗୁପେ
ଦେଖାଯାଏଗେ ନୂତନ ଆଜନଦ୍ଵାର ସମସ୍ତଦା
ଟ ୩୦,୦୦,୦୦ ଟଙ୍କା ଗବର୍ଣ୍ମମେଷଙ୍କର କଞ୍ଚମ
ମାସ୍କୁ କର ଦେବ । ଗବର୍ଣ୍ମର ଜେନରଲ-
ଶାହେବ ଏଅଜନ ବିଦେଶକ ସମ୍ବଦ୍ରେ କହିଲେ

ଯେ ଭାରତବର୍ଷର ଅଧିକ୍ୟାତ୍ମକ ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଭଲଥାଇ ଓ ପରମିତ ବ୍ୟବ୍ୟ ପକ୍ଷରେ
କଠିନଗୁପେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ କଞ୍ଚମ ମାସ୍କୁରେ
ସାହା ଷତ ବୋଧ ଦେଇଥାଇ ଭାବା ବାଧବ
ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟାରଦ୍ଵାର
ମାସ୍କୁ ପୁଷ୍ପତ୍ରାୟ ସମାନ ହୋଇଯିବ ଥଥତ
ମୋକଳର ଅନେକ ସୁବିଧା ହେବ । ସିମଲରୁ
ଅଧିକା ଭାର ସମ୍ବାଦରୁ ଆମେମାନେ ଉପର
ଲିଖିତ ବିଷୟମାନ ଉଚ୍ଚତା କିମ୍ବା

କଟକ ନଗରବାଟିକ ପୂର୍ବଦେଶୀ ଅଛକାରି
କହିଲେ ସରବ ନାହିଁ । ଏକଅଢ଼େ ତେବେଠା
ଓ ଏଇ ବର୍ଷା ଏ ପୂର ଦେଇଥାଇ ଏବ ଅନ୍ୟ
ଅଢ଼େ ଆମଦାନାଲ ବନୋବସ୍ତୁରୁପ ରହଇଥି
ଉପସ୍ଥିତ ଦେବାରୁ ଲୋକେ ରହିଥାଇ କାହାର
ହେଲେଣି କି ଉପାୟରେ ବଞ୍ଚିବେ କିମ୍ବା ପ୍ରିର
କର ପାରୁ କାହାରୁ । ତେବେଠା ସବାମେ ଶାମ
ଦେବମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର କର ଓ କାନାମ୍ବାନରେ
କାଳବୀ ଲଗାଇ ଯୋଗିନମାନଙ୍କୁ ଛେନା ପଣା
ଦେଇ ଏକପ୍ରକାର ବୋଧ କର ହାଙ୍ଗ ମୁଦଙ୍ଗ
ଶବଦେ ଉତ୍ତର ଦେବାରୁ ସମର୍ଥହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ସେ ଶେଷର ପ୍ରକାଶ ଅନେକ ଭାଣା ହେଲେଣି ।
ଅଛି ବର୍ଷା ତେବେଠାପୁଣ୍ୟ ହେଲେଣିଁ ଟାଇନକ-
ମିଟିର ଭାବପ୍ରାପ୍ତ ବର୍ମନରମାନେ ମନୋଯୋଗୀ
ହୋଇଥାଇ ଜର୍ବର କ୍ଲେମ ଅନେକାଂଶରେ
କାପଦ କୋରାଥାରନ୍ତା ଓ ଏବେ ସବର୍ଗ ମା

ବେଗ ଜାଇ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ଯଦ୍ୟପି ଭାବା କ
ହେବାରେ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଥାଇ ଇଥାର ଏହି
ମନେ କରି ଲୋକେ ଭାବା ସହାୟକରୁ ଯେ
କୌଣସିଗୁପେ ଥର ଦୂରମାତ୍ର କଟିଗଲେ ଏକମୁ
ରହିବ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ଆମଦାନାଲ ବନୋବସ୍ତୁ
କଠିନ କଷ୍ଟ ସବୁଠାରୁ ବଲାଇଛି । ଏଥରେ
ମୋକଳର ଏ ନଗରରେ ରହିବାର ଅଶା
ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବୋଠାବାଟ କରି ବଢ଼ି-
ଲୋକ ହୋଇ କିମାତ ହେଉଥାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ଯେତେ ବାଧୁ ନ ବାଧୁ ଦୃଷ୍ଟିକୁରି ପ୍ରାକଜ୍ଞାନ
ଦୂର ଉପାୟ ଦଶ ନାହିଁ ଥଥତ ଘର ଶୁଦ୍ଧ
ଦେଶାନ୍ତର ହେବା ଯେ ଏଦେଶାପୁଣ୍ୟ ପକ୍ଷରେ
ମୁକୁ ଅଧେଷ୍ଟା ଅସ୍ଵକ ଭାବା ସମସ୍ତେ କାଣନ୍ତି
ଅବସ୍ଥ ଦେବଳ ନଗରର ଦୂର ଏବ ବଜାରର
ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଇ ବହୁଯେ କମା ଉଚ୍ଚତାରେ
ବର୍ଷିଅଛି ଭାବା ଶୁଣିଲେ ପ୍ରାଣ ଉତ୍ତର ଯାଉଥାଇ
ମାତ୍ର ୧୫ କାର୍ବୁ ଉତ୍ତା ନାହିଁ ଉର୍କ୍ଷୁବଂଧ୍ୟା
ହଜାରଟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ
ପୁରୁଣ ଅଗ୍ରହର ଟଙ୍କା ମାତ୍ରପରି ବନୋବସ୍ତୁ
ହେବାର ଦେଶାଗଲାଣି ବି ଉପାୟରେ ଲୋକେ
ଏଥରୁ ଉତ୍ତରବେ ସମସ୍ତେ କିମାତ ଏହି ତିନ୍ଦ୍ରାରେ
ବାଜର ମାତ୍ର ବିନ୍ଦୁ ଉପାୟ ଦଶ ନାହିଁ । ସ୍ବାମୀମୁ
କଲେବକ୍ତର ଓ କନିଶ୍ଚର ଏତୁ ପରି ବୁଝାଇଥାଇ
ଭାବାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଏଠା ମୋକଳର ବିମେଷ ରଷ୍ଟ
ବାଜେ ଭାବାକୁ ବିନ୍ଦୁରେ ଅବେଦନ କଲେ
ଅଛନ୍ତି ବିପଦରେ ପତ୍ରରେ ଏବେଇ ପ୍ରକାଶକ-

ଦୂଷେ କିଛି କରୁ ନ ଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣୁଥିଲୁ ଯେ ଏହିକି ଏ ଦୁଃଖ ଜାହାଜ ହୁଏ-
କିନ୍ତୁ ସହିଷ୍ଣୁତାକୁ ଅଗନିମ କଲ୍ପନା ଓ ଅଳ୍ପକା-
ଳମଧ୍ୟରେ ବେତେଜଣ୍ଠ ଅବେଦନପଥ ପ୍ରାନ୍ତି
ଦାକିମ ଓ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟଙ୍କ ବିବରଣେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟ କରାଇବାରୁ ପରା-
ମର୍ଗ ଦେଉ ଯେ ହାତମକଠାରେ ନନ୍ଦରେ
ଦୁଃଖ ବନ୍ଦିବା ଅଧେଷ୍ଟା ପ୍ରକାଶମୁଖେ ଅପରାଧ
ଦୁଃଖ ଜଣାଇନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ଏହିବେଳେ ଏହିବେଳେ
ପ୍ରକାଶାର ହୋଇଥାରେ ।

ଚକ୍ରିର ଶୁନ ମନୁଦମା ।

ଗଞ୍ଜାମ ଏଲ୍ଲକାର ଶିଳ୍ପି ଗତରେ ଗୋଟିଏ
ନିର୍ବିଦ୍ଧ ହେବାର ଯାହା ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥୁ
ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଛହିର ବିବରଣ ବ୍ରାହ୍ମପୁର
ନିବାସୀ ଜଣେ ପତ୍ରପ୍ରେରନଙ୍କଠାରୁ ଏହିପର
ଥବଗତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗଜ ମେମାରରେ ତିକଟି
ଶକା ଏକ ମହୋସୁବର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରଇ ଥି-
ଲେ । ତୁମବ ଶେଷ ନ ହେଉଣୁଁ ଗତରୁ
ସୁରକ୍ଷାର ଅନ୍ତରରେ ଜଙ୍ଗଳ ମଧ୍ୟରେ ଶା ଥା-
ଟରନଙ୍କ କଣେ ଧାଇକ ଗଛରେ ଟଙ୍ଗା ହୋଇ-
ଥିବାର ଦେଖାଗଲା ତାହାର ଏକବସ୍ତୁ ଓ ଏକ
ଧାଦ ଛେଦିବ ଥିଲା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଳରର
ଏହି ଯେ ଶା ଥାଟ ଶକା ଦେଖାମନ୍ତେଷ୍ଟାପନା
ବିରୁଦ୍ଧବାରୁ ଗରୁଙ୍କ ଆଶାରେ ଭୃତ୍ୟାନ୍ତା ସିଫ
କିମିତ ସେବଣ୍ଟିକୁ ବଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯାତ୍ର
ମୃତବଣ୍ଟିର ଅବସ୍ଥାରୁ ଏ ଅନୁମାନ ସିଫ ଦେ-
ବାର ଦିଶ ନାହିଁ କାରଣ ବଳଦାନ ଠିକ
ହେଲେ ସସ୍ତକ ଛେଦନ ନ ହୋଇ ଦସ୍ତ ପଦ
ଛେଦନ ହେବାର ତାର୍ଥ୍ୟ କି ? ଯାହାଦେଇ
ଶକା ଓ ଦେଖେନ ପ୍ରଭାତ ଗତଠାରେ ମନ-
ଦମା ପ୍ରମାଣ କରିବାର କଠିନ ହେବ ଏ ଯେତିନ
ମାଳିଷ୍ଟେଟିଯାହେବ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୟମସର ଓ ଦେ
ଖୋନଙ୍କ ବିକାଳୁକୁ ଘାନାନ୍ତରର କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ଶକାଙ୍କର କନ୍ଦପୁତ୍ରାଜା ଶାଶ୍ଵତାନାଥଦେବ
ନାମ ଧେହୁ ଥାଟ ଶକାଙ୍କ ପୁରୁଷ ଆନାରେ
ହାଜିବରେ ଉପି ଅଛନ୍ତି । ପଥମେ ସୁଲିଷ
ସୁପରିଷେଣ୍ଡେଟ ଓ ରହି ଉତ୍ତାରୁ ସମ୍ପଦ ମାଳ-
ିଷ୍ଟ ବିଭ୍ୟାପ୍ରାନ୍ତରୁ ଯାଇ ବହୁଦନ ରହ
ଅନ୍ଦେକ ଚନ୍ଦନ କଲେ କିମ୍ବା ଠିକ ନ ହେବାରୁ
ଫେର ଅସି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଛନ୍ତି । ମାଳିଷ୍ଟେଟ
ସାହେବଙ୍କ ଥଦେଶାନ୍ତରେ ଜଣେ ମୁଖଲମାନ
ଦେଖେନ ମିଶ୍ରକୁ ହେବ ଶକାଙ୍କର ଉତ୍ସନ୍ନ

କାର୍ତ୍ତିଅବ୍ୟୁତ ଓ ପରିଜନଦାତା ମାମଲ ଉଣ୍ଡିବ
ପ୍ରାଚୀ ଜଣେ ଦୃଶ୍ୟମୂଖେଣୀର ମାଜିଷ୍ଠେ ଟ ସେ
ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ମୁହଁ ଧାରାକର
ନାମ ଲାଗଣୁ ଥିଲ ଭାବାର ବହୁ ସମ୍ମର୍ଗାନ୍ତ
ସମାଗ୍ରୀ ଓ ଦବ୍ୟାକାଶ ରିପରେ ଦୋଷ ନାହିଁ
ଦେବାର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଯେତେହୁ ବ୍ୟକ୍ତି
ବାହାର କରିଦେବ ଭାବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘର
ଟ ୧୯୦୦ ଲା ପାରିବୋଷିକ ମିଳବ ବୋଲି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ସିଲ ପ୍ରକାରେ ଡର୍ଶିବିଟ ମାଜି-
ଷ୍ଠେ ଟ ଘାହେବ ଗୋପଣା ଦେଇଥିଲା ।
ଗାଁମା ସରକାର ମଜେଟରେ ଏ ଗୋପଣା
ବାହାର ଥିଲା । ଶଜାଲର ଅନୁଧ୍ୱର ନବାହିନୀ
ଶାରୀ ଓ ଧୋରନ୍ତମାନକର ମୁହଁ ଏ ମଜଦମା-
ରେ କୋବାନବଜୀ ନିଆ ଯାଇଥିବ କିନ୍ତୁ
କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଥବିଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏହିକ ଅବା ପାରିବୋଷିକ ଲେଉରେ ମକଦ-
ମାର ନିଶ୍ଚିତ ବିବରଣ ସବୁ ବାହାର ପାରେ ।

ଶକ୍ତିମାରକ ଅଭ୍ୟର୍ଥନାର ତତ୍ତ୍ଵ ।

ଶ୍ରୀମତୀମହାଶ୍ରଦ୍ଧାରୀଙ୍କର ଜ୍ଞାନସୁଷ୍ଠୁ ପ୍ରିନ୍ସିପ୍ ଅବ୍ବେଲସଙ୍କ ଶ୍ରୀଗମନ ଉପଲବ୍ଧରେ କଲିକଟାରେ ଗତ ସହାଦରେ ହାତ ସରମାନ ହୋଇ ଥାଇଥାରୁ । ନଗରବାସିଙ୍କର ସାଧାରଣ ସର୍ବାଚାର ମାଧ୍ୟର ଶୈଖ ଦିକ୍ଷାରେ ହୋଇଥିଲା । ମାଧ୍ୟବର ଲେଖନେମ୍ବ ଗକ୍ଷେତ୍ରଭୟାଦେବ ଏବାର ସରାଧାର ହୋଇଥିଲେ । ସରାରେ ଛଳ କରିବ କିମ୍ବୁମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ଯଥା;—ଶଳକୁମାରଙ୍କର ଶ୍ରୀଗମନ କଥା ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀଙ୍କର ନଗରବାସିମାନେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅନନ୍ଦର ହୋଇଥାଇଥାରୁ ଓ ଶ୍ରୀମତୀମହାଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଓ ସର୍ବ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିକ ପ୍ରତି ସଜହାରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ସ୍ଥିଯୋଗ ପାଇଥାଇଥାରୁ ଅଛି ଏକ ସମସ୍ତ ଶୈଖଙ୍କର ଲୋକ ଏକଟିର ହୋଇ ଶଳକୁମାରଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରିବାରୁ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ଦିକ୍ଷା ପ୍ରକାଶ ଦିବେ । —ସମସ୍ତ ଶୈଖଙ୍କର ଲୋକ ଏକଟିର ହୋଇ ଶଳକୁମାରଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡିବ ଅଭିନନ୍ଦନପତ୍ର ଦିଇବେ ସେ ଉଚ୍ଚରେ ଶ୍ରୀମତୀମହାଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଓ ଜକୁମାରଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସଙ୍କଳିତ ଓ ଧ୍ୟେବର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲୋକାଥିବ । —କରି ଥା ମିଶ୍ରନ୍ଦୟିଗାଲଟି ଅଧିକାରେଥିବା ସରମାନ ଶର୍ମନାର କରିବା କାରଣ ଭାବାକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିବ ଓ ନଗରବାସିମାନେ ଅପରାଧ ପର ଏକାର୍ଥ୍ୟକଲ୍ୟମାନ ରେଷନ କରିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମନ୍ତ୍ର

ଏପର୍ବତୀର୍ଥ୍ୟ ନିଷାନ ସକାଶେ ଶୋଭିବ ଭବିତ
ମନୋମାତ ହୋଇଅଛି ଓ ଦେବା ସଂଗ୍ରହ
ଦେବା ମଧ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେଲାଣି । ଅବଧ ଦେବା
ରେ ଟ ୨୦୦୦ ଟା ପ୍ରାଚୀବ ହୋଇଥିଲ ଯେ
ଶୈଳନିଷିଧିଲ ସାରେ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲ ଯେ
ଶୈଳନାର ସକାଶେ ମେମରମାନେ ଟ ୨୫୦୦୦ ଟା
ବିଧୃ କିମ୍ବା ପାଇବେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିବ ଥିଲା
ଦେବାର ଭାବ । ଏଥକୁ ଅନେକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ ଯେ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ
ଅଦ୍ୟ ହେଉଥିବା ଟାକାସ ଏପର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବିଧୃ ହୋଇ ନ ଥାବେ । ସଜନ୍ତି ଦେଖା-
ଇବା ଅବଶ୍ୟ ମୁଖର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ କାହା ସେହି-
ପଦକ ଦେବାର ଭାବର ମୁକ୍ତ କମ୍ପନ୍ତକାଳ
ଧକ୍କା ଦେଇ ସଜନ୍ତ କାହାର କରିବାର
ପୋହିଲାପ୍ତ ନୁହଇ । ଟାକା ଅଦ୍ୟ
ସକାଶେ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋରଦରେ ଧରାଯାଉଥିଲୁ
ସେ ଟକା ଶୈଳନାରରେ ଝର୍କ କରିବା ନିବାର୍ତ୍ତ-
ସଙ୍ଗତ ନୁହଇ । ଏପର ପ୍ରକାଶରେ ଭୂପର
ଲିଖିତ ପ୍ରସାଦଟି ସ୍ଥିର ରହ ନ ପାଇଲା ।
ପଞ୍ଚମେଷରେ ସରପତି କହିଲେ ଯେ ଶୈଳନ-
ିଷିଧିଲ ଫଣ୍ଡରୁ ସେମାନଙ୍କର ସର ମହାଦେଵ
ଶୈଳନାର ଦେବ । ଝର୍କ କେବେ ଦେବ
ଝର୍କର କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଲିଲାହଁ । ଏବୁଧେ
ଦେଖାଯାଏ ସେ କରିଲାରେ ସେ ସମୟରେ
ରୂପ ସମାପ୍ନେବ ଦେବ ଓ ରହି ପାଇଲ ଲୋକେ
ମାତ୍ରମେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସୁତ ହେଉଥିଲାଣି ।

103

ଶ୍ରୀ କଣତୁଥାଙ୍କ ମନ୍ଦରର କଥା ଅଛିବାକୁ
ଡେଲାର ପ୍ରଥାକ ବିଷୟ ହୋଇଥାଏ । ସବୁଠା-
ରେ ଲେଖକୁ ଏଥର ଗର୍ଜା କରିବାକୁ ହେ-
ବ୍ୟାପାର । ସବୁରୁ କେହି ଅଧିଳେ ସବାପ୍ରେ
ମନ୍ଦରର କଥା ଭାବାକୁ ଯେତୁ ହାତ ଓ ଶାବା
ମନ୍ଦକୁ ଯାହା ଅସେ ସେ ଭାବା କିହବାରୁ
ନାମାପ୍ରକାର ସତ ମିଳୁ କଥା ରକ୍ତନା ହୋଇ-
ଥାଏ । ଶ୍ରୀବନ୍ଧୁ ଧୂର୍ଜିବା ଏଠାଲେବଙ୍କର
ସବୁବସିଦ୍ଧ ଯୁଧ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ ଭାବୁର
ମନୋରଜନ କହିବାର ଦେଖା ନ ଯାଏ ଏଥିର
ଯୁଦ୍ଧ ଚର୍ଚାଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବକ
କଥା ରତନା ଭବନ୍ତ୍ର ଓ ଜଗା ସହି ହେଉ
ବା ନିଖାଲୁ ହେଉ ତହି ର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦେଇ
ନ କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖେପଦରୁ ଫଳାପ କରିବ
ଏହ ହେଉଥି ମେଲାପରିମଳାର ପରାର କଲୁକ

ପ୍ରତାଗର ଅନେକ କଥା ଶୁଣା ପାଏ ଥରେବ
ସେହିକୁ ଜଳନ୍ତରବର ଦୃଢ଼ାନ୍ତ ପରିଚୟାଗ କର
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଘଟନା ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ
ଏଠାରେ ଲେଖିଅଛୁ ତାହା ଏହି ସେ ଠାକୁ-
ରମାକେ ରଥାଗେହଣରେ ସିଂହଦ୍ୱାରକୁ ଫେର
ଅହିନ୍ତର ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖି ପୂଜା
ଦେବ ଏଥର ତର୍କ ଉପଶିଥ ଦେଲା । ପୂଜାର
ବଜା ହାସ୍ତ ସନ୍ତ ମହନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ପଣ୍ଡା ପରିଚି
ଦ୍ଵାରାକୁ ଆହାନକର ଶା ନଷ୍ଟୀଠାଳୁରଣିଙ୍କ
ମନ୍ଦିର ସମ୍ମରେ ଏକ ସତ ରଚନା କଲେ
ଆନେକ ତର୍କ ଓ ଶାକ୍ତର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ତାରୁ
ମହନ୍ତ ନାର୍ଯ୍ୟାଣଦାସ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ
ପଣ୍ଡିତ ମହ ଦେଲେ ସେ ଅଶ୍ଵର ବେଦାର
ନବିଟରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ବସାଇଲେ ସେଠା-
ରେ ଅନ୍ତର ଗୋଗ ହୋଇ ପାରିବ ମାତ୍ର ଦଣ୍ଡି-
ମାନେ ଏଥରେ ସମ୍ମତ ଦେଲେ ନାହିଁ ତାକର
ଅର୍ଥରୁ ଏହି ସେ ସିଂହଦ୍ୱାର ଛଜା ଥରୁ କୌ-
ଶିବ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଅନ୍ତର ଗୋଗ ହେବାର ପଞ୍ଚବିଧାନ
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଏ ଅପରି ଶଶ୍ରତ ଦମିତ
ମାଦିଲାପାତ୍ରିରୁ ଏକ ଉଦ୍ବାଦରଣ ବାହାରିଲୁଯେ
ଭର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ପୂର୍ବ ଏକସମୟରେ
ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ଦେବାରୁ ଉତ୍ତର ସମ୍ମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଠାକୁରମାନ ବୃକ୍ଷନିକଟରେ ରହିଥିଲେ ସେ-
ଠାର ଅବୁତ୍ତରାଗ ଦଣ୍ଡିମାନେ ଗ୍ରହଣ ନ କର-
ବାରୁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଥଙ୍କାକମେ ଜଣେ ଶୁଣା
ଏକ ଗ୍ରୂକ ପତି ଦଣ୍ଡିକର ପ୍ରତ୍ୟେ ଜନ୍ମାଇ ଥିଲା
ଗ୍ରୋକଟି ପରି ଘନବାର ସେବାରୁ ଶଙ୍କାଦୋଇ
ଦ୍ୱାରାମହେ ଏବଥାରୁ ମାନି କଲେବେଳେ ତାହା
ନାସ୍ତ୍ରେ କୁଟୁମ୍ବ କୁଟୁମ୍ବ କଥାରେ ବନ୍ଦସ୍ତ୍ରେ
ପ୍ରମତ୍ତ ଦେଲେ ସୁତମ୍ବଂ ସେ ଉଚ୍ଚପ୍ରବାର ଥଙ୍କ
ଠାକୁରଙ୍କ ରହିବା କଥାରେ ସମସ୍ତେ
ଥିଲେ ଯେ ଅଶ୍ଵରବେଦୀ ବିକ-
ରେ ଠାକୁରଙ୍କ ରହିବା କଥାରେ ସାହେବଙ୍କ ନିବର୍ତ୍ତ
ହେବାର ଦେଖି ଅବର୍ତ୍ତବ୍ସ ହୋଇ
ପଣ୍ଡା ମୁକ୍ତାରକୁ ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ ସାହେବଙ୍କ ନିବର୍ତ୍ତ
ତାରଥାମ୍ବାମକୁ ପଠାଇଲେ । କହିଲେ କ
ଥିଲେ ଅବ୍ୟାକାଶ କଥାପରି ନାହିଁ । ସେବ-
ମାନେ ଲଜ୍ଜା ଯେ କିନାନ୍ତିପରରେ ଯେତମ୍ଭ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ଜଗମୋହନରେ ବନ୍ଦା
ଥାରଥାକୁ ସେବପର ଠାକୁରମାନେ ଶାମନ୍ତର
ମୁଗ ଜଳମୋହନରେ ଦିନା ହୋଇ ରହିବେ ।

ଅନ୍ୟଥରେ ଉତ୍ତରର ପୁନଃବାର ରୁଥ୍ୟାଦି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି କୌଣସି ଶ୍ଵାନକୁ କିନ୍ତୁ ହୋଇ
ଆଗବେ ଜାହାଁ । ଗ୍ରାମ ଏଥରେ ନୟ ସମ୍ମତ
ହେବାର ଶ୍ରୀମାତା ପୃଥିବୀ ବଜ୍ରା ନ ହୋଇ ଏକ-
ଧରେ ଜଗମୋହନରେ ବସିବେ ଓ ମନ୍ଦିରର
ମରନର ବାର୍ଷିକ ମେଷ୍ଟ ହେଲେ ସିଂହାସନକୁ
ଫଳକମାନ ହେବେ । ଏଥରେ ସୁତୀ ସେବକ-
ମାନେ ସମ୍ମତ ନୃତ୍ୟ ସୂଚିର୍ବଳ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ସେବକଙ୍କପ୍ରତି ଗ୍ରାଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର
ଜାହାଁ ବରଂ ସେବକମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଅପଣା
ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରବାବୁ ସଂପ୍ରକାରରେ ଚେଷ୍ଟା
କରୁଥିଲୁ ।

ଉପରିଲିଖିତ ବିଷୟ ଲେଖାବେଳେ ଉତ୍ତରବୁ
ଆମେମାନେ ପୁରୁଷ ସମ୍ବାଦ ପାଇଲୁଁ ଯେ ରା-
ଜାଙ୍କର ମୁକ୍ତାର ଶୋରଥାକୁ ଯିବାର ଦେଖି
ସେବକମାନେ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ ଧାରାଇଲେ ଓ
ମାକଟ୍ରେନ୍ ଘାବେବ ଏବୁ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଖି
ଆଜ୍ଞାଦେଲେ କି ମନ୍ଦିରରେ ରାଜାଙ୍କର ସମ୍ମତି
ଅଧିକାର ସେ ସେବକଙ୍କରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବସା-
ଇବେ ଓ ଯାହା କରିବେ ସେବକମାନେ ତାହା
ପ୍ରତିଶାଳନ କରିବେ ନୋହିଲେ ମାଜିଲ ହେ-
ବେ । ଏ ଆଜ୍ଞାରେ କର୍ମଶିଳମାନେ ଅପଣା କର୍ମ
ଯିବା ଉତ୍ସର୍ଗ ଯେ ଯାହା କର୍ମରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେଲେ । ଏଥି ମନ୍ତ୍ରରେ ଗର ବିବାରଦିନୁ
ଠାକୁରମାନେ ପହଞ୍ଚିବଜେ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କର
ନିଦର୍ଶ ପ୍ରାଚିନ ବିଶ୍ଵାରର ସମ୍ମତ
ଓ ଚନନକାଷ୍ଟର ବାହାରେ ଅବସ୍ଥିତ କଲେ ।
ଓ ସେବକମାନେ ଅମ୍ବର ଥିବା ବେଳେ ଦୂର
ଏକଦିନ ରାଜା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଦୂର ମେବା
ମାନ୍ଦିମାନ ଚିଲ୍ଲ ନେଇଥିଲେ ପରେ ସେବକ-
ମାନେ ଅପଣା କର୍ମରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ କିନ୍ତୁ
ସେବକଙ୍କ ଅନୁଭବ ପ୍ରାଚିନ ପରିବାରର
ପ୍ରତିଶାଳନ କରିବାର କାହାଙ୍କୁ କେବଳ
ରାଜାଙ୍କର ଅନୁଭବ ଓ ଯାଦଗୀ କରାନାଳ ଯାହା
ପରିବାର ତାହା ସେବନ କରୁଥିଲୁ । ଫଳକଃ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ରାଜାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେ-
ଜିଲ୍ଲ ଦଣ୍ଡି ଓ ସେବକ କାହାଙ୍କି କି ପଣ୍ଡିତ ଓ ହତ୍ୟା-
କାକ ଅଧିକାଂଶ ବିରୁଦ୍ଧମର ରଖିବାର ଦେଖା-
ଯାଏ ଓ ଯେବେ ମହାପ୍ରାଦି ସଂତୁଦରେ ପ୍ରଚ-
ାରିନ ନ ହୃଥର ତେବେ କଜ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ
ଦେବ । ସେବକ ଅବସ୍ଥା ବିଶ୍ଵାର ରହିରୁ ଜ-
ଗାୟାଏ ଯେ ଜଗଦାଥକ ମନ୍ଦିର ଓ ମାଜ ସମ୍ମ-

କରେ ଶାଙ୍କର କିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଥକାର ଆଜି
ଏକପ୍ରକାର ସ୍ଥିର ହେବ । ସମୟ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମାବା-
ଲମିକୁ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିରତିବାର ଉଚିତ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଦଶପକ୍ଷର ଶଙ୍କା ଓ ତାହାଙ୍କ ଦୟାନଙ୍କ ମ-
ଧରେ ମନାନ୍ତର ସତିଥିବାରୁ ବହିର ପ୍ରଜକାର
ନମିତ୍ର ଶଙ୍କା କିଛିଦିନ ହେଲୁ ଏ ନଗରରେ
ଅବସ୍ଥିତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଆମେମାନେ ଯାହା ଗୁ-
ଣୁଆରୁ ତହିଁରୁ ବୋଧତୁଥାର ଏ ଶଙ୍କାଙ୍କ କଥା
ତୋମପତ୍ର ଶଙ୍କାଙ୍କ ପରି ହୋଇଥିଲା । ବରେ-
ବା ମୁର୍ଖାନ୍ତର ଅବସ୍ଥାରୁ କିଛି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ମିଳ
ନାହିଁ କ ?

ମୟୁରହଙ୍କର ରାଜା ମୁଲ ଓ ଚିକଷାଳୟ ଆ-
ପଣୀ ଗଡ଼ରେ ବସାଇବାକୁ ଦୂର କହୁ ହୋଇ
କର୍ମଚାରୀ ନିଯୋଗ ନିମିତ୍ତ ଘୋଷଣା ଦେଇଥି-
ଲେ । ମାତ୍ର ଅବଧି ରହିର କିଛି ଯିର ନ ଦେ-
ବାରୁ ବାଲେଶ୍ଵର ସମାବପ୍ତିକା ଦୃଷ୍ଟି ଯଥାର୍ଥ-
ଚୁପେ ତାହାକୁ ଆକମଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ରାଜା
ପରା ଓଡ଼ିଶାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ବଜ ବୋଲା-
ଇବାର ଅଭିମାନ ରଖନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରପାଞ୍ଜିଲାଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ହନ୍ତରୁ ଯେ ନାଳି
ଗିରି ରାଜାଙ୍କର ମୋକଦମା ବିଗୁର ଅବଧି ଘେ-
ଗ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କମ୍ପିଶ୍ଵା ସିରଶ୍ଵାଦାଶ କର୍ମଦେନ ଅବଧ
ଏଠାରେ ଚର୍ଚା ଲାଗି ରହିଥାଛି । କମ୍ପିଶ୍ଵାଦେ-
ବ ଜଣେ ନିରାକୁ ତେଣ୍ଡା ଲୋତବାର ଜନ-
ଇବ ଉଠିଥାଇ କେହି କହନ୍ତି ପକ୍ଷୀ ତେଣ୍ଡା
କେହି କହନ୍ତି କଥା ତେଣ୍ଡା ସେ ଲୋତୁଅଛନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ଦେଖାଯାଏ ସେ ସମସ୍ତପ୍ରକାରର ତେଣ୍ଡା
ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ଵରର ବାବୁ ଶାମାନନ୍ଦ ଦେକୁ ଖା-
ସୁବାଦାଦୁର ପଦ ଦେବା ସମୟରେ ମାନ୍ୟବର
ଲେଧୁନାଥ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ସଙ୍ଗରେ ବାବୁ
କର ଏହିରୂପ ପରିଚୟ ଦେଲେ ସେଇ ଟ୍ରେନ
ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଭିଷ ସମୟରେ ବଦାନ୍ୟତା ଦେଖାଇ
ଏ ବାବୁ ଖୁବିଲାଇ କରିଥିଲେ ଓ ତହିଁ ଉତ୍ତା-
ପୁ ସ୍କୁଲ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ସତକ ଐତ୍ୟାବ ସକାଶେ
ଅକାଶରରେ ଦାନ କର ଆସିଲୁଛନ୍ତି ଜନିଦାର
ସୁରୂପ ଏହାଙ୍କର ତରକ୍ତୁ ସପରିରେ ଝାମାଯୁ ବା-
କିମମାନେ ବର୍ଷବର ଲେଖି ଆସିଲୁଛନ୍ତି । ଆ-
ମେମାନେ ବରଷା କରୁଁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ସମ୍ବାଦ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହିପରି ଖ୍ୟାତ ଲଭିବାର
ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।

ଶୁଣି ଓ ବୃଦ୍ଧାର ଏ ଦୂର ପ୍ରବଳକ ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁ ପ୍ରବ ପୁଣ ଅଛି ତହିଁରେ ଆଉ ଗୋଡ଼ିଏ
ନୁହନ ପ୍ରବ ଅବିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ମାରସେଲ
ନଗରର ଶ୍ରୀଧନ ସାହେବ ଏହାକୁ ବାହାର କ
ରିଥାଇନି । ଏହାକୁ ମିଶାଇ ଭକ୍ତ ପ୍ରବ ପୁଣରେ
ପ୍ରବ ପଂଖୀ ପଂଖୀ ହୋଇଥାଏ ।

ଆମେରକାର ଏକ ସମାଦିପତ୍ରରେ ଲେଖା-
ଅଛି ଯେ ଜାକଗ୍ରେନେଡା ସ୍ଥିତ କୁଆଟାକନ୍ଦରରେ
ଶବ୍ଦ ତୁମ୍ଭକଷ ହୋଇଥାଏ କଥାର ସ୍ଥାନ ଯେ
କେବେଳକ ବୁଦ୍ଧିଏ ଘର ଛାତା ଡାକ୍ତର ନଗରଟି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥାଏ । ତହିଁ ନିକଟବା
ତୀ ଶକ୍ତି ସହରରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ କଣ ହୋ-
ଇଥାଏ । ଯେତେ ଆୟୁଚନରେ ତୁମ୍ଭକଷ ହେଲା
ତହିଁର ଲେକସବ୍ୟା ଲେଖିବା କହିବାକୁ କ
୧୨୦୦ ଟଙ୍କା ମରା ପଡ଼ଇଲା ।

ଏବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରାରେ କୌଣସି ଠାରେ ବହୁ
ଦୂର୍ଘଟନା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଗତିମାଟ ଗେଣ ସପ୍ରାହରେ ଏଠାରେ ଯେମନ୍ତ
ଦୁଃଖବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ସେହିପରି ଆଉ ଯାନରେ
ମେଘ ହୋଇଥିବାର ସଂମୁଦ୍ର ଧାରୀମାର ଦେହ—
ରିକେ ଏକବିଷରେ ଛନ୍ଦିଛନ୍ଦି ଜଳ ଦର୍ଶିଥିଲା ଓ
ଆରଦିନ ସକାଳେ ଜଗଇ ଧାରିରେ ଘର୍ଥନା
ଯାଇବୋ ଅଛି ।

ଆମୁମାନଙ୍କ ଲେଖଣରୁ ଘର୍ତ୍ତର ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଅଛି ସୁନ୍ଦର ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ ଗମନ କରି ଅଛିନ୍ତି ବର୍ଷାଦିନରେ ଅଛି ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ ବାହୀତି ?

ବର୍ତ୍ତମାନର ପୁସ୍ତକ ରଚଯିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବିଭିନ୍ନ ହୃଦୟଗୋ ଯେତୁ ପ୍ରକାଶିତ ଲଭ
ଅଛନ୍ତି ସେପରି ପୁସ୍ତକରେ ଆଜି ବାହାର
କରିବାରେ ଏହି ନାହିଁ କଥିବିହୁଅର୍ଥ ହେ ଏଥିରେ
ବାରଳଙ୍ଗ ଝକା ଉପର୍ଜନ ବିଲେଣି ।

ହଲୁପ୍ରତି ଅନ୍ତର କଣେ ପଥପ୍ରେରବ ଦେଇ
ଅଛିଲୁ ଯେ ଅଗମରେ କଣେ ଆଶିଷ୍ଟାଙ୍ଗ କରି-
ଦୂରକ ଦେଇ ପରିବ ସ୍ଵର୍ଗରେ କଣେ
ମୌତାଦାର ଜୀବ ମେଳାଇ ଯାଉଥିବ । ଏହା
ଦେଖି ତାହିନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାତ ହେବାରୁ ସେ
ଡକ୍ଟର ମହିକାଦାବଳୁ ଜୀବାର ସଥୋତ୍ତର କରୁନା
ବଲେ । ମୌତାଦାର ନୃତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଉଚଳେ-
ର ହୋଇ ଥିଲେ ଯୁଧ୍ୟାଠ ପୂର୍ବକ କ୍ଷମା
ପାର୍ଥବା ବଲ ଓ ବାହିନୀ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ ଜାହା

ଶ୍ରାବନ୍ଧକଲେ । ମୋଟଷଳରେ ଯେମନ୍ତ ହାବ-
ମୀର ସୁଖ ଏମନ୍ତ ଅର ଦିଛି କାହାଁ ।

ଭାବର୍ଦ୍ଧରେ ସବୁଷା ଜୟଶ୍ରୀ ରଙ୍ଗକ
ଜୟଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦେଖିଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଜୟଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର-
ତରୁଷାର ସଂକାଦପଥ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଉଥିଲୁ ସୁତାରୁ ବନ୍ଧୁ ସଂମାଦପଥ ଦମ୍ପେ-
ଇରେ ପ୍ରଗତି କେଉଁଥି ଗୁରୁତଳେ ବଜଳା
ଓ ଜହାତଳେ ଅଭି ପ୍ରଦେଶମାର ।

ବାରୁ କ୍ରିଜେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦେ ଏଥର ହିକଲ
ସବବିଷ୍ଟର ମେଳ ପଞ୍ଚକ୍ଷାରେ ଅଛୁକ ଶ୍ଵାଚ ପାଇ
ଅଛନ୍ତି । ସାଥୀର୍ଣ୍ଣ ତାଳିକାରେ ମେ ଜୁମ୍ପୁଙ୍ଗ
ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ତାଳିକାରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବାରେ ପଞ୍ଚକ୍ଷା ଦେଇ ଏପରି
ଉଚ୍ଚଶାଖା ପାଇବା ସହିତକଥା ନହିଁ ।

କୌଣସି ସଂମ୍ବାଦପତ୍ରରୁ ହଲୁଷେଟୁ ଅଚ୍ଛ
ଅବଗତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ବରତବର୍ଷରୁ
ଲୁଣ ରଥାଳା କରିବା କିଷ୍ଟପୂରେ ମିଶ୍ରଦେଶ
ଅଳ୍ପଦିନରେ ପାଥ୍ୟପତ୍ରରୁ ମର ।

ସୁବେଳକର ଲବଣ ମାଉବାସ୍ତବମାନଙ୍କରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଲୁଣଗୁ ଗଜ ମରମାସ
ଆ । ରିଟୋରୁ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା [ପ୍ରମଧକ ବଳ-
ନଳ ମ ୨୭ ହଈ] ବଲିବଗାକୁ ଅମଦାନ
ବ୍ୟାଲାରୁ ମିଶିଦେଖ ସହଜ ଅମୂଳକର
ଅତି ଯୁନ୍ଦାଳରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଥିଲ ପୁନଃଲାଭ
କାହାରେଇ ଆହା ବଢ଼ ସୁଲଭ ବିଷୟ ଅଛି ।

ମୁହଁସ ପାଇଲକ ଗ୍ରମ ବରୁ ସଫଳ
ହେବାର ଆମେମାନେ ଶୁଣି ଆହୁତି ହେଲୁଁ
ବିବାହର ବନ୍ଦ୍ୟ ଉଣାକର ଯେ ପରିମାଣରେ
ଜାହା ରହିବାର ହିର ବରାହକୁ ସେହିଷ୍ଵର-
ମାଣ ବନ୍ଦ୍ୟ କର ଗଲ ବେଳେକ ମାସରେ ୫୦୦
ବିବାହ ହୋଇଯାଇଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ଭାଗରୁ
କଣେ ଏଥର ପାହିଁବ ବାହାର ନାହିଁ ।

ବମେଇରେ ବୋଟିଏ ଗାନ୍ଧୀ ହୋଇଗଲୁ
ଦିନକରେ ବଜାରରେ ବଥ ଉଠିଲ ଯେ ଏକ
ପଞ୍ଜାବସ୍ତ୍ର ବମେଇବାବୀ କୁ ପ୍ରକିଳକୁ ଲାଗାଇ
କରିବାକୁ ଡାକୁଆଛି କି ଯେଉଁ କଥାକୁ
କୁ ପ୍ରତିରେ ଛଣିଆଇବ ସେ ଜାହାକୁ ବିବାହ ଦିବ-
ଦି । ସବୁଠାରେ ଏହଥା ପ୍ରକାର ହୋଇଗଲା
ଓ ଏମାନବାଜାତାରେ ଲାଗାଇର ସ୍ଥାନଫୋଲ
ମିଥ ପ୍ରଥାପ ହେଲା । ଏଥରେ ବୌଦ୍ଧଙ୍କ
ଦେଉବାପାଇଁ ଶରୀଅତ୍ତ୍ଵ ଲୋକ ବାହାରିବାରେ
ବିଶୁର କହିବା ହେଲା ଓ ଏମାନବାଜାତାରେ
ଦେଇବ ମହି ଏମନ ହେଲା ଯେ ପରମାପାଦେ

ପ୍ରବେଶ କରିବାର କିମ୍ବା ପୁଲାଷ ଯେତେ
ଲୋଦଙ୍କ ହିଂସାରଳେ ଯେ ଏ ବୁଝିରକଥା ସବୁ
ମିଳ ମାଥ କିମ୍ବା ଜାହା ଶଶୀଅଛି ଏବନଗରେ
ଭିଡ଼ ଭାଙ୍ଗୁ ଅଜ୍ୟଦିଗରେ ଭିଡ଼ ହୋଇଯା ଏ
ଶ୍ଵାଲେବ କୁଣ୍ଡି କରିବ ପୁଣି ସେ ପୁନର୍ବା ବୋଲି
ପ୍ରବାଗ ହୋଇଥିଲା ଏଥିରେ ବି ପୁଲାଷର
କିଷେଷ ଶୁଣାଯାଏ । ସନ୍ଧା ଏ କୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହାର ଜାଗ ତହିଲ ନିଗରରେ ପରିମେଷରେ
ଭିଡ଼ ନ ହେବାର ଜାଗି ସମସ୍ତେ ଅପଣା,
ଘରକୁ ଫେରିବିଲେ । ଯେ ଏକଥାପି ପ୍ରଥମେ
ରିତିନା କର ଦେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଯୋଗେ ଅଚାର ।

ଅଗାମୀ ଦିନକୁ ପଦ୍ମ ଉପଲବ୍ଧରେ ବଳି-
ଦଳର ହାଇବୋଟ୍ ଅଗାମୀ ସେପ୍ଟେମ୍ବରମାତ୍ର
ଆ ୨୦ ଜାରୁ ବନ୍ଦ ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ ।

ତାକୁ ମଧ୍ୟଦୂଳନ ସରକାରଙ୍କର ଦେଖା-
ଦିବ ସବୁ ଦିମିତି ପ୍ରାୟ ୮୦ହଜାର ଟଙ୍କାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରେଥା ହେଲାଣି । ଅଉ ଦେଇ ଝଙ୍ଗା ହେଲେ
ଏ ପ୍ରସ୍ତୁବଟି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ହେବ କୋ-
ଲିଯାର ନ ଥାବେ ।

ବଲିକଳାରେ ମାତ୍ରବସ୍ତୁରେ ଯେଉଁ ଗୋ-
ଲମାଲ ଛଠିଅଛି ଅବଶ୍ୟକ ରେ ଘେଷ ହୋଇ
ନାହିଁ । ତାହୁର ବନ୍ଦାଇଲେଇ ତେ ବ୍ୟବ୍ୟବବିଧା-
ପୂର୍ବ ଅନେକଷତର ଅଚାଳ୍ୟ ମସ୍ତକ ଜହାରଙ୍ଗ
କର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ମାତ୍ରବସ୍ତୁରେ ଯେଉଁ
ଅଛି କ୍ଷୁଦ୍ରଲଙ୍ଘରୁ ଦେଖାଯାଏ ଜାହା ସୁନ୍ଦରକ
ଅଠଇ ଓ ଉନ୍ନନ୍ଦମୟରେ ସେ ସବୁ ଆଏ ସଙ୍ଗ-
ଶୁଣୁଥେ ବିଜାଗ କୃତ୍ତବ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଥାର ମନ୍ଦି-
ରୀର ଶରୀରପ୍ରତି ବୌଦ୍ଧେ ଅବଶ୍ୟ କୃତ୍ତବ୍ୟ କାହାର

ହନ୍ତୁପେଣ୍ଟି ଅଛ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟାଏ
କରସୁବନାମକ ମାଛପେଣ୍ଟରୁ ଗର୍ବପୁଣ୍ଡରୁ ଅସବ
ଲମ୍ବା ଗୋଟାଏ ଜୀବ ବାହାରିଥିଲା । ମାଛଟିର
ଓଜନ ପ୍ରାୟ ଅଚେଳିଥେବ ହେବ ।

ମଳ୍ୟପ୍ରଧାନ ।	
ବାବୁ ରମ୍ପ୍ରସାଦ ବିଂକ ପୁଲା ବଜାଯ୍ୟା ଟ ୨୫୦	
” ଗଣେଶ୍ୟର ଦାସ କଟକ ” ଟ ୨	
” ଗଣେଶ୍ୟର ପ୍ରସାଦ ବିଂକ ” ” ଟ ୨	
” ଚିମନାୟି ଯାତକ ” ” ଟ ୨	
” ରଙ୍ଗକଟାତଳା ପେନ ” ” ଟ ୨	
ମୁଖ୍ୟ ରମ୍ପାନ ମହମୁଦ କୁଛଣୀ ” ଟ ୨	
ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଦକଟକ କର କଟକ ” ଟ ୧	
ଦବାକର ଦାସ ” ” ଟ ୨	
ଏହି ଦିଲ୍ଲିକଷଣିକା ସହିଲିକଟକ ଦରାକଟାର ଲକ୍ଷ୍ମିପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ବିଜ୍ଞାନପ୍ଲଟ୍ଟ୍ ପ୍ଲଟ୍ଟ୍ରେ ମୁଦ୍ରଣ କମିଶନ୍ ମେଲ୍	

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୫୮

ଜୟଏଜ ଅଗ୍ରହ ସନ୍ଦାୟ ମସିଥା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପାଠ୍ୟ ପାଲ ପାତ୍ରବାବୁ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଭାବମାୟୁଳ ୪୫୭

ପାତ୍ରବାବୁ

ବ୍ରାହ୍ମମାଧ୍ୟନ ।

ଚରିତମାତ୍ର ତା ୧୯ ରିତର ଉତ୍ତରଧିପିକା
ମୁୟୋଦ୍ଧାରା ପ୍ରମୁଖ ଥାତରେ 'ଶାଶ୍ଵତ ଓ
ଶୋଇଲ' ଶାକରେ 'ଶୋଇଗା ପୋଇଲ' ପାଠ
ପରିବାର ।

୧୦ ର, ଲ, ।

ଗତ ସୋମବାର ଏଠା ପାଇନକମିଟୀର ସର୍ବ
ହୋଇଥିଲା । ଏ ସର୍ବରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସବାର୍ଥ
ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଓ ତହୀପାଇଁ ସର୍ବବାଧାରଣ
ପ୍ରାୟ ପୁରୁଷବର୍ଷ ହେଲା ଅକାଂକ୍ଷା ବର ରହି
ଥିଲେ । ଏଥାର ବାରଣ ଶୁଣିଲୁଁ ଶ୍ରୀପାତ୍ର
ବନ୍ଦିପୁରସାହେବ ଅଟନ୍ତି । ସେ ମେତଙ୍କୁର
ସାହେବଙ୍କ ବିବରକୁ ଲେଖିଲେ ଯେ ସର୍ବର
ପାଇସନ୍ତଦାର ଅୟ ବ୍ୟଧିର ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ଦର୍ଜନ
ହେଉ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବର୍ଷ ସବୁ ହେଉଥାଏ ଓ
ସେଥିରେ କେତେଟଙ୍କା ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟଧି ହେଲା
ଏଥର ତତ୍ତ୍ଵ କବି ନାହିଁ ସୁଭବ୍ୟ ଅୟକା
ନ୍ୟୟ ହୋଇ ଅୟକୁ ବ୍ୟଧି ବଲାଇ ଅଛି
ଅଛିଏବ ଏହା ବିବାରଣାର୍ଥ ଏବଂ କର୍ମ ଓ
ଗର୍ଭାର ଉଦ୍ଦର୍ଜ କରିବା ସବାରେ କେତେବେଳେ
ତଣ ବ୍ୟଧିକୁ ନିୟମ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।
ମେତଙ୍କୁରସାହେବଙ୍କ ଅଞ୍ଜି
ପରାରେ ବ୍ୟଧି କରିବାରୁ ଉଦ୍ଦର୍ଜାରେ ପକଳ
ପରିବଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସହିତ କରିବାରାକୁ ପରେ
ବୁଦ୍ଧିମାତ୍ରାକୁ କରିବାର ବ୍ୟଧିରେ ଆହୁର
ଉତ୍ତମ ହେବ ମେତଙ୍କୁରସାହେବଙ୍କ ନାହାଦ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଏ ବାଜା ଏବୁ ଯଥାର୍ଥରୁପେ କରାଇ

ନିୟମ ହେଲେ । ଅମୂଳନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ବାବୁ ଲଗମୋହନଗ୍ରୂପ୍ ମଧ୍ୟ ନିୟମ କରିଥି
ଲେ ଭାଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ବାରଣ ସେ ବାର୍ଯ୍ୟ-
ଦିକ୍ଷ ଓ ହୃଦୟବ ବିଭାବ ଉଦ୍ଦର୍ଜ କରିବାରେ
କିମେଷ ଦିଶୁର ଅଟନ୍ତି ଜାରି ଉଦ୍ଦର୍ଜରେ
ପରି ପାଇସମୋହର ଅପରାଧ ଉତ୍ତମାଦ
ଧ୍ୟ ପଡ଼ିବାରୁ ସେ ବର୍ମଚ୍ୟ ହେଲେ କିମେଷଙ୍କ
ହେଲେ ଅମ୍ବୋନେ ସହିବ ପାଇସର ବ୍ୟଧି
ପରି ଅନାପ୍ରା ଦେଶୁଅରୁଁ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ଦିଶୁ
ହୋଇ ହାତଶାନ ବିଶାଗଙ୍କ ଓ ସେଥିରୁ ଅସଂ-
ଜାପଥର ବାହାରଙ୍କ କେତେ ପଥର ବାହାରଙ୍କ
କେତେ ବାହୀରେ ଗର୍ଜ ହେଲେ ତହୀର ଉତ୍ତମ
ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବାର ବୋଧ ହେବ ନାହିଁ ।
କେତେବେଳେ ଅନ୍ତମର ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି
ହେଉଥିବେଳେ କେତେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି ହେଲେ କେତେ
ହେଲେ କେତେ କାଳବଧାର ନ ହେବାରୁ କରିବାର
ଏତାବୁଗ ଦୂରେ ହୋଇ ଅଛି । ଅଭିବଦ
ବ ବ ବାର୍ଯ୍ୟ ଏତ ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଅୟ
ଅନୁଗାରେ ବ ବ ବାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରେ କରି
ବାର ଉତ୍ତର ଏହା ବିଶୁଦ୍ଧ ବରିବା ସବାରେ
ଗୋଟିଏ ସବ୍ରକମିଟୀ ହେଲେ କମ୍ବା ଉପର
ଲିଖିବ ମେମୁରମାନଙ୍କୁ କର ଦିଅଗଲେ ଆହୁର
ଉତ୍ତମ ହେବ ମେତଙ୍କୁରସାହେବଙ୍କ ନାହାଦ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଏ ବାଜା ଏବୁ ଯଥାର୍ଥରୁପେ କରାଇ

ବରିବାର ଅସମ୍ବଳ ଏପର ବିକ୍ରି ବିଭାବରେ
ବରିବାର ତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଥିଲୁ କରିବାର ସମୟ
ଯାଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୋନେ ତାଙ୍କ ସେଥିପାଇଁ
ଅନୁବେଳ କରୁଅରୁଁ ଯେ ଏପର ବିକ୍ରି ବିଭୋବେ
ବସ୍ତୁ ବରିବାରୁ ।

ଆସମାହାଲ ବିଭୋବସ୍ତ୍ର ।

ଆସମାନେ ଯାହା ଶ୍ରୀମତୀ ତାହା ପ୍ରତିବି-
ଷରେ ଦେଖାଗଲା । କଟକ ଆସମାହାଲର
ପ୍ରଜାମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଗତ ସୋମବାର
ଆସୁନ୍ତି କମିଶ୍ରିତାହେବକ ନିକଟରେ ଏକ
ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କଲେ ଓ ଏ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଗାୟ ଶର ଲୋକ କରେ-
ଇକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେନ ଗାୟାପ୍ରାଣୀମା ତେଣ-
ଗାର ଗୋଟିଏ ଭାଗ ପଦବିନ ଥିଲ ତଥାତ
ପଦ ରଖାକୁ ପଛକୁ ପକାଇ ଆଗେ ପ୍ରାଣ
ବିଷାରବା ଅଶାରେ ହାକମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୁଦ୍ଧ
କରିବାକୁ ଗଲେ । ଏତେଲୋକ ଐକ୍ୟ ହୋଇ
ଥାର କୌଣସି ସମୟରେ ହାକମଙ୍କ ନିକଟରେ
ଦୂର ଜଣାଇବାର ଆସମାନେ ଦେଖି ନାହିଁ
କଣ୍ଠି ନାହିଁ । ମୁଣି ଆହୁର ଥାନନ୍ଦ ବିଷମ୍ବ
ଏହି ଯେ ଏପରକାର ଭାଗ ଜନତା ହୋଇଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟେ କୌଣସି ଗୋଲମାଳ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମୟରେ ୨୦୨୨ ଜଣ ଏକାଠି
ହେଲେ ଯେମନ୍ତ ଗୋଲମାଳ ଓ ହରବୋଲ
ଥୁଳ କରିବା କାହାରକୁ ଅବଦିତ ନାହିଁ

କିନ୍ତୁ ଏହିଳ ସେପରି କିନ୍ତୁ ବରକୃ ଜନନ
ବିଧାର ପଟ୍ଟି ନାହିଁ । ଦରଖାସ୍ତକାରମାନେ
ଆଉ ଦୋର ମୂଳ ପ୍ରାୟ ଛାଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ
ଓ ଯାହାଙ୍କୁ ଆଶୁଆ କରିଥିଲେ କେବଳ ସେହି-
ମାନେ ଦରଖାସ୍ତ ବଗାର ଦେଲେ ଓ ସାହେବ
ସାହା ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ତହିଁର ଭିତର ଦେଲେ ।
ନଗରବାସି ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ ଲୋକଙ୍କର ଏପ୍ରକାର
ଚରିତ ଅଛି ଶୋଇନ୍ଦ୍ର ଅଟଇ ଓ ଏଥିରୁ
ବୋଧ ହେଉଥିଲୁ କି ସହ୍ୟତା ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କମଣଃ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ରମ୍ୟର
କଷ୍ଟଯୁ ଯେ ଦରଖାସ୍ତକାରଙ୍କର ଏବୁପ ଶାଙ୍କ
ସ୍ଵର୍ଗକରେ କମିଶ୍ନ୍ରଧାରେ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ
ନ କର ସେମାନେ ଜମିଯତ୍କବସ୍ତୁ ହୋଇ ସାଇ-
ଥିବାର କହିଲେ ! ସାହା ହେଉ କମିଶ୍ନ୍ର-
ସାହେବ ଦରଖାସ୍ତ ଗ୍ରହଣ କର ସ୍ଵପ୍ନକ୍ଷି
ସିରପ୍ରାଦାର ବାବୁ ଦରମୋହନମିତ୍ରଙ୍କୁ ତାହା
ପାଠ କରିବାକୁ ଅନେକ କରିବାରୁ ସେ ଦୂର
ଛିନ ଦଫା ପଢିଲେ । ତହିଁରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା
ଯେ ଶାସମାହାଲର ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର
ଦରଖାସ୍ତକାରମାନେ ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ
କରିନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ନିରଜରେ କର ବସୁଅଛି
ତାହା ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଟିନ ଓ ତାହା ଦେବାକୁ
ସମ୍ମୁଦ୍ରୀବୁଧ ଅଷ୍ଟମ ହେବାରୁ ତହିଁରୁ ରଖା
ପାଇବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିନ୍ତି । ଏବକ ଶୁଣି
ସାହେବ ତହିଁ ଭିପରେ କି ଅଜ୍ଞା ଲେଖିଲେ
ତାହା ଅମ୍ବେମାନେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ କର କହି ନ ପାଇଁ
କାରଣ ସେ ଦରଖାସ୍ତକାରଙ୍କୁ ହୁଲମର ମମ
ରୂପାଳ ନ ଦେଇ କହିଲେ କି ଦୂରବର୍ଷ ହେଲା
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଉଦ୍ୟମ ଲାଗିଅଛି ତୁମେମାନେ
ଏବେକାଳ କେଉଁଠାରେ ଥିଲ । ଦରଖାସ୍ତ-
କାରଙ୍କ ଅଶୁଆ ଜଣାଇ କହିଲେ କି କଥାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେବ ଅମ୍ବେମାନେ ଦୂରି ପାଇ
ନ ଥିଲୁ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେବାରୁ ତାହା ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଧାତାଜନକ ଦେଖି ବୁଝାର କରିବାକୁ ଅସିଲୁ ।
ସାହେବ ଅନ୍ତର କହିଲେ ସେ ଏବେକାଳ
ତୁମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କର ଦେଇଅସିଲ ଏବିକ
ସବକାର ଶତବେ ନାହିଁ ତୁରିବ କର ନେବେ
ତହିଁକ ଉଦ୍ଦର ଏହି କଥାଗଲ ଯେ ଉଚିତ
କର ଦେବାକୁ କେହି ଅଧିକ ନାହିଁ ଓ
ଦେଇ ଅସାଧ୍ୟ ମାତ୍ର ଏତେ ଅଧିକ କର
କିଧର ଦେବେ । ଏହିପର ଦୂର ଏକ କଥା
କିନ୍ତୁ ସାହେବ ତାହାଙ୍କୁ ବିନିଯୁ କରିଦେଲେ
ଏ ସବୁ କଥୋପଥାନ୍ତରୁ ଏପ୍ରକାର ଅନିମାନ

ହୋଇଥାରେ ସେ ଦରଖାସ୍ତ ଲାମକୁ ହେଲା
ମାତ୍ର ଅମ୍ବୋମାନେ ଶୁଣୁଆରୁ ଯେ ସାହେବ
ତାହା ନ କର ଛିନ୍ତ ଦରଖାସ୍ତକୁ ଶାସ୍ତର
କଲେକ୍ଟରଙ୍ଗାହେବଙ୍କ ନିଜଟଳକୁ ପଠାଇ କରିପି-
ୟୁହ କଲବ କରିଥିଲୁଣ୍ଟି । ଦେଖାଯିବ କଲେ-
କୃରସାହେବ କି କରିପିୟୁହ ଦେବେ ଓ କରି-
ଧିରସାହେବ ଥବା କି ବିଶ୍ଵର କରବେ । ଫଳକଃ
ପ୍ରଜାମାନେ ଯେତୁପ ସର୍ବ କର ସମସ୍ତେ ଝାଇଯ
ହୋଇ ଉଚିତ ଉପାୟବୁ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ିକଲୁ
ହୋଇଥାରୁ କହିରେ ଅନୁମାନ ଦୁଆର ଯେ
କମିଶ୍ରରସାହେବଙ୍କଠାରେ ଫଳ ଲାଗନ ହେଲେ
ସେମାନେ ଗବଣ୍ଟିମେଧଳ ସମୀପକୁ ଆବେଳାପତ୍ର
ପଠାଇବେ ।

ତୃପ୍ତିରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବକ୍ତ୍ଵକୁ
ଏହି ଯେ ଏ ନଗରର ପ୍ରଥାନୀ ଜମିଦାର ଓ
ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବମାତ୍ରାଙ୍କ ପ୍ରକାଳୀ
ପରି ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁକୁ କ୍ଲେଶକର ଜୀବନ
କରୁଥିବା ପ୍ରଥମେ ଏ ଦରଖାସ୍ତରେ ଯୋଗ
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ସ୍ଵାର୍ଗବିକ ବିବେଚନାରେ
ଆମା କଥା ଯାଇପାରେ ଯେ ଏମାନେ ଅପ୍ରସରି
ଦ୍ୱାରା ଓ ମୁଖ୍ୟ ଓ ଉଦ୍‌ଦିତ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକାଳୀ
ମାନେ ଜୀବାଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାନ୍ତେ ମାତ୍ର
ବାସ୍ତବ ଘଟିଲା ତହଁର ବିଷୟର ଦେଲା
ଏଥୁରେ ଜୀବାର ତୁଟି ଆମ୍ବମାନେ ଜହନାକ
ମାନସ ଲାଗିଲା ।

ଓଡ଼ିଆ ସଙ୍ଗୀତ

ଗର୍ବପ୍ରାହରେ ହୁଲଶପୁଣ୍ଡମା ଉପଲକ୍ଷେ
ନଗରବସିମାନେ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ କାଳା
ଛିବାହି କରିଥିଲେ । ଏନଗରରେ ଗୁର ପାତ୍ର
ମଠବାଚିରେ ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମଠରେ ଏକ ବା ଦୁଇ ତିନି ସମ୍ମରାଧୀ ନାଟଙ୍କି
ପିଲା ଦର୍ଶକଙ୍କର ଅଳଳବର୍ଧନ ସକାଣେ ନୂତନ
ଗାନ କରୁଥିଲେ । ଜାଲୁରମ ମିଶ୍ରଙ୍କ ନୂତନ
ଠାକୁରବାଚିରେ ମଧ୍ୟ ଏହିରୁପେ ଯାତ୍ରା ହେଲା
ଥିଲା । ହୁଲଶବାଜାର ଅଢ଼ମର ଏଠାହେ
ଅଧିକ ନାହିଁ ଦିଆତ ପୁକବର୍ଷ ସମ୍ପର ଏବନ୍ତି
ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟରେ ଛାହିଁର ଥର୍ବବ ନ ଥିଲା
କେବଳ ବିନୋଦବିହାରିଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପୁଣ୍ୟପ୍ରକଳିତ
ପ୍ରଥାନ୍ୟାରେ ବଜାଲ ଏକ ଅଳଧାନ୍ୟ ଦେଖିଲା
ଦିବଶ୍ରୋତ୍ର ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଛାଳର ସଙ୍ଗିତ
ତର୍ପି କରିଥିଲେ । ଏଗୁଡ଼ର ଏଜଳରେ ସମ୍ମାନ
କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସା କରସ ଅଛି ତାହା

ପ୍ରତ୍ୟେଷ କରିବାର ବଜ ସୁମୋଗ ଏଥମୟରେ
ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବାନେ ଯାହା ଦେଖିଲୁଁ
ତହିଁରେ ଅନୁଦବ ହେଲା ଯେ ଏଠା ଲେକ-
ଙ୍କର ବିଶେଷ ଦ୍ୱାସମାଜର ସଙ୍ଗୀର ପ୍ରତି ଭଲ
କୁଟି କାହିଁ ଓ ସଙ୍ଗୀର ବିଦ୍ୱାସାୟିମାନେ
ମଧ୍ୟ ଫୁଲାଫେରା କୌଣସି ଅଂଶରେ ଉଚ୍ଛଵ୍ସତା
ଲାଇ ନାହାନ୍ତି । ମଂଧ୍ୟାମାନେ ନଗରବାସି
ସମ୍ବନ୍ଧ ଜନିବାର ଓ ରାଜକର୍ମରୁକୁ ଆମଦଣ
କରିଥିଲେ ଓ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଥରେ ସବୁପାଦକୁ
ଯାଇ କେବଳ ଆମଦଣ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ
ବିଶ୍ଵକାଳ ନାଟ ଦେଖି ନାଟୁଅପିଲାଙ୍କୁ ବହି
ପାରିବୋବିଲ ଦେଇ ଅବିଥିଲେ ମାତ୍ର ସବୁ
କେବଳ ସାମାଜିକ ଦ୍ୟାୟ ପରିମୋଧ ସକାଶେ
ବୋଇଥିବାର ବୋଧ ହେଲା । କୌଣସି କା-
ର୍ଯ୍ୟରୁ ଏମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତପ୍ରତି ଥିଲା ଥିବାର
ଜଣାଗଲ ନାହିଁ । ଯେବେ ନୃତ୍ୟ ଗାନ
ଏମାନଙ୍କ ମନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାନ୍ତା ଯାହା
ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଦତ୍ତର ପଦରେ କୌଣସିଠା-
ରେ ବସି ସେ ସୁଖକୁ ସମ୍ମୋଗ କରନ୍ତେ ।
ବେବେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୋଲିପାଇ ପାରେ ମେ
ପିଲାଦଳ ଏଠାରେ ସଙ୍ଗୀରର ଅବସ୍ଥା ଯେରୁପ
ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ତହିଁ ରୁ ବହିମାତ୍ର ସମ୍ମାର ହୋଇ
ନାହିଁ ସୁଖ ଥିବା ଜାଇ ହେବ କେଉଁଠାରୁ ?
ନାଟୁଅମାନଙ୍କୁ କେବଳ ବେଶ କରିବାରେ କିନ୍ତୁ
ଉଦ୍ବିଧ ଦେଖାଯାଏ ଅର ସବୁ କିମ୍ବା ପୂର୍ବପ୍ରାନ୍ତ
କରିବ ଓ ସ୍ବାକାନ୍ତ୍ୟରେ ରହିଥିଲା । ଏଥିରେ
ମନକୁ ସନ୍ତୋଷ କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ
ଓ ଅମ୍ବାନେ ଦେଖିଅଛୁଁ ଯେ ନାଟୁଅପିଲାଙ୍କ
ନୃତ୍ୟ ଗାନ ସମୟରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଲମାଳ
ହୁଅଇ ଯେ କେବଳ ସମ୍ମାନେ ବିଶ୍ଵାମ କଲା
ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ସୁଖ ବୋଧ ହୁଅଇ । ଏ ଅପରି
ସତ୍ୟ ହେଲେହେଁ ଏଥିରୁ ଏହିମାତ୍ର ପ୍ରତିପରି
ହୁଅଇ ଯେ ତେଣାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଶେଣୀର ଲେକ-
ଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପରି ଥିବା ନାହିଁ ଓ ଏମାନେ
ଏ ବଦିବାର ରଷ ଅବୋ ପାଇ ନ ଥିଲା
ଯାହା ଲେତନ୍ତି ନାହିଁ ନାରଣ ଯେବେ ଲେଣା
ଆନ୍ତା ଦେବେ ଅବଶ୍ୟ ସେ ଅଭିବ ପୁଣ୍ଡି କରି
ବାକୁ କେହି ହେଲେ ସବୁ କରନ୍ତା । ଅମ୍ବା-
ମାନେ ଶୁଣିଅଛୁଁ ଯେ ମୋଘପିଲରେ କେହି
ଜନିବାର ଏକ ଦକ୍ଷତାମୟ ନାଟୁଅପିଲ ପମ୍ବକ
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ତହିଁରେ ସଙ୍ଗୀରବଦ୍ୟାର କିନ୍ତୁ
ରହି ହେଲା ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର
ରହି ଅପ୍ରେ ବିଶ୍ଵାନ ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟକୁ ଶବ୍ଦ

ମେଦାର ଭାମାୟ କାହିଁ ହେବ । ଏଠ ସମ୍ମାନ
କଞ୍ଚକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସଙ୍ଗୀତପ୍ରତି କିଛି ମାତ୍ର
ଏବଂ କାହିଁ ତାହା ପ୍ରଭୟମ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ।
କହୁଁ ତିବେର ଓ ଶଙ୍କକର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଘରରୁ
ଯାଏଁ ହେଲ ବୌଣୀର ବାଦ୍ୟମନ୍ଦ ଦୁଷ୍ଟିଗୋଚର
ହେବ କିମ୍ବା କେବେ ଗାନ୍ଧ୍ୟନ ଶୁଣି-
ବାକୁ ଆଜିନ ନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କ ଗଢା ଥିଲେ
ଏହା କୁପଥର ଆଲୋଚନା ଅବଶ୍ୟ ଦେଖି-
ବାରେ ଆଜା ସଙ୍ଗୀତ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ସଙ୍ଗୀ-
ର୍ତ୍ତନର ଫଳ ଚର୍ଚା ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ତହିଁରେ
ସମ୍ପାଦର ଏଥେ କିଛି ନାହିଁ । କେବଳ ଧ୍ୟୀନ-
ଶ୍ଵାନର ଥାଙ୍କ ବୋଲି ଲୋକେ ଭାବାକୁ ଅବ-
ଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ । ବାସ୍ତବରେ ସଙ୍ଗୀର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ତରାତିର
ଅବସରକୀର ନୃତ୍ୟ ତାହା ବଙ୍ଗଲାରୁ ଏଠାକୁ
ଆନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ଓ ବଙ୍ଗଲାର ଗୋସିମାନେ
ଏପରାର ସଙ୍ଗୀତର ସେପର ଉଦ୍‌ଦିତ କରିଥିଲାନ୍ତି
ରହୁଁର ବୌଣୀର ଅନ୍ତର ଦୂର୍ମା ଅମ୍ବେଳାନେ
ପାଠବ୍ୟ ଶୁଣିବାରେ ଅଣିବାର ଭାଷ୍ଟର୍ଯ୍ୟ
ଏହି ସେ ଏଠା ଧରା ଓ ସହ୍ୟ ଲୋକମାନେ
ପଙ୍ଗାତ୍ମକାର ଉତ୍କର୍ଷସାଧନ ପକ୍ଷରେ ମନୋ-
ଦେଖି ହେବାଟି ।

ପରିଚୟ ଓ ବିଦ୍ୟାମ ।

ତେଣୁଥାକ ମେଡ଼କଳ ଗଛେଟରେ ଘରପରା
ଶ୍ରମ କରୁଥିଲେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖାଥିଲି
ଯେ ଜୀବନଦର୍ଶକରେ କି ପରମାଣ୍ଵେ ବର୍ଷ ହିଲେ
ତେ ମେତାକ ମନ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ହେଲେ ଗର୍ଭବତ
ହୃଦୟ ଉଚ୍ଚବ କରିଲ ବିଜ୍ଞାନ ଅତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବରେ
ହୋଇଥାଏ । ଲେଖକ ବୋଲିଲୁ ଯେ ସଙ୍କଳ
ପ୍ରକାର କର୍ମର ସ୍ଵରାପ ଏକରୂପ ନ ଥିବାରୁ
ହେଠଳେବଳ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଦିନ ଏକତର ମନ-
କୁଳ ବର୍ଷ କରିପାରେ ତାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରେ
କୁଳଯାତ୍ର ନ ଥାରେ । କିଛିକାଳ ବସି ରତନା
ଦୟାକର ପରିଗ୍ରାମ ଦୟାକ ନାମ ଦ୍ୱାରାକୁ
କାହାର ଅବା କିମ୍ବାକ ହର୍ଷ କଳାଇବାତାରୁ
ଅନ୍ଧରେ । ଗୋଟାଏ ଗୋଲମାଳିଥା ମହଦମାର
କାଗଜପଥ ଶୁଣିବା ବେଳେ ଶୁଣିଏ ସଙ୍କଳ ବି-
ଷୟର ତାତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାରେ ଦେଖିବାତାରୁ ଅନ୍ଧକ । ଗୋ-
ଟାଏ ଦିନକ ଅନୁଚିତମ୍ବା ବିମା ମୌକୁକ ବ-
ନ୍ଦୁକା ଦେବାର ପରିଗ୍ରାମ ଅନେକଷଶ ବସି
ଥିବାତାରୁ ଅନ୍ଧକ । ଏଥର ପରିଗ୍ରାମବେ
କୁ ଯଥାର୍ଥ ମନୋମୋଳ ପଦକ କିଛିକାଳ କିମ୍ବା

କରିବା କନ୍ୟାକ ବୁଲିଯାଇ ଦୋଷିତୁପେ
ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବର୍ଷିତ ସମାପ୍ତ କରିବାଠାରୁ
ଅସ୍ଵତ । ସୁରଙ୍ଗ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୌର ଶର୍ଷ୍ଟ
ଲିପିନ୍ ହୋଇ ଛାଇ ପାରେ । ତେବେ ସାଧାରଣ-
ରୂପେ ଏହିକି ବୋଲିଯାଉ ପାରେ ଯେ ପ୍ରତି-
ଦିନ ଘଟିଥାଇଥାରୁ ଘଟି ଘା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼-
କଳ୍ପ ହୋଇ କର୍ମ କରିବା ଏହେଣିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ
ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଲିଯାଉ ପାରେ । ଏଥିରୁ
ଅସ୍ଵତ ପରିପ୍ରକାଶକୁ ଅଛିରକୁ ଶମ କୁହାଯାଏ !
ଗୋଟିବା ବିଷୟରେ ଏହି ବୋଲିଯାଇ ପାରେ
ଯେ ଅଠବାହା ଛତ୍ର ଧିବା ଏ ଦେଇ ସବାଣେ
ପ୍ରକୁର ଅପର ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏହିକି ସମୟ
ଗାଢ଼ିଦ୍ୱାରେ କଟାଇ ପାରନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ପରି
ବେହି ସୁଖୀ ହାତ୍ତି ଫିଦ୍ୟୁଟି କଥା ଏବେଳରେ
ଅଭିନ୍ନ ବର୍ଜନୀୟ ଯଥା, ମଝାକ ଲୋକଙ୍କ
ଲୁହୁରବୁଝେ ଅଛି କିମ୍ବରେ କରିବା ଏହି
ଲୋକଙ୍କାନ୍ତେ କର୍ମ କରିବା । କର୍ମ କରିବାର
ଉପସ୍ଥିତ କାଳ ପ୍ରାତିକାଳ ଅଚୁର ଓ ଯେଉଁ
ଲୋକ ପ୍ରକୃତିରୁ ଏବନକର କର୍ମ କରିଥାଏ
ସେ ଯେବେ ଆହାରନ୍ତେ ବସାଏ କିମ୍ବିନ୍
ହୋଇ ଗୋଇ ପାରେ ତେବେ ତହିଁରେ ଅ-
ନେବି ଉପକାର ହୁଅର ଶଶଦିନରେ ଅଜା-
ଗାର କୋଠର ପଣ୍ଡବାସ ତଳେ ଗୋଟିବା
ଅଭିନ୍ନ ଅକୁଳପ୍ରତି ଅପର ଓ ଯେଉଁ ଲୋକ
ଦିନମାହର ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଭଲ କର୍ମ କ-
ରଇ ତାହା ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରକାର ଗୋଟିବା
ତଥିଲକାର କର୍ମ୍ୟ ବୋଲିଯାଉ ଛାଇ ପାରେ ।

ଯେହାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ପାଇଲା । ଅମୂଳା-
ନଙ୍କ ମରରେ ଶିଖାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଗର୍ବ ଦର୍ଶା
ଆମାର ସହାଯୁଦ୍ଧ କରେଣ୍ଟ ହେଲେ ଏହି
ଅଛି ଉଷ୍ଣ ହୋଇ ପାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଦିର୍ଘ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ମୟୁରହଞ୍ଜ ବିଛା
ଉଳକାରେ ଜଣେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଖାଏ ଅପଣା
ଧରକୁ ଫେର ଯାଉଥିଲା । ବାଟରେ ଦଶବାର
ଜଣ ଡକାୟତ୍ତ ଡାହାକୁ ମାରିପାଇଁ କରିଟାଂ ।
ଜାର ପଦାର୍ଥ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଅଛନ୍ତି । ବାରେ
ଶୁଭର ଡକାୟତ୍ତମାନେ ଏବେ ମୋଗଲବନୀ
ଛନ୍ତି ଚଢ଼ିଜୁଜୁଜୁରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାର କୋଥ
ହୁଅଇ ।

ଇକୁ ପଢ଼ିବୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ବାଲେଶ୍ୱରର
ହଦର ମୋଢ଼ୀଙ୍କରେ ଥିବା ବନ୍ଧୁମହିଳାର
ମୋହରରମାନେ ଉଠିଯାଇ ଇଂସିଲ ତାଣିବା
ଲୋକେ ଜାହାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବିସ୍ତର୍ତ୍ତ ହେଉଥ-
ିବା । ବନ୍ଧୁମ ଇଲାହା ବର୍ମରେ ବାତୁବରେ
ଇଂସିଲ, ତାଣିବା ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କର୍ମର ଅନ୍ୟବ
ସୁଧିଥା ହୁଅଇ ।

ବଲୁକାର ସ୍ଵପ୍ନପ୍ରେସରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଖେଳିବାର ବଜାଲା ସୁନ୍ଦିତା ଉପକାର ସୁରୂପ ପାଇ
ଥିବାର କୁଟଙ୍ଗଜା ବସନ୍ତ ସୌଭାଗ୍ୟ ବରୁଆରୁ ।
ଏହାର ନାମ ବହିତ୍ର ଏକାୟକବସହସ୍ର ରଜନୀ
ମଳ୍ଲ ଠା ପ୍ରତିମାବରେ ଏବଣ୍ଟି ଲେଖାଏ ଏ-
ହୃଦୟର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେବ । ଏଥିରେ ଅରବି ଭାଷ-
ନ ଯାବର ସେ ପମ୍ପ ଗନ୍ଧ ଏଥିଏହେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇ ଚାହୁଁ ସେହି ସବୁ ହିମପଥ ପଦାନ ହେଉ,
ଏହାର ଛାପା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ଓ ରାଧମୁଣ୍ଡି
ଗାନ୍ଧିକ ମୟ ମନ ନହେ ।

ମାତ୍ରାକ ବେଦନ୍ତ ବୋର୍ଡ ବେଳେବ ଜିଲ୍ଲାର
ଜାନୁବ ଓ ହଳୁର କଟେଖରେ ଅଛେବ
ଜାନବ ତେଣ ଶର୍ତ୍ତ ହେବାର ଦେଖି ଏହ
ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରଭୁ କରିଥିଲୁଛି ସେ ଉତ୍ସିଲଦାର
ମାନେ ଦିନ ଦୂରପ୍ରଦୀର ଉତ୍ତାଗୁ କଟେଖରୁ
ଯାଇଁ ସାଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଲମାନଙ୍କୁ ଯେହି
କର୍ମ କରନ୍ତି ବୋଲି ଏତେ ତେଣ ଶର୍ତ୍ତ ହୁଆଇବା
ଏ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ ଅଟେ । ଏହି ଦିନ ପାଠ୍ୟା
ଠାରୁ ଏ ଶ ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଟେଖରେ କର୍ମ
ହେବ ଓ ଯଦିପି ଅକସ୍ମାତ୍ ବୌଧାସି ଉତ୍ସିଲଦାର
ସବାରେ କର୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସିଲଦାର ପ୍ରୟୋଗିତ

ହେବ ତେବେ ସୁଅମଲକୁ ବଚେଶରେ ଅଛବାର ରଣ୍ଜିବାର ଭରତ ହେବ ନାହିଁ । ବଜପ୍ରଦେଶରେ ଏପରି ସରକୁର ଜାଣ ହେ ବାର ଅବଶ୍ୟକ ଅଛି ।

ନିରବିଧିଲ ଅଇନ ଲିଖିଲ ସବାବେ ଗ୍ରା-
ଦ୍ୱାମ୍ପୁରର ଜାଗା ଉତ୍ତରପଥର ଜାଗେ ଅନୁ-
ପତ୍ରିଗ ଅଥାତ୍କୁ ସତ୍ର ଦେଇଥିଲେ । ଅଠିଲୁ-
ରେ ହାଇବୋର୍ ସିଧାନ୍ ବଲେ କି ଅସାମୀ
ବରୁଷରେ ଏକବରପା କରିବ ବରବାର
ମୌଖିକ କଥାକ ଫରଜିବାର ବାର୍ଯ୍ୟକିମ୍ବରେ
ନାହିଁ, ସୁରଖ୍ୟ ଅସାମୀ ଜାଗା ପାଇଁ ।

ମାନୁକରେ ତୁଳୁଗ୍ରେୟ ବିବର୍ଣ୍ଣମା ନାମରେ
ଗୋଡ଼ିର ସତ୍ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଇଥିଲୁ । ଏଥରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପ୍ରଗର
ପଞ୍ଚରେ ଅଥବା ଯହୁ ହେବ ଓ ତୁଳୁମର ସମ-
ପ୍ରକୁ ଜାଗାରକା ଧୀର ସୁପ୍ରକାବ ହପା ହେବ ।
ଶିବବଜରପଣ୍ଡିତୀ ସତ୍ରର ପ୍ରଥାନ ସମ୍ବାଦକ
ବୋଇଥିଲା ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଖନକେବୁ ଗବର୍ନ୍ର ବାହେବ
ସରୋତ୍ତରୁ କିମ୍ବାମାନ ବୋଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ
ପ୍ରକାଶ ନିମିତ୍ତ ଖେତୀ ଲୋକମାନେ କି ତହୁଁ
ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷାତ୍ର ବସେବାକୁ ପ୍ରଥାନ ଥିଲେ
ଅନେକ ଅଦ୍ୟାତର ବର୍ତ୍ତମାନ ମାତ୍ର ବର୍ଷା
ହେତୁରୁ ସେଷମାନ ରଜନାହ କିମ୍ବି ହୋଇ
ନ ପାଇଲା ।

ବଜଳା ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟର ସୁପ୍ରକାବାକ ବିବାହର
ବରବା କାରଣ ଲେଖନକେବୁ ଗବର୍ନ୍ର ବାହେବ
ଏବଂ ନିଜନ କିମ୍ବା ନିୟମକୁ ବୋଇଥିଲା । ତା-
ହୁଁର ଦେବପତି ବଜା ତେବେନ୍ଦ୍ରମୋହନ ଠାକୁର
ଓ ଅପର ସତ୍ରମାନେ ବାବୁ ରାଜେନ୍ଦ୍ରକଳ
ତତ୍ତ୍ଵ, ଦୂଦେବ ଦୁର୍ଯ୍ୟା ଓ ଗାରେଣ୍ଠ ବାହେବ
ଅଛନ୍ତି ।

ସତ୍ରକୁମାରଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସକ ବିଷୟ କିମିତ
ବମ୍ବେଇର ନିରବିଧିଲିଟି ଟ ୫୦୦୦୦୦ ଟା
ବିଷୟ ବର ପାରବାର ଅଥବା କିମିତ ଏବଂ
ଅଇନ ପ୍ରତିକର ହେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ବରିଥିଲା
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ନିରବିଧିଲିଟିର ଏ ପ୍ରବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ବମ୍ବେ ବବ୍ରତିମେଲୁ ପ୍ରତି ବରବାର
ମତ ବଳାଇ ଅଛନ୍ତି । ବଜଳାରେ ତେବେ
ବାହୁଁବ ଏବା କି ହେଲା ।

ସତ୍ରକୁମାରଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସକ କିମିତ ବମ୍ବେଇ
ନିରବିଧିଲିଟି ଟ ୫୦୦୦୦ ଟା ବରିବ ବେଦା
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କଲେବି । ବଜଳାରେ ପ୍ରାପ ଏଥର

ଦୁଃଖ ଦେବା ସ୍ବାକ୍ଷରକ ହୋଇଥିଲୁ । ଧନ-
ପାଳା ବମ୍ବେଇ ଏବିଷ୍ୱରେ ଏତେ ଶିଥିକ
ବାହୁଁବ ?

ମେରବରୁ ଅବଗର ହେଲୁ ଗ୍ରେଣାର
ମେତାବଳ ବିକଗର ସର୍ଜନ କେନରିଲ ତାକୁର
ବାଲଫୋର କୁଷ୍ମଣ୍ଜଳାକାନ୍ତ ବିଶ୍ଵିକ ଇପରେ
ଗର୍ଜନ ଏବଂ ଗଲମୁଗ୍ରୁ ତେବେ କ୍ଷମତାର
ବରିଥିଲା । ଏହି ତେବେ ବିମୁକ୍ତର ପ୍ରବାରେ
ପ୍ରମୁଖକର ଦେବକ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଅର୍ଜନକେଳ ।

ଧେବନ କିମନ୍ତେ— ଗୁହ୍ୟାନ୍ତି ଏବଂ
ରତ୍ନ ତେବେ ସମାଜରାବ ବର ନିମାରିବାର
ହେବ ବ୍ୟାପ ବିଶ୍ଵିକୁ ମଧ୍ୟ ତମଚରେ
ଦିନରେ ଶିଥିଥର ଏବଂ ମମଚଲେଖାଏ ଖୋଲ
କାରୁ ହେବ । କାହାରେ କ୍ଷମତାର ପ୍ରାପ ଆର
ଏବଂ ଅଂଗ ତେବେ ତିନିମ କରିବାକାନ୍ତ ବରିଥିଲା
ଫେର୍ମି ସବାଳେ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରବେଳେ ବୁଲିବାକାନ୍ତ
ଦୟାପୁ ଗଣ୍ଠରେ ଲେପନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଧ୍ୟାନ—ପ୍ରବନ୍ଦନ ମଧ୍ୟକ ବରିଥିଲା
କାହାର ପାତିରେ ସ୍ଥାନ ବରିବାକୁ ହେବ । ଦେହ
ତମ ସଧା ବରିବାପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧିମାଟି ତେବେ ବା
ବାରୁନର ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ।

ଜାଇବା କିମ୍ବାମ୍ବର ବର ବିଦ୍ୟାର
ଯେତେ ଜଣା କିମ୍ବିକ କେବେ ରହ ।

କିମ୍ବାମ୍ବର ତେବେ ।

ପ୍ରବନ୍ଦନ ବୁର ବି ଶିଥିଥର ଏବିଷ୍ୱର ଦ୍ୱାରେ
ଦିଗନୋପ ଏହି ପାତି ।

କାହାରେ କ୍ଷମତାରିଣୀ—ମେହୁ ତେବେ
ଏବିଷ୍ୱର ନିଜଅତେଜର ଖୋଲିବା ବରି
ଉତ୍ତମରୂପେ ନିମାରିବାକୁ ହେବ । ସହାର ଏବଂ
ପ୍ରମୁଖବେଳେ ଏ ଶ୍ରୀ ହାଲ ହୁଲ ବା ତିରଟେ-
ବିଲ ପ୍ରମାଣ ରମନରେ ନେଇ କ୍ଷମତାର ବର
ବାକୁ ହେବ ।

ମୁକ୍ତ ଆହାରି ଉପରକିତିରୁପେ ବର
ବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରେରଣପଥ ।

ଗ୍ରାମକ ଉତ୍କଳପତ୍ରିବା ପଞ୍ଚାବକ ନିଷାରିଯ
ସମାପ୍ତି ।

ଏ ନମ୍ବର ପ୍ରତି ପ୍ରାପ ପାଞ୍ଚହାତ ଦୂର
ହେବ ଦେଖିବା ପ୍ରଗତାର ଅନୁରୂପର ଏବିଷ୍ୱର
ପାଞ୍ଚହାତ ପାଞ୍ଚହାତ ପାଞ୍ଚହାତ ପାଞ୍ଚହାତ
ମୁଢିତ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ହେବ ।

ବାଜଗୋଲକ ଶେର ଓ ପାଞ୍ଚହାତ ବାଜଗୋ-
ଲକ ଧୂର ତତ୍ତ୍ଵର ନାମକ ବାଜବର୍ଷର ଗୋ-
ଟିଏ ବାଲକ ପ୍ରାପ ଏବିମାପ ହେବ ଏଠା
ବିଦ୍ୟାପୂର ବୁଝିବାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମ ବରୁଥିଲା
ବୁଝିବାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମ ବରୁଥିଲା । ଅଛି ଅଭ୍ୟାସ ଓ ଅଧ୍ୟର୍ଥ
ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏତାତ୍ମକ ଶାଶ୍ଵତକାନ୍ତ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର
ବାଲକ କିମ୍ବା ମାଲମାରେ ସେହାପୁର୍ବକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବର ଅଛି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଦୃଷ୍ଟ ବରା ପ୍ରତ୍ୟେ
ନିଜାନ୍ତ୍ରର ଏବିଷ୍ୱରରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମ ବରୁଥିଲା । ଏବି
ଏବାନ୍ତର ପିତାମହ, ପିତାମହୀ, ପିତା
ଓ ମାତା ବାମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷ ଅଧେଶ୍ବର
ବିଦ୍ୟାରହିରେ ବିଶେଷ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା
ବରିମ ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ଅଛି
ଯେହେତୁ ଅକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇବି ଭବିତ
ଦେଖିଯି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟାପୁର୍ବଗରେ ଏ-
ପର ଅଛି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧୂର ଦେଖାନ୍ତୁରିବ କିମ୍ବା
ନିଜିନ୍ତୁ ରହିବାର ଶୁଣାନ ଥିଲ । ଅଛିବି
ଦେଖାନ୍ତୁ ଧନ୍ୟବାଦ କିମ୍ବା ହେବ ।

କରମୁଦ
ଶିମାପାତ୍ରା ।

NOTICE.

Wanted a fourth master for the
Balasore Zilla School. Candidates are
required to be natives of the Province
to speak, read, and write English and
Uriya correctly, and to have passed
the Entrance Examination. Salary
Rs. 25.

16—8—75. } (Sd.) T. NORMAN.
Acting Magt.

ମୁଦ୍ରପାତ୍ର ।

ବାକୁ ପାନୋଦର ଦାତ କିମ୍ବା ଟ ୫୦
ଶୋଧୁପା ପରିଷିକ ଦାତ „ ଟ ୫୦
ବାକୁ କିମ୍ବା ମୁଦ୍ରପା କଟକ „ ଟ ୫୦
ବାକୁ ବିଦ୍ୟାପୁର୍ବକ ପାଞ୍ଚହାତ ମୁଦ୍ରପା „ ଟ ୫୦
ବାକୁ ଶୁଣାନ୍ତୁର କିମ୍ବା ମୁଦ୍ରପା „ ଟ ୫୦
ଶୁଣାନ୍ତୁର କିମ୍ବା ମୁଦ୍ରପା „ ଟ ୫୦

କିମ୍ବା ଏହି ଉତ୍କଳପତ୍ରିବା ମୁଦ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଦୂର-
ବାଜବାର କଟକରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକ ଯେହାପୁର୍ବକ
ମୁଢିତ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ହେବ ।

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧

ପ୍ରକାଶକ

କା'ରଙ୍ଗ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଲେଖିବା । ମୁ

ବଳକରାରେ ଏବସ୍ଥବାର କୁରଖେଗ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଅର୍ଥ ହୋଇ ଆଛ ଯେ ଉତ୍ତର ଚିକିତ୍ସା
ପରମ୍ପରାରେ ଡାକୁର ବାଲଧର ସାହେବ କେ-
ତେବେକ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ
କୁଣ୍ଡପେଟ୍ ଅଟରୁ ଜଳନୀମୁଖ ଉପଦେଶମାନ
ବୁଝିବ ବଳୁ । ଯଥା; ସେଗ ପ୍ରକାଶ ହେବା
ମାତ୍ରକେ ସେଗା ଗୁରୁ ବର୍ଷା ଓ ରାତିର ବକାଶ
ବହିରେ ନ ଲଗାଇ ଘରେ ବସିବାବିର
କାଜେଲ ଅଧିକା ଅନ୍ୟ ସେହିପର ବିନ୍ଦୁ
ହକ ଜଳାଯି ନେବ । ପେଟ ପରିଷ୍ଵର ହୋଇ
ଲେ କୁରକାରଙ୍ଗ ନାମକ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦେଶ ରଳି
ହଜାଯାଏ ପ୍ରକାଶକ ଦେବା କରିବ । କୁରା-
ଗୁରରେ ବାତାଲେକେ ଲଙ୍ଘନ ଦିଅନ୍ତି ମାତ୍ର
ଶୁଣି ଭଲ ନୃତ୍ୟ କାରଣ ଅନାହାରରେ
ର ପ୍ରକଳ ହୁଅଇ ଓ ଉତ୍ତରେ ମନଧଳ
ଠିପାରେ । କୁରଗେଣ୍ଣା ପକ୍ଷରେ ଦୂଧ, ପେଇ,
ଜାଲମରଚ ପାଣି କା ଫୋଲ ଅଛ ଉଲ୍ଲପଥ୍ୟ
ପ୍ରକଳ ମାତ୍ର ଗେଗା ଯେତେଣ୍ଣିତ୍ର ପାରିବ ଅପଣା-
ପୁଣିତ ଅହାର ଗ୍ରହଣ ବରିବ । ଯେଉଁମାନେ
ବାଟ ମୁକୁ ମୁକୁ ହେବେ ସେମାନେ ସବ୍ଦବା
ଦିବ୍ଦକୁ ଭାଷା ରଖିବେ । କେବେହିଁ ସରବରି-
ର କୁଣ୍ଡା ଅର କୌଣ୍ଡିଠାରେ ଶୋଇବେ
ହଁ, ଯେହିଁ ବୁଝୁରେ କୁର କିମେଷ ଦୁଆ-
ରେ ସମସ୍ତରେ ସମସ୍ତକୁ ଉତ୍ତରଳୁଗା ପିନ୍ଧିବାବୁ
ତହାଲୁଗା ପରିଥାଳ କିମ୍ବା ମୁକୁଳା ସ୍ଥାନରେ
କାରାଗ କ୍ଷାନ୍ତ ଉଷ୍ଣବିର ଉଚିତ ।

କୁନ୍ତବ ଓ କାର୍ତ୍ତିକମାଧ୍ୟରେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ
କୁର ସେଶ ବିପ୍ରର ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଏ ବନ୍ଦୀରେ ଲୋକେ ମାବଧାନ ସହିତ ଉପର
ଲାଗୁଛି କିଧୂମ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ସଜ୍ଜି ବୋଥ
କରିବୁ ତାହା ଅବଲାଙ୍ଘ କଲେ ରିଲ ହେବ ।
ଏହି ଆଗରେ ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ନିଧିମ ଗଢ଼ିବ
ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସଂବାଦ ବାହୁଦାରୁ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ଉତ୍ତର ନଗରରେ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ-
ଜାଥ ରୁକ୍ଷକ ପାହରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇଥାଏଛି । ଏ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ-
ଜନକ ଦେଖେ ସଙ୍କାଦିବ ବାବୁ ବୈଜୁଣ୍ଣନାଥ ଦେ
ଅଚାନ୍ତି । ଏ ସବୁରେ ସବୁଗେ ଗୋଟିଏ ସାଥୀ-
ରଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ ମୂଷନ କରିବାର ସ୍ଥିର
ହୋଇଥାଏଛି । ଏଥିରେ ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହିତ ହେଲେ
ଗୋଟିଏ ଉପଯୁକ୍ତ ଘର ନିର୍ମିତ ହେବ ଓ
ଆହା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବୁ ମନ୍ଦିରମୋହନଦାସଙ୍କ
କରିବାରେ ସୁନ୍ଦରମାନ ରହି ପୁସ୍ତକାଳୟର
ଆର୍ଯ୍ୟ ତଳିବାର ବନ୍ଦୋବାସ ହୋଇ ଅଛି ।

ଗର ଦସବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଜିଲ୍ଲରେ ଅନେକ ସହର ଅଳୁଖୁଳ ହେବାର
ଅମ୍ବୋମାନେ ଫେରୁଥାରୁ ମାତ୍ର ହଜାରିବିଲା
ଓଡ଼ିଶାର ବଧାଳକୁ ଗୋଟିଏ ସହ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରିଯ
ରହ ପାର ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଠନ
କାହାରୁ ? । ନର୍ତ୍ତମାନ ରହି କୁଳ ସର୍ବତ୍ର ସେ—

ପରି ଦୂରଗତିକୁ ନ ରକେ ଅମୃମାନଙ୍କର ଏକାଳ
ମାନସ ଜଥାତ ଅମୃମାନେ ସବୁମାନଙ୍କ
ଅନୁଗୋଧ କରୁଁ ଯେ ପ୍ରସ୍ଥାକତ ବିଷୟଚିର
ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ପାରେ ବାର୍ଷିକେ ପରା
ଗତ କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ କାଳାନ୍ତରେ ଯେବେ
ସବୁପରି ଉଦ୍ବିଷ୍ଟଙ୍କୁ ଲାଭକର ଆହାର
କରେ ତେବେ ସୁଧା ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ରହିଯାଇ
ବହୁବାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ସବର ସାଥର
କରୁଥିବ । ଶ୍ରେଷ୍ଠଗାର କୌଣସି ଜିଲ୍ଲାରେ ଆଜି
ଯାଏ ପ୍ରକାତ ସାଥାରଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ ମୁଦ୍ରଣ
ହୋଇ ନାହିଁ । କଟକରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା
ସାଥାରଣ ବୋଲି କୋଣମାର କ ପାରେ ଓ
ଉତ୍ତରରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକାଳୟ ବାରୁ ବସକେ
ହାରି ବୋଷ ତେଷୁକିକଲେଖୁରଙ୍କ ଅମଳରୁ
ଶୁଣିତ ହୋଇଥାଛି ମାତ୍ର ତହର ଅବସ୍ଥା ଯେ
କଲ ଏମନ୍ତ ଅମୃମାନେ ହେବେ ଶୁଣି ନାହିଁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାର ସବରମ୍ଭାମରେ ଗୋଟିଏ
ଲେଖାଏ ଭଲ ପୁସ୍ତକାଳୟ ବହୁବାଳ ଉପର
ଓ ସେ ପଞ୍ଚରେ ଏଠାଲୋକେ ଶାସ୍ତ୍ର ଯହାକୁ
ହେଲେ କହ ସମ୍ଭାବ ବିଷୟ ହେବ ।

135

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପଲୁଙ୍କ ଧନ ମହାପ୍ରସାଦ
ବିଷୟରେ ପୂର୍ବେ ଅମ୍ବେଶାନେ ଯାହା ଧାତକଙ୍କୁ
ଜଣାଇଅଛୁ ତିହାର ବିଷୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିତମ ଘଟି
ନାହିଁ । ସେବିପଥରେ ଛର୍କ କିନ୍ତର ଲାଗି ରହି

ଅଛୁ । ଦିନ୍ତି ଓ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଶାହୁର ମର ସହି
ଆପଣା ଥରପାୟୁ ଲେଖୁଥିଲୁ । ଲେଖା ଶେଷ
ହେଲେ ସବ୍ସାଧାରଣକର ମର ଜୀବିତ
ସକାଶେ ନାନାପ୍ରାକରେ ଘାହା ପ୍ରସ୍ତରକ ହେବା
ଅଛେବା ଓଡ଼ିଶାର ସବଳପ୍ରାକର ପ୍ରଣ୍ଟିତମାନଙ୍କ
ଏବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତର ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ମହାପ୍ରସାଦ ଦେଇ ଜଗନ୍ନାଥମେହେର ପ୍ରଧାନ
ମହାଶ୍ୟ, ସେବେ ସେ କରୁଥିଲେ ମନ୍ଦହେବ
ହେଲେ କେବେ ସୁରୁକୋତମମେହେର ଆଦି
କି ମହିମା ରହିଲା ।

ମନ୍ଦରର ଏବୁପ ଦୂର୍ଗଜିବଥା ଶୁଣି ଡେଶାର
କାନାଶ୍ରାନ୍ତର ଲେଙ୍କମାନେ ଭାଷା ଉପାର୍ଥ ଓ
କଥଦର ଅଶ୍ଵକା କର ବଜ କାହର ଅଛନ୍ତି ।
ଶାକଧୂରତାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଥିବୁ ସେ ଲେଙ୍କ
ମାନେ ଦହିବୁ ରକ୍ଷାର ହେବାରୀର ଗ୍ରାମୀ ରେ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ଅଶ୍ରୟ କର ଭାଗବତ
ଶମାୟଳ ମହାଭାବି ଧୂରଣପାଠ ହେଉଅଛି
ଓ ଅଶ୍ଵାଗ ଦକ୍ଷାନ୍ତପର ତନଦିନ ରଜ ପାଳି
ସ୍ଵର୍ଗେ ତହିଁରେ କଇ କର୍ମ କରିବାର ଚେଣିବ
ଥାରୁ ଲେଖେ ଅହ ସୁଦ୍ଧା ରଜ ଜୀବ ନାହାନ୍ତି ।

ଏହି ସମ୍ବେଦନରେ ଧ୍ୟାନଗର ଗୋହରୁଟିକର-
ିବାରେ ଜିଣେ କୌଣସି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବୟାକଙ୍ଗ
ଅବଳାରିର ଛୁବ ନିର୍ମିଣ ଓ ମୂର୍ଖ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି
ପୁରା କରୁଥିଲା । କାର୍ତ୍ତିକମାସରେ ପୁଜା ଶେଷ
କରି ଏକ ମହାଯାଗ କରିବ ଯେ ଉତ୍ସବରେ
ଗୁରୁଥାତୁ ପଲାସ ଓ ଦିଅ ମାଗଣ ଦେଉଥାନ୍ତି ।
ଏ ଯାଗରେ ବୋଥ ଦୁଆରୀ ଲୋକଙ୍କର ସମସ୍ତ
ଦିଦି କ୍ଷୟ ଦେବ ତେଣିବ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ଆହୁ କି ନ ଆହୁ ଲୋକଙ୍କର କିଛି କ୍ଷଣ ଦେବ
ନାହିଁ ॥ ॥

ନାଳ ଓ ରୋଲଗେଡ଼ ।

କଳିତମାସ ଜା ୨୦ ରିଗର ଡେଲିନ୍ୟୁମରେ
କଳିଶିର କଷ୍ଟପୁଣି ଲେଖାଅଛି । ଯଥା,

ଭାବିତବର୍ଷର ଜଳଧେତନ ମହକୁମାର ପ୍ରଦ
ଭନ୍ଧେବନ୍ଧର ଜେନରଲ କର୍ତ୍ତର ରଘୁଲସା
ହେବ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଦୂର୍କଳବକାରୀ ଭବେନ
ଗରେ ବେଜେଶୁଭ୍ରିତ ନାଚ କିମିଶ କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ । ଭାବୁ ସଙ୍କଟରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର
ପ୍ରଧାନକମିଶ୍ନ୍ତର ମରିଯାଦାହେବ ଲେଖନ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ମହାନମାତୃକଦେଇ ସମ୍ବନ୍ଧରୀତି
ରୁ ହେବନ୍ତି ନାଲକମିଶ କରିବାରେ ଉତ୍ତରଦ୍ୟା
ହେବ ମାତ୍ର ରହି ରୁ ବାଣିଜ୍ୟର କିନ୍ତୁ ଉପରାଜ
ହେବ ନାହିଁ ଏହି କିନ୍ତୁ ଆୟ ମଧ୍ୟ ହେବ
ନାହିଁ । ମୋହାବଦ୍ୟରେ ନୌବା ଯାତାଯାତ
ସବାରେ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲ ତହିଁରେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଦିପୁରକ ମନ୍ତ୍ର ରଙ୍ଗ ଦୂର୍ବଲ
ଜାହାଙ୍କ ଉଦେବଜାରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର କାଣିଜ
ବିପ୍ରାର ଓ ସେ ଦେଶକୁ ଅୟୁକ୍ତ ହଠିଯା କରି
ବାର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ରେବବାଟ କିମିଶ
କରିବା ଅଛଇ ଏଥାପାଇଁ ସେ ଗବର୍ନ୍ମେମେଖାନ
ବିଶେଷ ଅନୁଯୋଦିତ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜାଗନ୍ନ
ରତ୍ନାରୁ ଛାଇଗପାତ ଓ ହେଠାରୁ ସମ୍ବଲପୁର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେବବାଟ ଜୀବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ । <
ପ୍ରସ୍ତାବର ଅବଜାରିତା ବନ୍ଧୁତବନ୍ଧରୁ ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଯେତେବାଳ ଏହା ବିଶ୍ୱାସୀନରେ
ଅଛି ଉପରେ ତଥାପାଇ ଯେ କରିବବର୍ଷର
ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ପରି ଆ
ଜଳନ ଅଛନ୍ତି ।

ଅମେରିକାରେ ବନ୍ଦିବନ୍ଦିପଣେ ଏ ପ୍ରାୟବନ୍ଦ
ବନ୍ଦି ପଠିବିଲୁ ଜାଗାରୁଥିବୁ ଏ ବନ୍ଦି
ବନ୍ଦିରେ ଅଧିକ ମତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତାପ ବର୍ତ୍ତନୀ
ଏବା ମଧ୍ୟବନ୍ଦିରେ ବାହିକ ଏ ପ୍ରାୟବନ୍ଦି

ଡକ୍ଟରାବ ନାଥ ବିଶେଷ ଉପଚାରର ସମ୍ମାନିଆ
ଅଛି ଓ ଏଠାଲୋକ ମହରେ ଜାହା ଯଥା-
ଯୋଗିନ୍ଦ୍ରାଧ୍ୟେ ଜୀବିବାରୁ ହେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘଦୂତରେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତାରୁ କଟକରୁ
ରେଳବାଟ ଅଣିବା କାହାର ଦରଖାସ୍ତ କର-
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଅଠମାଧିକାଳ ଏକ ହେମା
ଅବସ୍ଥା ଏ ପ୍ରସରରେ କିନ୍ତୁ ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ନାନ୍ଦନର ଲେଖନେବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣରେ
କିନ୍ତୁକେ ଅଛି ଯେତେ ଆବେଦନସହି ଜାହା-
ଜାର କ୍ରିତାରୁ ବୁଦ୍ଧିଗମନ ସମସ୍ତରେ ଦିପ
ଯାଇଥିଲ ମେ ସବୁର ଭାବର ଅସିବା ପ୍ରତିକଷେ
ଏ କଷ୍ଟଧୂର କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରନ ଅସିବାରୁ ଅନୁମାନ
ହେଉଅଛି ଯେ ଲେଖନ୍ତକଷ୍ଟ କବର୍ଣ୍ଣର ଏବଂ
ସବୁଧାରଙ୍କୁ ଆବେଦନସହିକୁ ସୁମଳରେ
ଯେବେ ଅଛନ୍ତି ଓ ବୋଧ ହୁଅଇ ଗବର୍ଣ୍ଣରେ
ଉଣିଥାରୁ ଜାହା ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ଧଳନଃ
ମାସନର୍ତ୍ତମାନେ ଯାହା ବିବେଚନା ବର୍ତ୍ତନ୍ତ
ତହିଁ କି ଜାହାର ବଳ କାହିଁ ମାସ ମୁକ୍ତିକଷ୍ଟରେ
ସୀବାର ବର୍ତ୍ତନାରୁ ହେବ ଯେ କଟକରୁ ଜାଗା
ଧୂର ସର୍ବଦିନ ରେଳବାଟ ହେଲେ ଡକ୍ଟରା ଓ
ମଞ୍ଜପ୍ରଦେଶର ଯେତେ ଜୀବିତାର ହେବ ତହିଁ ର
ଜୋଗିବି ଅଣ କାଳଥାବୁ ହେବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ
ନାହିଁ । କାଳଥାବୁ ତ ଅଭିମାନରେ ଦୂରେ
ଦୂରେ କାଳଥାବୁ ଅନ୍ତରାଳ ଉପଚାର ଦୋଷାବାନେ
ତହିଁ ର ପରିବ୍ୟ ଡକ୍ଟରାବାଦିକୁ ଦେବାର
ଅନ୍ତରାଳର ବାହାର ହେମାନେ ଜାହା ସମ୍ମାନ
ପ୍ରତିକଷେ କରୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥାକ ବନ୍ଦିଧୂର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ସାହେବ ଜାଳ କି ଦେଖି ଯେ ତହିଁ ର ଜୀବ-
ଯୋଗିତାର ଯଥାର୍ଥ ବିରାଜରେ କରିଅଛନ୍ତି
ସୁନ୍ଦାରର କଷ୍ଟ ଅଛଇ । ବିଶେଷଜ୍ଞ ବିଜ୍ଞାନର
ଦୂରେଶୂର ଯେହି ଜୀଧ୍ୟାର୍ଥ କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗର୍ବ
କରିଅଛନ୍ତି ଦଳଜର ସେବାରେ ସର୍ବଦିନ
ଜାହା ଅନୁମୋଦନ କର ଅବ୍ଦି ତହିଁ ରେ
ଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ଯେ କରିବନାପରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହାରଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଜାଳ ନହିଁ ରେ-
ଲୁବାଟ ଅଛଇ । ଏଥରୁ କବର୍ଣ୍ଣମେଞ୍ଚିତ ସର୍ବ
ଦୋଷଥା ପ୍ରକଳ ଯେ ଏ ପରିବେଶର କଷ୍ଟ ଅଛଇ ।
ଡକ୍ଟରାବ ଫର୍ମାନ କୋରିଥାରୁ ହେବ ଯେ
ଏଠାରୁ ରେଳବାଟ କି ଅଛି କଷ୍ଟ ବ୍ୟଧରେ
ଜାଳମାଟ ବିଶେଷ କରିବାକୁ କବର୍ଣ୍ଣମେଞ୍ଚି ପ୍ରିଯ
କରେ । ଯେବେ ଜାଳର ଅନୁଧାନ କୋରିବା
ଆନ୍ତା ଜେତବ କର୍ତ୍ତମାନକୁ ହୃଦର ରେଳନଃ

ହୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହିପରି ମଧ୍ୟପ୍ର-
ଦେଶରେ ଯେବେ ଥରେ ନାଲକ ଅନ୍ତର୍ଘାତ
ଦେବ ଦେବେ ଅର ରେଲବାଟ ଦେବ କାହିଁ ।
ଏଥିରୁ ଅମ୍ବୋମାକେ ଅଖାକରୁଁ ଯେ ପଢ଼-
ଇବ କଳମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅର କିଛିଦନ
ଅମ୍ବୋମା ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଇ ଗର୍ବମେଣ୍ଟ ଯେମ-
ନ୍ତି ଡେଶାପରି ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ନାଲରେ ଉଣ୍ଡି
କ ଦେଇନ୍ତି ।

ନିଜ ପ୍ରସର ସମାଲୋଚନା ।

ପାଲେପୁର ଉତ୍ତର ପ୍ରେସରେ ଅର୍ଥବ୍ୟକ୍ତାର
ପ୍ରଥମ ଭାଗ ଜାମରେ ଜଣିଏ ସୁପ୍ରକ ମୃଦୁତି
ଚୋଇଥେଷୁ ବାବୁ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ ଏଷୁପ୍ରକର
ପ୍ରତିରହ ଅଟନ୍ତି ଓ ଜାବାଙ୍କିଠାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଜଣିଏ ଶୁଦ୍ଧ ପାତଥବାର କୁତୁଳା ସହଜ
ସ୍ଵାକ୍ଷର କରୁଥିଲୁ । ବାବୁ ନଳକୁଞ୍ଜଗୋଖୁଣ୍ଡର
ଜାମା ମୂଳ କାନ୍ତକୁ ଏଷୁପ୍ରକ ଗଣ୍ଯ ଅନୁବାଦକ
ହୋଇଥିଲା । ଅନୁବାଦର ବାବୁ କାଣିଜାଥ
ଫାର୍ମରେ । ଡେଣା ସ୍କୁଲରେ ଏ ଜାସ୍ତର ପିଶା
ଦେବୀ ସବାଳେ ବୌଣୀର ପ୍ରକର ନ ଥିବାରୁ
ଅନୁବାଦକ ମଧ୍ୟାମୟ ବାବୁ ସଧାନାଥ ରାୟ
ତେଷ୍ଟୀ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତରଙ୍କ ଅନୁବେଧରେ
ଏଥରେ ଛାନ କର ଆହୁତି । ଏହାଜି
ଯୋଗେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପାଠୋପଯୋଗୀ ନୂତନ
ପରି ଜଣିଏ ବାହାରିଲ ଫୁଲର ପଣ୍ଡ ଅଙ୍ଗ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଦ୍ଧର ଅନେବସ୍ତଳ ପଢି
ଦେବୁଅଛୁ ସେ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ କୋଇ
ଜାହ ଓ ସବଧିକ ମେଚେତ ପ୍ରାଚରରେ
ବ୍ୟାପାର୍ୟ ଉଚନାଦୋଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହିଅର ମାତ୍ର
ଜାମା ବିଶେଷ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ କାରବ ଉତ୍ତର-
ଭାଗ ରଚନା ଅବ୍ୟ ଶୁଷ୍ଟାବସ୍ଥାରୁ ପାଇ ହୋଇ
ଗାହୁ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅନୁବାଦର
ପରି ବିଶାରେ ପ୍ରକଳ୍ପର୍ତ୍ତିକର ରବ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥିଲୁ । ମୂଳପ୍ରକର ସମାଲୋଚନା
ଦେଇଥିଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଙ୍କର କରୁ ନାହିଁ
ନାହ ଯେହୁଲେ ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁପ୍ରକ
ପରିରେ ଅର୍ଥ ବିବହବାର ସକାଗେ ପ୍ରତିକ
ଆପତ୍ତିଷିକ ପ୍ରଦାନ ପୂରାତ ଭଲ ସୁପ୍ରକ
ପାତଥବାର ଅଗା ବଳାଇଥିଲି ସେ ସୁଲେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିତ କହିପାରୁ ଯେ ସମାଲୋ-
ଚିତ୍ତ ସୁପ୍ରକ କାହାରିଥିଲି ହେଲି ଅର୍ଥ ଯେହି-
ମାନେ ଏ ବିଷଦ୍ଵରି ସୁପ୍ରକ ଉଚନା କରିବାକୁ

ମାନସ ଉତ୍ତରାହୁଣ୍ଡି ଜାହାଙ୍କର ହତାଗ ହେବାର
ବୌଧି ବାରଣ ନାହିଁ ତହିଁର ହେବ ଏହି
ଯେ ଏଥରୁ କଲ ପୁଷ୍ଟିକ ବାହାରବା ଡେମାର
ବର୍ତ୍ତମାନକାବସ୍ଥାରେ ଅପମୃକ ନୁହଇ । ସମୀ-
ଲୋଚନ ଗ୍ରହରେ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରଥାକ ବିଷୟ-
ମାନ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲି ସତ୍ୟ,
ଯାଦ ସେବବୁର ଭାବୁ ଭଲ ବର ବୁଝାଇ ଦିଅ
ଯାଇ ନାହିଁ । ଖର, ଅର୍ଥ ଓ ମୁଦ୍ରା ମଧ୍ୟରେ
କି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଓ ଜଳ୍କ କିମ୍ବା ପରାର୍ଥ ସଞ୍ଚାରିତ୍ବରେ
ପୃଥିବୀ କି ଏକ ପରାର୍ଥର ବିମେଷ ଅବସ୍ଥା
ଏହବୁ ପରିଷାରରୂପେ ଏ ପୁଷ୍ଟିକରୁ ଜଣା ଯାଉ
ନାହିଁ । ସତରାତର ବେଳାୟାବ ଯେ ବୌଧି
ଧନ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଷୟ କେତେ ବିଷୟ କରିବାକୁ
ହେଲେ ହୋଇବାଗଲା ଓ ତମସ୍ତକ ପ୍ରକାର ସୁବା
ଧନ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଣନା ହୁଅଇ ଏ ସ୍ଵଲ୍ପ ଜଳା
ବୌଧି ଥିଲ ନୁହେ ବୋଲି ଯେ ପୁଷ୍ଟିକର
ପ୍ରଥମ ପୁଷ୍ଟାରେ ଲେଜାୟାଇଥିଲି ତହିଁର
ବୌଧି ମୁକ୍ତ ଭକ୍ତ ପୁଷ୍ଟିକ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ।
ଆମେମାନେ ପୁଣ୍ୟ ବହାରୁ ଯେ ଆମେ-
ମାନେ ମୂଳ ଗ୍ରହର ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ
ମାନସ କି ରାତ୍ରି ଦେବକ ଭବିଷ୍ୟତ ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତା-
ମାନଙ୍କର ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଉପରେ ହୁଏ ଏହି
ଉଦେଶ୍ୟରେ ବାପ ହୋଇ ଗ୍ରହର ଦୂର ଏକ
ବିଷୟ ଲେଖିଲୁଁ ।

ସାପ୍ରାହିକ ସଂବାଦ ।

ଆମେମାକେ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବଶଳ ହେଲୁ
ଯେ ବାହୁ ଧାରମଗୁଣ ନାଥ ତେଷ୍ଟା କଲେ-
ଦେଖିବାର ମାନବଙ୍କା ସମବରଣ
କଲେ । ବାହୁଙ୍କର ଦେବତାର ପାଞ୍ଜାରେ ଏପରି
ଦୂର୍ଘଟନା ହେଲା ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ପାଠକକୁ
ଜଣାଇଥାଏ ସେ କଟକର ତଥ୍ବି ବୁଧପରିଶ୍ରବ୍ୟ
ପୁଲିସ ଲେଖି ସାହେବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବଦଳିମେଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକମେ ସଂପ୍ରେତ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି । ସାହେବଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବ ଗୁରୁତର
ଦୋଷ ବାହାରିଥାଇ ସେ କହୁଁ ପାଇଁ ଭାରତା-
କ୍ଷୟାଗେ ଏବନ ଆଜ୍ଞା ଅସିଲା ଆସେମାନେ
ତାହା କହି ନ ପାରୁଁ । ସାଧାରଣ ଅନୁମାନ
ଏହି ଯେ ମାକିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବିମସ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ
ଭାବାଙ୍କର କୌଣସି ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟାପଲାଷ-

ରେ ମରାନ୍ତିର ସତିଥିବାରୁ ତହିଁର ମିମାଂସା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥର ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥାଛି ।

କଟକ କଲେକ୍ଟସ କତେଶ୍ୱର ଗୋଲମାଳ
ଶତ ହେଉ ନାହିଁ । ଗର ସ୍ପ୍ରାହରେ ଜଣେ
ମହାଜନ ସାହେବଙ୍କ ଜମାଦାର ଏକ ମନୁଷ୍ୟ
ଭୂପଲଷ୍ଟରେ ଆପଣା କାରିବାରର ଖାତାବତ୍ତ୍ଵ-
ସବୁ ବାହୁ ରଙ୍ଗଲଙ୍କର ମିଶଲକୁ ଦେଇ
ସାଇଥିଲା । ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଦଜିବାରୁ ଭାବା ସେ
ଧାଇଦେବ ତାହାରୁ ଟ ୫୦୯ ଲା ପାଇବେଇଲା
ଦେବାର ଧେଣ୍ଗେର ଦିଦ୍ୟା ଯାଇଅଛି ଓ ଏହି
ହେତୁରୁ ରଙ୍ଗଲଙ୍କ ବାହୁ ଡେପୁଟୀଙ୍କ ସମସ୍ତ
ଅମଲ ଓ କମିଶନରର ଜମାଦାର ସ୍ବପ୍ନେ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଶେଷଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ବପ୍ନେ
ହେବାର କାରଣ ଏହି ଯେ ତାହାଙ୍କର ଭିତ୍ତି
ମନୁଷ୍ୟର ବୌଣ୍ୟ ପ୍ରକାର ସ୍ଵପ୍ନ ଅଛି
ବୋଲି ହାକିମଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଅଛି
ଆଜି ଏକ ଗୋଲମାଳ ଏହି ସେ ଗୋଟାଏ
ଫର୍ଜିଜାନାରେ ରଖା ଯାଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେଖାଗଲା ଯେ ବହଁରେ ହାକିମଙ୍କ ଶଥ
ନାହିଁ । ରୁଧି ଅବୋ ନଥରେ ସ୍ଥଳ କ ନାହିଁ
ଓ ଥିଲେ କେଉଁ ଆଜେ ଗଲା ବହଁର ଉଦ୍‌ଦେଶ
ହେଉଥାଇ ।

ଏଠାର ସଂସାଧାରଣ ଶୁଣି ଦୁଇତ ହେବେ
ଯେ ଜଳ ଡୋକୋପ ସାହେବ ବିଲାପକୁ ଛାଟୀ
ନେଇ ଯାଇଥିଲେ ସେଠାରୁ ଭାବାଙ୍ଗର ଶୋ-
କାବହ ମୁଗୁଷ୍ଟବାଦ ଥିଅଛି । ଡୋକୋପ
ସାହେବ ବଙ୍ଗଲା ଚଢ଼ିବ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଜଣେ ବିଶ୍ୱାର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ
ଯେ କର୍ମ ସେ କରିଥିଲେ ଉହଁରେ ଭାବାଙ୍ଗର
ପ୍ରଶଂସା ହୋଇଥିଲା । ଦୁଇଷ ସମୟରେ ଯେ
ଏଠାକୁ ଜଳ ହୋଇ ଥିବ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ-
କ୍ଷତା ଦେଖାଇବାରୁ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସେ ବିଶେଷତଃପେ ପରାତିବ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏକଗରରେ ଧୂଳି ଖୋଲିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବଳ
ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟରେ କିଛିଦିନ ଜଣା ଥିଲା ।
ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଗରସପ୍ରାତ ଚିନିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ-
ଧାରିରେ ଜ ୧୩ ଟଙ୍କା ମନସିଯ ମରିଥିଲା ।

ନାରୀମୁଖରୁଦ୍ଧି ଓଗେର ସହିତ ବାରୁ ମଦେ-
ଷ୍ଟନ ବାନୀର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ଞାନ
ଦୟାବିଜ ପ୍ରମୁଖ କରିବାର ଅଭିଯୋଗ କର-
ଥିଲା । ତହିଁରେ ବାରୁରୁଜା ଆଉ ଆସନ୍ମିମାନେ
ବାଜର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ । ମୁକେଳ ପ୍ରମାଣ
ଦେଇ ନ ଘରବାରୁ ସମସ୍ତେ ଜଳ୍ପିବ ପାଇଲେ ।

ଶାକପୁରୁଷ ବାଦ ପାଇଥିବୁ ସେ କମାଗତି
ହୃଦୟ ହେବାରୁ ଫଳର ଅବସ୍ଥା ଅବ୍ୟନ୍ତ ଭଲ
ଦେଖାଯାଏ । ଧାନ ଗୁରୁଲ ଚିକିତ୍ସାକି
ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତରୁପେ ମିଳିଥିଲା ।

ଦ୍ୱାରା ପରିଚୟ କରିବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଯେ ମୁକ୍ତବାବୁ ବିଭିନ୍ନାନ୍ତ ଦାସଙ୍କ ଗ୍ରାହକମାନ
ଦିତ୍ୱମରୂପେ ନିଷ୍ଠାହୁତ ହୋଇଥାଏ କେବଳ
ବର୍ଷାକାଳ ଥିବାରୁ ଅଧିକ ଗ୍ରାହକଙ୍କର
କର ଆଉ ନାହାନ୍ତି ।

ତଳିଟ ଥଗୁଁମାର ତା । ଶଖ ସନ୍ଧ୍ୟାସମୟ-
ରେ ଯାଇସିରରେ ବିନାବର୍ଷାରେ ପଡ଼ୁଦାଟାଏକ
ଦଣ୍ଡେ ଛାତାରେ ॥ ଅର ଦେଲ ତହିଁରୁ
ଏକ ଜାଗାରେ ନତିଆଗଛ ଗୋ ॥ ଟା ଜଳ
ଯାଇଥାକୁ ଓ ଆର ଏକ ଜାଗାରେ ଧାନସେଇ
ମଧ୍ୟରେ ବଜୁ ଧାନ ଜମିର ଧାନଗଛ ଜଳ ଯାଇ-
ଅଛି ଓ କଞ୍ଚକ ମନୁଷ୍ୟ ଅଚେତନ ହୋଇଥିଲେ
ତହିଁମୟବୁଜ ॥ ଶ ଏକଦିନ ପରେ ଓ ଆର
ଏକଚଣ ଘୁରିଦିନ କିମା ଦି ॥ ନ ପରେ
ଦେବା ପାଇ ଗରାୟାର କଲେ ଆର ଜ ॥ ଶ
କରିବର ବିଧର ଦେଇ ତହିଁଥାକୁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସବାଦିବାହିକାରୁ ଅବଗତହେଲୁ
ଯେ କଣେ କନେଷ୍ୱରବଳ ଅପଣା ସ୍ଥାପନରୁ
କାଳସ କଳ କି ତାହାର ପୁରୁ କଣେ ଓବର-
ବିଅରଙ୍ଗ ପ୍ରା ଓ ପୁତ୍ର ମାତ୍ର ମରାଇଛନ୍ତି । ଦିନ-
ରିକର୍ତ୍ତା ଫିଲିଫ୍ସ୍ ସାହେବ ଅପିଷ୍ଟମ ମାଲିଖ୍ରୋଟ
ପ୍ରମାଣ ଜାପାବାକୁ ମନ୍ଦବମା ଉତ୍ସମିତି କଲେ
କିନ୍ତୁ କନେଷ୍ୱରର ଯିବାପ୍ରବରେ ମାତ୍ର ଜାଇ-
ଥିବାର ତାହାକୁ ଢିକ୍ରିବାଧ ହେବାରୁ ତାହାକୁ
ଅପଣାଦାତରୁ ଟ ୫ ଲା ଷତପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲେ
ବିରବକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ ଏପରି ଦୟା ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରଥାଃଧାର ବିଷୟ ଅଟେ ।

ବାନ୍ଧିଥର କେଳଖାନାରେ ଜଣେ କରୁଥ
ତାକୁ ସାହେବଙ୍କୁ ଦୟାନବାନ୍ଧପେ ଅନ୍ତମର
କରିଥିଲା । ଦେବବନରୁ ସାହେବ ବଞ୍ଚିଗଲେ ।
ତାକୁ ତରଗ ନିସ୍ତରିତରୁପେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାରୁ
ତାକୁ ସାହେବ ଛାଦାପ୍ରତି ବେଢାବାର କଣ୍ଠ-
ଶିଥାନ ବଣେ । ସେତେବେଳେ କରୁଥାକୁ
ଲିଲପଟା ଧାରିବୁ ଦେଇ ଗାଉଥିଲେ ସେ ଦୂରକା
ନୁହାର ଦକ୍ଷତା ତାକୁରଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରୁ ଦେଖାଇ
ମାରିଲ ଯେ ତହିଁରୁ ଗୋଟାଏ ଜାଗରକ
ପିଠିରେ ବହିଲ ଥର ଗୋଟାଏ କେପିରୁପରେ
ଲାଗି ବାଜାର ଗଲା । ଏଥିରୀର କରୁଥାର ପାଇ-
ବର୍ଷ ତିନିଏକଣ୍ଠମୟହତି କାରବାଈ ଦ୍ଵାରା
ଦୋରାଞ୍ଜି ।

ସନ ୧୮୭୩ ମସିହାରେ ବଗଦେଶରେ
ଯେଉଁ ବୁଢ଼ିମ ହୋଇଥିଲ ରହିଲେ ଏକମୁକ୍ତ
ପାଦକୋଡ଼ି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ଏଥମଧ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ଦିନକୋଡ଼ି ଟଙ୍କା କେବଳ ସାହାଯ୍ୟ
କର୍ମରେ; ଅବେଳକୋଡ଼ି ଟଙ୍କା କବ ନାଲ ଉ
ରେନ୍ଦବାଟ ପ୍ରକର ଅଧିକମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ
ଦେଇବାଟ ଟଙ୍କା ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ
ଦାଦନ ଦେବାରେ ବ୍ୟଥ ହୋଇଥିଲା । ଶେଷ
ଲିଖିବ ଟଙ୍କା ଆଧାୟ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟଇଲେ ଆଦାୟ
ଦେଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନୀରଙ୍ଗ ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା ହେବା ବିମ୍ବେ-
ରେ ଟ୍ୟୁନ୍‌କୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାଷ୍ଟରତ ହୋଇଲା
ଅଛି ଓ ଅହୁର ହେବା ସ୍ଥାଷ୍ଟରତ ହେଉଥିଲା ।
ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଧାନଥଙ୍କ ବାଣପୋଡ଼ିବା
ଓ ଏବିଷ୍ଟରେ ଉନ୍ନତି ଉଚ୍ଚିମେଟ କମିଟିରେ
ଆଗବ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଭାଇକା ଅନୁସାରେ
ଟ୍ୟୁନ୍‌କୋ ଅଧିକାରୀଙ୍କା ଅନୁସାରେ ଟ୍ୟୁନ୍‌କୋ
ଓ ଆହୁ ଏକ ଭାଇକା ଅନୁସାରେ ଟ୍ୟୁନ୍‌କୋ
ବାଣବାଚିରେ ବିଦ୍ୟ ହେବା । କମିଟି ଗେଣ-
ଲିଗିବ ଭାଇକାଙ୍କ ପ୍ରଦଶ କରିବେ ଏମନ୍ତ
ଅନୁସାର ହେଉଥିଲା । କୋଡ଼ିଏହଙ୍କାର ଟଳାର
ବାଣ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫେରିବା ମେମନ୍ତ
ଚମହାର ବ୍ୟାପାର ଏଠା ଲେବମାନ୍କ ଭାବୁର
କଲନା କରିଥାରବେ ନାହିଁ ।

ମହାମାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଗ୍ରହଣ କରସାର ନାଚନ
ପୁରୁଥର କେବାରେ ଅପଶାଷକର ପ୍ରତି-
ତମାନ୍ତ୍ରି ସାର ପାଗ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାନ୍ୟ
ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏବର୍ଷ ସେମନ୍ତ ଉତ୍ସବପତ୍ରିମ ପ୍ରଦେଶରେ
ମେହିପର ଘଞ୍ଜାବରେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ନୟାବତି ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏଥରେ ଅନେକପ୍ରକାର କଳି ଲେଖିଛନ୍ତି
ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ହୋଇଅଛି ।

ଏବର୍ଷ ଶାତଭାଇରେ କଲୁକଳାରେ ଘରୀ
ସମାବେହଦୂର୍ବଳ ଘୋଡ଼ାଦୌଡ଼ ଭାଜା ସଙ୍ଗୀ-
ଦିନ ହେବ । ରଜକୁମାରଙ୍କୁ ଦେଖାଉବାପାଇଁ ର
ଏବେ ସମାବେହ ହେଉଥିଲା । ଘୋଡ଼ାଦଳାରର
ଘଜମାନେ ଘୋଡ଼ାଦୌଡ଼ ସକାଶେ ୨୧୩୦୦-
ଟା ଦେବା ଦେଇଥିଲା ।

ବମେରରେ ଏମନ୍ତ ଜଳରବ ଉଠିଅଛୁ ଯେ
ଏହା କୁଣ୍ଡପେଲି ଓ ଯେଉଁ ମହାପୟ ରବେ-
ଦାର ରେଖିଜେଷ୍ଟ ଆର କିଲାରୁ ଛଟା ଚନ୍ଦର
ଯାଇଥିରୁ ବମେରର ଗବସ୍ତର ପଦରେ
କିମ୍ବା ଦେବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତର ସହିତ ଅବଶଳ ହେ-
ଲୁଁ ସେ କୁଠି ସତ୍ରେ କୁନ୍ତାଥ ଠାକୁର ବମେଳ
ପ୍ରଦେଶ ଶିକ୍ଷାରୂପରକଳାର ସିଫଳ ଓ ସେସଙ୍କ
ଜଙ୍ଗ ଧଦବେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏନି ।

ବଜକୁମାରଙ୍ଗ ଅଭୟର୍ଥନ ସକାଶେ ସିଂହ-
ଲଦ୍ଵୀପର ଗର୍ଭମେଘ ଏକଲୁଷ ଟଳା ବ୍ୟୁତ
କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଉଦ୍‌ବସ୍ତିମର ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖା
ଅଛି ଯେ କଣେ ଉଠିବାର ଅପରା
କମିଟୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସୁକ୍ତିରୁଥେ ଏବଂ
ଜୀବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ତହିଁରେ ବିହମ କମା କର
ବିଶେଷ ଯେ କ ୫୫ ର ଜାଗାରୁ ସେ ଜୀବ
ଚିକାଇ ଦେଖିବାରେ ସେ ବିହମ ବିହମାତ୍ର ଉତ୍ସୁକ
ହୋଇ ଠିକ୍ ନ୍ୟ ଘରର ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟପିମାତ୍ର
ହେଲା । ଏଥିରୁ ଯାହାଦିବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଜବ-
ଶୀମେଶୁ ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟେବ ମୌତାରେ ଏହି
ପର କୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଜଣି କର ବିହମ କମା
କର ରହିବା ପାଇଁ ଜୀମର ବୃକ୍ଷିମାନଙ୍କୁ ବାଧ
କରନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ତୁଳିଷର କ୍ଲେପ ଆଜି
କାହାରକ ଦେଇ ଦୟବାରୁ ହେବ ନାହିଁ ।
ଯତ୍ୟ, ମାତ୍ର ମହାକନ୍ଦମାନଙ୍କର ବି ପୂର୍ବା
ଦେବ ?

ଦେଖାପତ୍ର

ଅମ୍ବ ଦୁଇରତ୍ନ ଏବିଲାଭ ମହିନ୍ଦର । ସା ।
ଦଳକାଳ ଓ ଗନ୍ଧବାର ସଜିଥାପର ଅଥ ଦଳା-
ପନ୍ଧବାର ସଞ୍ଚାରିତରଙ୍କୁ କଣାଇଥିବୁ । ଯେ
। ସା । ଶାର ଗୁରବାର ଶବାରୀ ନିମତ୍ତର ଧୂ
ପେଷନ୍ଦେବଙ୍କ ଯେଉଁ ଶନିତାପର ଅର୍ଥକୁ ଆମ
ମୋହୁରଜାମା ଦେଇଥିବୁ । ତାହା ଗତ କଲାର
ମାତ୍ର ତା ୫୫ ଜିରେ ଜାହାନାରୁ ଖୋପର
ନେଇଥିବୁ ।

ବୁଦ୍ଧିକାଳୀ ଏହିଲାଇ ଗଜନ୍ତର ।

NOTICE

Wanted a fourth master for the Balasore Zilla School. Candidates are required to be natives of the Province to speak, read, and write English and Uriya correctly, and to have passed the Entrance Examination. Salary Rs. 25.

16-8-75. } (Sd.) T. NORMAN.
Acting Magt.

ପ୍ରକାଶ-ଏହି ଉତ୍ସବମଧ୍ୟରେ ସହରବର୍ଷକ ଦିନ-
ବାବତାର ଜଗପତିଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁଶାହଙ୍କୁ ଉତ୍ସବମୁଦ୍ରା
୧୯୯୫ ଖେଳରେ ଦେଇଲା।

ପାତ୍ର ମହିଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

98

中華書局影印

ଶ୍ରୀପତି ବିଦ୍ୟମାର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହୁଏବି କିମ୍ବା ଲଙ୍ଘନ ମଧ୍ୟ ପରିଚାରିତ ପାଇଲାର ପାଇଲାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାଦ୍ଵେଶମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳ ଘାଁଇ ଜାତିମାସୁଲ ୫୫୫

ଶ୍ରୀବରାପୁଣ୍ଡିମାତୀକୁ ଭାବୁ ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପଞ୍ଚଟି ଏ କର୍ଷ ଦି ୧୯ ଦରେ ଶେଷ ହେବାର
ପୁରୁ କର ଲୋକେ ଏହାର ନାମ ଦ୍ୱାଳିଆପନ୍ଥ
ଦେଉଥିଲୁଛି । ଗର ସୋମବାର ଏ ପଞ୍ଚଟି
ଶେଷ ଚକ୍ରି । ଏହା ଘନ ଘନରେ ଭାବୁ
ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟର ଏବୁପ ଥିଲା କର ଲେ-
କମାନେ ବଜ ସରକ୍କିର ଥିଲେ ଓ ନଗ-
ରରେ ଅହିକାଳେ ପେମନ୍ତ ଓଲାଦୂତାବ୍ରା-
ବର ଭାଦ୍ରମ ବରିଆହି ତାହା ଭାବୁ ସଙ୍କାମାନଙ୍କୁ
ଆହୁର ବଳସୁ କଲା । ଦୁଃସ୍ରଳେକମାନେ ନା-
ନାହି ଦେବଦେଶକର ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଗରି କର
ଅନେକପ୍ରକାର ନିୟମ ଧାରିବାପାଇଁ ଜନରବ
ଛାତାର ଦେଲେ ଓ ଏଠାମୋକ୍ତବୁ ଧନ୍ୟବାଳି-
ବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ସାଥୀଧାର୍ଯ୍ୟ ସେଷତ୍ତ
ଦୂରଭୂପେ ପ୍ରଭାଲନ କଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ନିୟମର କଥା କୌଣସି ଆଉ ଅମେମାନେ
ଶୁଣି ଅର୍ପଣ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ ଅନ୍ତରକ ଲୋକ ଗର
ଖୋପବାର ସହରେ ଅଧିକା ଦରେ ଭାବ ନ
ହାତ ଉପବାସ ଶୋଭନ୍ତିଲେ କାରଣ ଚାଲୁଶ-
ଣୀକର ଅଜ୍ଞ ହୋଇଥିଲ ଯେ ସେ ବନ୍ଦରେ
ଆଇଲେ ପ୍ରାଣବିମା କଠିନ ହେବ । ଫଳତ୍ତ୍ଵ
ଏ ପରକା ଦିନରେ ମୁଁ ହେଲ ବ ଦିନର
ହେଲା ଘର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଟ୍ଟାଇ ।

ନୀଳାପ୍ରକାଶ ଦୁଇ ବର୍ଷଙ୍କ ଲଖି ପେର୍-
ମାନେ ଟଙ୍କା ଛଥାର ଦେବାରୁ କବିଦ୍ୟାଧୂ

କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଶାସନ ନିମିତ୍ତ ଗୋ
ଟିଏ ଥରନ କରିବା ସକାଶେ କଲିକାଇବା
ବରିକଷତ୍ର ଗବର୍ଣ୍�ମେଞ୍ଚବଙ୍ଗାଳକୁ ଏକ ଆବେ-
ଦନପଢ଼ି ପଠାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍�ମେଞ୍ଚ
ଆସୁନ୍ତି ହିତାତିହିତାତ ମାତ୍ରକୁ ତ୍ରିଭବନାର୍ଥି
ତହଁରୁ ଜ୍ଞାନ୍ତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ସାହେବପ୍ରଶାନ୍ତ-
ସିଇନ୍କର ମତ ଏହି ସେ ଯଦିପି ଇଂଲଣ୍ଡଶ୍ରୀରାଜ
ଦେଶପରି ଏଠାରେ କେବଳ ଏହି ବ୍ୟବସାୟ-
ରେ କେତେବୁଦ୍ଧି ଲେକ ନିଯୁକ୍ତ ଥାନ୍ତେ
ତାହା ହେଲେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସମର୍ଥରେ ଲୌ-
ଖପି ଥରନ ବିଧଦତ୍ତ ହୋଇ ପାଇନ୍ତି । ମାତ୍ର
ବାସୁଦବ ଅନ୍ଧାର ସେପରି ନୃତ୍ୟ ଏଠାରେ
(ଭାବକର୍ତ୍ତରେ) ସମସ୍ତଶ୍ରେଣୀର ହନ୍ଦୁମାନେ
ନାନାକ ତ୍ରୁଟି ବନ୍ଦଳ ଉପି ଟଙ୍କା ରଖ ଦେବା
ର ପ୍ରଥା ଚିନିବ ଅଛି । ମର୍ମାଦାବନ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟରେ
କମାନେ ଏପରି କାରବାର କରନ୍ତି ଏବ ଦର-
ମଧ୍ୟରେ ଆବକ୍ଷେତ୍ରବା ଧୀମାନେସକା ଏ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ଲିପ୍ତ ଥାଇନ୍ତି ଏମନ୍ତ କି ଭଲ ହିଲ ପରିବା-
ରର ବିଧବାଶୀମାନେ ଉଚ୍ଛଦରରେ ସ୍ଵର୍ଗ ନେଇ
ଅଳଙ୍କାରବ ବନ୍ଦକ ରଖି ଟଙ୍କା ଦ୍ୱାରା ଦିଅନ୍ତି
ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଥିବାପ୍ରତିବନ୍ଦୀ ସାଧାରଣ
ବନ୍ଦକଦାରଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟପ୍ରତି ବରୁଷ କୌଣସି
ଥରନ ହୋଇ ପାଇବ ତହଁର ବିଜ୍ଞ ଦ୍ୱାରା
ଦଶ ମାହଁ । କାରଣ ଏପରି ନିଯମ କଲେ
ଅନେକ ଦ୍ରବ୍ୟରେ କାରିଗରି ବ୍ୟବହାର
ପ୍ରତି ଦସ୍ତଖତର କରିବା ହେବ ଏ ସେପରି
କାହାର ବିଭିନ୍ନ ନିତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଜଡ଼କାତର ଅବସ୍ଥା । ✓
ଗତିନାସ ଟା ୧୯ ଭାଗର ବିନିବିଜା
ଗତେହରେ ଶ୍ରୀପଦ ରୈବନେବା ସାହେବ
ଗତଜାଗ ସୁପ୍ରକଳ୍ପକ ସନ ୧୮୭୫୩ ବାବିଜ୍ଞାନ
ଗତଜାଗର କାର୍ତ୍ତିକ ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଜାନ୍ୟ-
ବର ଲେଖନଶ୍ଚ ଗତିଶ୍ଚରଙ୍ଗ ମନୁବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଏ । ଅମୃତମାନେ ଜହିରୁ ଜଳିବିଜ
ପ୍ରଧାନ ବିଷସୂମାକ ପାଠକଙ୍କ ପୋତଗର୍ଭେ
ସଜଳନ କରାଏ ।

ଗତିଜୀବ ମହାଲର ଦେଉଥାନୀ ରେବଳ
ଏ ପୌଜିଦାଳ କାର୍ଯ୍ୟର ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ-
ଜହାଜ ଆହା । ପୌଜିଦାଳ ମହାଲର ୨୫୧
ନମ୍ବର ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସବୁ ପାମାଳର ଅପସ୍ଥିତ
ପୌଜି ଆହା କେବଳ ନ ୧୫ ମୂର ଖୁବ ତୁ
ନ ୨ ମୂର ତବାଇଲା ପୁରୁତର ଅଧିକ ମଧ୍ୟର
ଆହା । ଜୁବ ମହାଲର ନ ୨ ମୂରରେ ଅସା-
ମିମାଳେ ଦଶ ପାଇଅଛି ଆଉ ସବୁ ମଞ୍ଚରୁ
ହେବି ମିଥ୍ୟା ଓ କେଜେକି ପାଗଲଗୋକର
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଥିଲା । ତବାଇଲା ନ ୧ ମୂର
ପଢିଥିଲା ତୁମରୁ ଜହିରେ ଆସିମାଳେ ନିଶ୍ଚି-
ଧାରାପାଇଛି ।

ଗତକ୍ଷାଳରେ ସତ୍ତବ କିମ୍ବା ପ୍ରତି ଅଧିକ
ମହୋମୋହ ଏ ବିଜ୍ଞାପନାକୁ ଶୁଣସମ୍ଭାବ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଅଛି । ତତମାତ୍ରାକୁ ବନ୍ଦମାନେ ନିରାଳେ
ପ୍ରତି ଚକିଅଣା ଲେଖାଏ ବିନ୍ଦୁକର ବେଳାପ୍-
ବୀର ଦେବାର ଜହାରେ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ଓ ଗଢ଼ିମେଘ ଏହି ପରି-
ମାଣରେ ସାହାଯ୍ୟ ବଳେ ସୁଲକ୍ଷଣ ସତ୍ତବମର୍ମାଣ
ସକାଗେ ଉପସୁର୍ତ୍ତ ଥାଣ୍ଡି ହୋଇଥାଏ ଗଜ
ବର୍ଷରେ ୧୫ ମାରଳ ସତ୍ତବ ଠାର୍ମ ଛଳନ
ବାର ଓ ହଜିଥାର ରଜ୍ୟାତି ହିୟ ହେବାରେ
୨୨୦୭୯୯ ଖାତରେ ଗର୍ଜ ହୋଇ ଟ ୫୫୫୫ ଖାତରେ
ଜିବିଲରେ ଥାଏ । ଲେପ୍ଟନ୍‌କଣ୍ଠ ଗଢ଼ିର
ଏହିପାଇଁ ବନ୍ଦମାଳ ଜିହ୍ଵାଦାରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା
ଦିବାହୁନି । ଶ୍ରୀମାନ୍ ନାୟ ଅପଣାଙ୍କ
ଏକବାରେ ସତ୍ତବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବସ୍ତବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଯଥା
ଦୌରାନ୍ତରେ ବାହୁଦାରୀ ଓ ମନଗତ ବାଟ
ପରିଷ୍କାର ବର ବନ୍ଦ ସତ୍ତବ ସହିତ ମିଶାଇବାର
ଯକ୍ଷ ବରୁଆହୁନ୍ତି । ଆଠମାଈ ବର ସତା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଗତିବ୍ୟାଗୁ ସମ୍ମଲିଷ୍ଟର ବାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୫ ମାରଳ
କାହିଁ ନିର୍ମାଣ କରୁଆହୁନ୍ତି । ବାଯନ୍ ଆଠିଠାରେ ୧୦
ମାରଳ କାହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ଏକ ବେଳିକାଳ
ମହା ବନ୍ଦମାଳ ସତ୍ତବ ସତ୍ତବରେ ମିଶାଇବାହୀନ
ଗୋଟିଏ ସତ୍ତବ ସକାଗେ ଟ ୫୦୦୦ ଖାତରେ
ଦେଇଥାଏହୁନ୍ତି । ଏବରୁ ଦେଖି ଲେପ୍ଟନ୍‌କଣ୍ଠ
ଗଢ଼ିରକର ହୃଦ ଦୋଷ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ମନଜାଗର ଶ୍ରୀମାନ୍ ଅପଣା ଗୁରୁଗାସନ
ପଦରେ ନିମାନତ ମନୋହବେଶ ବରୁଆହୁନ୍ତି ।

ତିଥି ପ୍ରଦେଶରେ କନ୍ଦମାଳର ବନ୍ଦମାନେ
ମଧ୍ୟ ସହିମାରୁ ଦଲ ଉପାୟ କରିଥିଲୁ
ମନ୍ଦିରକୋଷାଳ ଭୟରେ କରିଥିଲା ମାତ୍ରରୁ
ଗୋ ଏହି ପଦମାଳଯୁ ହୀନେ କୋଣାଥଙ୍କ ତାଣ
ବେଚିବ କରିଲା ଗୋ ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧିଅଛି ।
ଶୁଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାବ୍ଲା ତେଜାନାଳ
ଓ ବେଜାନ୍ତ ତେ ନୟୁରକଣ୍ଠର ଗୁଡ଼ମାନେ
ବିଶାର୍ଦ୍ଦିରେ ଅନ୍ଧକ ଧନବନ୍ଧୁ କୁରାକାରୁ
ପ୍ରଫଳା ପାଇଥିଲୁ ।

ପ୍ରକାଶ ସହି ଗତିକାଳ ସ୍ଵର୍ଗର ଦିନକ-
ଥାର ଲଳ ମୁହଁ ଶୁଣି ଲେଖନକୁ ଲବହୁର
ସାହେବ ଧରାଯାଇ କରିଅଛନ୍ତି କରି ବ-
ଦୋଷପ୍ରଦିଷ୍ଟରେ ଅନେବ ସ୍ତଳରେ ପ୍ରଜା-
ଜର ଅସୁଖର କାରଣ ଦେଖାଯାଏ ଓ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ-
ଶ ବାହେବଳ ସଂସକରଣରେ ଏ ଅଭ୍ୟାସର
ବେଚେବାରା ହୋଇଥାଏ ସବୁ ମାତ୍ର ଦିନପରି
ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପ୍ରତି ପ୍ରଯତ୍ନକୁ ଯାହେବଳ ଧରିଦେଇ
ଦିନମାତ୍ର ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇ ଲାଗିଛି । ଏ ସବା
ଧରାଯାଇଲା ଶ୍ରାବ ଓ ଅଧିକାର ଉପରି
ପଦମରେ ୫ ୨୩୦୦ ବା ମାତ୍ରର କାହାର
କିମ୍ବାକୁଣ୍ଡ କି ୮୭୭୮ ବା ଉପର

ବଳେ । କଥାର ହୁଏଇ ଏ ସଙ୍ଗା ଅପଣାର
ବାଜର ଦୂର ତଥ ନିକରକ ବିଶ୍ଵରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତର
ବରଥାରୁ ଓ ହେଲାମନେ ପ୍ରକାଳ ଉପରେ
ନାହା ପ୍ରବାର ଅବ୍ୟାଗ୍ରର ବିଶୁଷ୍ଟରୁ ।
ଲେଖନକୁ ଗବ୍ରୀର ଏଥରେ ଅଜନ୍ମ
ଅସ୍ତରୁ ଥୋଇ ତାହା ଗଜାକୁ ଜଣା-
ଇବା ପାଇଁ ସୁପ୍ରଶ୍ନଗ୍ରୀ ସାହେବଙ୍କ ଆଜି
ଦେଇଥାରୁ ଓ ସଙ୍ଗାକୁ ଏହାମୁଣ୍ଡ କୁକା
ଯାଉଥାରୁ ଯେ ରହିଥିବାରେ ଏପରି ଅଭିଭା
ବକଣ୍ଠମେଣ୍ଟ ସହ ପାଇବେ ନାହିଁ । ରଣ୍ୟରର
ଗଜା ମଧ୍ୟ ଭାବେ ଅବ୍ୟାଗ୍ରର ବିଶୁଷ୍ଟରାର
ମେନେ ପୁହାର ବର ଅଛନ୍ତି ଏହି
ନାଲିର୍ବେଳ ଓ ବଜାଥିମ୍ବା ପଚି ବିଶେଷ
ହୃଦୀ ରହିବା ପାଇଁ ଲେଖନକୁ ଗବ୍ରୀର
ମାତ୍ରେ ସୁପ୍ରଶ୍ନଗ୍ରୀ ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ
ଦେଇଥାରୁ । ନମ୍ବାରତ ନର୍ବିହୃତ୍ୟ, ଥି-
ମ୍ବିକ, ଥିମ୍ବତ, ଓ ବେରିଂର ସଙ୍ଗାମାନେ
ରୋହାନାଲର ମହାବିତା ଅପଣାଟ ସଙ୍ଗ
ଦେଇଥୁବେ ମାନନ ବରୁଷବାର ସୁପ୍ରଶ୍ନଗ୍ରୀ-
ଏବଂ ଧାରେବ ଲେଖିଥାଇଲୁ ଓ ଉଚ୍ଛରେ
ବିଶ୍ଵରୁ ଗବ୍ରୀରମାହେବ ବଜ ଅନନ୍ତର
ଦେଇଥାରୁ । ଅନୁଗ୍ରହ, ମଣି ଓ ଚନ୍ଦମାରର
ହୃଦୟବାଦର ମଧ୍ୟ ପ୍ରମ୍ବା ଦେଇଥାରୁ ।
ବଢ଼ିବାର ବଜାମାନେ ବଜବବାଟ ବିଶେଷ
ଥରେ ମହୋମୋଗୀ ହେବାର ଦେଇ ଅନ୍ତେ-
କେ ବଜ ଅନନ୍ତର ଦୋଇଥାରୁ । ଗଢ଼ି-
କର ଥିବା ଭଲ କରନ ପକ୍ଷରେ ଏଥରୁ
ଲିକର ଉପାୟ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟାଲୟ ପରିଦିଲ
ଧନ୍ୟାଶ ଅବଶ୍ୟ ବିଶ୍ଵର ଉପକାର ହେବ
ନ ବଜବବାଟପ୍ରାମ୍ଭ ଶାକ୍ଷାତ ଉପକାର ଘନର
ବାମା । ଯେତେ ବଢ଼ିବବାଟ ଫିରୁକ ଭେତେ
କିମ୍ବର ସୁଯୋଗ ହେବ ଓ ମଣିକ୍ଷ ବନ୍ଧି
କି ଶୈଳକର ଅବଶ୍ୟ ଓ ଧନର ଉଚ୍ଛର
ନ । ମନ୍ତ୍ର ବଢ଼ିଜାଇ ଶଙ୍କାମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛର
ଅପଣା, ଏମାକାରୁ ଏପରି ସଜକମାନ
ଏ ବରକୁ କ ସହିରେ ବଢ଼ିବାର । ଏ
ମନ୍ତ୍ରବନନ୍ଦମ୍ବ ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବାଜା-
ର ବୌଧି ପ୍ରଦବନକ କ ପଢ଼ିବ ।

ସମାଜର ଭାବା ଜାଗି ପାଇବେ ତେ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ଏବେଣ୍ଟମେଳା ଅସମ୍ଭୋଷ ପ୍ରବାପ କରିଥିଲୁ
ସେମାନେ ଆଶା ଚରଣ ମଂଗୋଥିନ୍ , ପରିବେ
ସମ୍ବଲାଚ ହେବେ । ଦେମାନ୍ଦ୍ର ବିଷ୍ଣୁପୁରୁଷ
ଜାଧାର ଉପର କି ଯେହୁଲେ ମନ ମାଧ୍ୟମ
ହେଉଛି ବିଶ୍ୱବାର ସାଧୀଜ ମହାରାଜା ପରି
ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ ତେ ପୁଲେ ସେମାନଙ୍କର କପଦ
ପାଦବାର ବେଜେମାନ୍ ।

ବ୍ୟକ୍ତିମାଧ୍ୟର ନିଜନ ଆହୁତି ।

ଆମେମାନେ ଏ ଆଜିର ପ୍ରଧାକାର ଦିଗ୍ନା-
ମାଳ ବିଶ୍ଵରେ ଧାରାନାହୁ କଣାଇଅଛୁ ।
ଏ ଆଜି ଯେତି ଜୀବିତରେ ବଢ଼ି ଜୀବ-
ଗୋଟ ଉତ୍ସିଜ ଦୋହରାଇଥାଏ ପ୍ରାୟ ସବୁ ପମ୍ବା-
ପଥରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକ ପ୍ରତି କଣାକ୍ଷୟାଙ୍କ ହୋ-
ଇଥାଏ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଦେଇଁ ବିଗ୍ରହରେ
ଏ ଆଜିନ୍ତିର ବିଶ୍ଵବିଦ ବଲେ ଜାହା ସଙ୍ଗସ-
ଧାରାରେ ପ୍ରକାଶ କି ଥିବାରୁ ଅନେକ ସମ୍ବାଦ-
ପଥରେ ବିରୁଦ୍ଧକର ମନ୍ଦମାଳ ଥିବାଇଅଛୁ ।
ଆମେମାନେ ମନ୍ଦପ୍ରାଚିର ଲାଗୁଥାଏକେହିରେ
ହେବାରୁଁ ଯେ ମହାମାତ୍ରା ଗବର୍ଣ୍ଣରେଇବଳ
ମାତେବ ଦ୍ୱାମାପୁର ଅବର୍ତ୍ତନ କର୍ଷୟରେ

କାଳରୁଷ ଅଥା ମନ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ
ଶାତା ସାଠ ଦର ଉର୍ଧ୍ଵର୍ତ୍ତରୁଷ ପଣ୍ଡା ହ
ରେ ଶାତ ଉଠ ଏ ପାଇଲୁ । କେବଳ ଗେଟିଲ
କୁଷ୍ଯରେ ଜାହାଙ୍କର ମନ୍ଦରେ ଏଠା ଲୋକ
ମାତେ କେବ୍ୟ ହୋଇ ହାତାନ୍ତି ସେ ହିତରୁ
ମୂଳମାନେ ପରେ ଦହୁଣ୍ଡ । ସାଧାନକାରିକର
ଥା ଏଠା ରୋକମାନେ ଶୁଣିଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଭାଇ
କୁଷ୍ଯ ଏମାଦିଳ ହୃଥର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ
ଦିଶାଯାଇ ନ ଥିଲ । ଉର୍ଧ୍ଵର୍ତ୍ତରୁ ଜାନ
କୁଷ୍ଯରୁ ଏତ୍ତ ମେଲାଇପାରୁ । ଏହାର
ଆମ ପରିଦୟକୁ ରାପାଳିଦିବୀର ମାନ୍ଦି
ଲ । ପରେ ଅନେକ କ୍ରିବ୍ୟ ଉପରେ
ତାମାମୟିଲ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଓ ଏହି ମାନ୍ଦି
କୁରୁ କବିତର୍ଭାବୁ କେଳେକ ଦୁଇଥ ହିଫେ
କୁ ଯେବାକୁ ଏକସାର କହିବ ଦେଇ ଆମ୍ବା
? । ବର୍ତ୍ତମାନ ଘେର୍ତ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇଥାଏ
ରେ ଦେଖି ସବୁ ମନବତ୍ତ ଓ ମନ
ପା ଅଳ ପଞ୍ଚକୁଣ୍ଡ ଉଥରେ ମାତ୍ରର କାହିଁ
ନାହିଁ । ମଧ୍ୟମ ମାତ୍ରର ଥିବାରୁ ପରି
କଷକୁ ବିଦୀ ଘେରେ ଦାଖି ଥିଲ କେବଳ
ଦିଗର ଧନୀମନର ଜୀବାପ ହାତରେ

କୁରୁଥିଲ ଶାରଣ ରଷ୍ଟାନ କାଳେଜି ଧନାଗମର
ପ୍ରଥାନ ଉତ୍ସାହ ଅଛି । ଯେତେ ଏଠା ଦୁଇଥୁ
ପାଦେଶକୁ ଯିବ ତେଣେ ଏଠାରେ ଲୋକେ
ପ୍ରମାଣ ପ୍ରବନ୍ଧ ଜୀବ କରିବାକୁ ପ୍ରଚ୍ଛଦ ହେବେ
ଏଥେବେ ଧରମାଣରେ ଏଦେଶର ଧନକୁଣ୍ଡି
ଛେ । ନୂତନ ଆଇନରେ ବେଳିଲ ବନ୍ଦଳର
ମାନୁର ପୂର୍ବାଗ୍ରାମ ରହିଅଛି ତ କହିର ହେତୁ
କୋଷ ହୁଅର ବନ୍ଦଳ ଏଠାର ପ୍ରଥାନ ଜୀବିୟ—
କୁଟି ଓ ଜାହା ଅରାଦକୁ ସମୟ ରେ ଦୁର୍ବିଷ୍ଣ
ଅତ୍ୱର ଅତ୍ୱବ ଏ ଦୁଇଧର ରଷ୍ଟାନ ବିଶ୍ଵର
ଭାବୀ ହେଲେ ମଞ୍ଚ ସାଥୀରଙ୍ଗ ଉପକାର । ଆଜି
ଏହି ଗୃହକଟ୍ଟାନ ବିପୁର ବଜର ଅଦ୍ୟ
ଦୁଅର ତେଣେ ସକ୍ଷେତ୍ର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ସହିତା
ପରିବଳନ ବଳେ ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବାର ବଠିନ
ଦେଇ ଏ ହେତୁରୁ କୋଥ ହୁଅର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
ବନ୍ଦଳର ମାସନ ହରାଗ୍ରାମ ଉପିଅବହୁ ।

ପାନମାନ୍ତରିକ ଜୟରେ ଅହେବ ମାସୁଳ
ଲୁଗା ହୋଇଥିଲୁ ବୁଦ୍ଧ ଜହାନାରେ ଆଜଳୁ
ମାସୁଳ ଲୁଗା ହେବା ପ୍ରଧାନ ବିଷୟ
ଅଛି । ଏ ପ୍ରବିଦ୍ୟରେ ପୂର୍ବେ ଠା ୨୫ ମାସୁଳ
ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଠା ୨୯ ଲୁଗା ହୋଇଥିଲା ।
ଆଜକାର ଲୋକେ ବିଲାଲୁଗା ବସୁର ବ୍ୟକ୍ତି-
କାର କରୁଥିଲୁ ନାହିଁ ନାହିଁ ଜଣା ହେବାରେ
ଏଠା ଲୋକଙ୍କର ଲୋକ ଅଛି । ମାତ୍ର ଏ ସଙ୍କଳନରେ
ଗେଡ଼ିଏ କଥା ଏହି ଥିଲୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରାଚୀକରଣରେ ଧାନମୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର
ଅନ୍ୟମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତ ହଦେମାୟ ଲୁଗା ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କାଳ କି ହେଲେ ଏଠା ମହାତନଙ୍କର ବସୁର
ପ୍ରତି ହେବ । ଏଥାରେ କରନବର୍ତ୍ତର ଡାକ-
ାଣିମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଦିଦିମାୟ ଲୁଗା
ଅପରେ ମାସୁଳ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଥିଲେ ଦେଶୀୟ ଲୁଗା-
ତାମ୍ଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ରହିବ ସଜନ୍ମ
ଦେଶୀୟ ଲୁଗା ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବିଷୟ ହେବ ।
ମାନୁରେ ମାଞ୍ଚେଖୁର ଜଗରର ବର୍ତ୍ତି-
ନାନେ ଧାନମୁଗା ଜୟରେ ଆମଦାନ
ତଥାର କି ବିବାହବା ସକାମେ ବବର୍ତ୍ତିମେଳାରେ
ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଗବର୍ନ୍ମମେଳା ବୋଲନ୍ତି
ଏମ ବକ୍ତ୍ଵର ଅବସ୍ଥା ରାଜ ଥିଲେ ସେ ଭାବାର
ଜଗନ୍ନେ ମାତ୍ର ଯେ ହୁଏନ ବବର୍ତ୍ତିମେଳା ବକ୍ତ୍ଵ
କରି ଭଲ କାହାରେ ଓ ଶରକର ପାଞ୍ଚମିକା
ମାସୁଳ ବିବିମାରେ ଏଠା ଲୋକଙ୍କର କୌଣସି
କେବଳ ନାହିଁ କିମା ପ୍ରକାଶ ଆମଦାନ ଉପର ପଢ଼ୁ
ଏବଂ ସେ ହୁଏନ ମାସୁଳ ରହିବର ଉଚିତ ।

କଷ୍ଟମନାଶୁଳ ହେବଳ ରହୁଥିଲା କିମିତ କହିଅଛି
ବୋଣିପି ବାଣିଜ୍ୟକୁ ରକ୍ଷା ଦରିଦ୍ରା ଏକାରେ
ନୁହଇ । ଖାନ୍ଦାଜ ବାଣିଜ୍ୟର ମୂଳ ଏହି ଯେ
ଏ ଦେଶ ଓ ବିଦେଶର ବାଣିଜ୍ୟ ସମାଜ ଅବ-
ସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବ । ଏକସ୍ଥାନର ବାଣିଜ୍ୟକୁ ଉତ୍ସାହ
ଦେବା ଲାଗି ଅନ୍ୟ ଫାନ୍ଦାର ବାଣିଜ୍ୟକୁ ଅଟ୍ଟବ
ଦରିଦ୍ର ଦଶାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନୁହଇ ଅଭିଏକ
ଲୁଗ୍ବା ବିଷୟରେ ବିଲାଜର ଓ ରାଜତବର୍ଷର
ମହାକର୍ମମାନେ ଯେତେ ତୁର ସମାଜ ଅବ-
ସ୍ଥାରେ ରହି ପାରନ୍ତି ଜାହା ଦରିଦ୍ରା ରାଜତବର୍ଷ
ଓ ଏହି ବିବେଚନାରେ ମାସ୍କର ଡିଶା ହୋଇ-
ଅଛି । ଏଥକୁ ବେହୀ ହୋଲନ୍ତି ଯେ ଧନ
ବିଜ୍ଞାନଶ୍ଵରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଛି
ଯେ ଯତ୍ତିକି କୋଣସି ପ୍ରବ୍ୟକୁ ଅନ୍ତରାହିତୀର୍ଥ
ଦେଶର ଶିଳ୍ପକାର୍ଯ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଅଭିନ୍ନ ନନ୍ଦ
ହୋଇଯାଏ ଜେବେ ସେ ତୁରନ୍ତ ଅନ୍ତରାହିତୀର୍ଥ
ରଥରେ ଅଟ୍ଟବ ରାଜିବା ରହି ଅଟେଇ । ଥାନ
ଲୁଗ୍ବା ଅନ୍ତରାହିତୀର୍ଥ ଯେ ରାଜତବର୍ଷର ଜନ୍ମ-
ମାନେ ଅଥେଗରକୁ ଲାଗୁ ଏଥରେ
ବିହୁ ସନ୍ଦେହ ଲାଗୁ ଓ ଅଟେଇ ରାତ୍ରିଲେ ବିପୁତ୍ତ
ପରାମାର୍ବଦେ ଭଲ ହୋଇଯାଏ ମାତ୍ର ଗଢ଼ି-
ମେଘୁ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ରାଜତବର୍ଷରେ ଯେଉଁ

ଆହୁଲୁଗ୍ନା ହେଉଥାଏ ଜାମା ମୋଟରକରି
ଅଟର ଓ ସେ ସବୁ ଭାବତବର୍ତ୍ତର ପ୍ରସ୍ଥେକଳ
ଅନ୍ୟାଯୀ ଉଚ୍ଛବଶିଳ୍ପ ଅନ୍ୟରପରିମାଣରେ
ଓ ଗ୍ରହ ଦିବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଲାଜରୁ
ଭଲ ରହିଲା ଲୁଗା ବର୍ଷକୁର୍ବର୍ଷ ଅନ୍ୟକ ଆମ-
ପାନ ହେବ ଏମନ୍ତ ମୂଳକାଳୀ ଦେଖାଯାଏ
ପୁନଃ ବିଲାଜର ଲେବଲୁ ସ୍ମୋର ହେଲେ
ଭାବତବର୍ତ୍ତରେ ଯେଉଁ ମାନେ କାହାଯୁ କରୁ-
ଅଛିନ୍ତି ଆହୁଲୁଗ୍ନ ମନ୍ତ୍ର ହେବ ନାହିଁ ଅଥବା
ଦିଲାଲାଙ୍ଗୁ ଉପରେ ମାଧୁନ ରହିଥାରେ
ହେଠା ଦିଲାଲାଙ୍ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଶର ଜାହିଁ ।
ଅଜିଏବ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଥାନ-
ଲୁଗାର ମାଧୁନ କିଛି ଜାମା କର କବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟ
ଭାବତବର୍ତ୍ତକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଅବଶ୍ୱ କର
ନାହାନ୍ତି ଓ କାନ୍ତକରେ ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ରିଲ
ହୋଇଥାଏ ।

ନୂଜଳ ଅଇବରେ ବିନୁର ପରିମାଣରେ
ପ୍ରଗଞ୍ଚନାମୟ ସରବର୍ତ୍ତନମାନ ହୋଇଥାଏ
ଦଳ ଉଣା ବଥା ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ିବ ଯେ ସଂକଳ-
ନ୍ୟାୟ ଓ ମଧ୍ୟଦେଶରୁ ଅନ୍ତରୀଳା ହେଉଥିବା
କାର୍ଯ୍ୟର ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ତର୍ବୁ ବନ୍ଦବଳି ବାର୍ଷିକ ଉପରେ

କରିବାର ତୁ * କୋ ଲେଖାଏ ଅନ୍ଧାଳୀ ମାସୁଳ
ଦସିଥାଇଛି । ଏ ମାସୁଳ ପବେ ନ ହନ ଓ ଏହା
ଅନ୍ଧାଳୀ ପରିମାଣରେ ଆମ୍ବଦାଳ ହୁଅର ନାହିଁ
ଯେ ଯେବେ ମାସୁଳ ବସିବାରେ ବିଶୁର କଷି
ହେବ ତେବେ ଏଠା ଲୋକେ ଉତ୍ତରେତର
ଉଚ୍ଚଲୁଗା ପ୍ରସୂତ କରିବା କାରଣ ଏ ପ୍ରଦଶ
ଆମ୍ବଦାଳ ବରାଇ ପାରନ୍ତି । ଏଥରେ ମାସୁଳ
ବସିବା ଏହ ସକାଗେ ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଲୁଗା ପ୍ରସୂତ
କରିବା ବିଦୟାଧୀନୀ ଓ ଲୁଗା ଆମ୍ବଦାଳ କରିବା
ବିଦୟାଧୀନୀଙ୍କୁ ସମାଜ ଅନ୍ଧାଳୀରେ ରଖିବା
ସକାଗେ ଏ ମାସୁଳ ବିବାହାତକୁ ବିନ୍ତ ଯେ
ପ୍ରକେ ଏ ପ୍ରଦଶ ଉପରେ ବିନିଷରେ ଆମ୍ବଦାଳ
ମାସୁଳ ବୁଝିବ ହୁଅର ନାହିଁ ଓ
ଏଠାରୁ ଅୟକ ପରିମାଣରେ ଆମ୍ବଦାଳ
ହେଲେ ତ ଫଳ ହେବ ଜାହା ପ୍ରଦଶ
ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ ଶୁଣେ ଅବହିଁ
ଏପରି ବଳ ବାନିବାରେ ଏବଜ ପ୍ରକାଶ ଥାଏ
ଯେ ଏଠାର ଲୁଗା କାରିବାକୁ କୃତି କର ନ
ଦେବାର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ଥାପି ସରୁମ ଏହା ହୋଇଥାଇ
ଅତେବ ସମସ୍ତେ ଏ ନିଧନରେ
ଅସନ୍ଦ୍ରାଷ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।

ସାପ୍ରାଦ୍ଵିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ଲେଖିଷାହେବ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା
ଶ୍ରେଣ୍ୟ ସମ୍ପଦ୍ରୁ ହୋଇ କଳ ବ୍ୟଥାର
ଅଧିକା କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ଦେଖିଛାନ୍ତର
ମୌଳିକ ଅବତାରକାଦଗନ୍ଧ ତୁମାର ଦେଲେ ।

ଆମ୍ବାଜେ ମୋଷକରୁ ସମ୍ବାଦ ପାଇଥିଲୁ
ଯେ ଏବର୍ତ୍ତ ଫ୍ରେନର ଅବସ୍ଥା ଗୁଣଥିଲେ କିମ୍ବା
ଦେଖାଯାଏ ନୂଆକିଆଳୀଧାନ କିମ୍ବା ହେବାର
ଅରମ୍ଭ ହେଲାଣି ଓ ପଦ୍ଧତି କି ସହରରେ ଥାଳ
ଗୁଡ଼ଳର ଘର ତାଙ୍କ ଟାଣ ଅଛି ହାହିଁରୁ ଫଳ
ମନ ଥୁବାର ଖଳମାଳ କରିବା ହାତିଲ ନୁହଇ ।
ସବୁବର୍ଷରେ ଏହି ସମୟରେ ଅଳ୍ୟ କାରଣରୁ
ମାତ୍ର ହେଲ ବୁଝିବ ।

ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ ବିଜ ଗ୍ରାନ୍ଟ୍ ହୋଇଥିଲା ଓ
କେବେବେଳେ ଥରେ ବର୍ଷା ହେଉଥିଲେସବା
ଅଟ୍ଟି ଝଣ୍ଟପତ୍ର କାହିଁ । ଶୁଣ ଅଛି ପ୍ରକର ହେଲା
ଥିଲା ।

ଶୁଣାସାଏ ମେ ପୁରୀର ବଳେକୁଟର ଗ୍ରାମର
ଅର୍ମିଙ୍କୁଂସାହେବ ଶାସ୍ତ୍ର ଛୁଟାନେଇ ବିଜ୍ଞାନକୁ

ଯିବେ । ପାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଶୁଭନୟସାଦେବ
ନୟତ୍ଵ ଦେବାର ମଧ୍ୟ କଥା ଦେଉଥିଛି ।

ଗର୍ବସ୍ପୁଦାରେ କମିଶନସ୍ଥ ସିରପ୍ରାଦାର
ମେନ ବଜ କୋରୁଳ ହୋଇ ଗଲା । ଅବାଲର
ସିରପ୍ରାଦାର ବାର ଦରେକୁଷ ଦାସ ଡଲୁ କର୍ମ
ତ୍ରଦଶ କରିବାରୁ କମିଶନରଙ୍କ ନିଳଟରେ ସମ୍ମର
ହୋଇ ଏ । ଏ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସୁରି ଅମ୍ବିବାର
କଲେ । ଗାହଙ୍କ ମାଗାଦିର ସାମାଜିକ ପାତାର
ଫବାଦ ଯାଇ ସେ ବ୍ୟସ ହୋଇ ଉନ୍ନିଷ୍ପାଦର
ହୁଏ ନେବାର ଏରପ ହେଲା ।

କିଷନଙ୍କରରେ ପେଉଳିକୁ ଗୋଡ଼ିଏ
ଧିଲକୁ ହାତାର ମାରିବା ଅପସଥରେ ଦୋଷା
ହୋଇଥିଲା ଗତ ମଜ୍ଜଳବାର ଭାବାର ଫାଟା
ହୋଇଗଲା ।

ଏ ପଢ଼ିକା ସହର ଯେଉଁ ମୁକୁର ଶାଲିବା
ବାହାରିଥିଲୁ ଦହ୍ନୀରୁ ଧାତୁକମାନେ ଦେଖିବେ
ଯେ ଗତ କୁଳମାସରେ କଟକ ଓ ପୁଣ୍ୟକଳ୍ପ
ରେ ଶୈରିପାବେଗରେ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରାଣୀ ମର
ପଡ଼ିଥିଲା ।

ବନ୍ଦମଣ୍ଡଳ ବୋଧ ହୁଅଇ ସମସ୍ତେ ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତାହା ସତ୍ସଂଗର ଏକାବନ୍ଧୀର
(ପ୍ରାୟ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୀ) ଦେଖାଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀବା-
ସିମାନେ ଅକ୍ଷଦିନରିଲେ ଠିକ ଉନ୍ନଥନର ବନ୍ଧୀ-
ପ୍ରାୟ ଚନ୍ଦମଣ୍ଡଳ ଦେଖିଥିଲାନି । ୧୯୫୨
ଏର୍ଥାକୁ ବନ୍ଧୀରୁ ଆସୁରିବେ ଦେଖାଇଲା ।

କଲିକତାର କଣେ ବୁଝଇ ଅପଣା ସ୍ଥା
ଦିନୋଟି ପ୍ରଥ ଓ ଦିନୋଟି ହିଥ ସହି ଶ୍ରୀମୁ-
ଧି ଅବଳାମନ କରିଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ କେବଳ ଯେ ପରିସାଳେ
ଗୋଟାଳ ଚାନ୍ଦାଳରେ କମଶି ଅଧିକ
ବ୍ୟାର ନହିଁ ଥିଲା । ଟଙ୍କାନନ୍ଦରେ
ଦିନାଟି କମର ପିଛିଅଛି ଓ ପରି ପ୍ରତିନିଧି-
ତାରୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ-
ମାନେ ରଜନିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମଣ କରିବାର ଅଧିକାର
ପାଇଅଛନ୍ତି ଏଥିରୁ ଅଧିକାର ସନାମେ ପରି
ମନେ କରି ବିଜ୍ଞାତ ବଜାରୁ ପାଇବା ଧର୍ମକ-
ନବାବାଜି ୧୦୦ଟେ ଓ ୧୦୦୦ଟେ ଉପ-
ଗୋବଳ ବେବାର ପିର କରିଥିଲେ ।

କହୁଗ ପ୍ରଥମ ସେ ମାନ୍ଦାଳ ବିଦ୍ୟାପତି
ସହର ଜଣେ ସବ୍ୟ ମାନୁଷର କି ଜନିବେଳ
ନର ନବନ ଅଭିନାନ୍ଧାରେ ପ୍ରଥମଦେଶୀୟ
ଚିତ୍ତର ଭର୍ତ୍ତରୁ ଦେବେ । ଏହାନୁ ଯତନଙ୍କ-
ର କଲେକ୍ଟରାଧିକ ଉତ୍ସବକୋର ଉତ୍ସବ-
କଳ୍ପଦେଶର ଫଳ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିବା ଗତ କଞ୍ଚକମାତ୍ର ଜଣାଥାଏ ପେ

ପ୍ରାୟ ଧର୍ମରେ ଭାଷା ଦୃଷ୍ଟି ନନ୍ଦ ହୋଇଅଛି
ଓ ନବାବତି ସଥାପନମାଧ୍ୟରେ ପତ୍ରପାଦକୁ ।
ଧୟନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଜାଲାର ସଙ୍ଗତରେ ଏ କର୍ତ୍ତା
ଅଭିଭୂତ ହୁବାର ବୋଥ ତୁଆଳ । ହରଷାହୁକୁ
ଦିଶ୍ଵରକର ସେପରି ଲଜ୍ଜା ।

ବିନିଷ୍ମାନ ପଡ଼ିଲୁ ଜଣାୟାଏ ସରୁରୁରୁ
ଟେକ୍ସିଲ ଗୁପ୍ତ କପଦରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ଦେବ-
ବଳରେ ରଖା ପାଇଅଛନ୍ତି । ସେ ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ-
ଠାରେ ଗୋଟିଏ ପାହାତିଥୀଷତକର ସରୁପାଖ-
ରେ ଘୋଡ଼ା ଚାରି ଯାତ୍ରାଥିଲେ । ଘୋଡ଼ା
ଅଛିବାରୁ କାହାର ଗୋଟି ଖରିଗଲ । ସରୁରୁ-
ରୁରୁ ବହୁଶାରୁ ଅଭିଭାବ ସାଦ୍ସମ୍ବହନାରେ ଘୋ-
ଡ଼ା ଦିପରୁ କୁନ୍ଦପତି ତୁମିରେ ତୁମା ହେଲେ ଏ
ଘୋଡ଼ା ଅପଣାକୁ ଦମ୍ଭ ହୋଇ ନ ପାଇ ୧୦୦
ଧୂଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନକୁ ଖସିପଡ଼ିଲା । ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଅନନ୍ତର ବିଷୟ ଯେ ସରୁରୁରୁରୁ ବହୁ
ଘୋଡ଼ା ହୋଇ ନାହିଁ

ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଁ ଯେ ଅର୍ଥପ୍ରକାଶର
ମନ୍ତ୍ର ମହାତମାରେ ମହିମାରେ ଉଦୟ ହୁଅର,
କ୍ଷେତ୍ର ବାନ୍ଧାସଂହରିତର କେତୋଟି ଏକ ଲଠ-
ଅଛି । ଗୋଟିଏ ଏହି ଯେ ଗୋଟାଏ ବରିଗୁ-
ବି ଜାହାର ନାମ ଜାଗାଦାର ଅଳ୍ପ ସେତାରେ
ଏହି ପ୍ରକାଶବୋଲା ଚାଲାଇଅଛି ଯେ ଅଛିରେ
କୁହାର ବନ୍ଧ ପରିଦର୍ଶି କରି ଶୁଭ୍ରମାନ
ପତିଅଛି ଓ ର ଉପରେ ‘ଶତାବ୍ଦୀ’ ଶୋଭ
ଲେଣା ଅଛି । କଥକ ହୁଅର ସରବାର
ଏତାରେ ପଢ଼ି ରଖାଇଅଛନ୍ତି । ଆଜ
ଗୋଟାଏ କହୁ ଏହି ଯେ ଯାହିସୁର କିମରେ
ଏବନ୍ଦ୍ୟକୁ ଦରେ ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୁ ଛନ୍ଦ ଛେ-
ନାର ଏବନ୍ଦ୍ୟା ଥରେ ମରିଗଲ ମାତ୍ର ମରିଗଲ
ଏହି ଏକବି କଥା ଜାହା ମୁହିଁରୁ ବାହାରିଲ
ଥା ‘ବ ଲୁଙ୍ଗ ମାନ ବହୁଜ ଜିଲ୍ଲାର ଜନେବି’
ଥା କହି ବରବା ଗୋଟିଏ ହେଉଥାର ଅଧିକ

ଲିଖୋର ତେ ଜନିବିପରି ପ୍ରକଳ ହତୁରେ
ଗର ବୁଝିରେ ବିଶ୍ୱର କ୍ଷତି ହୋଇଥିବାର
ଜଣାଯାଏ । ଏକା କରଗର ମଧ୍ୟରେ ୫୦୦ ରୁ
୧୦୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର କିମ୍ବା ଯାଇଥିବା ତେ ଏକ
କର ମନୁଷ୍ୟ ମର ପଞ୍ଚକ୍ଷେତ୍ର । ଲୁଣକମାନର
ରହିବା ବିଭଗରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ ଗୋଟିଏ କୋଠି
ଅକ୍ଷରିଣ୍ୟ ଦୋଷ ଯାଇଥିବା । ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରର
ଶ୍ଵାସମାନରେ ପଲମବୀ ଦୂଷି ଯାଇଥିବା ତେ
ବୋଲୁ ଆମ ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରବିକ୍ରି ବା ଅକ୍ଷାଙ୍କଳ
ଦିନା ବର୍ଣ୍ଣନାମ ମନ୍ତ୍ରବିକ୍ରି ।

ଏବର୍ତ୍ତ ଦିଲକାର ପୋଡ଼ିଗେଡ଼ ଡୁକ୍ଟରେ
ପ୍ରିନ୍ସିପିବୁ ବେଳେ ଉପରୁତ ଥିବେ ବୋଲ
ଆହାଙ୍କ ସମ୍ମାନାରେ ଦେଶୀୟ ବଡ଼ମେଲମାରେ
ବସ୍ତୁତ ଚଙ୍ଗା ରେଖା ଦେଉଥିଲୁ । ନେବଳ
ଦିଲକାର ଦଜ୍ଜା ୫୫୦୦୦୩୩ କେଇଅଛି ।

ଥରୁଗ୍ରମକରୁ କର କର ଗୋକନ୍ଧାରୀର ତେ
ମହିରଙ୍ଗରେ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରଶ୍ନକ କର ଓଜାରଠାଗେ
ବିକୁ ମୁଖଲେ କରୁଥି ରେଖ ମାନ୍ତ୍ର ହେବ
ବୋଲି ବାବୁ ପ୍ରାରମ୍ଭାନାଥ ହେବ ସମସ୍ତ ଚିକି-
ତ୍ତକୁ ପରାଶା କରିବାଟାର ଅନୁଥ ଉତ୍ତାପିତ୍ତ
ଯେବେ ଏହା ପରାଶାରେ ଭଲ ହୁଅଇ ତେବେ
ବନ୍ଦନ୍ତ ସହଜ ଓହ୍ୟ ନିଳବା ବଜା ପୁଣବର
ଅରିବା ।

ଜିତର ପ୍ରତିନି ମେ ମୟ ପ୍ରଦେଶର ଲୁହାମାନ
ନେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅବ୍ଲେକନିଷକ୍ତ କେତେବା ସହାଯେ
ଅଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱର ଅଦ୍ୟାତନମାନ କରିଅଚାନ୍ତି ।

ପ୍ରାକୃତ ଦେଶର ଏହିଗରେ ଗଜ ତୁଳମା-
ପରେ କଥା ନ ଅବହିନୀ ଥୋଇ ହୋଇଅଛି ।
ଯେ ଅଛିଲାରେ କିଛି ମାତ୍ର ଫଳକ ଦେବାର
ଅଳ୍ପ ଚାହିଁ । ବିପ୍ରର ପର କବି ଧରିଅଛି ଏ
ଲୋକଙ୍କର ଅଗ୍ରମରେ ଦୋହାଇଅଛି । ଏହାକି
ଯାହାଯଥି ବିନିଭା ପ୍ରକାରେ ଲେଖି ସଂଖ୍ୟାତ
ଦେଇଅଛି ।

ଆମେ ଦୁଃଖର ସାଧୁ । କିନ୍ତୁ ସମୟ-
ରେ କୁଳମାଣୋର ଡାକସବ୍ରର ଦୁଃଖମହିଳା-
ରେ ସାଧାରଣକୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ଯେଷାସନା ହେବ
ଉପଦେଶର ଫଳ୍ୟ ‘ଧରିଭାବର କଥାକାଳ’

ଶ୍ରୀ ସନ୍ଦର୍ଭିଗୋଟି

ଅମ୍ବେ କୁରୁବଳ ଏହଲକି ଗପଥର । ସା
ଦିଲଭଜା ଓ ମୁନବାଲ ଧରିଥାଗର ଅଛ ବିଶ୍ୱ
ଯତ୍କାରୀ ଦଳିଥାରଣକୁ ଡଳାଇଥରୁ ଯେ
। ସା । ହାଜି କୁରୁବଳ ବିବାହ କିମ୍ବରମୁଣ୍ଡ
ଫେରିଦିଲୁ ଯେଉଁ କମାପର ଅର୍ଦ୍ଧର ଅମ୍ବ
ମୋହାରକାମୀ ଦେଲାଇଲୁ କାହା ସବ କପାଳ
ମାତ୍ର କା ୧୫ ମାତ୍ରେ ପାଇଲୁ କୌଣସି
ଦେବାରେ ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ ଏହିମତ୍ତ କଳୀର

ପ୍ରକାଶ ଏହି ଚିତ୍ରଲଙ୍ଘପିକା ସହଜିତ୍ତବ ଦିଇ-
ଯାଇଛାଇ ଉତ୍ତରପିଲ୍ଲି କଥାରିକା ଯମ୍ବଳମୁଦ୍ରା
ଓ ଏହି ଅନ୍ଧର ହେଉ ।

ଅଳିରୁ ।

ବୁନ୍ଦିଲକାରୀ ଶା + ରଖ ସିପିମର ସନ ୮୭୫ ମରିଥା ।

ମୁଲୁର ଗାଲିକା ବାବକୁ ମାହେ ତୁଳିର ସନ ୯୭୫ ମରିଥା ।

ଚିଲ୍‌ଲଙ୍‌ଘର

ଚିଲ୍‌ଲଙ୍‌ଘର

ବୁନ୍ଦିଲକାରୀ ୩୭୮ ବର୍ଗମାଇଲ

ବୁନ୍ଦିଲକାରୀ ୨୭୦ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକପଣ୍ଡା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୫୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୭୫୫୫

ଲୋକପଣ୍ଡା ପୁରୁଷ ୩୮୪୪୫ ସ୍ତ୍ରୀ ୩୦୨୧୫

କାରିର ବିବରଣ

କାରିର ବିବରଣ

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀପାନ୍ଦିର	କ	୨୭୧୫	କ	୨୬୭
ମୂଲିକମାନ	କ	୪୦,୦୧୯	କ	୫୫୮୭
ହଳ	କ	୧୫,୩୦,୦୪୦	କ	୨୦୯୭୩୭
ବୌଦ୍ଧ	କ	୦	କ	୮
ଅନ୍ୟକାନ୍ୟକାରୀ	କ	୨୪୭	କ	୨୮୮୮

ମୋଟ କ ୧୪,୫୪,୮୮

କ ୨୬୬,୨୯୫

ବେର୍ କାରିରେ ବେଳେ ମୁଲୁ

ବେର୍ କାରିରେ ବେଳେ ମୁଲୁ

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀପାନ୍ଦିର	କ	୦	କ	୦
ମୂଲିକମାନ	କ	୪୩	କ	୫
ହଳ	କ	୨୫୧୦	କ	୧୦୬୮
ବୌଦ୍ଧ	କ	୦	କ	୦
ଅନ୍ୟକାନ୍ୟକାରୀ	କ	୦	କ	୪୨

କ ୧୫୨୭

କ ୧୧୨୯

ମେଗର ନାମ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ବିଶ୍ଵିତା	୩୦୭	୨୭୧
ବିଷନ୍ଦ	୮	୫	...	୦
କୁର	୨୭୨	୨୭୧	...	୫୭
ଉଦ୍‌ବର୍ଗେଶ	୧୨୨	୧୫	...	୮୫
ଆଶୁତ୍ତିଶ	୪	୧୦	...	୨
ଆଶାର	୦	୦	...	୮
କୁର୍ମଜୀବୀ	୧୬	୨୫	...	୧୨
ସର୍ବାକାଳ ଓ ହିଂସା- କନ୍ଦୁଗ୍ରାମ ହଳ	୫	୨୮	...	୪
ଅନ୍ୟକାରୀ	୨୮୫	୨୮୨	...	୮୮

ମୋଟ ୧୦୨୭ ୫୨୦

୨୪୯ ୨୭୬

ସେଇ ବସ୍ତୁରେ ମୁଲୁ

ସେଇ ବସ୍ତୁରେ ମୁଲୁ

ମୂଲିକାରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ମୂଲିକାରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ଏକବର୍ଷର ଅନ୍ୟକାରୀ	୨୮୧	୧୦୨	...	୨୮	୫୦
ଏକଠାରୁ କୁର୍ମଜୀବୀ	୧୭୯	୧୨୦	...	୨୮	୭୫
୨୦ ୧୧	୨୮	୨୨	...	୨୮	୫୫
୨୧ ୨୦	୨୯	୮୮	...	୨୦	୫୫
୨୨ ୧୦	୧୯୭	୭୮	...	୧୧୧	୮୨
୨୩ ୧୦	୧୯୭	୭୮	...	୧୧୧	୮୨
୨୪ ୧୦	୧୯୨	୮୮	...	୧୨୭	୯୫
୨୫ ୧୦	୧୯୧	୮୮	...	୧୨୭	୯୫
୨୬ ୧୦	୧୯୧	୮୮	...	୧୨୭	୯୫
୨୭ ୧୦	୧୯୧	୮୮	...	୧୨୭	୯୫
୨୮ ୧୦	୧୯୧	୮୮	...	୧୨୭	୯୫
୨୯ ୧୦	୧୯୧	୮୮	...	୧୨୭	୯୫
୨୦ କୁର୍ମଜୀବୀ	୧୯୧	୮୮	...	୧୨୭	୯୫

ମୋଟ ୧୦୨୭ ୫୨୦

୨୪୯ ୨୭୬

9/99

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲୀଏର ବିପ୍ରମର ସନ୍ତାଗ୍* ମଧ୍ୟା । ମୁଁ କୃତିକ ଦୀର୍ଘ ମଧ୍ୟା, ଯାଇ ଘରଜାର୍ ପରିପାଳନ ପାଇଥାଏ ।

{ ଅଛିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ୍ୟ ପାଇଁ ଜାହାନୀଥିଲ ୫୧୯ }

କେତେମାତ୍ର ଲା କି ରୁଳ ଶୁଦ୍ଧବାର ବଲିବ-
ାର ରୁଷ ଦୂରିତଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ଆମେମାନେ
ପ୍ରାଚୀଦର୍ଶନରୁ ଅବଲମ୍ବନ ହୋଇଥିବୁ ଯେ ବେଳ
ଏ ୧୨୦ ମେଲଟ ପନ୍ଥରେ ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷଣ ଆଜିମୁ
ହେଲା । କରନ୍ତି ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷଣକୁ ହୋଇ
ଦେଲା । ଏ ଭୂମିକା ପ୍ରାୟ ଦୂରମେଳଟ ପରିଦ୍ୱାରା
ଲାଗୁଥିଲା ଯେ ଏଥରେ ଛନ୍ଦର ବନ୍ଧନ ହେ-
ବାର ଝଞ୍ଜ ଅନ୍ତରୁ ତୁଳ ହେଲା । ଏବର ଗଣୀ
ଲାକନ୍ତି ଜାତିର ଅପେ ଶୁଦ୍ଧବାର ଦେଖାଗଲା
ତେ ସରବର୍ତ୍ତ ପରମାନ ହେଲା । ସୁରକ୍ଷାର ଜଳ
ପାତ୍ର ବିହିତ କଣ ଫାନ୍ଦି ଜାଂଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟମାନେ
ମଧ୍ୟରୁ କର ମୁନିଲକ୍ଷର ବେଳତା ହେଲେ ।
ପ୍ରତ୍ୟକୁଦର୍ଶନରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ଗାଲେବୁକ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମିକା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ବାରର
ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ବେଦ ଜାଲରେ ଷ୍ଟରରୀପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
ପାତ୍ର ହାତେ ବା ଅସ୍ତର ଉଚିତରେ ଫାନ୍ଦି ଉଠି-
ଦେଲା ମାତ୍ର ସ୍କଳରେ ଭୂମିକା ଜଣାପାଇ ନାହିଁ ।
ଏତୁ ବୋଧ ହୁଅର ଯେ ବଲିବାଠାରୁ
ଗାଲେବୁକର୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଭୂମିକାର ଅସ୍ତର
ଥିଲା ମାତ୍ର କଟକର୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପି ନାହିଁ ଓ ଉଚି-
ତରେ କେତେବୁକର୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲା ତାହା
ସ୍ଥା ଜଣାପାଇ ନାହିଁ । ଏ ଭୂମିକା ନାହିଁ
କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶୁଶ୍ରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ଧାରମାନ ସହିବେଶିତ ହୋଇଥି
ତହଁର ବାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ୍ଲିପେ କଳୁଆଛି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
କୁମାରକୁ କୁମାର ଏଥର ଦିଲ୍ଲିପନ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଭାଗର କମିଶ୍ନ୍କରକଠାରୁ ନେଇଅଛନ୍ତି ।
ଦିଲ୍ଲିରମାନେ ଗଜ ଅପ୍ରେକ ମାନରେ ଶେଷ
ହେବା କୁମାର ବାବତ୍ ଯେଉଁ ଦିଲ୍ଲିପନ
ପଠାଇଥିଲେ ତହଁରେ ଲେଖ୍ଟନେଖ୍ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ଅଗଣୀ ମନୁକ୍ୟ ଲେଖି ଗଜ ପ୍ରବାହିତ ଝଂଗଳ
ରଜେଣ୍ଟରେ ପ୍ରବାଗ ବରାବିନ୍ଦି । ଓଡ଼ିଶା
ପଞ୍ଜିରେ ତହଁରେ ଜଳ ଲିଉଣ ବଥା ଲେଖି
ଅଛି ସଥା ;

କରୁଥିଲେ ମାତ୍ରମେ ଏ ପାହେବ ସବୁଳ ପଢ଼ି
ଦୀପୁର ଲେବଜାତାରୁ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସବୁ
ଏହି କରି ପରି କାହାର ଅବଳି କାହାଙ୍କି
ଦେଖିର କିମ୍ବା ଓ ଅଜରେ ଏମନ୍ତେ ଧନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛଳରେ ମଧ୍ୟ ସରବରି
ପ୍ରଣାଳୀ ସଫଳତା କରି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ମାହେବ ବୋଲାନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଷେ କେବେ-
କୁଠା ମୋତିଦୟାର ବିବରଣ୍ୟକୁ ଅଛିବୁଁ-
ଏହି ନିର୍ବିରେ ଲୋକାଯାଇଥାଏ ।

ଅନ୍ୟଦିନ୍ୟ ବିଭାଗର କମିଶ୍ନେରମାନେ ନିଆ
ସମ୍ପଦ ପୁଣୀତର ସପ୍ରସରେ ମତ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଏ ଜାଗାର କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦେଖକଳାଚିତ୍ରପେ ହଲି-
ଅଛି ବୋଲି ବହୁଅଛନ୍ତି କେବଳ ହାବଡ଼ା
ପ୍ରଭାତ ଦୂର୍ଦେଶରେ ବିଶ୍ଵ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ କାହା
କୋଣାହାନ୍ତି । ଯାହାହେଉ ଲେଖନେଣ୍ଠା କବି-

ଶ୍ରୀ ମୋଟରେ ଏ ପ୍ରଗାଳିର ସଫଳତା ଦେଖି
ଅଜ୍ଞନୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସବୁରି ବିଶ୍ଵ-
ରାଗେ ଅନ୍ତେକ ସୁଯୋଗ ଆହୁ ତହିଁର ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ କେବଳ ଏ ଅଲ୍ଲଙ୍ଘ ମନ ବ୍ୟବହାର
ହେଲେ ତହିଁର ଉପାୟ ନାହିଁ ବୋଲି ଲୋକେ
ପ୍ରଥମରୁ କାଢ଼ି ଥିଲେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ
ଅଛନ୍ତି । ମନର ବିନ ଉଣା ମାତ୍ର ଯାହା
ଉପରେ ପଡ଼ଇ ଜାବାକୁ ପଥକ ।

ଅନୁବଦ୍ୟୁତ ଅପରିଧିମାନଙ୍କ ପିଲା ଓ ବରତ
ସଂଶୋଧନ ଯିନିର ବିଳତରେ ରିପରମେଟାରୀ
ଦୂର ନାମରେ ଏହିବାର ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ
ପ୍ରାଚିକ ଅଛି । ଜାରିକରଣରେ ସେପର ବିଷ୍ଣୁ
କଥାକ ନ ଥିବାକୁ ବନ୍ଦ ପରାର ବିଦ୍ୟାଲୟ-
ମାନ ପ୍ରାଚ୍ୟକ କରିଗା ସକାଳେ ଲବହିମେଣ୍ଡ
ଛିନ୍ଦ୍ରିୟକ ବନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟକ ଦସରେ ଗୋଟିଏ
ଅଭିନର୍ବ ପାଣ୍ଡିଲ୍‌ଲେ ଆଜି ହୋଇଥାଏ ।
ଅଭିନର୍ବ ଏହିଚାପନ ବିଧାନ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏପରାର ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ତିଥି
ଶ୍ରୋତର ବାଲକ ଅଭୟନ୍ତ ବରଦେ । ଯଥା—

ବେଳେ ପରିବାରକୁ ଦସ୍ତଖତ ଦିଲ୍ଲିରେ
ଯେବେ କାହାଦଶ ପାଥ ଦା ଗୋଟିଏ କରୁଥାଏ
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକୁ ଜେଳିଗାନ୍ତି ଛାତ୍ର

ବିଧାରୁ ବାରଦ୍ଵୀ ବଦଳରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ବିଦ୍ୟାକୁ ପଠାଇବାରୁ ଅନୁଶେଷ
କରିବେ ।

ବ ୨ ର୍ଦ୍ର ଅଞ୍ଚଳ ଓ ବ ୧୪ ର୍ଦ୍ର
କିଣି କୌଣସି ବାଲକ ଯେବେ କୈବ ତଳା-
ଭଜକ ବୁଦ୍ଧମରନ୍ତରେ, ଲୁହ ଥକାଇ ଦେଖାଇବ
ଓ ଯାହାର ଅନ୍ଧାରୁଷ ପ୍ରଭୟାଳକ ହେବାର
ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଉପାୟଙ୍କ ଥିବ ।

ଏ ସବୁ କବିତାପୂଲରେ ବାକବମାତ୍ରେ ଛିକୁଡ଼ି
ଶିଖା କରିବେ ଏକ ଭଲ ଚରଣ ହେଲେ
ଅନ୍ୟ ପ୍ରାକ୍ତରେ ଶିଖା ପାଇବା ପାଇଁ ଜାଇବନ୍,
ଦକ୍ଷତା ହେବାକୁ ଅନ୍ୟତର ଆଇବେ । ବିଦ୍ୟା-
ଲକ୍ଷ୍ୟର ବିଷୟ ମାତ୍ରକିମେପାଇଯିବୁ ବିଜ୍ଞାନ
ହେବ ଓ ଯାହାକର ଧିଗା ମାତ୍ରା ଉତ୍ସମ ଥିବେ
ତାହାପାଠାରୁ ମାରିବୁ * ଖାରୁ ଉଣା କୌଣସି
ପରମାଣୁରେ ଗଢ଼ି ଅବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ । ଏ
ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ବାଳବମାତ୍ରେ ସାତବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବର୍ଷବେ ଛାତ୍ର ଓ ୫ ବର୍ଷରୁ ଅଧ୍ୟବ
ଦୟାପର ବାଳବ ଏଥରେ ବନ୍ଦିତ ହେବ ଯାଏ ।

ଏପରି ଅଇଲା ମନ୍ଦ କୁହର କିନ୍ତୁ ଅମେ-
ମାଳେ ବିଦେଶିନୀ କରୁଁ ଯେ ଅବୁଦୟର
ଅପରିଧି ଏଠାରେ ଦସ୍ତର ଦ୍ୱାରା କାହିଁ ଓ
ଦେଖିବାର ଅପରିଧି ଦେଖେ ମଧ୍ୟ ଲୋଭେ
କାହାକୁ ବିଜନିଦୟ ଆଣ୍ଟି କାହାଁ ଏଥରେ
ବୋଲିଥିଅଇ ଯେ ଏପକାର ବିଜାଳଦୟର
ସମ୍ବେଦନକା ସମ୍ବେଦନ ପରିମାଣରେ ଏବେ-
ଗରେ ପ୍ରକାଶ ଦୋଜ କାହାଁ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣ ରେଖନଗା ସାହେବ ଓ
ଓଡ଼ିଆ ମାନେ ।

ଚାରୁ ହରେକୁଷ ଧାର କମିଶନଙ୍କୁ ସିରପୁଅଧାର
ଦେବାକୁ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ପଣ୍ଡାକ ଜାହା ଜନାଗ
କରିବାର ସଂକେତ ହେଲାବ ଅମ୍ବେମାନେ ଗଛ
ହୟାତରେ ଲେଖିଥିଲୁ ସେ ବିଷୟ ଏକବରର
କିମ୍ବାଲାରେ ବିଶେଷ ଅନ୍ଦୋଳିତ ହେଉ-
ଥିଲାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଲାହୁରେ କାହିଁ କହିବାର
ପ୍ରକୟ କରି ବିବେରନା କର ଏ ପ୍ରସାଦର
ଅନ୍ଦରିକଣା କିମ୍ବାଲୁ ବାରୁ ଦେବକୁଷ ଧାମକୁ
ଏହାର ପାଦ୍ୟ ପରମ୍ପରା ନିନା କରୁଥିଲାନ୍ତି ଓ
ଜାହା ଯେ କିମ୍ବାନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଥାର୍ଥ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦେବକୁ କହିବାକୁ ସାହଶୀ ହେତୁ ମାତ୍ର ମାତ୍ର
ଅମ୍ବେମାନେ କରିବାକୁ କରୁ ଯେ ଦେବକୁଷ
କାହାର କିମ୍ବାର ମନବାରୁ କମିଶନର

ସାହେବ ଅନ୍ତରୁ । ଦିଲେବୁଷ ଗାରୁ ସୁଥିଂ ଏ
ବର୍ମର ପ୍ରାଣୀ ହୋଇବ ଥିଲେ ଯାହେବ ଜା-
ହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେବାପ୍ରାର ମନ ବଳାଇବାରୁ ହେ
ପଥମେ ସାହେବଙ୍କ ସହି ସାକ୍ଷାତ କରି ବୁଝ
ବର୍ମର ଦେଇଲ ଏବା ଥିବା ଓ କହ ଅଗାଲ-
ଭାବେ ଜାହାକୁ କବଳ ଫିରସ୍ତରୁପ କିଛି ଅସ୍ତ୍ରକା
ନାହିଁ ହେଉଥିବା ଏହି ଅନ୍ଧାହ୍ୟ ଦେବେକ
ସୁମୋର ଥିବାର ବୁଝ ଅବାଳିଲ ପ୍ରାଣ ବରିବ-
ନାହାର ସିବାକୁ ଅସ୍ତ୍ରକାର କଲେ ମାତ୍ର ଯାହେବ
କହିବେ ଶାନ୍ତ ନ ହୋଇ ବାବୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ-
ରେ କରିବର୍ତ୍ତ ଦେବାର ଆଗା ଦେଖାଇ
ସୁନ୍ଦାର ମନ ପ୍ରିୟ କରି ଏବସାହ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ନାହିଁ ଭାବୁର ଦେବା ବାରଣ ସମୟ ଦେଲେ
ପ୍ରାଚୀ ଗତ ଦେଲ ଉତ୍ତାରୁ ବାବୁ ସୁନ୍ଦାର
ବରିବନର ସାହେବଙ୍କ ନାହିଁରେ ସାକ୍ଷାତ କର-
କମିଶନଶ୍ଵର ସିବାର ଶିଖ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମାତ୍ର
ଏବଦିଗରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଲାଗୁ ଓ ସୁମୋର ଥର-
ଖାଗ ଓ ଅହ୍ୟଦିଗରେ ଭାବ ମନଳର ଆଗା
ଏହି ବୁଲକବର ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟରେ ଘର ବାବୁଙ୍କ
ତିତି ଏମନ୍ତ ଯାକରୁ ହୋଇଲାନ ଯେ ଯେ
ସମ୍ମାଲ ହୋଇବି ଥି ଥିର ‘ସେଇବ ଆଗାରେ
ପାଥାବ ହୁବିବା’ ପ୍ରବାଦିକୁ ଅବଳମ୍ବନ କରି
ଆବରିଜଳରେ ପଥିଥାଇଁ କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ
ନାହିଁ କରି ପଠାଇଲାରେ । ସେଇବ କୋଳମ୍ବ
ଯେ କମିଶନର ସାହେବ ଏଥରେ ଜାଲୁ କରିବ
ଦେଲେ ଏବ ଉଡ଼ୁଥାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜାହାକର
ଯେ ପ୍ରଗାଢ଼ିତା ଥିଲ ଜାହା ଅବେଳା କରିବ
ହୋଇଲା । ହିନ୍ଦେବୁଷ ବାବୁ ଏଥରେ ଯେବୁଷ
ଚିପଳିଲା ଦେଖାଇଅଚାର୍ଯ୍ୟ ଜାହା କହାନ ହୁଏ
ସମାଜର ଅନ୍ତର୍ମାଦିଲାହୁ ନିହିଲ ଏବ ଜାହାଙ୍କ
ଯୋଗେ ଯେବେ ଉଡ଼ୁଥାଇ ପ୍ରତି କମିଶନର
ସାହେବଙ୍କ ମୁଁକ କାହୁବରେ ଭୁତ୍ତାବ ଲେବେ
ଜାହାଙ୍କ ହୋଇ ଅବେଳା ଗରୁଙ୍କ ହୋଇଅଛୁ
ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ । ଉପର୍ତ୍ତି ଉତ୍ସବା ମନୁଷ୍ୟର
ଧ୍ୟାନରେ ହେଉଥାକୁ ପୁଣି ଉପସ୍ଥି ସମୟ
ଆଗ ସୁରା ଯେ କିମ୍ବକୁ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରିୟ
କର ନ ପାରେ ଜାହା ଉପରେ କିମ୍ବ କିମ୍ବର
କରୁଥାରେ ? ଯୁଦ୍ଧ କାଳେଦାନ ଦେଇ ସାହାକ
ଭୟକୁ ବିନ୍ଦୁ ଦେବାରେ ଯେବୁଷ ତଭିର
ଅସ୍ତ୍ରକାର ପରାମର୍ଶ ପାଇ ଜାହା କୁତୁର
ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ । ଏଥର୍ଗାର କରେଇବୁଷ ବାବୁଙ୍କ
ବୁଝିଲେ ଯୋଗେ ଏବେ କଥା କହିଅଛନ୍ତି ।
ଯମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ହରେ-

ବୁଝି ବାବୁଙ୍କ ତନାର ବାରଣ କମିଶନର
ସାହେବ ଅଟେନ୍ଟ୍ ଜହାଂର ହେଉ ଏହି ଯେ
ପ୍ରଥମେ ଜାହାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ବାବୁ ହରେବୁପୁ ଦାମକୁ ମହୋନତ କରିବାର
କରିଛ ନ ଏହି ଓ ଦୂଷ୍ପୁରେ ସି ଯେବେ
ପ୍ରଥମ ସାହେବ ହେବାବେଳେ ସମାଜ ଦେଖନ
ଓ ମର୍ଯ୍ୟାପିବ ହେବୁ ଦେଖାଇ ଅସ୍ତ୍ରାକାର
ଦଲେ ଭେବେ ଜାହାଙ୍କ ଆଜ ବଳାଇବାର
କୌଣସି ପ୍ରଫେରନ କି ଥିଲା । ବନ୍ଦିଶନର ପା-
ହେବାବେର କବ ଏହି କାମାବ ଯେ ରେ
ହେବେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛବିତମ ଦେବାଯାଇ ହରେ-
ବୁଷ ବାବୁଙ୍କ ଅଧିକା କରେଗାକୁ ଖାଲୁ
ଖଲେ ମାତ୍ର ସମାଜ ଦେଇଦରେ ଯେବେ
ଦେବାଗୁଣ ଜାହା କରୁଥେ ଧରି ହୁଅନ୍ତା
ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ଜାହାଙ୍କ । ଯେବେ ଯେ
ଜାହାଙ୍କ ଯେ ହରେବୁପୁ ବାବୁ ଯେଉଁ ପଦରେ
ଅହନ୍ତି ଜହାଙ୍କ ଅଧିକ ପଦର କାହାକ ତେବେ
ଯେତେବେଳେ ସେପର କର୍ମ ଉତ୍ସୁକ ହୁଅନ୍ତା
ତେତେବେଳେ ଜାହାଙ୍କ ଯାଚିଲେ ମୋହା-
ଥାନ୍ତା । ଜାହାଙ୍କ କରେଗରେ ଏବ ଅଜାନ
ମହିମାରେ ଅନେବ ଉତ୍ସୁକ ଅନ୍ତି କେବଳ-
ରେ ବର୍ମ କରୁଥିବନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିଯନ୍ତ୍ର
କଣକୁ ନିର୍ମୁଦ୍ଧାରୀ ଦେଲେ ଅଧିକା କଣେ
ଉତ୍ସୁକ ଉତ୍ସୁକବାବୁଙ୍କ ହୁଅନ୍ତା । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦାମର ସହିତ କରୁଥିବନ୍ତି ଯେ କରେଗର
ସାହେବ ଉତ୍ସୁକ ବାବୁଙ୍କରେ ବୋଲି କହନ୍ତି
କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେପର କବୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଦେଖିବାରେ ସେ କେବଳ ନନ୍ଦ-
ଦିଗୋର ବାବୁ ଓ ବିଜୁନ ବାବୁଙ୍କ ବଜାର
ଅହନ୍ତି ମାତ୍ର ନନ୍ଦଦିଗୋର ବାବୁ ଯେଉଁ
ବର୍ମରେ ଥିଲେ ଜହାଙ୍କରେ ଅନ୍ତବଦୂର ସହିତ-
ରେ ବିଶ୍ଵାସ କହାଙ୍କ ଜାହାଙ୍କ ସେହି ଅଧି
ରନ୍ଧ୍ରେଷ୍ଟରୁଙ୍କ ପଦ ଦେବାରେ ଜାହାଙ୍କର
ଜନ୍ମିତ ହେବାର କିମ୍ବା ଦେଖାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନଙ୍କ କରଦିଗୋର ବାବୁ ଏବମାତ୍ର ଉତ୍ସୁକ
ଦେଖୁଣ୍ଟି ବରେକୁଟିର ଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ଯେ
ବର୍ମରେ ରନ୍ଧ୍ର ଆଜ କଣେ ଉତ୍ସୁକ ଉନ୍ନ-
ତ୍ଥେବୁଟିଲୁ ଦେଇଥିଲେ ଅନ୍ତବା ଉତ୍ସୁକ କଣେ
କରୁଥିବ ପାଇଥାନ୍ତା ହେବେସ ନ ବାବୁଙ୍କ
କଣେ ଉତ୍ସୁକ କାହାର ଅବଦେଶ କଲେ,
କରୁଥିବ କିମ୍ବା ହେଲ ମାହାଙ୍କ । ଉତ୍ସୁକ କର
କର୍ମ ଦେବା ଦେଲେ ବନ୍ଦିଶନର ପାହେବ
ଯେତେବେ ବାର୍ଷିକ ବର୍ତ୍ତୁ ଜହାଙ୍କ ଏତବି କେବଳ

ତୁଥର ଯେ ବହୁତ ଓଡ଼ିଆ ଅବସ୍ଥା ଉଚିତକମ୍ପ
ପାଇନାର ଉପଯୁକ୍ତ ଜାହାଙ୍ଗ ବୋଲି ସେ ଜାହାଙ୍ଗ-
ଥାବାରୁ ଯେଉଁ ଦୂର ଏହି କଣ ବଳ କାର୍ଯ୍ୟ-
କରି ଜାହାଙ୍ଗଠାରେ ପରିଚିତ ହୋଇଥାବୁ
କର୍ମ ଜାଲ ଦେଲେ ଦେବଳ ଜାହାଙ୍ଗ ଲେଖନ୍ତି
ଯେବେ ଦେରୂପ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥାଏ ଓ ଜାହା-
ଜାହାନ ଅଭିଜନ ନାହିଁ ତେବେ ଜାହାଙ୍ଗର
ଉଚିତ ଅର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ବାବୁଙ୍କୁ ଅପଣା ସିରିଆପାଶ
ପଦରେ ରହି ଜଣେ ଓଡ଼ିଆକୁ ମନୁଷିଗିରରେ
ରଖନ୍ତି ଯେ ସେ କରଣ୍ୟକରୁ ସିରିଆପାଶ
ହୋଇ ଯାଇବ । ମାତ୍ର ଅର୍ଥବାବୁ କରାନିବୋଲି
ସାହେବ ଜାହାଙ୍ଗ ଉଚିତକର୍ମ ଦେବେ ନାହିଁ
ଜାହା ହେଲେ ଉପଯୁକ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସିରିଆପାଶ ପଦ ଭାବାରୁ ଦେବନ୍ତ । ସାହେବ
ଜାହା ମତ ଏହି ଯେ ଡେବାରେ ଦେବଳ
ଓଡ଼ିଆମାନେ ସର୍ବ ବରବେ ବଜାଗା ସ୍ଵର୍ଗମାନ
ମୋରତ୍ମା ହେବି କେବଳା ମରହିତ୍ତା ପଢ଼ିବ
ଯେଉଁମନେ ଅପଣା ଅଧିମ ସ୍ବାକକୁ ବିଷ୍ଣୁର
ଫୋର ପୁରୁଷାନ୍ତିମେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ କାଷ
କରି ଅତ୍ୟାଳ ହେବିଥାବୁ ସେମାନେ ଉଚି
ତମରାଶ କର୍ମ ପାଇବେ ନାହିଁ । ପେତୁପ ଜ
ହେଲେ ଜାହାଙ୍ଗ ଅମଲକଷ୍ମୀ ଏତେ ବାଧନ୍ତା
ହାହିଁ କାରଣ ତିକିଲାର ଦଳେକୁଶ ଓ
ଅପଣା ମହିକୁମାରେ ଅହେବ ଉପଯୁକ୍ତ ମୋତ
ଅନ୍ତେ ଓ ଏ କେବଳମାନେ ଅପଣା
ଦେବ ଜ୍ୟାମ କରି ବହୁବାଳରୁ ଡେବାରେ
ଇତ୍ତଥାରୁ ଏବଂଗୋରାବେ ଓଡ଼ିଆ ଅନ୍ତରୁ ।
ଯେ ସ୍ତୁଳେ ମିଶିବର ସାହେବ ଫେରି, କୁହି
ମାହାନ୍ତି ଆସୁମାନକର ବାଥାରେ କି ହେବ ?
ଅମ୍ବୁମାନେ ଏବଂ ଲେଖିବାର ହେବୁ ଏବଂ
ଯେ କମିଶର ଗାହେବ ଯାହା କହ ହୁଅନ୍ତି
କି କେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଉଚିତକର୍ମ ଦେବା ପାଇଁ ବଜ
ମାନାଗିଲ ଜାହା ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅଗାର ଅପର
ଶୁଭୁ ବୁଝିବାରେ ସେ ଅପେ ବୁମରେ ପଡ଼
ଅନ୍ତରୁ ସଂଘାରରୁ ସେହି ବୁମରେ ପବା-
ନ୍ତବାଲ ଚଢିବା କରୁଥିବନ୍ତି ।

ଅମେସାନେ ବୁଲକିଗାପହଞ୍ଚ ସାହାର ବରୁ
ଅବୁ ସେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ବୁଲସ ସାହେବଙ୍କ
ଠାରୁ ଜଣ୍ଟେର ଜଳନ ଅଧିକାର ଉପଥାରଣ ଅବୁ
ଏଥରେ ଡେଣ୍ଟାଲକରୁ ଲଂଗୁ ପ୍ରକାଶକମାନ
ଦିନୋତେ ଖୋର ଦେଖିଥି ଓ ଦିଦିଗାଣ୍ୟ
ଦିନ ଏକ ସୁଲଭ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ହନ୍ତି ଏହା

ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ପୁସ୍ତକର ଅକାର ପ୍ରୟୋଗରେ
ପ୍ରତି ପୃଷ୍ଠାରେ ଦୂର ମୁମ୍ବ ଅଛି ଓ ଯେମନ୍ତ
କ୍ଷତିକରଣରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ କୋଧ କୁଅର
ଏଥରେ ପ୍ରାୟ ବୋଲି ଏହିଜାର ଉତ୍ତରାଗବର
ଇଂରାଜୀ ଅର୍ଥ ଲେଖା ଯାଇଥାଏ । ଅମ୍ବୁମାନେ
ଏଥରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉପଯୋଗିତା
ଦେଖି ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ । ପୁସ୍ତକର ଶେ-
ଷରେ ସେବର ନାମ ଓ ଉଚ୍ଚିତ ସବୁର ବୈ-
ଜ୍ଞାନିକ ନାମ ଦୟା ଯାଇଥିବାରୁ ଏ ପୁସ୍ତକଟି
ଏକା ପ୍ରତିକଳା ପକ୍ଷରେ ବାହୁଦ୍ଵାରା ଅପରିପର
ଲେବକ୍ଷର ମଧ୍ୟବନ୍ଦୁର ପ୍ରୟୋଜନରେ ଥିଲିବ ।

ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଯାଜପୁରୀର ଜନବାଦିତା
ଲେଖିଥିଲାକୁ ବି ଅଗ୍ରୀ ମାସ ଜା ୨୦ ରିଗ
ସମୋବାର ଅମାବାସ୍ୟରେ ମେଷ ହେବା ପକ୍ଷ-
ଦ ୧୯ ଜାରେ ମେଷ ହେବ ଭେବଦିଲାଅ ପକ୍ଷ
ହେବରୁ ଲେବକ୍ଷପତି ଅବସ୍ଥା ଘଟିଲା ହେବ ତେ
ଏହି ଜାତିକମାର ଦ ୧୩ ଜାମ୍ବୁ । ଅଗ୍ରୀମାସ
ଜା ୨୭ ରିଗ ଶୁନ୍ଦିବାର ସବରେ ଶୋର ବୁଝି
ଓ ଜଗାବଢ଼ି ପ୍ରବଳରେ ଘରସବୁ ଜ୍ଞାନିଧିକ ।
ଜାତିରେ ଶୁନ୍ଦି ଶକତ ହେବ ସେ ଶକତ
ଶୁଣି ବେହି ପରୁ ବାହାରକୁ ବାହାର ଜା ହେବ
ଉଜାଗର ଥାଇ ଜାମ ସୁରଣ କରିବ ଏହି କଥା
ଶ୍ରୀ ବିଶେଷତାକୁଗଣୀ ସମ୍ମରେ କହିଅଛନ୍ତି
ବୋଲି ଜାରିବକ ହେବାରେ ସେ ଜାରିଗ ଶୁଦ୍ଧ-

ରେ ଏ ଯାକପୁର ବହର ବାସିମାନେ
ଉତ୍ତାଗର ରହ ଶା ରଗବଜ ଓ ଧୂମଣ ଶକ୍ତି
ବାଟି ଓ କୁଳକୁଳ ଧୂମରେ ରାତ ଘୋଷ କଲେ
ତତେ ନ ଦେଲା । କିବ ଏପରୁ ବଥା ରଚନା
କରୁଥାଏ ତଥା ଯାଇ ନାହିଁ ଅପୁର ମଧ୍ୟବଳକୁ
ଦେବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଶାତ୍ରୀରେ ଖଣ୍ଡରୀ
ଲେଖାଏ ମାତ୍ରାସୁରୁଷଙ୍କ କାମରେ ଅଞ୍ଜଳିହିବା
ପଢିଥିଲୁ ତଥା କାଳର ଓ ଧଇଥା ପଢିଥିଲୁ
ଦରୁ ଭସଳ ଦେଇଥାଏ ଯାହା ଆମରେ ହେ
ହାତୁ ପଥକୁ ଥାଇ ମେ ଗୁରଳ ଏହିଦେର ଓ
କୋଟିଏ ଧଇଥା ଦେଇ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିବରେ
ବନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ ଏହିପର ତାବ କଲୁଥାଏ ଗେ-
ଷରେ ହେ ଗୁରଳ ଓ ଧଇଥା କିବ ଦେଇ
ଥାଏ ତଥାଯାଇ ନାହିଁ ଅଳମକାନ୍ଦର ସବୁଜନ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ବଦୟଦିବା ଓ ବାହୁ ଓ ଭାବିକ ୫୧/୭
ଘରରେ ଏକଜାଗାକୁ ପ୍ରାସ କର ରିପୋର୍ଟ ପଢ଼ଇ
ଏଠା କୁଏକୁ ମେଲକୁରଙ୍ଗ ହିକୁରଙ୍ଗ ପଠାଇ-
ବାରୁ ସାହେବ ରକ୍ତ ମାଲ ଯାହାଠାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ

ଯାଇଥିବୁ ଜାନ୍ମ ଦେଇ ଜାହାର କୁହିବ ପଠା-
ଇବାର ଅଳ୍ପ ଦେଇଥିବାକି ।

ତେଣମାଧ୍ୟବ ମୌଳିକିବାପୀ ଉଚ୍ଚଅକ୍ଷରଙ୍ଗ
ଅନନ୍ଦଶିଶ୍ଵର ସ୍ଥା କି ଜାହାର ନାମ ରେହିଲା
ଅଛେ । ସେ ଅଠବରଷ ବଜ୍ରୀ ଥାର ବର୍ତ୍ତ-
ମାନକୁ ଗର୍ଭବତ୍ତା ଦୋହିଥାରୁ ଏହା ଶୁଣି ଉକ୍ତ
ସ୍ଥା ଗର୍ଭରେ ସ୍ଵପ୍ନ ମହାପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମ ହେବେ ବୋଲି
କହ ଜାହାରୁ ଦେଖିବ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ମୋକେ
ଯାଉଥିବାକି ।

ଗର ଅଗ୍ରମାସ ଜା ୨୦ ବିଟ ବୁଥବାର ଦିନ
ବାକି ଦୂଇଦିନ ଆଉ ସାହ ଏକପ୍ରତିବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୋରବୁନ୍ଦି ହେଲା ଯେ ଉଚ୍ଚରେ କେବେବ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସରବାହ କାହିଁ ଯାଇଅଛି ଏ କିମି
ମହିନେ ମାୟାଭୂଷଣ କରଣା ହେବାକି ।

ସବାକଳ ରଜାଙ୍କ ନାମ ଓ ଦସ୍ତଖତରେ
ଜାଣ ଛାବାର ଜଣେ ମାତ୍ରିଲୁ ସବବଶବାର
ପରିଞ୍ଜୋଳା ଜାର କରି ଟଙ୍କା ଉପର ଧିମନ୍ତେ
ପ୍ରକାନ୍ତ୍ର ଜଳବ କରିଥିବା ଓ ଯେ ଜାଲ
ଦସ୍ତଖତ ପରିଞ୍ଜୋଳା ଧରି ପତକାରୁ ପରିଞ୍ଜୋଳା
ପହତ ଅଧିକିଲୁ ରଜା ଅନରେଣ୍ଟ ମେଳକୁଣ୍ଡ
ସମ୍ବର୍ବରେ ପାଇବ ଓ ଚପଣିମାନଙ୍କପୂର୍ବ
କରୁଥି ନମନ୍ତେ ପଠାଇବାରୁ ଅଧିକା ଏଠା
ମାହେବର ହଜୁରରେ ଭକ୍ତ ବିଷୟ କରିଥିବାର
ଏବନ୍ତର କରିଥିଲୁ ମନ୍ଦିରା କିମ୍ବା ଶେଷ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସାଧୁତିକ ସଂବାଦ ।

ସୁରାର ମାଟିଷ୍ଟେଁଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଅର୍ମନ୍ଦୁଃ ସାହେବ
ଏକବର୍ଷର ବିଦ୍ୟାମୁଦ୍ରେର ବିଲାକ୍ଷ୍ମୀ ଯାଇଥାରୁ
ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନ ସାହେବ ଜାହାଙ୍କ ର୍ମରେ
କୟାନ୍ତ ବେବାରୁ ପୁରୀ ଲେଖିଗାନେ ଅନୁଭବ
ଦେବାର ଜଣାୟାଏ ।

ଏଥରର ଶୋଭାରେ ପରଖ୍ୟ ମମନ ଓ
ସ୍ତ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ବଳାହାର ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଅପରାଧ ଘଟେଇ
ମନ୍ଦିରମା ଅସ୍ତ୍ରକାଂଗ ଦେଖାଯାଏ । ଦେଇଲେବ
ପ୍ରକାର ବେଗପରି ଫଢ଼ିଛିଥାଣ୍ଠା ଅପରାଧ ସହ
କି ସଂକଳନକ ଅନ୍ତର ଯେ କିନ୍ତୁ ବିବେଷରେ
ସବୁଠା ଲୋକେ ଏକପ୍ରକାର ଅପରାଧ କରୁଥାଏ ।
ମୋତେହେ ମସିମା ନେବିଆ ଶୋଭା

କେବେଳମ୍ ପ୍ରଜାନୀ ଭାଷାଧୂରୀ ମେଲ୍‌ଗୁ
ଏବେଳ୍‌ଦ୍ୱାରି ଲେଖିଥିବାକୁ ଯେ ସେ ଅହିଲରେ
ଗୋଟିଏ ବାବେ ଛିନବର୍ଷ ବସ୍ତବର ବାପକା ଅଛି
ଯେ ଜାହାର ବର୍ଷେ ହେଲା ସାହମଳ ସାହମଳ

